Danskernes Historie Online
Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: https://slaegtsbibliotek.dk
Danske Slægtsforskere: https://slaegt.dk

STAMTAVLE

OVER

SLÆGTEN LA COUR

(DORNONVILLE DE LA COUR)

VED

L. F. LA COUR

lingernes Forhandlinger en Protokol, som han (hun) ved Mødets Slutning oplæser og efter Godkendelsen underskriver sammen med Mødets Leder.

Kassereren modtager alle Indbetalinger, foretager alle Udbetalinger og fører et let overskueligt Kasseregnskab samt affatter Aarsregnskabet. Han (hun) anbringer Foreningens Midler efter Bestyrelsens Bestemmelse.

Af Bestyrelsens Medlemmer afgaar skiftevis 2 og 3 hvert Aar, første Gang efter Lodtrækning, derefter paa Omgang.

Paa Generalforsamlingen vælges endvidere 3 Suppleanter for Bestyrelsen; det Stemmetal, hvormed disse vælges, bestemmer den Rækkefølge, i hvilken de i Bestyrelsesmedlemmers eventuelle Forfald træder til. Af Suppleanterne afgaar skiftevis 1 og 2 hvert Aar, første Gang efter Lodtrækning, derefter paa Omgang.

Endelig vælger Generalforsamlingen 2 Revisorer. Revisorerne har Ret til Kasse- og Regnskabseftersyn saa ofte, de ønsker, og Pligt til at foretage et saadant Eftersyn 1 Gang om Aaret. Af Revisorerne afgaar hvert Aar 1, første Gang efter Lodtrækning, derefter paa Omgang.

Saavel til Medlemmer af Bestyrelsen som til Suppleanter og Revisorer kan Genvalg finde Sted.

Ingen kan mod sit Ønske vælges til Medlem af Bestyrelsen, til Suppleant eller til Revisor, hvilke Stillinger er ulønnede.

Bestyrelsesmedlemmerne og Suppleanterne skal være bosiddende her i Landet.

Regnskabsvæsen.

§ 8. Foreningens Forretnings- og Regnskabsaar er Kalenderaaret.

Senest 1 Maaned før den ordinære Generalforsamling sender Kassereren Aarsregnskabet for det forløbne Aar til Revisorerne, der inden 2 Uger derefter indsender det til Bestyrelsen med deres eventuelle Bemærkninger, hvorpaa Bestyrelsen forelægger det for Generalforsamlingen til Godkendelse.

Administrationsudgifter — derunder indbefattet Anskaffelse af Skrivemateriel, Protokoller o. l., Tryksager, Porto, Leje af Lokaler til Møder, eventuel Boxleje m. m. samt Befordringsudgifter indenfor Landets Grænser (ikke Ophold og Fortæring) for Bestyrelsesmedlemmer, Suppleanter og Revisorer til Rejser, som deres Stilling nødvendiggør, — afholdes af Foreningens Kasse efter Regning.

Iøvrigt skal Anvisninger paa Foreningens Kasse være underskrevet, foruden af Kassereren, af Formanden og endnu et af Bestyrelsens Medlemmer.

Lovændringer.

§ 9. Forandringer i eller Tillæg til Lovene skal for at være gyldige vedtages paa 2 efter hinanden følgende, ordinære Generalforsamlinger. Paa den første af disse skal Lovændringen derhos vedtages med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer, for at den kan komme til fornyet Afstemning paa den anden Generalforsamling, der da vedtager eller forkaster den med simpel Stemmeflerhed.

Foreningens Ophævelse.

§ 10. Paa samme Maade som ved Lovændringer forholdes, hvis der skulde blive stillet Forslag om Foreningens Ophævelse. Den anden Generalforsamling, som da maatte vedtage Foreningens Ophævelse, træffer — ligeledes med simpel Stemmeflerhed — Bestemmelse om, paa hvilkeu Maade Foreningens Midler skal anvendes, og nedsætter et Udvalg til at foretage det fornødne i saa Henseende.

Paa Bestyrelsens Vegne:

V. DORNONVILLE DE LA COUR,
Formand.

Den nuværende Bestyrelse er:

Oberst Victor Dornonville de la Cour, Formand.
Landstingsmand, Propr, H. C. la Cour.
Oberstlieutenant L. U. Dornonville de la Cour, Kasserer.
Frk. Anna la Cour, Askov.
Docent, Mag. scient. Dan la Cour, Sekretær.

FORORD

Som meddelt paa den løse Seddel, der var lagt ind i Slægtebogen, har det fra første Færd af været Tanken at udsende en Stamtavle over Slægten la Cour (Dornonville de la Cour) i Tilknytning til denne og til eventuel Indbinding sammen med den. Stamtavlen foreligger nu her, men af praktiske Hensyn har jeg anset det ønskeligt at dele den i 3; forøvrigt haaber jeg, den er saa overskuelig, at den ikke kan volde nogen Vanskelighed. Ved Tegnet $\wedge$ har jeg villet vise, at der har været eller er Efterkommere efter de paagældende. De anførte Tal henviser til Slægtebogen.

SORØ, April 1918.

L. F. LA COUR.

INDGIFTEDE I SLÆGTEN LA COUR

	Side
Barfod, Agathe	136
— , Gudrun	139
— , Hulda	160
— , Sjarlotte	173
Bencke, Ida	66
Blicher, Henriette	192
Bregendahl, Jacobine	187
Bruun, Emilie	78
Busk, Lydia	42
Carlsen, Karen Gudrun	36
Carrie	31
Christensen, Anna	156
— , Judithe	81
— , Marie	204
Christiansen, Anna Jensine	145
la Cour, Charlotte	52
— , Christiane	34
— , Christine	39
— , Ellen	204
Elam, Alice	111
Emborg, Marie	40
Erhardi, Marie	41
Faurschou, Johanne	150
Fensmark, Caroline	116
Fouzillac, Marie	9
Guldborg, Lotte	99
Gylding, Hilda	64
Haastrup, Ane Clausine	29
Henriksen, Adrienne	192
Herskind, Thora	152
Hertzberg, Margrethe Susanne	21
Hodgins, Elaine	114
Hoffmann, Lily	176
Huth, Ida	110
Ingerslev, Edle	108
Jacobsen, Anine	144
Jensen, Margrethe	155
— , Thora	176
Jespersen, Anita	83
Jørgensen, Helga	147
Kopferer, Marie	154
Larsen, Larsine	53
Lilienkampff, Bettina	155
Lund, Karen Elisabeth	28
Marstrand, Christine	166
Mathisen, Magda	86
Momsen, Anna	167
Mortensen, Alberthine	153
Møller, Agnes	85
— , Ella	81
— , Ida	201
— , Johanne	196
Mørch, Georgia Nicoline	28
Nilssen, Asbjørg	142
Nohr, Christiane Frederikke	22
Nyegaard, Betty	81
Olsen, Marie	138
Pedersen, Marie	35
Petersen, Ingeborg	37
Poulsen, Ellen Kirstine	126
Priergaard, Ane	106
Quarnstrøm, Alma	157
Raun, Johanne	205
Ravn, Johanne	30
Rode, Helen	140
Rønning, Nanna	42
Schiwe, Else	192
Schmidt, Sophie	61
Simpson, Louisa	89
Skafte, Henrikgine	175

Stevens, Maud Wilfrida 117
Strandbygaard, Ane 49
Stühlo, Louise 63
Suhr, Amalie 203
Sølling, Hanne 201
Trolle, Christiane 47
Vandborg, Marie 147
Warrer, Helga 55
Wedseltoft, Elizabeth 148
Woldby, Marie 89
Wegener, Anna 109

I FØLGENDE SLÆGTER ER MEDLEMMER AF SLÆGTEN LA COUR INDGIFTEDE

Andersen S. 43. 193. — Aubert S. 170. — Bahnson S. 45. — Bentzon S. 64. — Bibow-Jensen S. 177. — Brandt S. 50. — Christiansen S. 34. — Crone S. 115. — Dinesen S. 115. — Fog Petersen S. 169. — Freiesleben S. 177. — Harvey S. 114. — Helmer Petersen S. 118. — Henriksen S. 62. — Holmen S. 65. — Jackson S. 113. — Jansen S. 32. — Jensen S. 67. 195. — Kisbye S. 38. — Kragballe S. 92. — Krohn S. 87. — Lillelund S. 187. — Lund S. 24. — Madsen S. 194. — Møller S. 168. — Nielsen S. 90. — Olsen S. 145. — Overgaard S. 141. — Pedersen S. 196. — Perks S. 114. — Petersen S. 61. — Printz S. 50. — Rasmussen S. 87. — Sabroe S. 91. — Siegumfeldt S. 129. — Spleth S. 201. — Sørensen S. 43. — Thörche S. 24. — Tybjerg S. 188. — Worm S. 94. 144. — Wormslev S. 92. — Ziemer S. 44.

SLÆGTSFONDET OG SLÆGTSFORENINGEN

Som nævnt i Indledningen til Slægtebogen (S. 3) tog nu afdøde Redaktør J. C. B. la Cour i Lyngby 1913 Initiativet til Oprettelsen af Slægtsfondet og af Slægtsforeningen, der dannedes paa et Møde paa Hotel „Kongen af Danmark" d. 31. Januar 1914. I den Meddelelse, der kort efter udsendtes til Slægtens Medlemmer, fremholdes det straks, at Foreningen „skal søge at øge og styrke Sammenholdet og Samdrægtigheden mellem alle Efterkommere af vor fælles Stamfader, Pierre Dornonville de la Cour", medens det samtidig siges, at Foreningens bærende Ide er Dannelsen af et stærkt Slægtsfond. „Den Tanke at samle et saadant Rygstød for vor Slægt i gode og onde Tider, er saa indlysende sund og ligetil, at den ganske umiddelbart maa tiltale. Alle vi, der har Blod og Navn fælles, kan paa denne Maade gaa i Kreds om dem af vor Slægt, som Skæbnen maatte true med at føre over paa Livets Skyggeside. Og megen ung Dygtighed kunde støttes og bringes til Udvikling til Navnets og Slægtens Ære, hvis et saadant Fond satte os istand til at hjælpe unge, fremadstræbende la Cour'er gennem den ofte kostbare og vanskelige Forskole, som de fleste Livstillinger baade i Haandens og Aandens Verden i vore Dage kræver". — Det var Tanken at udgive et Aarsskrift, „der vil bringe Bud om alle vigtigere Tildragelser indenfor Slægten i det svundne Aar" og, saa ofte Tid og Lejlighed er, at samle Medlemmerne til Fest. Der vedtoges Love for Foreningen „Slægten la Cour", i hvis § 16 der dog fastsattes, at disse skulde underkastes en Revision ved den ordinære Generalforsamling 1916 og derved endelig vedtages. Endelig valgtes der en Bestyrelse, som kom til at bestaa af Oberst Victor Dornonville de la Cour, der blev Formand, Landstingsmand, Propr. H. C. la Cour til Trinderup, Frk. Jenny la Cour fra Askov, Kaptain L. U. Dornonville de la Cour, der blev Kasserer, og Redaktør J. C. B. Dornonville de la Cour, der blev Sekretær.

Der blev senere fremsat Forslag om. at der skulde holdes Slægtsmøde 1916, i Tohundredaaret efter Pierre la Cours Fødsel, men, som meddelt S. 4, blev det opgivet, idet man ansaa det for heldigst at udskyde det, til lysere og roligere Tider oprandt.

Paa Generalforsamlingen, der 1916 holdtes Tirsdag den 13. Juni paa Hotel „Kongen af Danmark", vedtoges da de endelige Love, der fik følgende Ordlyd:

LOVE

FOR

FORENINGEN

„PIERRE DORNONVILLE DE LA COUR'S SLÆGT"

Vedtagne paa den ordinære Generalforsamling den 13. Juni 1916

Navn og Formaal.

§ 1. Foreningens Navn er „Pierre Dornonville de la Cour's Slægt". Dens Formaal er at styrke Sammenholdet i Slægten.

Medlemmer.

§ 2. Medlem af Foreningen kan enhver Kvinde og Mand blive, som i direkte Mandslinie nedstammer fra Pierre Dornonville de la Cour (født den 22. Februar 1716 — indvandret i Danmark 1732 — død 14. Marts 1775) eller (for Kvinders Vedkommende) som er eller har været gift med en i direkte Mandslinie fra fornævnte Pierre Dornonville de la Cour nedstammende Efterkommer, i sidste Tilfælde dog kun, indtil hun eventuelt ved nyt Giftermaal maatte blive Medlem af en anden Slægt.

For at være Medlem af Foreningen kræves tillige, at den paagældende til Foreningen yder et aarligt Bidrag, hvis Størrelse dog bestemmes at det enkelte Medlem selv og kan variere fra det ene Aar til det andet, eftersom Kaar og Omstændigheder tillader.

Bidraget betales første Gang som Indskud ved Indmeldelse i Foreningen og sendes derefter i Begyndelsen af hvert Aar til Foreningens Kasserer efter Varsel af Foreningens Sekretær. Udebliver Aarsbidraget til Trods for Sekretærens Varsel, sender Kassereren efter en Maaneds Forløb Opkrævning paa et Aarsbidrag af samme Størrelse, som Vedkommende har ydet det foregaaende Aar.

Hvert Medlem modtager Foreningens Skrifter og Publikationer, kan deltage i dens Møder og Festligheder og har efter det fyldte 18. Aar Stemmeret paa dens Generalforsamling, alt for det Kalenderaar, i hvilket Aarsbidraget er betalt.

Medlemmerne maa stedse holde Sekretæren underrettet om deres Bopæl.

Udtrædelse.

§ 3. Udmeldelse af Foreningen kan finde Sted naar som helst, men er dog unødvendig, da Undladelse af at sende Aarsbidrag for det paagældende Aar er ensbetydende med midlertidig Udmeldelse. Intet udtrædende Medlem har Ret til at kræve Aarsbidrag eller andet Indskud tilbagebetalt eller til nogen beregnet Andel i Foreningens Kasse eller Midler.

Fond.

§ 4. Af de indbetalte Aarsbidrag samt af, hvad der maatte indkomme som Gaver paa anden Maade, dannes et Fond, hvis Midler forvaltes af Foreningens Bestyrelse under Ansvar overfor Generalforsamlingen efter følgende Regler:

Med Undtagelse af det Beløb, som til enhver Tid maa være disponibelt til Afholdelse af Administrationsudgifter (se § 8), skal Fondets Midler anbringes med samme Sikkerhed som for Umyndiges Midler.

Af det for et Kalenderaar indkomne Aarsbidrag kan — efter Fradrag af de for samme Aar afholdte Administrationsudgifter — i det paafølgende Aar indtil Halvdelen anvendes til Understøttelse af Medlemmer af Slægten m. fl., der maatte være i Trang, og som iøvrigt opfylder de i § 5 anførte Betingelser.

Naar Fondet har naaet en Størrelse af 50,000 Kr. kan indtil Halvdelen af Renterne anvendes i samme Øjemed samt til Stipendier i Uddannelsesøjemed.

Naar Fondet har naaet en Størrelse af 100,000 Kr., kan indtil hele Aarsbidraget for det foregaaende Aar samt indtil Halvdelen af Renterne anvendes paa tilsvarende Maade.

Legater, Stipendier o. l. med særlige Formaal kan modtages som Gaver til Fondet. Dette kan dog ikke modtage Gaver af nogen Art, der helt eller delvist ønskes forbeholdt en bestemt Linie eller en Kreds af ikke navngivne Personer.

Saafremt der ved en Gave til Fondet er taget det Forbehold, at den forlods skal benyttes til Understøttelse af en eller flere navngivne Personer, betragtes Fondet kun forøget med saa stort et Beløb, som Foreningen frit kan disponere over paa samme Maade som over Fondets øvrige Midler.

Understøttelse.

§ 5. For at kunne komme i Betragtning ved Uddelingen af Understøttelser, Stipendier o. l. kræves

1. at den paagældende
   a. enten i direkte Mandslinie nedstammer fra Stamfaderen Pierre Dornonville de la Cour samt fører eller (for gifte Kvinders Vedkommende) er døbt med Efternavnet la Cour eller Dornonville de la Cour.
   b. eller (for andre Kvinders Vedkommende) er eller har været gift med en af fornævnte Mænd — i sidste Tilfælde dog kun, saafremt hun ikke ved nyt Giftermaal atter er udtraadt af den la Cour'ske Slægt,

c. eller er Barn af en af de under 1. a. eller 1. b. nævnte Kvinder, er ugift og ikke fyldt 25 Aar

samt

2. at Foreningens Bestyrelse skønner, at den fornødne Trang og Værdighed er tilstede.

Adgangen til Hjælp fra Fondet er lige for alle, der opfylder ovenstaaende Betingelser, uanset, om den paagældende er Medlem af Foreningen eller ikke.

Skema til Ansøgning om Understøttelse faaes ved Henvendelse til Foreningens Sekretær.

Generalforsamlinger.

§ 6. Inden hvert Aars 1. Juli afholder Foreningen sin ordinære Generalforsamling. Tid, Sted og Dagsorden fastsættes af Foreningens Bestyrelse.

Ekstraordinær Generalforsamling kan kun afholdes, hvis den paa en ordinær Generalforsamling besluttes med $^2/_3$ af de afgivne Stemmer, eller hvis Flertallet af Bestyrelsens Medlemmer i Forbindelse med 20 andre Medlemmer paa et hvilket som helst andet Tidspunkt maatte ønske det. Tid, Sted og Dagsorden for en ekstraordinær Generalforsamling fastsættes i de to Tilfælde henholdsvis af Generalforsamlingen og af Bestyrelsen.

Meddelelse om ordinære og ekstraordinære Generalforsamlinger tillige med Dagsordenen sendes til Medlemmerne af Foreningens Sekretær med mindst 1 Maaneds Varsel.

Generalforsamlingen er Foreningens højeste Myndighed.

Dens Forhandlinger ledes af Foreningens Formand eller i dennes Forfald af det ældste, tilstedeværende Bestyrelsesmedlem. Formanden eller dennes Stedfortræder aflægger i Forening med Sekretæren og Kassereren Beretningen og Regnskabet for det forløbne Aar samt redegør for Virksomhedsplanen for det følgende.

Alle Afgørelser træffes ved simpel Stemmeflerhed, jvf. dog §§ 9 og 10 angaaende Lovændringer og Foreningens Ophævelse. Alle Afstemninger skal, naar mindst Halvdelen af de mødte Medlemmer forlanger det, ske skriftligt og hemmeligt.

Fraværende Medlemmer kan stemme gennem skriftlig, af Formanden godkendt Fuldmagt til et mødende Medlem, idet intet mødende Medlem dog kan afgive mere end 10 Stemmer (sin egen indbefattet).

Bestyrelse og Revisorer.

§ 7. Foreningens daglige Anliggender varetages af en Bestyrelse paa 5 Medlemmer, der vælges af Generalforsamlingen. Bestyrelsen vælger af sin Midte Foreningens Formand, Sekretær og Kasserer. Den fastsætter selv sin Forretningsorden og holder Møde saa ofte, som Formanden eller to andre af dens Medlemmer ønsker det. For at en Beslutning af Bestyrelsen skal være gyldig, skal den være tiltraadt af mindst 3 Bestyrelsesmedlemmer.

Sekretæren udsender i Begyndelsen af hvert Aar det aarlige Varsel til Foreningens Medlemmer (jfr. § 2), og besørger Foreningens Skrifter o. l. uddelt. Han (hun) fører over alle Bestyrelsens og Generalforsam-

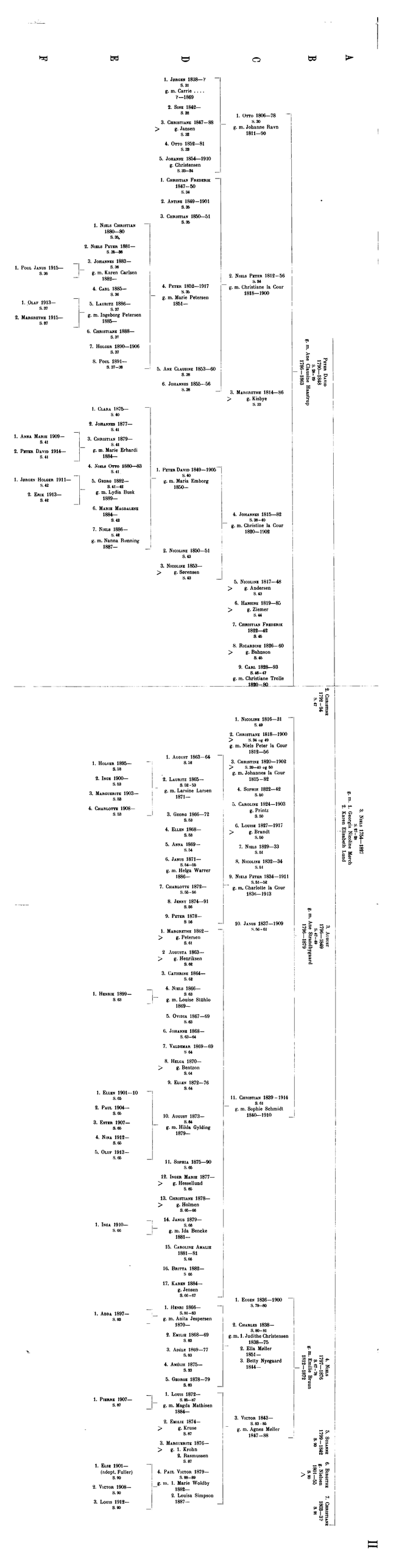
A
B
C
D
E
F
1. Jørgen 1838—?
S. 31
g. m. Carrie .... ?—1869
2. Sine 1842—
S. 32
3. Christiane 1847—88
g. Jansen
S. 33
4. Otto 1852—81
S. 33
5. Johanne 1854—1910
g. Christensen
S. 33–34
1. Otto 1806—78
S. 30
g. m. Johanne Ravn
1811—90
1. Christian Frederik
1847—50
S. 34
2. Antine 1849—1901
S. 35
3. Christian 1850—51
S. 35
1. Niels Christian
1880—90
S. 36
2. Niels Peter 1881—
S. 36–38
3. Johannes 1883—
S. 36
1. Poul Janus 1915—
S. 36
g. m. Karen Carlsen
1883—
4. Carl 1885—
S. 36
g. m. Ingeborg Petersen
1885—
1. Olav 1913—
2. Margrethe 1915—
S. 37
5. Lauritz 1886—
S. 37
6. Christiane 1888—
S. 37
7. Holger 1890—1906
S. 37
8. Poul 1891—
S. 37–38
4. Peter 1852—1917
S. 35
g. m. Marie Petersen
1851—
5. Ane Clausine 1853—60
S. 38
6. Johannes 1855—56
S. 38
2. Niels Peter 1812—56
S. 34
g. m. Christiane la Cour
1818—1900
3. Margrethe 1814—86
g. Kibye
S. 33
Peter David
1790—1848
g. m. Anne Cecilie
Hauch
1796—1863
1. Clara 1875—
S. 40
2. Johannes 1877—
S. 41
1. Anna Marie 1909—
S. 41
3. Christian 1879—
S. 41
2. Peter David 1914—
S. 41
g. m. Marie Erhardi
1884—
4. Niels Otto 1880—83
S. 41
1. Jørgen Holger 1911—
S. 42
5. Georg 1882—
S. 41–42
2. Erik 1913—
S. 42
g. m. Lydia Busk
1889—
6. Marie Magdalene
1884—
S. 42
7. Niels 1886—
S. 42
g. m. Nanna Rønning
1887—
1. Peter David 1849—1906
S. 40
g. m. Maria Emborg
1850—
2. Nicoline 1850—51
S. 43
3. Nicoline 1853—
g. Sørensen
S. 43
4. Johannes 1815—82
S. 38–40
g. m. Christine la Cour
1820—1902
5. Nicoline 1817—48
g. Andersen
S. 43
6. Hansine 1819—85
g. Ziemer
S. 44
7. Christian Frederik
1822—42
S. 45
8. Ricardine 1826—60
g. Bahnson
S. 45
9. Carl 1828—93
S. 45–47
g. m. Christiane Trolle
1820—80
5. Christine
1792—94
S. 47
3. Niels 1784—1837
S. 29
g. m. 1. Gertrude Nicoline Mørch
2. Karen Elisabeth Lund
1. Nicoline 1816—31
S. 49
2. Christiane 1818—1900
S. 38 og 49
g. m. Niels Peter la Cour
1812—56
3. Christine 1820—1902
S. 39–40 og 50
g. m. Johannes la Cour
1815—82
4. Sophie 1822—42
S. 50
5. Caroline 1824—1903
g. Printz
S. 50
6. Louise 1827—1917
g. Brandt
S. 50
7. Niels 1829—33
S. 51
8. Nicoline 1832—34
S. 51
9. Niels Peter 1834—1911
S. 51–52
g. m. Charlotte la Cour
1836—1913
10. Janus 1837—1909
S. 56–61
3. August
1796—1849
g. m. Ane Strandbygaard
1796—1879
1. August 1863—64
S. 52
2. Lauritz 1865—
S. 52–53
g. m. Larsine Larsen
1871—
3. Georg 1866—72
S. 53
4. Ellen 1868—
S. 53
5. Anna 1869—
S. 54
6. Janus 1871—
S. 54–55
g. m. Helga Warrer
1886—
7. Charlotte 1872—
S. 55–56
8. Jenny 1874—91
S. 56
9. Peter 1878—
S. 56
1. Holger 1895—
S. 53
2. Inge 1900—
S. 53
3. Marguerite 1903—
S. 53
4. Charlotte 1908—
S. 53
1. Margrethe 1862—
g. Petersen
S. 61
2. Augusta 1863—
g. Henriksen
S. 62
3. Cathrine 1864—
S. 62
4. Niels 1866—
S. 63
g. m. Louise Stühlo
1869—
5. Ovidia 1867—69
S. 63
6. Johanne 1868—
S. 63–64
7. Valdemar 1869—69
S 64
8. Helga 1870—
g. Bentzon
S. 64
9. Ellen 1872—76
S. 64
10. August 1873—
S. 64
g. m. Hilda Gylding
1879—
11. Sophia 1875—90
S. 65
12. Inger Marie 1877—
g. Hesselund
S. 65
13. Christiane 1878—
g. Holmen
S. 65–66
14. Janus 1879—
S. 66
g. m. Ida Beneke
1881—
15. Caroline Amalie
1881—81
S. 66
16. Britta 1882—
S. 66
17. Karen 1884—
g. Jensen
S. 66–67
1. Henrik 1899—
S. 63
1. Ellen 1901—10
S. 65
2. Paul 1904—
S. 65
3. Esther 1907—
S. 65
4. Nina 1912—
S. 65
5. Olaf 1913—
S. 65
1. Inga 1910—
S. 66
11. Christian 1839—1914
S. 61
g. m. Sophie Schmidt
1840—1910
1. Eugen 1836—1900
S. 79–80
2. Charles 1838—
S. 80–81
g. m. 1. Judithe Christensen
1838—75
2. Ella Møller
1851—
3. Betty Nyegaard
1844—
4. Niels
1797—1876
g. m. Emilie Bruun
1818—1879
1. Adda 1897—
S. 83
1. Henri 1866—
S. 81–83
g. m. Anita Jespersen
1870—
2. Emilie 1868—69
S. 83
3. Adèle 1869—77
S. 83
4. Amélie 1875—
S. 83
5. George 1878—79
S. 83
1. Louis 1872—
S. 85–87
g. m. Magda Mathisen
1884—
2. Emilie 1874—
g. Kruse
S. 87
3. Marguerite 1876—
g. 1. Krohn
2. Rasmussen
S. 87
4. Paul Victor 1879—
S. 88–89
g. m. 1. Marie Woldby
1882—
2. Louisa Simpson
1887—
3. Victor 1843—
S. 83–85
g. m. Agnes Møller
1847—88
5. Sidsarne
1799—1843
S. 90
6. Birgitte
g. Nielsen
1803—65
S. 90
7. Christiane
1803—37
S. 90
1. Pierre 1907—
S. 87
1. Else 1901—
(adopt. Fuller)
S. 90
2. Victor 1908—
S. 90
3. Louis 1912—
S. 90

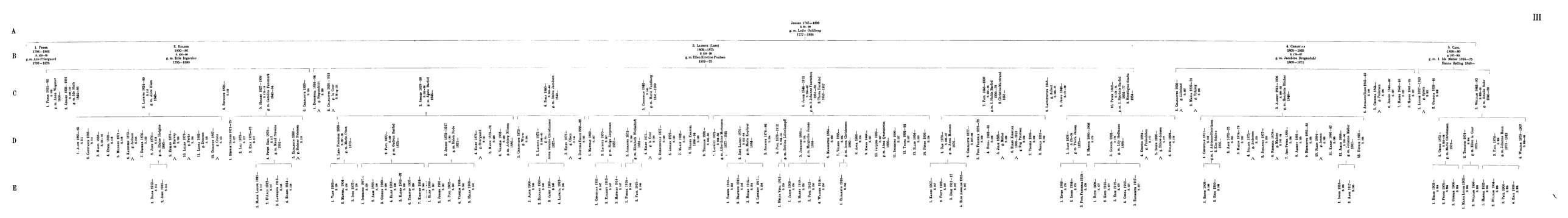
A
B
C
D
E
Jonsen 1747–1809
b.16–m
g. m. Lotte Goldberg
1777–1886
1. Peren
1795—1868
b. 98–m
g. m. Elisabeth Lynard
1797—1870
2. Hosan
1800—83
b. 99–m
g. m. Elle Ingerslev
1795—1880
3. Laurets (Lars)
1808—1875
b. 18–m
g. m. Ellen Kirstine Poulsen
1809—75
4. Cesarius
1835—1925
b. 19–67
g. m. Jacobine Bregendahl
1809—1921
5. Carl
1856—93
b. 97–90
g. m. 1. Ida Møller 1854—75
Hanne Selling 1845—
1. Peren 1831—98
g. m. Anna Wagner
1836—1900
2. Jonne 1833—1901
b. 98–Bish
1846–36
3. Laurets 1836–69
b.19
g. m. Ane Hans
1845—
4. Severyn 1838—
b.98
5. Hosan 1837—1906
g. m. Cathrin Fonsmark
1842–84
6. Cesarius 1839—
b.19
7. Peren 1840–84
g. Ringenhild
8. Cesarius 1835—1913
b. 19
g. m. 1.
9. Carl 1856—93
b. 97–90
g. m. 1. Ida Møller 1854—75
Hanne Selling 1845—
1. Peren 1870—98
b. 98–m
g. m. Ellen Bjerre
1875—1900
2. Jonne 1868—98
g. m. Agnes Rachel
1866—
3. Laurets 1868—98
g. m. Mathilde Vinding
1844–1899
4. Ane 1839—
b.19–f.●
g. m. Peter Christensen
1837—1907
5. Cesarius 1842—
g. m. Marie Vinding
1844–1899
6. Anne 1844–1915
b.19–f.● Rønnebro
1842–● Rønnebro
g. m. Jens Jensen Bjerre
1838—1910
7. Peter 1846—1909
g. m. 1. Hulda Rachel
2. Dorthea Hartmund
1856—
8. Lauretzianus 1848—
g. Albert
1849—1900
9. Jane 1849—
b.19–79
10. Peren 1852—
g. m. 1. Ingerlise Rachel
2. Henrikjane Stadu
1856—
1. Peren 1870—98
b. 98–m
g. m. Ellen Bjerre
1875—1900
2. Jonne 1868—98
g. m. Agnes Rachel
1866—
3. Laurets 1868—98
g. m. Mathilde Vinding
1844–1899
4. Ane 1839—
b.19–f.●
g. m. Peter Christensen
1837—1907
5. Cesarius 1842—
g. m. Marie Vinding
1844–1899
6. Anne 1844–1915
b.19–f.● Rønnebro
1842–● Rønnebro
g. m. Jens Jensen Bjerre
1838—1910
7. Peter 1846—1909
g. m. 1. Hulda Rachel
2. Dorthea Hartmund
1856—
8. Lauretzianus 1848—
g. Albert
1849—1900
9. Jane 1849—
b.19–79
10. Peren 1852—
g. m. 1. Ingerlise Rachel
2. Henrikjane Stadu
1856—
1. Cesarius 1870—
g. Johanne
1875—
2. Peren 1870—
g. Thyra
1875—
3. Hans 1870–75
b.19
4. Severyn 1870—
b.19
5. Jonne 1872—
g. m. 1. Ane Hansen
2. Ane Marie Hansen
1875—
6. Jonnesen Peren 1882–89
7. Gunna 1884—
b.19–m
8. Jane 1887–87
b.19
9. Hans 1846–48
10. Hans 1848–51
11. Laura 1857—1913
g. Hansen
b.19–f.●
12. Severyn 1859–60
b.19
1. Cesarius 1870—
g. Johanne
1875—
2. Peren 1870—
g. Thyra
1875—
3. Hans 1870–75
b.19
4. Severyn 1870—
b.19
5. Jonne 1872—
g. m. 1. Ane Hansen
2. Ane Marie Hansen
1875—
6. Jonnesen Peren 1882–89
7. Gunna 1884—
b.19–m
8. Jane 1887–87
b.19
9. Hans 1846–48
10. Hans 1848–51
11. Laura 1857—1913
g. Hansen
b.19–f.●
12. Severyn 1859–60
b.19
1. Jane 1874—
g. m. Thora Jensen
1875—
2. Hosan 1876—1908
b.19
3. Gunna 1880—
g. m. Kjr Hoffmann
1880—
4. Karen 1881—
g. m. Frederiksen
1880—
5. Jane 1890—
g. Hans Jensen
6. Hosan 1889—
1. Jane 1874—
g. m. Thora Jensen
1875—
2. Hosan 1876—1908
b.19
3. Gunna 1880—
g. m. Kjr Hoffmann
1880—
4. Karen 1881—
g. m. Frederiksen
1880—
5. Jane 1890—
g. Hans Jensen
6. Hosan 1889—
1. Cesarius 1871—
g. m. 1. Johanne Hartkorn
1875—
2. Ane 1875—
3. Hosan 1876–79
b.19
4. Severyn 1877—
b.19
5. Jonnesen 1877—
b.19
6. Esmeralda 1879—
g. m. Jens Jensen
1880—
7. Jane 1882—1906
b.19–m
8. Severyn 1883—
b.19
9. Hansine 1885–88
10. Severyn 1887—
11. Karen 1891—
12. Hosan 1893—
1. Cesarius 1871—
g. m. 1. Johanne Hartkorn
1875—
2. Ane 1875—
3. Hosan 1876–79
b.19
4. Severyn 1877—
b.19
5. Jonnesen 1877—
b.19
6. Esmeralda 1879—
g. m. Jens Jensen
1880—
7. Jane 1882—1906
b.19–m
8. Severyn 1883—
b.19
9. Hansine 1885–88
10. Severyn 1887—
11. Karen 1891—
12. Hosan 1893—
1. Jane 1902—
g. Hansen
1. Hosan 1896—
b.19–m
2. Severyn 1898—
b.19
3. Jane 1900—
b.19–m
4. Hosan 1902—
b.19
1. Hosan 1896—
b.19–m
2. Severyn 1898—
b.19
3. Jane 1900—
b.19–m
4. Hosan 1902—
b.19
1. Jane 1902—
g. Hansen
1. Hosan 1896—
b.19–m
2. Severyn 1898—
b.19
3. Jane 1900—
b.19–m
4. Hosan 1902—
b.19
1. Jane 1902—
g. Hansen
1. Hosan 1896—
b.19–m
2. Severyn 1898—
b.19
3. Jane 1900—
b.19–m
4. Hosan 1902—
b.19
1. Jane 1902—
g. Hansen
1. Hosan 1896—
b.19–m
2. Severyn 1898—
b.19
3. Jane 1900—
b.19–m
4. Hosan 1902—
b.19
1. Jane 1902—
g. Hansen
1. Hosan 1896—
b.19–m
2. Severyn 1898—
b.19
3. Jane 1900—
b.19–m
4. Hosan 1902—
b.19
1. Jane 1902—
g. Hansen
1. Hosan 1896—
b.19–m
2. Severyn 1898—
b.19
3. Jane 1900—
b.19–m
4. Hosan 1902—
b.19
1. Jane 1902—
g. Hansen

TEGNING AF ETATSRAAD, PROFESSOR H. B. STORCK

SLÆGTEN LA COUR

(DORNONVILLE DE LA COUR)

VED

L. F. LA COUR

KØBENHAVN

H. H. THIELES BOGTRYKKERI

1917

SLÆGTEN LA COUR

(DORNONVILLE DE LA COUR)

DENNE BOG TILEGNES MINDET OM
VORE KÆRE SLÆGTNINGE KØBMAND
CARL AUGUST LA COUR
I ODENSE OG KAPTAIN OG FORSTANDER
JØRGEN CARL LA COUR
I LYNGBY.

Naar jeg har ønsket, at denne Bog tilegnes Mindet om de to kære Slægtninge, hvis Navne er skrevet paa foregaaende Blad og som repræsenterer henholdsvis den ældre og yngre Linie af vor Slægt, grunder jeg det i den dybe Interesse, disse to Mænd nærede overfor alle, der bar Navnet la Cour.

Deres store Slægtsfølelse viste sig første Gang, da min afdøde Broder J. C. LA COUR bekostede Stamtavle over den danske Linie af Slægten la Cour (København 1877), idet han formaaede sin Svigerfader Fr. Barfod til at uddrage og udarbejde af Biografien over Lauritz Ulrik la Cour og Ellen Kirstine Poulsen Meddelelser om de enkelte Slægtsmedlemmer, — anden Gang, da de begge med lige stor Interesse indbød til og ordnede det store og smukke Slægtmøde paa Himmelbjærget d. 9. Juni 1882. Tredie Gang gav Slægtsinteressen sig til Kende, da Købmand CARL LA COUR i Odense ved Testamente af 10. Juli 1886 oprettede et Legat for Enker og ugifte Kvinder i Odense og Svendborg med Fortrinsret for hans og hans Hustrus Slægt.

Dog er det ikke blot disse to, der tydeligt har lagt deres Slægtskærlighed for Dagen, men flere andre har paa den ene eller anden Maade vist, at Slægtfølelsen er levende hos dem. Fjærde Gang, Interessen for vor Slægt satte Frugt, var, da min Søster JENNY LA COUR paa Veumhus opfordrede vor Søstersøn, nuværende Amtslæge JANUS LA COUR i Svendborg, der stammer ned baade fra den ældre og yngre Linie, til i korte Træk at supplere Barfods Arbejde i den lille Bog Slægten la Cour 1877—1902 (København 1903) med den interessante Stamtavle over de 6 Slægtled og bekostede dette Arbejde. Den femte Gang gav Slægtsfølelsen sig et stærkt og smukt Udslag, da min Brodersøn, Redaktør J. C. B. LA COUR i Lyngby, i 1913 indbød til Oprettelsen af et Slægtsfond og Dannelsen af Foreningen „Slægten la Cour", for hvilken Oberst VICTOR LA COUR enstemmig blev valgt til Formand.

Da Slægtforeningens Bestyrelse tænkte paa at indbyde til det andet store Slægtmøde, der skulde holdes paa „Ørnereden“ ved Aarhus i Juni 1916 i Anledning af 200-Aarsdagen for vor Stamfaders Fødsel (22. Februar 1716), skete der ogsaa Henvendelse til mig om at tage Del i Ordningen deraf. Af mange forskellige Grunde blev Slægtmødet dog opgivet foreløbig, idet man ansaa det for rigtigst at udskyde det, til den ulykkelige Verdenskrig var afsluttet og lysere Tider indtraadt. Imidlertid medførte de foreløbige Arbejder med Tilrettelægningen af Slægtmødet, at jeg fattede det Ønske at faa samlet og udgivet en ny fuldstændig Stamtavle, hvorfor jeg henvendte mig til en anden Brodersøn, Akademifuldmægtig, cand. mag. L. F. LA COUR i Sorø, der beredvillig gik ind paa at udføre det dermed forbundne, ret omfattende Arbejde, idet han dog foreslog, at Værket skulde forme sig som en Slægtebog og bringe Billeder af saa vidt mulig alle afdøde og nulevende Bærere af Navnet la Cour, hvad jeg godt kunde billige. Og saaledes er den foreliggende Bog fremstaaet.

Jeg kan ikke slutte disse Linier uden at tænke paa Guds vidunderlige, kærlige Styrelse med Slægten la Cour, at den har fundet saa mange udmærkede Kvinder i gode danske Slægter, som i deres Egenskab af Hustruer og Mødre har opfostret Sønner og Døtre, der som Regel har gjort la Cour-Navnet Ære og har gjort det anset og afholdt. Men derfor vil og maa vi takke den Gud, der er alle gode Gavers Giver.

Holmegaard d. 1. September 1917.

Eders hengivne Slægtning

P. H. LA COUR.

FORORD

Som det fremgaar af foranstaaende, er det paa Foranledning af et af Slægtens Medlemmer, Propr. P. H. LA COUR, Holmegaard ved Nakskov, at denne Slægtebog fremkommer, idet han ikke blot har opfordret mig til at udføre Arbejdet dermed, men har tilbudt at dække de dermed forbundne Udgifter. Forskellige Forhold har gjort det ønskeligt, at Bogen, der selvfølgelig er bygget op paa den allerede foreliggende Stamtavle over den danske Linie af Slægten la Cour ved Frederik Barfod (Kbh. 1877) og Slægten la Cour 1877—1902 udarbejdet af Janus la Cour (Kbh. 1903), skulde ligge færdig inden Udgangen af indeværende Aar, og dette har medført, at de nye Undersøgelser, der burde foretages, ikke har kunnet blive saa omfattende, som ønskeligt var. Det gælder først og fremmest Slægtens Oprindelse, hvorover der mulig kunde kastes Lys ved fortsatte Undersøgelser i Frankrig og Tyskland. Men selvfølgelig lader noget saadant sig dobbelt vanskeligt udføre i disse Krigstider. Afslutningen af Arbejdet kunde da udskydes til efter Krigen, men da man var ked af at vente paa dette desværre ubestemte Tidspunkt, har jeg foretrukket at se bort fra en nøjere Udredning af Slægtens Oprindelse og lade Pierre Lacour, der bragte Slægten her til Landet, være den første. Imidlertid anser jeg det for selvfølgeligt, at jeg bag i Bogen gør Rede for de Resultater, som den kendte norske Personalhistoriker Charles Antoine Delgobe (1844—1916), der selv var af fransk Herkomst og sad inde med et omfattende Kendskab til franske Slægters Historie, er naaet til, og som han har fremlagt i Breve til Fr. Barfod og mig henholdsvis af $^{18}/_{1}$ 1889 og $^{5}/_{11}$ 1896.

Som det vil ses, er ogsaa Spindelinierne optagne, dog med mindre Skrift, idet der er udtalt Ønske om, at Værket skulde omfatte saa vidt muligt alle Efterkommere af Pierre Lacour.

Billedstoffet er saa fyldigt, som jeg har været istand til at gøre det, og alle dem, der har ydet mig Hjælp ved Indsamlingen af dette, som paa anden Maade, beder jeg modtage min bedste Tak, men denne Tak skyldes først og fremmest ham, der ved sin store Offervillighed gjorde Arbejdet muligt.

Gid det nu maa kunne bidrage til at øge og styrke Slægtskabsfølelsen blandt os.

Sorø i September 1917.

L. F. LA COUR.

DEN DANSKE LINIE AF SLÆGTEN LA COUR
1732—1882.

(FRA SLÆGTMØDET PAA HIMMELBJÆRGET 9. JUNI 1882).

Mel.: Det gamle Træ — oh! lad det staa!

Vort Stamtræ sprang af fremmed Rod,
Men rankt i Daneskoven
Halvandet Hundredaar det stod
Og voxer end mod oven.
Det spreder ud i Øst og Vest
Saa frodigt sine Kviste,
Men lider Jyllands Jord dog bedst,
Vil her ej Fæstet miste.

En Ungersvend engang kom hid
Fra Syd med Gøg og Svale
At lære Folk det franske Vid,
Sit Hjemlands fine Tale.
Men med en lønlig Magt ham bandt
Det dybe Sprog her inde;
Han pløjed Lyngens Land og vandt
Til Brud en nordisk Kvinde.

Hans Æt fornemmer Blodets Røst,
Naar Frankrigs Jordbund bæver;
Men Danmark kun i Nød og Lyst
Hver Evne af os kræver.
I Storm og Stille vil vi staa,
I Lys og Løndom virke,
Saa Folkets Hus vi bygge paa
Med Kraft fra Sandheds Kirke.

Alt gav vort Stamtræ Blomst og Løv
Til odelsbaarne Dage;
Om hvad der gjemmes under Støv
Staar Mindet smukt tilbage.

Det unge Træ har Skygge taalt
Som Bøg i Egelunden;
Det gamle Træ har Vejen maalt
Til Lyset op fra Grunden.

Det gamle Træ! — ja gid det staa
Endnu i Tider fjerne
Her under Nordens Himmel blaa
I Lys af Mindets Stjerne!
Det give Blade til en Krans
— Den bedste, Skoven ejer, —
Der krone huldt dets Fædrelands
Og Moderlandets Sejer!

En Dattersønsdatter
[ɔ: Frk. Pauline Worm].

Som allerede Navnet tyder paa, skal Slægten la Cour (Dornonville de la Cour) oprindelig være fransk, men Faderen til den danske Linies Stamfader skal have forladt Frankrig enten, som der almindelig siges, fordi han efter Ophævelsen af det nantiske Edikt (1685) savnede den Trosfrihed, han som Hugenot trængte til, eller, hvad der ogsaa er bleven ymtet om, fordi han havde indgaaet politiske Forbindelser, der blev farlige for hans borgerlige Sikkerhed. Der findes endnu en Mængde la Courer i Frankrig, ogsaa, efter hvad en fransk Søofficer har meddelt Kapt. i Flaaden Dornonville de la Cour, i Bourgogne Folk, der bærer Navnet Dornonville de la Cour, men trods flere tilfældige Sammenstød har det aldrig kunnet udredes, i hvilket Forhold disse staar til den danske Linie.

Hvilket Fornavn den udvandrede la Cour bar, ved man ikke, men kun, at han var gift med en Marie Fouzillac[1], der var fransk af Byrd lige som han selv, skønt hendes Forældre boede i Halle. Sandsynligvis var disse noget tidligere udvandrede af samme Grund som han. Et Familiesagn vil vide, at la Cour var „ministre“ (ɔ: Præst?) og boede paa et større Landsted tæt udenfor Paris. Da han pludselig saa dette omringet af Soldater, flygtede han med sin unge Hustru bort gennem Haven, satte hende paa et Æsel og undslap heldig med hende til Tyskland, hvor hun kort efter fødte den Søn til Verden, der blev Stamfader for den danske Linie, og hvor de da boede, indtil der kort efter oprandt mindre farlige Tider for dem.

Af disse to Forældre fødtes altsaa den danske Linies Stifter Pierre Lacour[2] i den lille By Köpenick ved Floden Spree i Mittel-

[1] Saaledes bør Navnet sikkert skrives, efter hvad C. A. Delgobe har meddelt.

[2] Saaledes nævnes han kun de to første Gange, han staar opført i Staarupgaard Fæsteprotokol som Fuldmægtig paa Staarupgaard ($^5/_6$ 1750 og $^{16}/_6$ 1750), men allerede $^8/_8$ 1750 og fremdeles staar Peder Lacour. Som det kan ses af hans Underskrift, skrev han sig altid Lacour.

marck-Brandenburg d. 22. Febr. 1716. Han var imidlertid kun otte Maaneder gammel, da bægge hans Forældre vendte tilbage til Frankrig, og siden kender vi aldeles intet til dem eller deres Skæbne. Han saa dem aldrig mere og hørte nok heller ikke fra dem. Pierre blev derimod hos sine Morforældre i Halle i Sachsen og blev opdraget af dem. I sit syvende Aar kom han i Byens Latinskole, gik der i 4 Aar og var 11 Aar gammel naaet op i dens 4de Lektie, da hans Morforældre (1728) flyttede til Leipzig, hvorhen han fulgte dem. Her synes han dog ikke at have gaaet i Latinskolen, men foruden i Regning og Skrivning nød han Undervisning i Musik. Da Morforældrene 1730 flyttede til Berlin, blev han atter sat i Latinskole, men naaede ikke at blive Student, thi just som han skulde være traadt ind i 5te Lektie, blev han kaldt til Danmark.

Det var Christiane Dorthea v. Rhedern, Enke efter Major Henrik de Lasson til Aakjær, som fik den 16-aarige Dreng herind fra Berlin, for at han kunde undervise hendes 6-aarige Søn Vensel Frederik de Lasson i Fransk. Paa Aakjær var han da i 4 Aar, men kom dernæst paa sin Frues Anbefaling til Ørslevkloster, hvor han skulde undervise Oberstløjtnantinde Berregaards Søn Frederik i Fransk.

Her var han i 6 Aar, indtil 1743, men kom det følgende Aar som „Sprogmester" til Fru Berregaards Broder, Mathias de Lasson paa Bjørnsholm, hvor han atter var i 4 Aar, til hans tidligere Elev, Kammerjunker Berregaard, 1747 kaldte ham som sin Haandskriver til København. Denne Stilling varetog han i 3 Aar, men 1750 blev han Berregaards Ridefoged paa Staarupgaard med Gods og det næste Aar tillige paa Ørslevkloster og Strandet. Alle de 3 Gaarde ligger i den nordlige Del af Fjends Herred, som danner en Halvø i Limfjorden, omgiven af Skive og Hjarbæk Fjorde, og de tilhørte alle Berregaard. Af Børnenes Fødsel fremgaar det, at Lacour det første Aarstid har boet paa Staarupgaard, dernæst et Par Aar paa Ørslevkloster og saa et Par Aar paa Baadsgaard, en Avlsgaard i den nordlige Ende af Halvøen, der ogsaa tilhørte Berregaard.

Allerede 1753 havde Lacour imidlertid faaet Tilsagn om at faa Strandet i Forpagtning, og dette gentoges ved Kammerherreinde Berregaards skriftlige Løfte og Ratification af $^{23}/_{2}$ 1758, men først $^{1}/_{8}$ 1759 sluttedes Kontrakten. Det var paa gunstige Vilkaar,

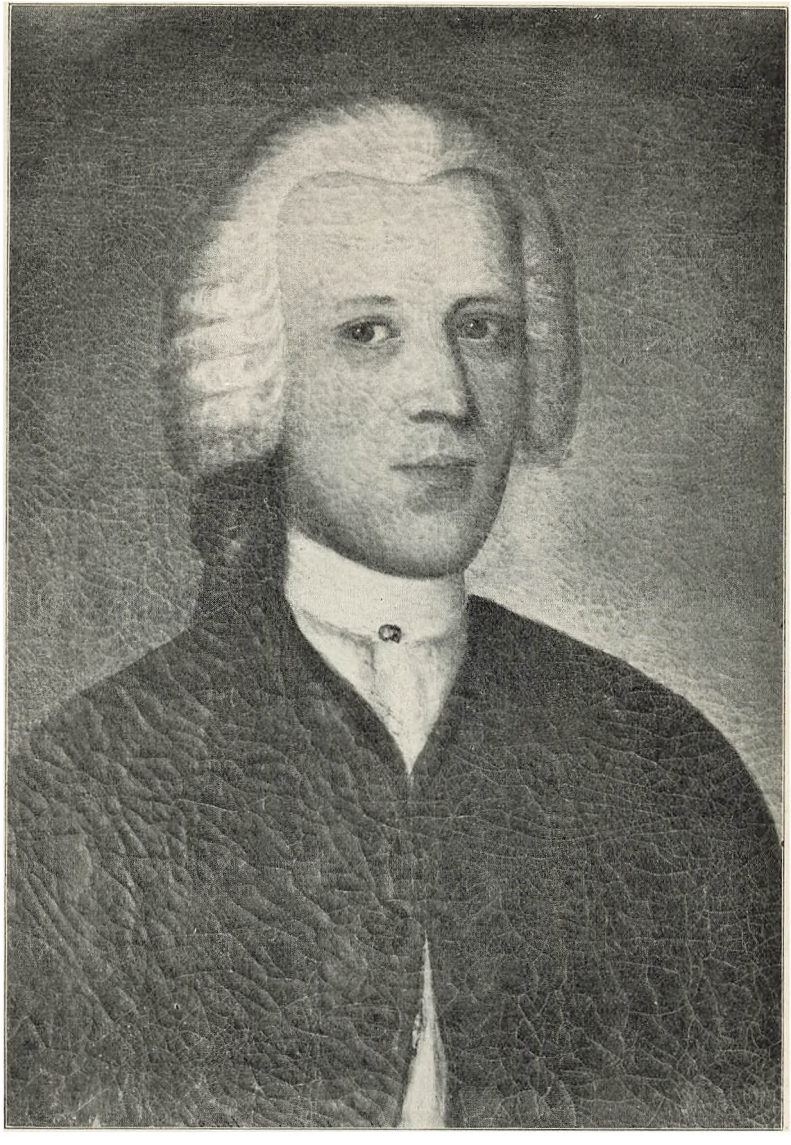

PIERRE LA COUR.

at Lacour modtog denne Gaard i Forpagtning. 1737 var den bleven bortforpagtet (til Niels Christensen Winchel) for en aarlig Afgift af 280 Rbd., 1751 (til Niels Quistgaard) for 350 Rdl. i det første Aar, 300 Rdl. i de følgende, medens Forpagtningsafgiften for Lacour's Vedkommende blev fastsat til 200 Rdl. Kontrakten, der findes opbevaret i Landsarkivet i Viborg, og hvoraf første og sidste Side hidsættes i Facsimile, aftrykkes blandt Bilagene til denne Bog.

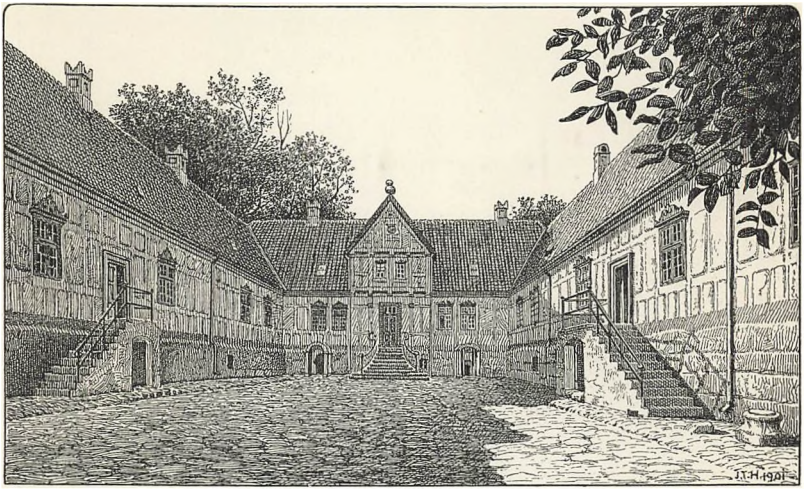

AAKJÆR. (Af Trap: Danmark).

Paa Strandet sad Lacour da som Forpagter Resten af sin Levetid, gennem 16-17 Aar, men desværre er de Midler til at lære ham at kende, som er bevaret, kun faa og sparsomme. Saavidt vides, er der ikke levnet et eneste Brev eller andet, som han har nedtegnet med egen Haand. I Skifteprotokollen for Halds Amt findes optaget nogle Breve, han har sendt forskellige af dem, han traadte i Forbindelse med, men de yder kun et ringe Bidrag til at lære hans Personlighed at kende. Enkelte Træk kan hentes fra den af Pierre Lacour efterladte Fortegnelse paa hans Familie, som i sin Tid opbevaredes hos Frk. Pauline Worm, og hvoraf jeg besidder en Afskrift, ligesom fra det „Testimonium", som rimeligvis læstes i Tilknytning til Begravelsen, og som ogsaa optages blandt Bilagene til denne Bog.

Imidlertid vil vi af de Oplysninger, som er os levnet, søge at danne os en Forestilling om de Forhold, hvorunder han levede, det Hjem, hvori han var Husfader, og det Liv, som der udfoldede sig.

Strandet ligger i Ørum Sogn og omtales paa den Tid, Lacour beboede den[1], som „en liden dog frie Sædegaard, som har sit Navn deraf, at den grændser til Limfjordens Strand. Der har før paa Gaarden været et grundmuret Huus, som længe siden er nedbrudt; nu er Bygningen af smukt Bindingsværk, dog med Straa Tag. Gaarden har fordum været beboet af Juuler, Friiser, Sehesteder og flere Adelige Familier . . . Gaarden holder Føde-Fæe

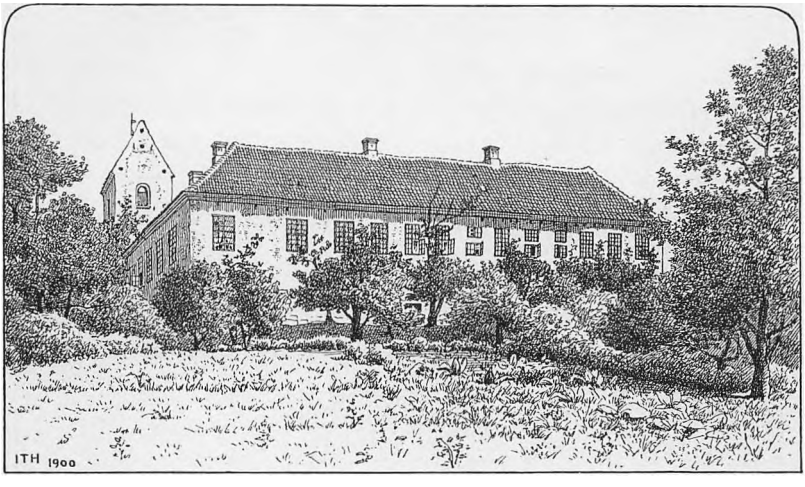

ØRSLEVKLOSTER. (Af Thap: Danmark).

og beboes af Peter la Cour, til hvem den paa Livstid er forpagtet. Hovedgaards Taxt 19 Tønder 3 Skiepper 1 Fierdingkar 1 Album. Bøndergods 208 Tønder 4 Skiepper 1 Fierdingkar 1 Album. Mølleskyld 1 Tønde 2 Fierdingkar. Tiender 26 Tønder 4 Skiepper $3^{8}/_{15}$ Fierdingkar".

Den nuværende Hovedbygning paa Strandet bærer over Indgangen Aarstallet 1794, er altsaa opført efter Lacours Død, men den Bolig, han havde Raadighed over, har ikke været ringe. Den bestod — foruden af Udenomsbekvemmeligheder: Køkken, Spisekammer, Kødkammer, Ølkælder, Bryggers, Stueloftet, Skoleloftet, Skrædderkamret m. m. — af Dagligstuen, Kontoret (i Skiftet kaldet „den salig Mands Kammer"), Storstue, det søndre Gæstekammer, det nordre Gæstekammer, Sovekammer, Ammestue og Pigernes Kammer. Og alle Rummene har tilsyneladende været vel besatte med Møbler.

[1] Se Pontoppidan: Den danske Atlas IV, 694 (Kbh. 1768).

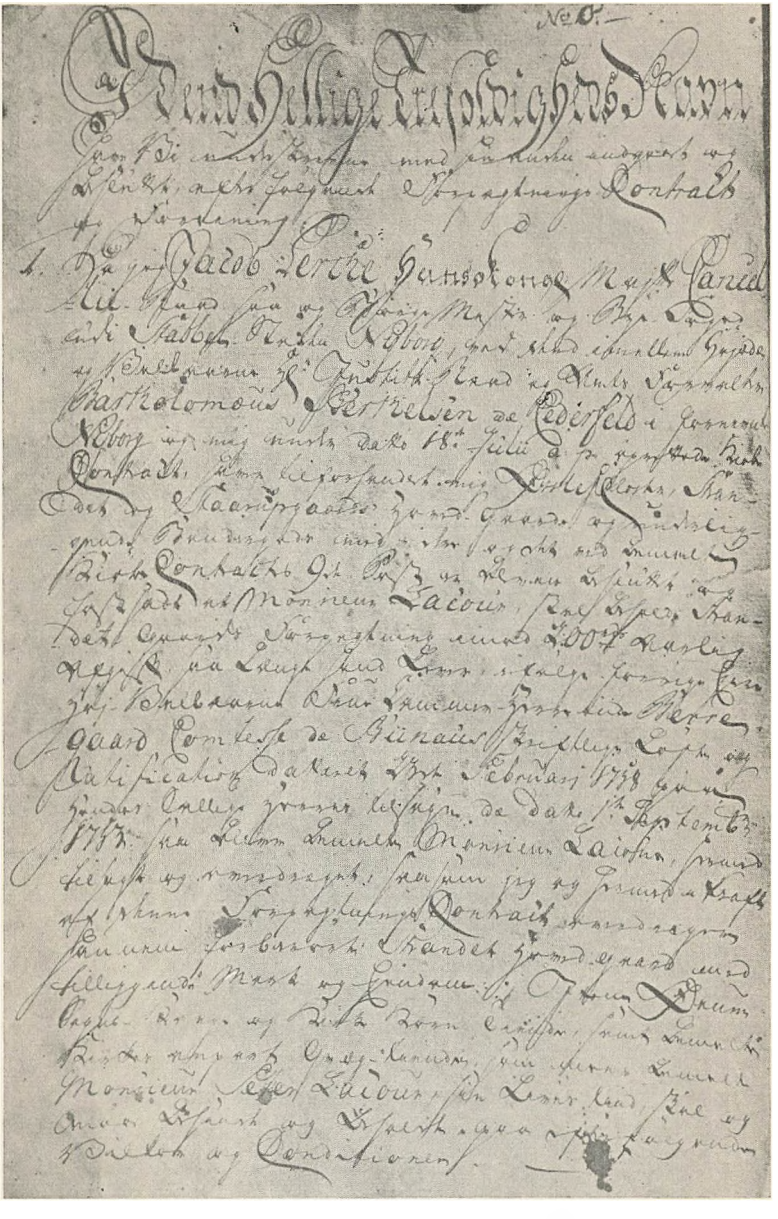

I Dagligstuen fandtes, hvad der fremgaar af Skiftet efter ham, bl. a. en Jærnbilæggerkakkelovn, 1 Egedragkiste med 4 Skuffer og drejede Fødder, 1 Egechatolle med 3 Skuffer under, 1 dobbelt Slagbord, 1 dito paa Krydsfod og 1 blaamalet Bord med Skuffe under,

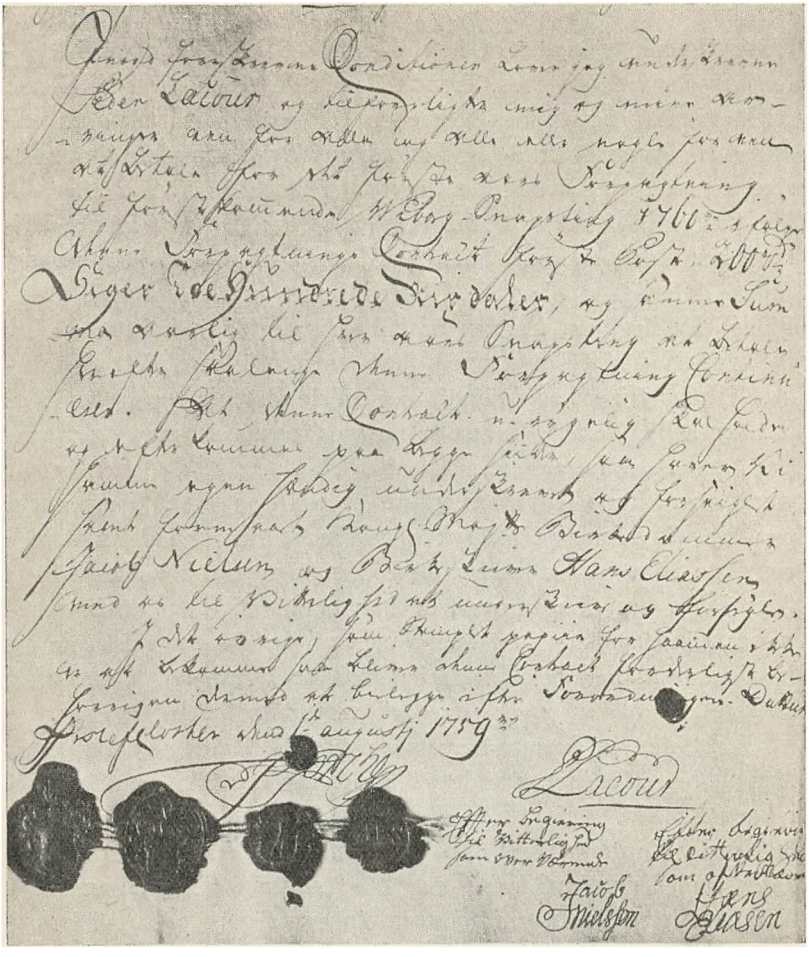

hvorudi Enken har sine Gangklæder. Af Stole fandtes 2 af Eg med Lærredsbetræk, 1 Rydslæders dito, 6 Stkr. aabenryggede Stole og 2 gamle Stole med uldent Betræk. Paa Væggene hang 5 Skilderier, deriblandt 2 forestillende Christus tornekronet paa Korset og hans Moder, 3 grønmalede Treboletter og 1 Hængehylde, og endelig var der et Slagværk med Kasse. I denne Stue opbevaredes ogsaa de faa Bøger, Lacour ejede, og som foruden 1 Bibel i Folio fra 1589 og C. 5. danske Lov i Octav fra 1750 kun bestod af 13—14 hovedsagelig franske og tyske Bøger. Af disse var tilsyneladende den værdifuldeste 3 Bind i Octav: Traité de Laverette de la Religion, der vurderedes til 1 Rdl., ellers var

det kun mindre Skrifter af filosofisk og religiøs Art (Fénélons Oeuvres Philosophiques i Octav, Le Philosophe de Sanssouci, Fontenelles Oeuvres diverses, Trende Tomer i et Bind uden Titelblad, Richterns Erkentnisz des Menschen) og endelig, foruden enkelte andre, 1 Tydsk Psalme- og Bønnebog i Duodecimo med Sølvbeslag og et løst Sølvspænde derved. Peder Lacour har efter det her nævnte at dømme altsaa ikke været en Bogens Mand; derimod har han aabenbart haft sin Glæde i Friluftsliv, ikke mindst Jagt. Det vidner bl. a. de 13 Haglbøsser om, der havde deres Plads i Dagligstuen, foruden adskillige andre Jagtrekvisitter. Men det var ikke blot Dagligstuen, han smykkede med det, der sikkert i hans Øjne har hørt til de bedste Prydelser paa en Væg; i „den salig Mands Kammer" nævnes ogsaa Bøsser og andre Genstande, der hører Jagthaandværket til. Og at det virkelig har været en af hans Hovedfornøjelser at gaa paa Jagt, faar man et paa sin Vis vemodigt Indtryk af ved nogle Linier i det nedenfor gengivne Brev til Justitsraad de Lindenpalm fra hans næstsidste Aar, hvori han klager over, at han endnu ikke er ganske restitueret, „hvilket ikke lidet nager mig, at jeg ikke, saavist som jeg havde foresat mig det, kunde i dette Aar komme til Tirsbæk og forlyste mig endnu engang med Støverjagten, inden jeg dør".

Ved Siden af Jagten har han ogsaa til Tider glædet sig ved Musik. Noget Spinet, Datidens Klaver, var der ikke paa Strandet i Lacour's Tid, derimod fandtes der i Dagligstuen 1 Violin med laasfærdig Foutteral og 1 dito Violin med Bue eller viol de Gambe kaldet, medens Foutteralet til denne sidste fandtes i hans eget Kammer, hvor den maaske havde sin egentlige Plads. Vi kunde da tænke os, at Violinen er bragt ind i Dagligstuen, fordi han — maaske en af sine sidste Levedage — har ladet Tonerne lyde i Familiens Kreds.

Men foruden hvad jeg før har nævnt af Bohave i Dagligstuen har denne ogsaa rummet Skænken, hvori Sølvsager[1] og Glas opbevaredes. Her træffer vi bl. a. 2 Sølvskeer med Bogstaverne P. L. og Aarstallet 1751, der altsaa sikkert stammede fra Peder Lacour's Bryllup med hans første Hustru, endvidere 6 nye Sølvskeer med Bogstaverne P. L. M. S. H.[2] og Aarstallet 1762, 2 gamle Sølv-

[1] Nogen større Beholdning af Sølvsager fandtes ikke, de vejede tilsammen 87½ Lod og blev vurderet til 54 Rdl. 1 Mk.

[2] Bogst. betyder selvfølgelig **P**ierre **L**acour **M**argrethe **S**usanne **H**ertzberg.

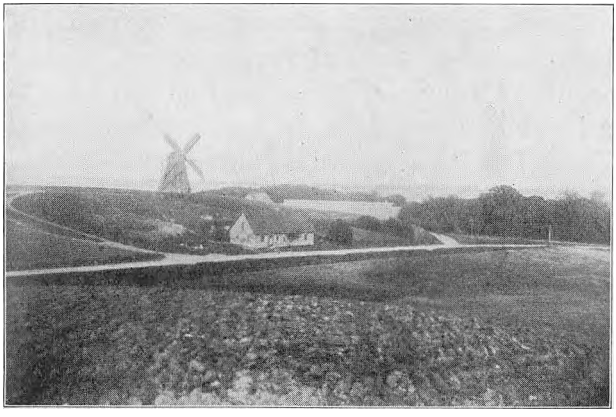

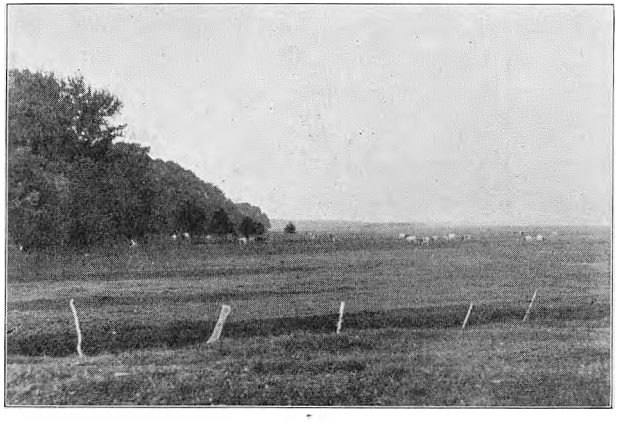

Som nævnt, stammer de nuværende Bygninger paa Strandet fra Tiden, efterat Lacour levede der. Vi har derfor maattet vælge at bringe to Prospekter fra Egnen, af hvilke det øverste viser Gaarden skjult bag Træer med Udsigt til Hjarbæk Fjord, der ogsaa ses paa det nederste.

skeer, „med Navn i Træk og Aarstal 1705", 1 Potageske, 1 Sukkerbøsse med Bogstaverne C. H. B. Ø. P. og Aarstallet 1751, 1 Sølvtomling, 6 Theskeer med Sukkertang foruden forskelligt andet og af Glasvarer tvende Pokaler med Laag, 1 Glaskrus med Tinlaag, 16 Stkr. differente Spidsglas, 5 Frimurerglas[1] og en hel Del mere.

Vender vi os til de andre af Værelserne paa Strandet, finder vi i Storstuen 1 blaamalet Dragkiste paa Fod med forsølvede Lister og 1 større indlagt Dragkiste paa Fod, hvori gemtes et ret rigeligt Forraad af Duge, Servietter, Lagner, Pudevaar og Haandklæder.

Sovekammeret rummede 1 grøntmalet Himmelsengested med 4 Stkr. grønt hjemmegjort Omhæng og 2 Stkr. Kapper, hvori fandtes 1 Skindoverdyne, 2 brandgulstribede Bolsterunderdyner, et Par Blaargarns Lagner, 2 uldne Olmerdugs Hoveddyner og desuden 1 Stolpeseng med brunt hjemmegjort Omhæng og 1 Kappe.

I Gæstkamrene (det søndre og det nordre) fandtes ogsaa Møbler af forskellig Slags, men nævnes skal blot, at det første af dem rummede en Række Billeder: „12 Konge Skilderier af den oldenborgske Stamme, 2 Dronningeskilderier, 2de Skilderier i forgyldte Rammer, skal være Grev Frijs og hans Grevinde, Sex Skilderier i Ramme, 6 Kaaberstykker uden Ramme". Det er tydeligt, at Lacour har foretrukket Jagtvaabnene som Vægprydelser fremfor Billeder, der derfor for en stor Del er bleven henvist til Gæstkamrene.

Men denne Fortegnelse over hvad der fandtes i de enkelte Værelser paa Strandet i Lacour's Tid giver os jo kun et svagt Indtryk af, i hvilke Omgivelser han og hans Husstand levede.

Hvem bestod nu denne af? Gennem Skiftet kan vi se, hvilke fremmede Folk, Forpagteren havde i sit Brød i det sidste Aar, han levede, og noget lignende maa vel have været Tilfældet i de tidligere Aar. Foruden Familien, der da bestod af Mand, Hustru og 6 hjemmeværende Børn, af hvilke den ældste, Niels, var $20^1/_2$ Aar og vist lærte Landvæsen hos sin Fader, medens den yngste, Jørgen, var 8 Aar, levede paa Strandet: Studiosus Monsr Curtz, der uden Tvivl har været Huslærer for de mindste af Børnene,

[1] Dette kunde tyde paa, at Peder Lacour havde været Medlem af en Frimurerloge, men iflg. velvillig Meddelelse fra Postekspedient H. Hjorth-Nielsen er Lacour ikke bleven optaget i den eneste paa den Tid eksisterende Frimurerloge.

endvidere en Ladefoged (Niels Svenningsen), en Kudsk (Lars Jacobsen), en Røgter (Knud), en Faarerøgter (Peder), en Stuepige (Johanne), en Kokkepige (Dorthe) og en Hønsepige (den lille Dorthe). Det egentlige Markarbejde og forøvrigt meget andet blev jo nemlig dengang udført af Hoveribønderne, om hvem der tales i Forpagtningskontrakten. Lønnen, som de enkelte af Strandets Beboere modtog, var, sammenlignet med Nutidens Forhold, kun lille. For et Aar fik Monsr Curtz 16 Rdl., Ladefogden 10 Rdl. foruden til Brændevin i samme Tid 1 Rdl. 2 ß, Kudsken 6 Rdl. 4 ß, foruden Brændevinspenge 1 Rdl. 2 ß, Røgteren 6 Rdl. 4 ß, Faarerøgteren (for 1/2 Aar) 1 Rdl. 3 ß, Stuepigen 8 Rdl., Kokkepigen 5 Rdl. 2 ß og Hønsepigen 4 Rdl

Men nu Husfaderen selv. Hvorledes var han og hvorledes saa han ud? Det sidste Spørgsmaal kan i nogen Maade besvares, da der, som bekendt, er bevaret et Oliemaleri af ham[1]. Efter det at dømme synes han at have været en smuk Mand med ædle Træk. Og der er Grund til at mene, at han var en brav, from og gudfrygtig Mand. De faa Udtalelser, som vi har bevaret af ham i den førnævnte Fortegnelse over hans Slægt, og den Omtale, der bliver ham til Del i Testimoniet, tyder derpaa.

Gennem Skiftet kan vi lære hans Klædedragter at kende, og selvom vi vil fastholde, at det kun halvvejs er sandt, naar der siges, at det er Klæderne, der skaber Manden, kan det dog maaske interessere en og anden at se, hvorledes han gik klædt. Hans Højtidsdragt har uden al Tvivl været den, der betegnes som 1 Violettes Klædning, uvendt, [bestaaende] af Kjole, Vest og Bukser, Kjolen drættet [ɔ: foret] med blaa Chagrin og Vesten med hvid Silke, vurderet for 12 Rdl. Foruden denne findes 1 Violettes Kjole med Silkeknapper efter Tøjet, uvendt, for hvilken Værdien blev sat til 5 Rdl., men forøvrigt havde han desuden 1 rød Carmoisin Kjole og Vest, vendt, med forgyldte Knapper udi, 1 blaa Klædes Kjole og Vest, vendt, med Kamelhaars Knapper udi og 1 sort Klædes Kjole og Vest, uvendt. Naar han var paa Rejse, bar han 1 grøn Klædes Rejsekjole med Ræveskindsfoer eller 1 graa dito af hjemmegjort Tøj med Calongs Foer. Ikke mindre end 8 Parykker staar der opregnet, deraf de to med Bukler. Paa Hovedet bar han tilsyneladende Kasket enten af Fløjl eller af Klæde.

[1] Dette er nu i Enkefru Agate la Cours Eje og er gengivet foran.

Familien paa Strandet stod aabenbart i Forbindelse med mange af Egnens bedrestillede Folk; det viser sig bl. a. gennem dem, der valgtes til Faddere for Børnene. Mulig har de ført en ret stor Omgang, og dette i Forbindelse med den talrige Familie har vel medført, at de økonomiske Kaar ikke hørte til de bedste. Ganske vist er der sat ikke saa lidt i Møbler og Husgeraad af forskellig Art, en Fremgangsmaade, der almindelig fulgtes, da man jo den-

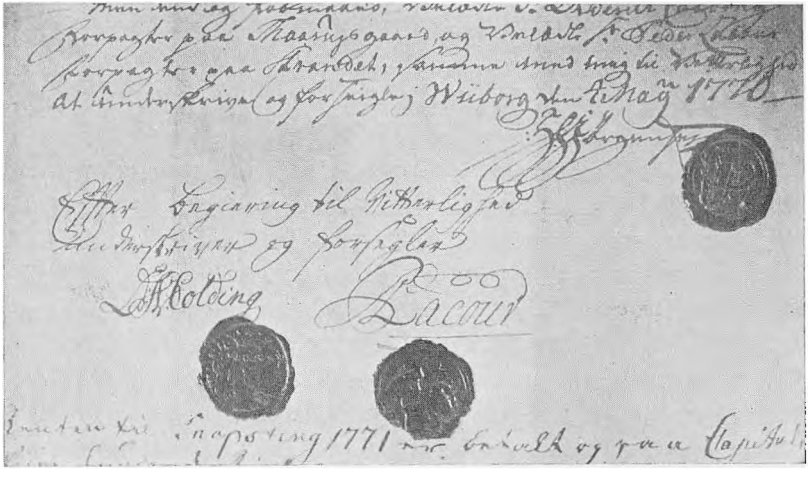

gang ikke kendte til Sparekasser, men de jævnlige Laan, han har maattet stifte, og Opgørelsen af Boet viser, at han har haft forskellige økonomiske Vanskeligheder at kæmpe med. Skønt opdraget paa fransk og tysk lærte han sig tilsyneladende dansk helt vel og skrev det ligesaa godt som de fleste danske i den Tid. Dette fremgaar bl. a. af de Breve, der før er nævnt, og som findes bag i Bogen.

I Høsten 1774 blev Peder Lacour overfalden af nogle „tildels smertefulde Tilfælde". Han fandt dog atter nogle Ugers Lindring, men døde allerede d. 14. Marts 1775, kun tyve Dage over niog-halvtreds Aar.

Dagen efter Lacours Død fandt, som sædvanlig, Registreringen i hans Bo Sted, og der holdtes nu Skiftesamlinger 18. og 19. April 1775, 18. Novb. 1775, 9. Maj 1776, 28. April 1777, 15. og 16. Juli 1777,

---

Efter al Sandsynlighed har Pierre Lacour paa det ovenfor gengivne Dokument ikke blot skrevet sit Navn men ogsaa Ordene: „Effter Begiering til Vitterlighed underskriver og forsegler", der altsaa viser os hans Haandskrift.

22. Juli 1778, 11. December 1778, og endelig er Boet sluttet 29. Juni 1779. (Boets Behandling i Skifteprotokollen fylder 91 Foliosider). Ved den endelige Opgørelse viser Hovedindtægtsposterne sig at være:

	Rdl.	Mk.	Sk.
Hr. Jørgensen til Strandet for 15 Par Stude og 2 Bæster	545	00	00
Auktionsbeløbet for Geværer, solgt 3/5 1775	128	4	00
Auktionsbeløbet for Løsøre, solgt 29/5 1775	1225	„	14
Jomfruerne Holm i Viborg skyldig for Korn (÷ Tilgodehavende)	72	1	12

Den samlede Indtægt var 2025 Rdl. 1 Mk. 10 Sk.

Hovedfordringerne var følgende:

Sr. Bregendahls Obligationer	98	4	13
	99	2	„
Sal. Mad. Coldings Obligation	99	4	„
Forpagtningspenge til 1/5 1775	200	„	„
Justitsraad de Lindenpalms Obligationer	200	„	„
	150	„	„
Tjenestefolkenes Løn til Paaske 1775	53	3	12
Auctionssalarium	70	1	12
Børnenes møderne Arv	308	3	00
Regn. fra Sørensen og Borreschmidt i Viborg	104	3	6
Udgifter til Ligkiste, Præst og Degn for hendes sal. Mands Jordefærd	20	4	„
Efter Enkens mundtlige Paastand og Erindring anføres hendes Begravelses Bekostning lige derimod med	20	4	„

De samlede Fordringer udgjorde 1981 Rdl. „ Mk. 2 Sk. Til Deling mellem Enken og Børnene blev der saaledes kun 44 Rdl. 24 Sk., af hvilke Enken, som frafaldt en Broderlod, fik 22 Rdl. 12 Sk., men hver af de fem Sønner 3 Rdl. $15^3/_7$ Sk., hver af de fire Døtre 1 Rdl. $55^7/_5$ Sk.

Han var to Gange gift:

1) paa Ørslevkloster 13. Juli 1751 med Margrethe Susanne Hertzberg. Hun var Datter af Niels Jensen Hertzberg (f. i Vraa 1693, Student fra Hjørring 1711, theol. kand. 1716; pers. Kap. i Ejds Præstegæld (Nordfjord) 1719, i Viborg Nørresogn 1732 og i Finnaas 1744, død i Bergen $^{17}/_{10}$ 1764[1]) og Dorthe Cathrine

[1] Han skal ikke have været nogen Taler (Pontoppidan siger dog, at han var „en god Prædikant"), men var meget yndet for sit sagtmodige og stille Væsen. Hidtil havde Natmanden og hans Familie maattet gaa til Alters for sig selv og betjentes da ved eget Bæger og Disk, begge Dele af Tin; men herpaa gjorde Hertzberg Ende; han tog Natmanden ved sin egen Side op til Alteret med sig for saaledes at paavirke Menigheden.

Harboe († 1/1 1743) og blev sandsynligvis født paa Daviken 20. Aug. 1720. Hun blev daabsfæstet i Viborg 6/10 1737, da hendes Fader imidlertid var bleven forflyttet som Præst til Graabrødrekirke der. Først synes hun at have været Lærerinde hos Godsejer Søren Kjærulf, hvis Datter Andrea Kirstine blev gift med Gehejmeraad Hjelmstjerne, og dernæst hos Kammerherreinde Berregaard paa Ørslevkloster. Hun skal have været meget yndet af sine Elever og disses Forældre. Hun døde paa Strandet 24. Februar 1763 „42 Aar 6 Mdr. 4 Dage". Hendes Mand skriver i sine ovenfor nævnte Slægtsoptegnelser: „Sidstmeldte Aar [ɔ: 1763] d. 24. Febr., en Bedrøvelsesdag for mig, behagede Gud at bortkalde min Kone om Morgenen Kl. 6 og hende med en Salig Død til sit ærefulde Rige at annamme, da hun den 3. Martii ved en sømmelig Begravelse blev lagt i Ørum Kirke, hvor hendes Legeme hviler til en ærefuld Opstandelse, og hendes Sjæl, som jeg med Jesu Kraft og Hjælp skal paa hiin Dag beskue, hviler allerede i Guds Arme".

Hun skænkede sin Mand otte Børn: fire Sønner og fire Døtre.

2) paa Friisholt 26. Aug. 1763 Christiane Frederikke Nohr (Bernt Nohr, Hofmaler ved Frijsenborg, og Ane Cathrine Olesdatter). Hendes Fader var født i Wismar, men da denne By i Tiden fra 1648—1803, bortset fra de faa Aar 1675—79, hørte under den svenske Krone, fødtes han altsaa som svensk Undersaat; som ung kom han til København, hvor han giftede sig først med Benne (ell. Bente) Bentsdatter, der fødte ham en Datter Engel Nohr og døde c. 1712, derefter med Ane Cathrine Olesdatter, der blev Moder til Christiane Frederikke. 1716 var Ægteparret Nohr taget til Jylland, hvor Husfaderen blev Hofmaler ved Frijsenborg. Efter Bernt Nohrs Død, Natten mellem 23. og 24. Juli 1739, ægtede hans Enke 19/12 1740 Maleren Hans Groesen, men døde 7 Aar efter, 2/9 1747, 55 Aar gammel.

Om Christiane Frederikke har vi kun faa Oplysninger. Hun blev født i Malerhuset ved Frijsenborg og døbt i Hammel Kirke 29. April 1727, baaren af Grevinde Frijs, medens Grev Frijs[1] og Ritmester Bentzon var Vidner. Da hendes Fader døde, opholdt hun sig hjemme og blev der fremdeles. Skiftet efter ham udviser

---

[1] Greve Christian Frijs til Frijsenborg (1691—1736) og Øllegaard, f. Gersdorf (1687—1734).

en samlet Værdi af Boet paa 136 Rdl. 4 Mk. 10 Skill., medens Gældens Størrelse var 256 Rdl. 3 Mk. 6 Skill., saa der intet blev til Børnene. Da der $^{2}/_{10}$ 1747 holdtes Skifte efter hendes Moder, blev der til Deling mellem den efterladte Mand og hende 184 Rdl. 5 Mk. 2 Skill., men Datterens Halvdel skulde blive staaende i Boet, saalænge de boede sammen; Stedfaderen skulde ikke svare Renter til hende, men forsyne hende med alt og „desforuden i sin Tid lade hende være følgagtig de Ting, hende tilhørende, som nu ikke registreret og vurderet er, neml.: 1 stort nyt Skab, 1 Drag Kiste paa en Fod, 1 ny Slagbænk, 1 ny Seng, 1 Skrin og 1 sort dito, 2 nye Skrin, 1 lidet Skab, 1 Thebord, 1 Pyramide samt 2 Olmerdugsdyner og 2 Puder, 6 Tintallerkener, 5 Fade, 1 Par Messinglysestager, 1 liden Messingkeddel, 1 fortinnet Kobbergryde, 1 lidet Thebord og 1 Jærnfyrfad, men skulde hun være foraarsaget sit Brød paa andensteds at søge, bliver han pligtig af hendes Penge at oversende de ordinaire Rente". $^{3}/_{3}$ 1760 holdtes der Auktion i Hinnerup Broegaard i Anledning af Madam Kirsten Nimbs Død $^{30}/_{11}$ 1759, og ved denne Lejlighed købte Christiane Nohr bl. a. 1 liden Syskrin uden Laas for 3 Mark (vurderet til 12 Sk.) og staar da opført som hørende til paa Frisenvold, Ørum Sogn. 1761 bar hun Sergent Rhodes Datter Ane Margrete til Daaben i Sal Kirke og $^{1}/_{4}$ 1763 bar hun Degnens Datter til Daaben sammesteds. Hun har da rimeligvis opholdt sig paa Friisholt (nu Ormstrup), der ligger i Sal Sogn, i Huset hos Hans Thansen Rosborg, en Søn af den for sin Stridbarhed og sine mange Processer vidt bekendte Herremand, Hans Hansen Rosborg. Hendes Bryllup fejredes nemlig paa Friisholt, og Fru Krigsraadinde Rosborg fra Friisholt bar det første Barn, Bernt, over Daaben. I Sal og Gullevs Kirkebog 1691—1771 Pag. 85^{b} findes:

Da Seign. Peder Lakhur fra Strandet og Jomfr. Christiana Nohr paa Friisholt, lade sig copulere, saa love vi underskrevne, at intet er paa nogen af Siderne, som dette Ægteskab lovl. kand hindre, d. 26. Aug. 1763

pr. Cancellie Raad Lerche fra Ørslev Closter

Hr. Poul Ambdrup, Præst til Cobberup.

Pierre Lacour skriver i den ovennævnte Fortegnelse paa sin Familie: „Den 26. August 1763 følede jeg igjen den barmhjertige Guds Trøst, da hand udvalgte mig til Hustrue Christiane Frede-

rica Nohr. Vores Bryllup blev holdt paa Friisholdt. Vi kom hjem med hinanden den 30' dito, og haaber næst Guds Bistand at leve sammen i Enighed og Fred, som Gud kand være tækkelig og behagelig, imodtagende med Taknemmelighed hvad Velsignelse Guds naadige Forsyn vil benaade os med, bedende den Almægtige om fornøden Taalmodighed til den Sorg og Modgang han finder for godt at paalægge os".

Efter sin Mands Død blev hun antagelig boende paa Strandet, hvis hun ellers kunde bo der, ti Gaarden brændte netop 1775; Ejeren, Hans Henrik Jørgensen gav hende nemlig bl. a. fri Bolig i 2 Aar (til 1/5 1777) med Ildebrændsel samt Foder og Græs til to Køer og 10 Faar, desuden 12 Tønder Rug, 12 Tønder Byg og ti Rdl. i Penge aarlig samt Brug af en Del af Haven. Hvor hun senere færdedes, er uvist, indtil hun sluttelig tog Bo hos sin yngste Søn i Odder, i hvis Hus hun døde 30. Juli 1801. Odder Kirkebog siger, at hun var 77 Aar, altsaa født 1724, hvilket imidlertid maa være urigtigt, da hun, som sagt, blev døbt 29. April 1727. Hun kan altsaa kun have været 74 Aar ved sin Død.

Hun skænkede sin Mand to Sønner.

10 Børn (A 1—A 10).

A 1. Marie Sophie la Cour, født 23. April 1752 paa Staarupgaard, blev holdt over Daaben af Fru Capitain Buchwaldt, Fadderne var: Hr. Braes og hans Frue fra Kokkedal, Mr Jørgensen fra Staarupgaard og Mr Cormontan fra Skovhuset; „konditionerede" ved Faderens Død hos Mad. Bjerring i Holstebro, død 9. Aug. 1801 i Kældby paa Møen.

Gift 1) 1782 med Severin Thørche (Søn af Borgmester Christen Mortensen Thørche og Mette Marie Helsted) født 7. Maj 1750 i Viborg, Student 1771, Huslærer paa Strandet 1771—73, i Strandby 1773—75, theol. cand. 1776, et Aar Huslærer paa Søholt v. Maribo og tre Aar i Kallundborg, Præst i Holeby og Bursø 1782, død 16. Aug. 1788 i Holeby;

2) 5. Juni 1789 i Holeby med Christen Andersen Lund (Søn af Hørkræmmer og Brygger Anders Christensen Lund og Johanne, f. Børs), født 28. Decbr. 1763, Student 1780, Huslærer paa Gisselfeldt hos Grev Danneskjold-Samsøe 1785, theol. cand. 1788, Præst i Holeby og Bursø 1788, i Kældby paa Møen 1792, Konsistorialraad 1829, død 10. Aug. 1833, i sin Tid agtet som Digter, især af „Landsbykirkegaarden".

Børn:

1. Peder Christian Thørche (1783—1850) Præst i Toksværd
   g. m. 1. Marie Hedevig Kold (17..—18..)
   2. Anna Christine Bergeschou (1786 1844)

Børn: A. Marie Hedevig Thørche (1819—1867)
   g. m. Cand. jur. Oluf Henrik Niels Bang til Haraldskjær og Sparresholm (1803—1872)

Børn: a. Niels Christian Ditlev Hjalmar Bang (1847—) Lieutenant
   g. m. Karen Ragnhild von Arenstorff (1855—)

Børn: α Henriette Charlotte Juliane Marie Bang (1879—)
   β Oluf Henrik Johannes Bang (1881—)
   g. m. Ingeborg Warming (1893—)
   γ Harald Bang (1883—) Kaptajn i Flaaden
   g. m. Louise Marie Elisabeth Wolff-Sneedorff (1879—)

   b. Oluf Henrik Johannes Marius Emil Bang (1850 –) til Sparresholm
   g. m. Dagmar Wolff-Sneedorff (1877—)

   B. Isak Bergeschou Thørche (1820—1842)
   C. Marie Sophie Thørche (1822—)
   D. Ditlev Thørche
   E. Mariane Bolette Thørche (1823—87)
   g. m. Georg Frederik Keil (1822 - 1904) til Nestelsøgaard

Børn: a. Frederik Carl Christian Keil (1850—1904) Apotheker
   g. m. Mary Plum (St. Fransisco)

Børn: α George Keil g. m. Vilhelmine Cocran
   Børn: William Keil
   Frederik Keil
   β Louise Keil g. m. Frank Jackson
   Barn: Hellen Jackson
   γ Alma Keil
   δ Karen Keil, g. m. Thomas Frank Phinny, Pennsilvania
   Børn: Thomas Phinny
   George Keil Phinny

   b. Anna Marie Charlotte (1853--)
   g. m. Jacob Lindegaard (1843—1916) Distriktslæge

Børn: α Bodil Lindegaard (1879—)
   g. m. Poul Haslund (1876—1917) Læge
   Børn: Alex Haslund (1905—)
   Erik Haslund (1907—)
   β Erik Lindegaard (1879—80)
   γ Mary Myford Lindegaard (1881—)
   g. m. Otto Hennings (1879—1909) Direktør
   δ Louise (1883—)

   F. Catharine Elisabeth (1826 – 19..)

2. Susanne Marie Thørche (1783—87)
3. Cathrine Elisabeth Kaskade Thørche (1786—1866)
   g. m. Jørgen Nissen til Boderupgaard (ingen Børn)
4. Poul Sophus Thørche (1787 – 1865), Urtekræmmer i København
   g. m. Sophie Caroline Krehmer (1800—1872)
   Børn: A. Hanne B. Marie C. Julius.

A 2. Frederik la Cour, født 16 Septb. 1753 paa Ørslevkloster, dimitteret fra Viborg Skole 1771 (fik ved sin Udgang af Skolen tre Tdr. Rug og tre Tdr. Byg), men blev først indskreven som Student 1772 og fik Kofod-Ancher til Privatpræceptor; tog 2den Eks. 1773; „konditionerede“ $^{15}/_{8}$ 1775 paa Kongsgaarden Lund paa Mors, men allerede $^{18}/_{4}$ 1775 paa Aabjærg Hovedgaard ved Ringkøbing. Om ham skriver Faderen i sin sidste Villie, at han „siden hans Udgang af sin Faders Hus for at forhværve sit Brød iblandt Fremmede har i Klæder og Penge fuldkommen faaet den Arv, han efter hans salig Moder . . . kan tilkomme“; men „i Henseende at han ikke til Dato har foraarsaget mig nogen Sorg, beregnes kun de rede Penge, han har faaet, mest til hans tvende Rejser til Københavns, som beløber sig i Alt til 38 Rdl., hvilke Penge han efter Lovens Bydende bør lade sig afkorte i hans møderne Arv“. Men under Skiftet erklærede hans Søskende ($^{15}/_{7}$ 1777), at de, siden han har „ladet sig formaa at følge med sin yngre Broder Jacob“ til København, for at „være ham til al mulig assistense“ ved hans Eksamen, „ingen Paastand gøre om strikte Opfyldelse af, hvis Faderen i saa Maade har optegnet“; og ved Skiftets Slutning hedder det endvidere, at „den Frederik la Cour til hans Studeringers Fortsættelse af Faderen skete Forstrækning er . . . af Arvingerne eftergivet“. Han blev teol. cand. 1781, men døde ikke meget længe efter som Hovmester hos Kammerherre Frederik v. Arenstorff paa Visborggaard. Et Sagn siger, at Hesten styrtede med ham, som han en Vinterdag i glat Føre red til sit eget Bryllup; man ventede længe paa ham, og Bruden var allerede fuldt smykket; saa sendte man Folk ud, der fandt ham med sønderslaaet Hoved. Men et andet og vistnok langt paalideligere Sagn siger, at han vilde ride et Sted til Barnedaab, hvor hans Fæstemø var Gudmoder, da Hesten styrtede med ham; han døde dog ikke straks, men bragtes døende ind i et Hus ved Vejen. Navnet Sommer nævnes i denne Forbindelse, men det er usikkert, om hans Fæstemø hed Sommer, eller om dette var Navnet paa den Familie, hos hvem Barnedaaben stod, eller paa den, hos hvem han udaandede. — Ej alene hans Syster Lone omtalte ham som et særdeles elskværdigt Menneske, der var særlig afholdt af sine Elever, men det samme sagde i det mindste en af de sidste af disse, gamle Fru Marie Sofie Lichtenberg, født Arenstorff, sag-

tens den sidstlevende af dem alle (hun døde nemlig $^{5}/_{8}$ 1861 i sit nitiende Aar).

A 3. Niels la Cour, født 25 Oktober 1754 paa Ørslevkloster; han blev hjemmedøbt 26 Oktober 1754 og holdtes over Daaben af Frue Friis fra Lundgaard. Fadderne var Jomfrue Friis, Mr Lund, Mr Tvede fra Skive, Mr Friis fra Lundgaard og Chr. Andersen Møller fra Staarupgaard; lærte vistnok først Landvæsenet hos sin Fader, men var derhos en ypperlig Jæger og fik som saadan en Præmie for at have skudt først en Ulveunge og siden Ulvinden, dens Moder, en af de sidste her i Landet. Han var hjemme ved Faderens Død, men en af dennes Venner, Kaptajn v. Støcken, havde kort forinden lovet, at han skulde blive „Underofficer paa avantage" ved Kronprinsens Fodregiment. Dette blev han saa, men blev senere Kommandersergent og Ordonans hos Kommandanten i København, General Johansen. Denne vilde ikke slippe ham, og han blev derfor forbigaaet af flere yngre, som fik Officerspatenter. Han klagede da til Kronprinsen og havde en pebret Samtale med denne, som førte til, at han tog sin Afsked af Hæren og $^{22}/_{10}$ 1784 blev „Hægemester" paa Vajsenhuset, hvad han var til $^{30}/_{6}$ 1789[1]. Nedsatte sig saa som Spisevært i Skindergade Nr. 10, hvor tillige en Mængde Studenter holdt Klub hos ham, men synes efter Vejviseren ogsaa at have boet i Vigandsgade Nr. 314. I København reddede han med Livsfare paa Peblingesøen et ungt Menneske (siden Præst i Jylland), som var i Færd med at drukne, og blev derfor mange Aar senere besungen af St. St. Blicher, som skal have fremsagt sit Digt om ham ved en Folkefest (Himmelbjærgsfesten 1839?). Da det 1795 var brændt for ham, flyttede han til Gamle-Skivehus, hvor han vistnok indtil videre sad til Huse hos Ejeren, en af hans Faders gamle Elever, Etatsraad Aksel Rosenkrantz de Lasson til Astrup, en Søn af Matias de Lasson til Bjørnsholm. Dernæst blev han Fuldmægtig hos Byskri-

[1] „Hægemesteren" skulde have stadigt Tilsyn med Drengene udenfor Skole- og Kirketiden og paa en Maade være deres Opdrager og Værge. Han boede paa Stiftelsen, til hvilken han var bunden, og skulde være ugift. — Naar „Kbhvns Vejviser" endnu opfører la Cour som „Hævdemester" paa Vajsenhuset 1790 og 1791, er dette urigtigt: — og ligeledes er det urigtigt, naar der blandt Subskribenterne paa H. J. Birchs „Haandbog for Præster og unge Gejstlige" (1791) staar opført „Lacour, J., Klubvært"; det skal naturligvis være N. la Cour.

veren, Kanselliraad Gjerulff i Viborg; saa Løjtnant i Landeværnet 1801 (noget senere Kaptajn); Postmester i Holstebro $^{23}/_{4}$ 1802; Kaptejn og Kompagnischef ved det fynske Infanteriregiments annekterede Batallion 1807 (laa som saadan i Randers, Æbeltoft og Holstebro); Postmester i Randers $^{17}/_{5}$ 1810; virkelig Kanselliraad $^{19}/_{6}$ 1810; døde pludselig i Randers 10 Maj 1827. Hans Grovhed var bleven et Mundhæld, og han gik under Navnet „den gamle

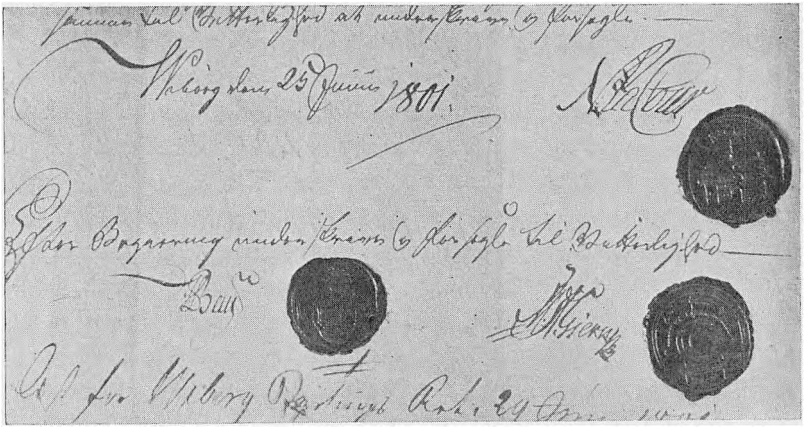

Bulderbasse"; men Stiftamtmand Rosenørn kalder ham „en brav Mand og tro Ven". Han var „en høj Mand med stive Støvler og Pisk, let i sine Bevægelser, snurrig i sine Talemaader". — Han var gift 1) Ørum v. Skive 23 April 1790 med Georgia Nicoline Mørch, født i Gerding 14 Januar 1760, (tjente?) ved sit Bryllup „paa Strandet", død i Holstebro 1 Juni 1804 (en Datter af Provst Otto Himmelstrup Mørch i Gerding og Blenstrup og Kristine Augusta Hvass); — 2) Randers 29 Juli 1810 med Karen Elisabeth Lund, født i Randers 11 Juli 1772, død sammesteds 25 Aug. 1836 (en Datter af Farver Morten Brøchner Lund og Anne Marie Haasum).

7 Børn (B 1—B 7).

B 1. Peter David la Cour, født 16 Juni 1790 (i København?), kom 1800 i Viborg Latinskoles nederste Klasse, Student (priv. dim. fra Viborg) 1809, blev straks efter Huslærer paa Boltinggaard hos Prokurator (senere Birkedommer) Johannes Otto Holm, med hvem han siden flyttede til Højrupgaard; tog dansk juridisk Eksamen 1812, købte Møllemosegaard, Hillerslev Sogn, af Birke-

dommer Holm 1813 og boede her som Sagfører (fra 1817 Underretssagfører i Svendborg Amt). Men i 1819 flyttede han fra Egnen og nedsatte sig i Svendborg. Efter længere Tids Sygelighed døde han pludselig 10 Sept. 1848 paa Frederiks Hospital i København. „De ham oftere meddelte Konstitutioner i Dommerembeder bar Vidne om hans Foresattes Agtelse og Erkendelse af hans juridiske Dygtighed. I alle hans Handlinger og utrættelige Virksomhed sporedes den strængeste Retsind, der i Forening med hans kærlige Sindelag gjorde ham agtet og afholdt af de mange, som kendte ham", hvortil ogsaa hans Livlighed og selskabelige Evner bidrog.

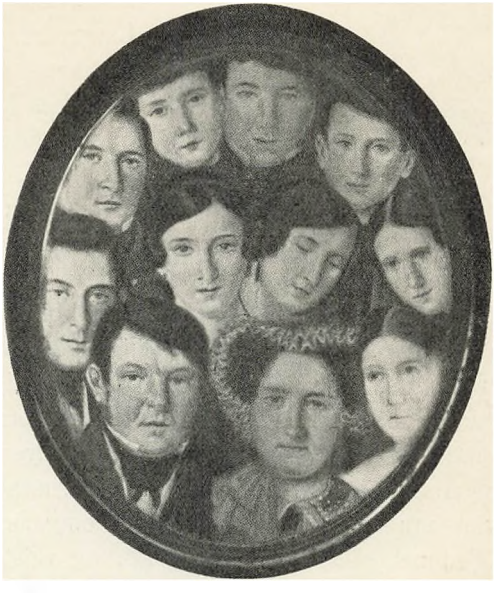

Gift 12 Juni 1811 Højrupgaard med Ane Clausine Haastrup, (Datter af Skytten Hans Haastrup og Margrethe Beate [Holm?], der næsten synes at have været en Søster til den ovenfor nævnte Birkedommer Holm), født 14 April 1786 i „det nye Hus" i Svaninge Hestehave; hun tjente ligesom la Cour hos denne Holm, først paa Boltinggaard, siden paa Højrupgaard; levede som Enke i Svendborg, død 26 Maj 1863 i Svendborg.

Originalen til ovenstaaende Billede ejes nu af Fuldmægtig i Nationalbanken, cand. jur. Johannes Georg la Cour. Det forestiller Prokurator P. D. la Cour og hans Hustru Ane Clausine, f. Haastrup for neden og dernæst regnet fra venstre mod højre: Hans Otto Øhlander la Cour, Niels Peter la Cour, Carl la Cour, Johannes la Cour, Christian Frederik la Cour, Ricardine, gift Bahnson, Hansine, gift Ziemer; i Midten: til venstre Nicoline, gift Andersen og til højre Margrethe, gift Kisbye.

9 Børn (C 1—C 9).

C 1. Hans OTTO Øhlander la Cour, Adoptivsøn, født 3 Marts 1806 i Nybølle, var først ved Landvæsenet: 1824—25 paa Hjortholm, Langeland, og 1826—27 paa Lammehave, arbejdede dernæst paa Faderens og sin tilkommende Svigerfaders Kontor, Godsforvalter paa Hesselagergaard 1833—48, boede stadig, til han blev Kæmner, der, medens hans Hustru havde en lille Lejlighed i Svendborg, og han red da éngang om Ugen ud til hende. Kæmner i Svendborg 1848—72, var desuden Kasserer og Bogholder i Sparekassen for Svendborg og Omegn 1852—76, død i Svendborg 30 April 1878 efter at have ligget til Sengs i omtrent ét Aar paa Grund af en Hofteskade, fremkaldt ved et Fald paa Gaden. Han var almindelig kendt som en dygtig Forretningsmand, nøjagtig, pligtopfyldende og strengt hæderlig; paa Grund af en Sygdom (Stensmerter), han led af gennem en lang Aarrække, var han til Tider vanskelig at omgaas i det daglige Liv, men Hjemmet elskede han over alt, og vidste ikke alt det gode, han vilde gøre for det. Han sad inde med et vis Humor og Vid, som, naar det kom frem, hvad der dog ikke skete ofte, bragte Lys og Munterhed i det stille Hjem.

Gift 25 Oktober 1836 i Svendborg med Johanne Cathrine Ravn (Datter af Garver Christen Ravn og Margrethe Gotschalck), født 21 Maj 1811 i Svendborg, tilbragte tre Aar i København hos sin Faders Fætter, Hosekræmmer Jørgen Ravn, da hendes Fader, som var en meget myndig og velhavende Mand, ikke vilde vide af Datterens Forlovelse med la Cour, vistnok paa Grund af dennes smaa Indtægter. I sit Ægteskab maatte hun paa Grund af de knappe Kaar hjælpe med til Underholdet og lagde sig derfor efter Modepynt, hvortil hun maa have haft gode Anlæg; hun syede og pyntede Hatte og rejste éngang om Aaret til Hamburg, hvor hun gjorde Indkøb, og hvorfra hun medbragte Modeller. Skønt Forholdene bedredes, da hendes Mand blev Kæmner, blev hendes Liv dog ét langt Arbejdsliv i Omsorg for Huset, for Mand og Børn. Hun var et sjældent elskeligt Menneske, selvforglemmende, opofrende, sand kristelig, beskeden og fin i al sin Færd. Hendes Svigersøn, Jansen, sagde engang: „Min Tro og Tillid til Menneskene havde jeg tabt gennem min Embedsvirksomhed, men atter

vundet den ved Kendskabet til min Svigermoder". Og Mrs. Stewart, hendes Datter Johannes Veninde gennem de mange Aar, skriver, 1889: „Modtag, kære Fru la Cour, min varmeste Hilsen forenet med min højeste Beundring, som stiger, eftersom Aarene forløber, og jeg hører mere og mere om Dem gennem Breve til Deres Datter, Johanne. En saadan Kærlighed, grundet paa saadanne Principper, maa være evig". Efter Mandens Død levede hun som Enke i Svendborg, til hun flyttede til sin Svigersøn Byfogedfuldmægtig Jansen, hvis Hustru og Børn trængte til hendes kærlige Hjælp, og her døde hun 6 Februar 1890.

5 Børn (D 1—D 5).

D 1. Jørgen Peter la Cour (i New York kaldet Charles P. la Cour), født 27 April 1838 i Svendborg, kom i Lære hos Bogbinder Clément i København 1853 og blev Svend 1857, tog 1859 til Leipzig for yderligere at uddanne sig som Bogbinder, deltog som Reserveofficersaspirant i Krigen 1864 og blev Secondlieutenant i Infanteriets Krigsreserve 1867, gik saa til New York, hvor han først arbejdede som Bogbinder og dernæst i 3 Aar var Kasserer hos Jernvejsejeren Vanderbilt. Aflagde i December 1869, kort efter sin Hustrus Død, Besøg hos sine Forældre i Danmark; han bar da Præget af en sorgbetynget, alvorsfuld Mand. April 1870 vendte han tilbage til New York. $^{16}/_{2}$ 1871 skriver han til sin Søster Sine: „Glad er jeg aldrig, mine Lidelser her kender kun Gud og jeg selv". Han oprettede en Forretning med Haar, der udviklede sig stærkt, men et Hus' Fallit i Philadelphia 1872 bragte ham stort Tab, og han stod paa bar Bund; blev Agent for et Aktieselskab, der ejede Agerjord inde i Landet, og det overdroges ham at føre Emigranter, til hvem det havde afhændet Jordlodder, til deres Bestemmelsessted; i nogle Aar korresponderede han med sine Forældre, men maa nu anses for at være død.

Gift i Marts 1868 i New York med Carrie . . . . . (en engelsk Præstedatter). Af Breve fremgaar det, at hun var et saare opofrende Menneske; hun længtes efter at lære sin Mands Slægt at kende og stræbte efter at sætte sig ind i dansk for at kunne tale

med sin tilkommende Svigermoder. Paa en barnlig, elskelig Maade spurgte hun hende i et Brev: „Mon De vil kysse mig, naar De ser mig?“ Men svag, som hun var, naaede hun aldrig til Danmark. Et halvt Aar efter sit Bryllup, 20 Septb. 1869, døde hun af Underlivsbetændelse. Efter hendes Død skriver hendes Mand hjem: Jeg venter min Svigerinde fra Californien; naar hun har ordnet alt og igen er rejst, staar jeg atter ene i dette Virvar af alskens“. Virkelig lykkelig havde han kun følt sig i den korte Tid, han selv „havde et lille Hjem“.

D 2. CLAUSINE MARGRETHE LA COUR, født 31 Januar 1842 i Svendborg, uddannede sig i København, Genève og Paris, var i flere Aar Lærerinde hos Baron Schaffalitzky de Muckadell i Svendborg, rejste 1875 med sin yngste Broder til England, hvor hun som Lærerinde for unge Piger var i Huset hos Lord Abergavenny, Godsejer Blakiston Houston, Pastor Ridley, Sir Francis Alston, Godsejer Linsey og Oberst Griffith og endelig i Romsey Highschool; gjorde fra England tre Rejser til Paris og var med Oberst Griffith en Vinter ved Rivieraen; kom 1889 tilbage til Danmark og oprettede sammen med Frk. S. Tvede en Pigeskole i Aarhus, som de forestod til 1904, da de opgav den og flyttede til København.

D 3. CHRISTIANE FREDERIKKE OTHILIE LA COUR, født 1 August 1847 i Svendborg; fra Barn af havde hun et svageligt Helbred og faldt som ung Pige i en svær Sygdom, hvoraf hun dog rejste sig igen, men Lungerne havde været angrebne. For Musik havde hun gode Anlæg og uddannedes en Tid i Klaverspil i København, først hos Gebauer, senere hos Winding; virkede en Række af Aar som Musiklærerinde i Svendborg. Som yngre og i de første Aar af sit Ægteskab var der noget muntert og fornøjeligt over hende, hun havde taget sin Faders Humør i Arv, men senere, da Lungesygdommen atter udviklede sig, blev Sindet nedtrykt. I de sidste lidelsesfulde Aar var hendes Trøst den kære, gamle Moder, som plejede hende. Død i Svendborg 2 Marts 1888.

Gift 25 Maj 1878 i Svendborg med NIELS PETER VILHELM JANSEN (Skomagermester Jan Larsen Jansen og Maren Sophie Hennings-

datter), født 8 Oktober 1828 i Nakskov, tog dansk juridisk Eksamen, var fra 1859 Byfogedfuldmægtig i Svendborg, senere tillige Branddirektør, død i Svendborg 24 Marts 1890.

Børn:

1. Vilhelm Otto la Cour Jansen, født i Svendborg 15 December 1879, død i København 11 Juni 1900.

2. Betzy Janie la Cour Jansen, født smstd. 24 Septb. 1882, g. 22 April 1909 med Martin Hammerich, født 6 Maj 1879, Fuldmægtig i Nationalbanken.

Børn:

Anna Margrethe Hammerich, f. $^{16}/_{3}$ 1912.

Johannes Hammerich, f. $^{18}/_{8}$ 1913.

3. Sophie Christiane la Cour Jansen, født smstd. 9 Septb. 1883, g. 21 Maj 1907 med Rudolph Herbst, født 14 April 1878, Direktør for Maskinfabriken Naxos-Union, Frankfurt a/M.

Barn:

Sven Erik Herbst, f. $^{1}/_{8}$ 1909.

D 4. Hans OTTO la Cour, født 25 Maj 1852 i Svendborg, var ogsaa svagelig fra Barneaarene af, fik i 7-Aars Alderen Tuberkulose i Hoften, blev dog efter et Par Aars Sygeleje i Stand til at gaa paa Krykke og senere som ungt Menneske ved Stok. Han havde Anlæg for Tegning, lærte derfor Litografien i København 1868—70 og gik paa Kunstakademiets Tegneskole; øvede sig derefter i Hjemmet, men gik 1875 til London, hvor han lærte Kobberstikning hos Ballin, samtidig med at han arbejdede for ham og fik en lille Gage, som satte ham i Stand til at leve. Maatte 1878 vende tilbage fra England paa Grund af et nyt Udbrud af Sygdommen og en begyndende Lungetuberkulose; blev dog efter to Aars Pleje hos sin Moder rask nok til atter at tage til London i 1880, men døde allerede 17 Juni 1881 derovre.

D 5. JOHANNE Charlotte la Cour, født 11 Maj 1854 i Svendborg, var et Par Aar Lærerinde hos Pastor Mørk-Hansen i Vonsild, senere Lærerinde i Svendborg; drog 1878 efter Faderens Død til England, hvor hun tilbragte 8 Maaneder i en Skole. Hun tog Eksamen ved College of Preceptors i Temple, var derefter i 18 Maaneder Lærerinde hos Oberst Homes (Paxton House i Skotland), hos hvem hun stiftede Venskab med en Slægtning af Huset, Enke efter Oberst Patrick Stewart og levede sammen med hende i 17 Aar; de foretog mange Rejser, hvoraf en i 1881 gik

til Cairo, det hellige Land, Tyrkiet, Grækenland, Tyskland og Belgien; desuden besøgtes i de Aar: Danmark, Sverige, Finland, Rusland og navnlig Schweitz og Italien; mens hun i 1895 var paa Besøg i Danmark, afgik Mrs. Stewart ved Døden; død i sit Hjem i København 26 Juli 1910.

Gift 14 April 1897 i Roskilde med GOTTLIEB NICOLAI CHRISTENSEN (Søn af Kantor og Skolelærer Rasmus Christensen og Marie Sophie Ring Haderup), født 8 Juni 1841 i Viborg, Student 1862, underviste og drev literær Virksomhed i sine Studenteraar og tegnede en Tid for „Illustreret Tidende"; cand. theol. 1871, oprettede 1872 Gammelholms Forberedelses-, Latin-, og Realskole og forestod den til 1/8 1909, modtog 1888 Sølvmedaille ved den nordiske Kunst-, Industri- og Landbrugsudstilling i København for en Samling smaa Modeller til Anskuelsesundervisning; Ridder af Dannebrog 1911.

C 2. NIELS PETER LA COUR, født 1 Februar 1812 paa Møllemosegaard, Godsforvalter paa Lykkesholm v. Odense 1831—42,

forpagtede Stensmark ved Grenaa 1842, købte den af sin Svigerfader 1845 (solgte den atter 1855), købte tillige Sophiesminde ved Randers 1851, men solgte den atter i Vaaren 1855 og købte Mariagergaard, som han allerede afstod samme Efteraar, men han døde 7 Januar 1856, inden han endnu havde forladt den. Han var en brav og dygtig Mand, men hans overordentlige Sværhed og Fedme blev hans tidlige Død.

Gift 29 Oktober 1845 i Holme med CHRISTIANE DORTHEA LA COUR (Datter af Otto August la Cour og Ane Cathrine Strandbygaard), født 14 August 1818 paa Svendsholm, havde inden sit Bryllup i et Aar været Husjomfru paa Aakær og dernæst i halvandet Aar hos Præsten Severin Storm i Stadil; flyttede efter sin Mands Død til Aarhus i Efteraaret 1856 og boede der, til hun 1879 drog til Odder, hvor hun døde 9 Marts 1900.

6 Børn (D 1—D 6).

D 1. CHRISTIAN FREDERIK LA COUR, født 27 Maj 1847 paa Stensmark, døde sammesteds 26 Marts 1850.

D 2. Anna Cathrine (kaldet ANTINE) la Cour, født 8 Januar 1849 paa Stensmark, lærte i to Aar Husholdning i Skive, var derefter Musiklærerinde i Aarhus, flyttede med sin Moder til Odder, hvor hun straks blev Lærerinde i Frk. Larsens Pigeskole, hvis Ledelse hun overtog efter nogle Aars Forløb. Hun døde 20 Marts 1901 i Odder.

D 3. Christian la Cour, født 22 Juli 1850 paa Stensmark, død 20 Februar 1851 sammesteds.

D 4. PETER Georg la Cour, født 9 Marts 1852 paa Sophiesminde, lærte i to Aar Landvæsenet paa Rolsegaard, gennemgik Landboskolen ved Lyngby 1870—71, Forvalter hos P. Poulsen paa Dalsgaard 1871—72, Fæstningsartillerist, Underkorporal 1872—73, blev dernæst Forvalter paa Nørregaard ved Skive og 1876 paa Grinderslevkloster, købte en Bondegaard i Tvenstrup (v. Odder) 1879, solgte den 1887, overtog 1888 en Fæstegaard i Fensten, først som Fæster, derefter som Ejer, solgte den 1907, boede dernæst i Ørting v. Odder til sidst i August 1909, da han købte en Ejendom paa 30 Tdr. Ld. i Remmerslund, Hedensted Sogn, død 2 Maj 1917 paa St. Maria Hospital i Vejle.

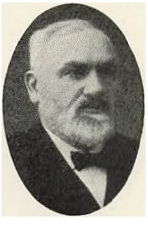

Gift 14 August 1879 i Odder med Birgitte MARIE Pedersen (Datter af Gaardejer Peder Christian Jensen og Christiane Margrethe Pedersdatter), født 2 September 1851 i Kjærsholm, Torning Sogn, lærte Husholdning hos Kammerraad Nagel 1874—75, var Husjomfru paa Nørgaard (i Salling) 1875—76, paa Gluds Hotel i Skive de følgende 2½ Aar og lærte derefter Mejeri i 3 Maaneder.

8 Børn (E 1—E 8).

E 1. Niels Christian la Cour, født 15 August 1880 i Tvenstrup, død smstd. 29 August s. A.

E 2. NIELS PETER la Cour, født 14 November 1881 smstd., opholdt sig hos sin Farmoder i Odder fra 1887—96, tog Præliminaireksamen fra Realskolen der 1896, Medhjælper i sit Hjem 1896—1900, Landvæsenselev paa Askgaard, Astrup Sogn 1900—02, dernæst arbejdende Forvalter paa Lundskov v. Grenaa, aftjente sin

Værnepligt som Fæstningsartillerist 1904, var paa Secondlieutenantskolen 1904—05, tjenestegørende i 2 Aar ved 3 Artilleribataillon, gennemgik samtidig Kursus paa Landbohøjskolen, derefter Forvalter paa Moesgaard v. Aarhus 1907—08, Petersminde v. Odder 1908, Bjørnholm v. Trustrup, Koldkærgaard v. Aarhus 1908—10, Bestyrer af Krusesminde v. Odder 1910—11, derefter Medhjælper i Hjemmet, hvorfra han blev indkaldt til Sikringsstyrken 1915, nu tjenestegørende i Reserven ved 4 Artilleribataillon.

E 3. JOHANNES GEORG LA COUR, født 2 Oktober 1883 i Tvenstrup, var 1897—1902 Medhjælper i Hjemmet, Landvæsenselev paa Askgaard, Elev paa Ask Landboskole Vinteren 1903—04, arbejdende Forvalter paa Ondrupgaard 1904—05, Fæstningsartillerist 1905, Forvalter paa Ondrupgaard 1905—07, Kejrup v. Ladby, Kleisgaard v. Gramrode og tilsidst Højgaard, Dalby ved Kolding. Proprietair til Landstedet ved Ballerup 1910—16; købte Aldershvile v. Jægerspris 1916.

Gift 26 December 1910 med KAREN GUDRUN CARLSEN (Datter af Restauratør Hans Carlsen og Helene Fæster), født 9 Marts 1882 i København.

1 Barn (F 1).

F. 1. POUL JANUS LA COUR, født 2 Januar 1915 i Ballerup.

E 4. CARL AUGUST LA COUR, født 13 April 1885 i Tvenstrup, 1900 Medhjælper i Hjemmet, lærte Landvæsen paa Testrupgaard 1903—04, var dernæst Forvalter paa Fævejle, Ringkloster, Fovslet, Frederiksdal v. Lyngby, Højagergaard v. Slangerup, Ussinggaard, Østerbygaard, Langkjærgaard, Medhjælper i Hjemmet, Forvalter paa Stenalt, Meilgaard, atter paa Stenalt, Lykkesholm og Meilgaard; har i de sidste Aar beskæftiget sig med Opfindelsen af en Motor, som skal gaa ved sammenpresset Luft.

E 5. LAURITZ ANDREAS LA COUR, født 13 November 1886 i Tvenstrup, var fra 1896 i Huset hos sin Farmoder og Faster i Odder, hvor han gik i Realskolen, tog Præliminaireksamen 1902, opholdt sig hjemme til 1905, lærte derefter Landvæsen paa Tousgaard v. Aarhus, kom 1906 til Ørbækgaard v. Grenaa som arbejdende Forvalter, aftjente sin Værnepligt som Trainkonstabel i København 1907—08, kom derefter til Ussinggaard v. Horsens som Underforvalter og et Aar senere til Obdrupgaard v. Trustrup, 1912 til Rugaard som Forvalter. Købte Gaarden Ravnholt ved Randers 1912, men solgte den 1916 og købte derefter Attrupgaard v. Trustrup.

Gift 14 September 1912 med INGEBORG DORTHEA PETERSEN (Datter af Købmand N. Petersen, Trustrup, og Dorthea Sørensen), født 18 November 1885 i Trustrup.

2 Børn (F 1—F 2).

F 1. OLAF LA COUR, født 29 Juli 1913 paa Ravnholt.

F 2. MARGRETHE LA COUR, født 25 Maj 1915 smstd.

E 6. CHRISTIANE DORTHEA LA COUR, født 18 Juli 1888 i Fensten, boede i nogle Aar hos sin Farmoder og gik i Odder private Skole, var Sommeren 1907 Elev paa Odder Højskole, var dernæst et Aar i Huset hos Dyrlæge Westergaard, Ørting, lærte Husholdning hos Proprietair Høiriis, Rohdegaard, var i sit Hjem 1909—1912, hos Adjunkt Petersen, Aarhus, 1912—13 og har siden da igen opholdt sig i Hjemmet.

E 7. HOLGER OTTO LA COUR, født 26 Januar 1890 i Fensten, død 27 Maj 1906.

E 8. POUL ALBERT LA COUR, født 16 September 1891 i Fensten, lærte Landvæsen paa Petersminde ved Odder, derefter paa Sandergaard ved Odder, Medhjælper i Hjemmet til 1/11 1910, lærte Landvæsen paa Aggersbøl Hovedgaard v. Løsning 1/11 1910—1/11 1911, Elev paa Uldum Højskole Vinteren 1911—12, Dragon i Aarhus 1912—13, gennemgik

Rytteriets Korporalskole 1912—13, udnævnt til Underkorporal $^{15}/_{6}$ 1913, til Korporal $^{8}/_{10}$ s. A. Underforvalter paa Aneskov Hovedgaard v. Corinth $^{1}/_{11}$ 1913—$^{1}/_{5}$ 1916, har i den Tid gjort Tjeneste som Korporal ved 3 Dragonregiment, Medhjælper i Hjemmet fra $^{1}/_{5}$ 1916.

D 5. Ane Clausine la Cour, født 24 Febr. 1853 paa Sophiesminde, død 9 Decb. 1860 i Aarhus.

D 6. Johannes Christian Carl la Cour, født 27 Oktober 1855 paa Mariagergaard, død 20 April 1856 smstd.

C 3. MARGRETHE Kirstine la Cour, født 13 Januar 1814 paa Møllemosegaard; hun var en dygtig, energisk Kvinde, der var sin Mand en god Støtte i Arbejdet og paa mange Maader var den, der trak Læsset. Død 14 Decb. 1886 i Svendborg.

Gift 1 Septb. 1841 i Svendborg med Morten Peter Kisbye (Søn af Jens Brandt Kisbye, Præst i Avnslev og Bovense, og Sophie Vilhelmine Lund), født 18 Novbr. 1809 i Skalkendrup, kom i Lære hos sin Onkel, Farver Topp i Svendborg 1825, styrede efter Onklens Død (1829) Farveriet, overtog dette 1841, men solgte det atter 1877; død efter faa Dages Sygeleje 18 Juli 1886 i Svendborg.

Barn:

Sophie Vilhelmine Kisbye, f. 15 Novb. 1848 i Svendborg g. 8 Juli 1870 med Købmand og Skibsreder Lauritz Christian Albrecht Bønnelycke, f. 9 Juni 1841.

Børn:

A. Margrethe Kisbye, f. $^{25}/_{6}$ 1873

B. Otto Kisbye, f. $^{14}/_{9}$ 1879, Tømmerhandler i Roskilde.
g. m. Fru Charlotte Bloch.

C. Harriet Kisbye, f. $^{8}/_{2}$ 1883
g. m. Einar Baagøe, Købmand i Svendborg, f. $^{24}/_{4}$ 1873

Børn:

a. Svend Christian Baagøe, f. $^{19}/_{6}$ 1904
b. Nanna Baagøe, f. $^{24}/_{5}$ 1906.
c. Mogens Jørgen Baagøe, f. $^{22}/_{1}$ 1912.

C 4. JOHANNES Georg la Cour, født 2 August 1815 paa Møllemosegaard, kom i Odense Latinskole 1830 og blev Student derfra 1834, cand. theol. 1841, Lærer for sine tre Fætre, Niels Peter, Janus og Christian paa Stensmark, personel Kapellan paa Helgenæs 1845, købte 1846 den ene af Kongsgaardene smstd. tilligemed omtrent Halvdelen af Helgenæs Kirkes Korn- og Kvæg-

tiende, men solgte atter Gaarden, derimod ikke Tienden, 1859, Sognepræst paa Helgenæs $^{11}/_{6}$ 1858, død smstd. efter længere Tids Svagelighed 4 December 1882. — Han var en nidkær og agtværdig Præst, en godmodig og velvillig Mand; særlig turde han mindes af Mændene i Ryes Hær, der færdedes hos den gæstfri, fædrelands-

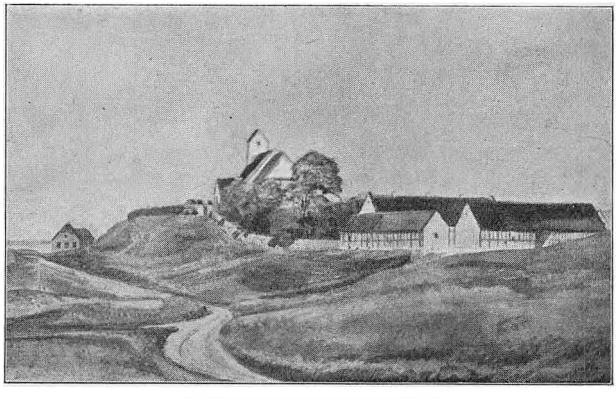

HELGENÆS KIRKE OG PRÆSTEGAARD.

sindede Kapellan paa Kongsgaard, da Hæren trak sig tilbage til Helgenæs. Han var en ivrig Jæger, og paa Helgenæs fandtes ganske god Jagt, om Efteraaret paa Harer og Høns og om Sommeren paa Vildænder, idet der fandtes en Del Moser paa Halvøen. Desuden var der selvfølgelig Strandjagt, men denne brød la Cour sig ikke noget om, i al Fald ikke om Sommeren. Derimod var denne Aarstids Hovedbegivenhed den store, aarlige Andejagt, til hvilken der blev indbudt Gæster fra Omegnen, ja endog fra Ebeltoft. Ved Slægtmødet paa Himmelbjærget 9 Juni 1882 var han som Aldersformand Ordstyrer, skønt allerede dengang meget affældig.

Gift 30 Oktober 1845 i Holme med CHRISTINE CATHRINE LA COUR (Datter af hans Farbroder, Otto August la Cour og Ane Cathrine Strandbygaard), født 24 Juli 1820 paa Svendsholm,

Staby Sogn, flyttede i 1883 til Æbeltoft, død 25 December 1902 i Æbeltoft.

La Cour og hans Kone var et saare hyggeligt Ægtepar, han svær, bred og gemytlig, rigtig Typen paa en Landsbypræst, hun en fortræffelig Husmoder.

3 Børn (D 1—D 3).

D 1. PETER DAVID LA COUR, født i Kongsgaard paa Helgenæs 17 September 1847, gik 1858—60 i Peter la Cours Kostskole paa Margretelund, kom i Aarhus Latinskole 1860, Student derfra 1867, cand. theol. 1873, Fæstningsartillerist 1873, vikarierende Lærer ved Aarhus Kommuneskoler 1874, konst. Lærer ved Friskolen smstd. 1874, ord. Kateket og Førstelærer ved Borgerskolen i Skanderborg 1875, kaldedes $^{12}/_{4}$ 1883 til Sognepræst for Sundby paa Amager, virkede ved Dannelsen af en „Brændsels- og Bespisningsforening til Understøttelse af Fattige i Sundby" og var i sin Embedstid Foreningens Formand, $^{8}/_{1}$ 1890 Sognepræst ved den nyopførte „Helligkors Kirke" i København, $^{26}/_{2}$ 1895 Sognepræst for Gamtofte Menighed i Fyen, død 26 December 1905 i Gamtofte. — „Den Præstegærning, han med Forkærlighed dvælede ved, faldt i Sundbyerne paa Amager. I de sidste 3 Aar maa la Cour siges at have været en brudt Mand, og hans Sygdom blev saa meget føleligere, som han alle Dage havde været i Besiddelse af ualmindelig Sundhed og Kraft. I sin Menighed i Gamtofte forstod han at gøre sig afholdt til alle Sider, og ikke blot i vort Nabosogn, men hvor man ellers kom i Forhold til ham, vil han mindes som en brav, elskværdig og ligefrem Mand" (Assens Avis 27 Decb. 1905).

Gift 26 Maj 1874 i Aarhus med ANNA ERICHGINE MARIA EMBORG (Datter af Købmand Jens Carl Emborg og Clara Christine Møller) født 31 Maj 1850 i Grenaa.

7 Børn (E 1—E 7).

E 1. CLARA CHRISTINE CATHRINE LA COUR, født 6 Aug. 1875 i Aarhus, gik i Døtreskolen paa Christianshavn, har været i sine Forældres Hjem til 1910, da hun dannede Hjem sammen med sin Broder Johannes.

E 2. JOHANNES GEORG LA COUR, født 25 Juli 1877 i Skanderborg, kom 1885 i Borgerdydsskolen paa Christianshavn, Student herfra 1895, havde Regensen 1899—1901, cand. jur. 1901, Medlem af Studenterhjemmets Bestyrelse 1897—98 og 1900—1901, 1901 Assistent under Skifteretten i København, 1901—04 Inspektør paa Studenterhjemmet, desuden Kasserer, 1907 Assistent i Nationalbanken og Sekretær hos sammes Direktion og Repræsentantskab; 1911 Fuldmægtig i Nationalbanken.

E 3. CARL CHRISTIAN LA COUR, født 29 April 1879 i Skanderborg, gik i Borgerdydsskolen paa Christianshavn 1890—94, en Tid i Gartnerlære, lærte Landvæsen paa Brænderupgaard (Fyen), Frausinggaard og Bjørum (Jylland); Forvalter paa Kongsgaard, Helgenæs 1900—02, paa Herningholm 1902—05, 1905 paa Frederikkesminde og paa Egneborg v. Korinth, 1905—06 paa Merringgaard, 1906—07 paa Solbjærggaard; gennemgik derefter et 9 Maaneders Landbrugskursus paa Malling Landbrugsskole, Forvalter paa Frederikkesminde til 1911, Forpagter smstd. til Novb. 1916.

Gift 26 September 1908 i København med MARIE MATHILDE ERHARDI (Datter af Propr. M. S. Erhardi og T. M. Caspar), født 2 September 1884.

2 Børn (F 1—F 2).

F 1. ANNA MARIE LA COUR, født 8 Juni 1909.

F 2. PEDER DAVID LA COUR, født 19 Maj 1914.

E 4. NIELS OTTO AUGUST LA COUR, født 16 September 1880 i Skanderborg, død 30 Juli 1883 i Sundby.

E 5. JØRGEN HOLGER GEORG LA COUR, født 15 Oktober 1882 i Skanderborg, gik i Borgerdydsskolen 1894—95, i Odense Katedralskole 1897—1901, Student herfra 1901, cand. jur. 1907, Borgmesterfuldmægtig i Esbjerg 1907—09, kst. Vejer og Maaler i Esbjerg 1908—09, Fuldmægtig ved Gørding- Malt Herreder 1909—

11, ved Andst- Slaugs- og Jerlev Herreder 1911—13, Fuldmægtig ved Ringkøbing Amt, Sekretær og Bogholder ved Ringkøbing Amtsraad, Kasserer ved Ringkøbing Amts Skolefond og Bogholder ved Ringkøbing Amts Digelag, 1914 Forligskommissær.

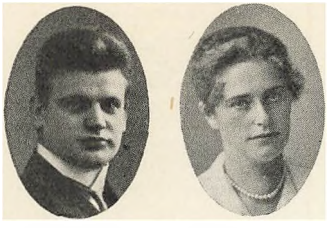

Gift 14 Maj 1910 i Esbjerg med Lydia Busk (Datter af Malermester Jeppe Madsen Nielsen Busk og Johanne Marie Petersen), født 23 Juni 1889.

2 Børn (F 1—F 2).

F 1. JØRGEN HOLGER la Cour, født 28 Marts 1911 i Holsted.

F 2. ERIK la Cour, født 6 Juni 1913 i Ringkøbing.

E 6. MARIA MAGDALENE la Cour, født 20 April 1884 i Sundby, gik fra 1892—95 i Døtreskolen paa Christianshavn, siden undervist af Huslærer i Hjemmet i Gamtofte Præstegaard, tog Lærerindeeksamen fra N. Zahles Privatseminarium 1908, Vikar ved Kbhvn.s kommunale Skolevæsen s. A., Timelærerinde ved Husumgades Betalingsskole 1910, fast ansat 1914.

E 7. NIELS la Cour, født 29 Januar 1886 i Sundby, gik i Borgerdydsskolen 1894—95, i Assens Realskole 1897—1903, tog Præliminæreksamen 1903, ansat ved Banevæsenet 1903—06, Assistent i Landmandsbankens Hovedafdeling Maj 1906, i Nationalbankens Hovedafdeling Decb. 1911, ansat Februar 1912 ved Nationalbankens Filial i Aarhus.

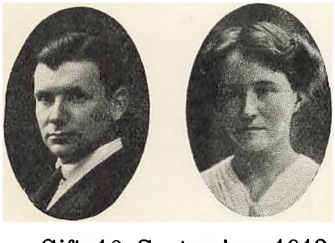

Gift 10 September 1913 i Assens med Nanna Rønning (Datter af Sparekassedirektør Niels Christian Marius Rønning og Emma Andersen), født i Assens 19 December 1887, tog Præliminæreksamen 1905, Lærerinde hos Inspektør Schou ved de kellerske Anstalter i Brejning fra Maj 1906 til Juli 1908, opholdt sig i Hjemmet fra Juli 1908 til Septb. 1909, Lærerinde hos Forpagter Kipp paa Bonderup fra Septb. 1909 til Juli 1910, Lærerinde i Assens fra Septb. 1910 til Juli 1913.

D 2. Nicoline Georgine la Cour, født 6 April 1850 i Kongsgaard, død 19 Januar 1851 smstd.

D 3. NICOLINE Sophie la Cour, født 19 Febr. 1853 i Kongsgaard.

Gift 31 Marts 1881 paa Helgenæs med Niels Lykke Sørensen (Søn af Gaardejer Søren Jensen og Kirstine Jensdatter), født 29 Juni 1851 i Ørby (Helgenæs), overtog den af Svigerfaderen købte Bondegaard paa Holme Mark v. Æbeltoft, Stinesminde, straks efter sit Bryllup. Ejer nu Kobbergaard.

Børn:

1. Johanne Christine Sørensen, f. $^{14}/_{1}$ 1882 i Holme
   g. m. Niels Sophus Møller Svenningsen, f. $^{17}/_{10}$ 1879
   Barn:
   Jørgen Svenningsen f. $^{26}/_{6}$ 1908
2. Johannes Georg la Cour Sørensen, f. $^{21}/_{2}$ 1884 i Holme
   g. m. Marie Petersen, f. $^{1}/_{12}$ 1882
   Børn:
   A. Else la Cour Sørensen
   B. Svend Aage la Cour Sørensen
   C. Georg la Cour Sørensen
   D. Karen la Cour Sørensen
   E. Eline la Cour Sørensen
   F. En Datter
   G. En Datter
3. Severine Kirstine Sørensen, f. $^{1}/_{2}$ 1886 i Holme
   g. m. Hans Rasmussen, Gaardejer i Holme, f. $^{21}/_{6}$ 1885
   Børn:
   A. Anders Krogh Rasmussen, f. $^{17}/_{8}$ 1910, død s. A.
   B. Anna Marie Krogh Rasmussen, f. $^{12}/_{9}$ 1911
   C. Karen Krogh Rasmussen f. $^{2}/_{2}$ 1913
4. Søren Jensen Sørensen, f. $^{31}/_{5}$ 1887 smstd., død $^{19}/_{8}$ 1887
5. Mary Sørensen, f. $^{20}/_{11}$ 1889 smstd.
   g. m. Martin Mikkelsen, Landmand
   Barn:
   Mary Sophie Mikkelsen, f. $^{25}/_{6}$ 1916
6. Søren Jensen Sørensen, f. $^{22}/_{2}$ 1894 smstd.

C 5. NICOLINE Georgine la Cour, født 18 December 1817 paa Møllemosegaard, døde paa Hammelevgaard v. Grenaa 8 November 1848.

Gift 23 September 1843 i Hammelev med Emil August Andersen (Søn af Propr. Peter Octavius Andersen og Cathrine Petronelle Gundersen), født 23 September 1815 paa Rosengaarden v. Ringsted,

Ejer af Hammelevgaard 1842?—1850, styrede fra 1853 først Kærstrup, saa Søholt og tilsidst Gammelgaard, hvor han kastedes af Vognen ved et Par løbske Heste og døde 24 November 1867.

Børn:

1. Peter David Octavius Andersen (1844–45)
2. Peter Christian Frederik Andersen (1845—1916) Grosserer i Kbhvn.
   g. m. Marie Amalie Martin (1849—1908)
   hun tidl. g. m. Carl Packness, Grosserer i København.
   Børn:
   A. William Frits Andersen (Navneforandr. 1910: Baadh) (1885—), Læge
      g. m. Yelva Marie Valborg Dinesen (1886—)
      Barn:
      a. Grethe Baadh (1914 –)
   B. Marie Nicoline Andersen (Navneforand. 1916: Baadh) (1887—)
3. Sophus Carl Andersen (1847—1897), Læge
   g. m. Anna Cathrine Petrea Frederikke Andersen (1848—)
   Børn:
   A. Ludomilie Nicoline Andersen (1876—)
      g. m. Albert Terslev (1876—) Fuldm. i Landmandsbanken, Kbh.
      Barn:
      a. Knud Terslev (1909—)
   B. Marie Andersen (1877—) Lærerinde
   C. Karen Margrethe (1878—) Bogholder
   D. Knud la Cour Andersen (1881—1908), cand. theol.
   E. Carl Réné la Cour Andersen (1885—), Fuldm. ved Hospitalsvæsenet i Kbh.
      g. m. Laura Elisabeth Monrad (1882—)
   F. Frits Georg la Cour Andersen (1888—1893).

C 6. HANSINE BEATHE LA COUR, født 27 Oktober 1819 paa Møllemosegaard, flyttede efter sin Mands Død 1866 til Odense, 1869 til København, død 29 November 1885 i Odense.

Gift 11 April 1845 i Svendborg med JENS CHRISTIAN ZIEMER (Søn af Kaptain Jens Christian Ziemer og Kirstine Hagemann), født 4 August 1815 i Ribe, gik i Ribe Latinskole, var paa Haderslev Apothek 1830—35, paa Svendborg Apothek 1835—38, tog 1838 til København, hvor han tog Lægeeksamen 1842, nedsatte sig samme Aar som Læge i Svendborg, død 11 Septb. 1865 i Svendborg.

Børn:

1. Frederikke Christiane Ziemer (1846—1895)
   g. m. Aksel Gustav Hansen (1841—1914), Fuldm. i Privatbanken
   Børn:
   A. Fanny Hansen (1869—74)
   B. Otto Hansen (1871—1914)
   C. Hilda Hansen (1873—), Selskabsdame i New York
   D. Einar Hansen (1874—1896)
   E. Paula Hansen (1875—)
      g. m. Dr. Louis di Zérega
      Børn:
      a. Louis di Zérega
      b. Elisabeth di Zérega
   F. Svend Hansen (1877—), Fabrikant i New York
      g. m. Rigmor Kellermann
      4 Børn
   G. Eva Hansen (1878—), Selskabsdame i New York
2. Hansine Beathe Ziemer (1848—1917)
   g. m. Jacob Ferdinand Møller (1835—1894), Birkedommer.
   Børn:
   A. Franciska Fanny Møller (1883—)
      g. m. Aage Bugge (1874—), Arkitekt
      Børn:
      a. Niels Bugge (1909—)
      b. Mogens Bugge (1909—)
      c. Erik Bugge (1917—)
   B. Georg William Møller (1889—), Handelsgartner.

C 7. Christian Frederik la Cour, født 13 Marts 1822 i Svendborg, lærte Skibsbyggeriet i Troense og blev Mestersvend; forestod som saadan Bygningen af et større Skib, men blev syg og døde 5 Oktb. 1842 paa Frederiks Hospital i København.

C 8. RICARDINE Caroline la Cour, født 17 August 1826 i Svendborg, død 8 Januar 1860 i Horsens.

Gift 5 Juni 1850 i Svendborg med Emil Bahnson. (Søn af Justitsraad Bane Christian Bahnson og Regine Vilhelmine Philipine Castonier), født 26 April 1824, Manufakturhandler i Horsens, død 9 Januar 1873 i København.

Børn:

1. Anna Regine Clausine Bahnson (1851—86)
   g. m. Knud Henrik Petersen (1850—), Købmand i Odense
2. Bane Christian Bahnson (1854—55)
3. Regine Vilhelmine Philipine Bahnson (1859—60).

C 9. CARL AUGUST LA COUR, født 21 Septb. 1828 i Svendborg. „Jeg var i mit Hjem, til jeg var 14½ Aar gammel, undervistes af en Privatlærer, en theologisk Student Høier fra 8 til 12 Aar, fra den Tid gik jeg den halve Dag i en nylig oprettet Realskole, den anden halve Dag undervistes jeg først af Catecheten i Svendborg, Pastor Wedel, senere af en Privatlærer, der hed Saul, der nu er Skolelærer i Frørup paa Fyen. Den 1 Maj 1843 kom jeg i Lære hos Brodersen & Tychsen i Odense, blev Handelsbetjent 1 November 1847 og tjente som saadan paa samme Sted til 1 Januar 54. Fra 1 Januar til 4 April 54, da jeg aabnede min Forretning i Compagni med Jacob Christian Hvalsøe, under Firma „la Cour & Hvalsøe", tilbragte jeg Tiden først med at tage Kjøbmandseksamen, der dengang skulde tages af dem, der vilde nedsætte sig som Kjøbmænd i Kjøbenhavn og Odense og Aalborg, saa gjorde jeg en Indkjøbsreise til Hamborg og lidt senere til Kjøbenhavn; fra Midten af Marts var jeg heri Odense for at ordne mine Varer. 1861 den 1 Mai traadte Hvalsøe ud af Forretningen og flyttede til Kjøbenhavn; mit Firma blev da „C. la Cour" indtil 1875, i April, da jeg indgik Compagni med Georg Tychsen, under Firma „la Cour & Tychsen". Jeg har ingen anden fast Eiendom end et lille Landsted, der hedder „Ly" og støder lige op til Næsbyhoved Skov; Haven, Huset og en lille Smule Skov indtage et Areal af 1½ Td. Land; dette Sted fik min Kone i Brudegave af sin Broder; det havde tilhørt deres Forældre og var fra først af bestemt til Enkebolig for min Kones Moder. — Jeg har i de mange Aar, jeg har været Borger i Odense havt endeel med det Offentlige at gjøre, men har altid søgt at unddrage mig faste Bestillinger, da min Tid er bunden ved min Forretning; kun Ligningskommissær har jeg ikke kunnet undgaa og var det i 3 Aar, vistnok fra 66 til 69.

Min Forretning har medført, at jeg har reist meget og endnu reiser endeel; — i August 54 gjorde jeg min første Indkjøbsrejse til Paris og var der siden 2 Gange om Aaret, indtil Krigen udbrød 1864; siden den Tid har jeg været i Paris eengang, nemlig Udstillingsaaret 1867. — 1859 var min Kone med mig i Paris; paa Tilbagetouren gik vi over Braunschweig til Harzburg, tilbragte

3 Dage i Harzen og rejste over Berlin herhjem. 1875 gjorde min Kone og jeg sammen med 2 andre Familier en Reise til Schweitz, hvor vi tilbragte 3 Uger og toge hjem over Mainz og Köln." (Brev til Fr. Barfod af $^{30}/_{6}$ 1877).

Ophævede sin Forretning 1891, Kommerceraad 1892, død 16 December 1893 i Odense. Han var en dygtig Mand, venlig og godmodig og med en levende Slægtkærlighed.

Gift 9 Juli 1858 i Næsbyhovedbroby med CHRISTIANE MARTINE TROLLE (Datter af daværende Forpagter, siden Ejer af Næsbyhoved Jørgen Trolle og Gertrud Eriksen), født 16 December 1820 paa Ravnholt, død 6 Juni 1880 i Odense efter faa Timers Sygdom; hun var en dygtig og trofast Kvinde med stor Kærlighed til Læsning, men endnu større til Kunsten og Naturen.

Ved sit Testamente af 10 Juli 1886 med Kodiciller af 29 April 1888 og 20 Maj 1890 stiftede han „Christiane la Cour, født Trolles Legat for trængende Enker og trængende, ugifte Kvinder af den dannede Middelstand i Odense og Svendborg" med en Kapital paa 100,000 Kr., hvis Renter hvert Aars 16 December uddeles i livsvarige Portioner til trængende Enker eller ugifte Kvinder af den dannede Middelstand, fortrinsvis af Legatstifterindens og hendes Mands Slægt indtil 7 Led. Fundatsen er af 25 April 1894 (se Ministerialtidende 1894 A S. 186), stadfæstet 2 Juli 1894. Legatet bestyres af Odense Byraad.

B 2. KIERSTINE ELISABETH AGNETE LA COUR,[1] født 27 Novbr. 1792 i København, død 30 Oktober 1794 smstd.

B 3. OTTO AUGUST LA COUR, født 12 Februar 1796 paa Gamle-Skivehus, kom efter sin Moders Død (1804) til Justitsraad Schönau i Lemvig, paa hvis Kontor han senere blev sat. 1812 købte han Svendsholm (i Staby Sogn), der hørte under Pallesbjærg og sammen med denne ejedes af hans tilkommende Svigerfader, Købmand Christen Strandbygaard († 1812), men 1822 afstod han den (for 3200 Rdl.) til sin Svoger N. A. Strandbygaard. I halvtredie Aar var han Forpagter af Østergaard, en Afbyggergaard under Rydhave, men købte 1824 Øgelstrup ved Nørre Vosborg

[1] Saaledes kaldes hun „i Graverens Protokol", men Fr. Barfod mener, at hendes Navn skal have været Kristine Augusta Elisabeth (se Laurits Ulrik la Cour og Ellen Kristine Poulsen S. 19.

og boede der i 3 Aar, til 1827, da han solgte den til Svogeren Lars Jepsen. Samme Aar købte han Thimgaard (i Thim Sogn) som han igen afhændede 1840. I 1834 valgtes han til Stænderdeputeret for Viborg-Ribe Stifters Sædegaardsejere og mødte som saadan 1836 og 1838 i Viborg. Han fremsatte (sammen med

THIMGAARD.

Propr. Fønss) $^{13}/_{5}$ 1836 Andragende om Forandring i de gældende Bestemmelser for Kreaturers Optagelse for paa den Maade at fremme Markfreden; der nedsattes en Comitté, men hans Forslag vedtoges ikke. Samme Aar ($^{18}/_{5}$ 1836) gjorde han sig til Talsmand for Statens Ansvarlighed for sine Embedsmænd, idet hans Forslag gik ud paa, at Staten skulde paatage sig at erstatte Vedkommende de Tab, som foraarsages ved Skifteforvalteres og Overformynderes Uredelighed. Forsamlingen ansaa det „under visse Modifikationer tilraadeligt", og med 33 Ja mod 16 Nej vedtog man, at Petition desangaaende skulde indgives. Under Sessionen 1838 tog la Cour især Ordet til Gunst for den jydske Race, som „Jyllands hele Vesterland . . . saa gjærne vil beholde . . . saa ublandet som muligt; . . . der er ingen Heel eller Halvblodshingste i Thisted, Ringkjøbing eller Ribe Amter, og man ønsker ej heller nogen

(Stændertidende 1838 1. R. Sp. 1083). I den i sin Tid saa omtalte Stændervise faar la Cour ogsaa sit Vers, der lyder:

Og vil Du have en Model
paa Studepranger-Jyskhed,
la Cour en saadan er saa vel,
som Josef var paa Kyskhed.

Verset skyldes, som de fleste andre af Versene i Stændervisen, Herredsfoged J. P. With, der i sine Noter dertil karakteriserer la Cour med de Ord: „havde kun Sands for Vesteregnen og Huusbønder. Han ivrede meget imod Bønderkarlenes Emancipation." (Saml. t. jy. Hist. og Top. 3 R. 6 B. S. 154).

Aaret før han solgte Thimgaard, havde han (1839) købt Stensmark v. Grenaa, men afstod den atter 1845 til sin Svigersøn Niels Peter la Cour. 1844—51 ejede han Saralyst v. Aarhus, 1851—57 Aabjærg v. Ringkjøbing; fra 1850—53 var han Tiendekommissær for Aarhus Amt. Efter i 1857 at have solgt Aabjærg flyttede han til Aarhus, i hvis Nærhed han byggede Katrinebjærg, hvor han boede fra Efteraaret 1858, og hvor han døde 8 August 1860. Han var en virksom, dygtig og brav Mand, der kunde være meget livlig og underholdende, men stundom ogsaa lunefuld.

Gift 3 Februar 1816 paa Rammegaard med ANE CATHRINE STRANDBYGAARD (Datter af Købmand Christen Strandbygaard og Christiane Dorthea Rindom), født 21 Oktober 1796 i Ringkjøbing; vedblev i fjorten Aar efter sin Mands Død at bo paa Katrinebjærg, men solgte den 1874 og flyttede til Aarhus, hvor hun døde 8 Marts 1879.

11 Børn (C 1—C 11).

C 1. NICOLINE GEORGINE LA COUR, født 3 Novb. 1816 paa Svensholm, død 28 Januar 1831 paa Thimgaard.

C 2. CHRISTIANE DORTHEA LA COUR, født 14 Aug. 1818 paa Svendsholm, blev 29 Oktober 1845 gift i Holme med sin Fætter NIELS PETER LA COUR (1812—56), der da ejede Stensmark ved Grenaa (se Side 34).

1 3. CHRISTINE CATHRINE LA COUR, født 24 Juli 1820 paa Svendsholm, blev 30 Oktober 1845 gift i Holme med sin Fætter JOHANNES GEORG LA COUR (1815—82), der da var personel Kapellan paa Helgenæs (se Side 39).

C 4. SOPHIE FREDERIKKE LA COUR, født 31 Maj 1822 paa Østergaard, Lærerinde hos sin Faders Fætter Holger Magarus la Cour paa Søholt, død 17 Novb. 1842 smstd.

C 5. CAROLINE AMALIE LA COUR, født 16 Juni 1824 paa Østergaard. Død 4 April 1903. Gift 11 Novbr. 1858 i Aarhus med HANS CHRISTIAN VILLADSEN PRINTZ (Søn af Skibsfører Peter Hansen Printz og Christiane Sørensen), født 15 Novbr. 1830 i Aarhus, i Handelslære smstd. 1846—49, tog Styrmandseksamen i Flensborg 1851, Styrmand 1853, Skibsfører 1856, tillige Skibsreder 1860 (forliste ved Frederikshavn 1857 og ved Mecklenburgs Kyst 1869); sejlede mest paa England, Belgien, Rusland, Preussen, Holland, Norge, Sortehavet og Vestindien; ejede en Gaard i Vesteralling v. Gl.-Estrup $^{29}/_{3}$ 1870—$^{29}/_{3}$ 1873, købte en Gaard i Sangskov v. Randers $^{20}/_{4}$ 1873 (solgte den $^{19}/_{3}$ 1874), købte en Gaard i Asfærg v. Hobro $^{10}/_{8}$ 1874, solgte den Febr. 1898 og flyttede s. A. til Randers, hvor han døde 22 Januar 1912.

De havde ingen Børn.

C 6. LOUISE NIELSINE LA COUR, født 6 Februar 1827 paa Øgelstrup ved Holstebro, død i Juni 1917 i København, gift 24 Novb. 1858 i Aarhus med GOMME FREDERIK BRANDT, født 13 Septb. 1814 i Tryggelev, Student 1832, cand. theol. 1837, Kateket i Ringkøbing 1841, Præst i Henne og Lønne 1847, i Storring, Stær og Galten 1856, død 3 Juni 1868 i København.

Børn:

1. Henriette Brandt, f. i Storring $^{12}/_{8}$ 1859, død smstd. $^{10}/_{1}$ 1860
2. Otto August la Cour Brandt, f. smstd. $^{1}/_{1}$ 1861, cand. jur., Ejer af Kajerødgaard pr. Birkerød, død 3 Oktb. 1917
   gift Skanderup $^{0}/_{10}$ 1897 med Hansine Langballe, f. $^{22}/_{7}$ 1872

Børn:

A. Bodil la Cour Brandt, f. $^{9}/_{8}$ 1898
B. Poul la Cour Brandt, $^{13}/_{8}$ 1900

3. Marie Nicoline Henriette Brandt, f. smstd. $^{10}/_{12}$ 1862, Lærerinde ved „Tegneskolen for Kvinder"
4. Sophie Frederikke Brandt, f. smstd. $^{28}/_{10}$ 1864.
5. Anton Carl Ludvig Brandt, f. smstd. $^{9}/_{11}$ 1866, Oberstlieutenant i Artilleriet, gift Frederiksberg $^{10}/_{3}$ 1894 med Johanne Emilie Hoffmeyer f. $^{26}/_{1}$ 1874.

Børn:

A. Inger Brandt, f. $^{19}/_{12}$ 1894
B. Else Brandt, f. $^{20}/_{9}$ 1896
C. Carl Lennart Brandt, $^{3}/_{11}$ 1897.

C 7. Niels la Cour, født 11 Septb. 1829 paa Thimgaard, død 13 Septb. 1833 smstd.

C 8. Nicoline Georgine la Cour, født 2 Marts 1832 paa Thimgaard, død 31 Juli 1834 smstd.

C 9. NIELS PETER Georg Dornonville de la Cour,[1] født 23 August 1834 paa Thimgaard, kom paa Kadetakademiet 1850, Secondlieutenant $^{29}/_{10}$ 1853 med Anciennitet fra $^{1}/_{11}$ 1852, stod ved 1 Jægerkorps (Garnison: Kbhvns Kastel) 1853—1861, men gjorde Tjeneste i Artilleriet fra $^{1}/_{1}$ 1860 til $^{30}/_{4}$ 1862, først i Kbhvn., siden i Rendsborg, stod ved 6 Bataillon fra $^{2}/_{12}$ 1861 til $^{30}/_{9}$ 1867 (Garnison: Slesvig), deltog med den i den anden sønderjyske Krig 1864, Premierlieutenant $^{28}/_{4}$ 1864, dernæst Garnison først i Aarhus, saa i Viborg, stod ved 29 Bataillon (Garnison: Viborg) 1867—73, Kaptajn $^{6}/_{6}$ 1873, stod ved 28 Bataillon (Garnison: Aarhus) fra $^{7}/_{6}$ 1873 til $^{13}/_{10}$ 1876, $^{13}/_{10}$ 1876—$^{13}/_{3}$ 1886 ved 14 Bataillon (Garnison: ligeledes Aarhus), købte Borgmester Hertz's Gaard i Aarhus $^{24}/_{5}$ 1876, Ridder af Dbg. $^{28}/_{2}$ 1883, til Raadighed for 8 Regiment $^{14}/_{3}$—$^{23}/_{8}$ s. A., Kaptajn i Forstærkningen (33 Bat.) $^{11}/_{10}$ 1886—$^{14}/_{8}$ 1887, Oberstlieutenant i Fodfolkets Forstærkning (Chef for 38 Bat., Aarhus) $^{15}/_{8}$ 1887—$^{23}/_{8}$ 1899; i en Aarrække Formand for mellemste Jyllandskreds af „Foreningen af Officerer udenfor aktiv Tjeneste", i et Par

[1] Ved kongelig Bevilling af 16 April 1907 tillodes det en Del af Slægten la Cour's Medlemmer, der havde ansøgt derom, fremtidig at føre Familienavnet Dornonville de la Cour. Der henvises andre Steder til denne Note.

Aar Formand for en Sprogforening i Aarhus, tegnede og udgav 1900 et Vægkort over Aarhus By, solgte sin Ejendom i 1899, flyttede til Kjøbenhavn /10 1900, ansat som Kasernekommandant i Kastellet 13/12 1900, Afskedspatent som Oberst 29/10 1902, blev 1904 Højstbefalende paa Korsør Søbatteri og boede her fra Efteraaret 1904 til 1908, flyttede derpaa til Odense, hvor han døde 24 Juli 1911.

Gift 23 April 1862 i Draaby med Christine CHARLOTTE la Cour (Datter af hans Faders Fætter Lauritz Ulrik la Cour og Ellen Kirstine Poulsen), født 7 Oktober 1836 paa Skærsø, styrede 1853—54 Huset paa Jægergaarden for sine tre ældste Brødre, døde 28 April 1913 i Odense.

8 Børn (D 1—D 8).

D 1. Otto AUGUST la Cour, født 4 Febr. 1863 i Slesvig, død 30 Januar 1864 paa Skærsø.

D 2. LAURITZ Ulrik Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 5 Marts 1865 i Aarhus, gik i Fengers Realskole, derpaa fra 1877 i Aarhus Katedralskole, Student herfra 1883, Rekrut ved Ingenieurregimentet 10/5—8/10 1884, Elev som Menig i Officersskolens næstældste Klasse 4/10 1884—26/3 1886, Secondlieutenant i Ingenieurkorpset med Ansættelse ved Ingenieurregimentet 27/3 1886, Premierlieutenant 1/10 1886, gennemgik Officersskolens ældste Klasses Ingenieurafdeling 5/10 1887—31/8 1890, Adjutant ved Regimentet 1/4 1894—31/3 1898, ansat ved 1 Ingenieurdirektions 1 Bygningsdistrikt 1/4 1898—14/8 1900, Kaptajn 6/7 1900, ansat ved 2 Ingenieurdirektion 15/8 1900, Chef for sammes 2 Bygningsdistrikt (Nordfrontens Bygningsdistrikt) fra 21/7 1901 til 31/8 1906. Chef for Ingenieurregimentets 3 Kompagni (Brokompagniet) 1/4 1906—14/8 1910, tillige til Tjeneste ved 2 Ingenieurdirektions 3 Bygningsdistrikt (Søfrontens Bygningsdistrikt) fra 17/10 1909 til 31/7 1914, Chef for den nyoprettede 2 Ingenieurbataillon fra 1/1 1914 og som saadan tillige Chef for Frontingenieurkommandoen (Frontingenieurofficer) paa Københavns Fæstnings Vestfront fra Sikringsperiodens Begyndelse 1/8 1914. Oberstlieutenant 23/9 1914, Ridder af Dannebrog 15/1 1908, Dannebrogsmand 25/1 1917. Har ved Søfrontens

Bygningsdistrikt ledet Bygningen af Dragørfortet — paabegyndt 1910 — og Kongelundsbatteriet — paabegyndt 1914. Besøgte med sin Kone Stockholm i Udstillingsaaret 1897 og 1910. Arbejdede i en Aarrække med sin Morbroder Pouls Spektrotelegrafi særlig med Hensyn til dens Anvendelse til militær Signalering, konstruerede i det Øjemed et Apparat til Udhugning af Depecher og foretog en Rejse til London og Dover i /12 1898, Sekretær i „Komiteen for Danmarks Deltagelse i Verdensudstillingen i Paris 1900", Rejse til Paris i /9 1900, Ridder af Æreslegionen 1901, 1896—1914 Forundersøger i „Patentkommissionen" og 1899—1910 Lærer i Matematik og Bygningskonstruktionslære ved „Det tekniske Selskabs Skole". Medlem af Foreningen Vigilias Bestyrelse 1905—1913, Formand for samme fra 1907. Medlem af Bestyrelsen for Livsforsikringsselskabet „Danebroge" fra 1906. Bestyrer af Bygningsvæsenet paa Hærens Krudtværk i Frederiksværk fra 1/4 1908, ledede som saadan i 1916 Opførelsen af Skydebomuldsfabrikken og andre Bygninger sammesteds.

Gift 14 Juni 1894 i Nakskov med PETRA LARSINE LARSEN (Datter af afd. Propr. Lars Peter Larsen og Jensine Skafte), født 5 December 1871 paa Langø ved Nakskov, var i 1888 i Huset hos sin Onkel paa Havmøllen og Vinteren 1892—1893 hos sine senere Svigerforældre i Aarhus.

4 Børn (E 1—E 4).

E 1. HOLGER DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 2 Maj 1895 i København.

E 2. INGE DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 18 Juli 1900 smstd.

E 3. MARGUERITE DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 4 Juni 1903 smstd.

E 4. EDITH CHARLOTTE DORNONVILLE DE LA COUR, født 1 Febr. 1908 smstd.

D 3. GEORG IMMANUEL LA COUR, født 14 Marts 1866 i Viborg, død 30 Juni 1872 smstd.

D 4. ELLEN KIRSTINE DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 22 Februar 1868 paa Skærsø, blev i 1884 indskrevet i Støvringgaard Jomfrukloster, var i Huset hos Dr. Barfod i København

/5 1887— /4 1889, Lærerinde i Frk. Lindhards Pigeskole (Aarhus) 1889—92, tog til Paris 5/3 1898, hvor hun var i Huset hos Forfatteren Léon Bloy og Maleren Henri de Groux (foruden kort Tid i Pensionater) indtil /10 1899, Elev paa Askov Højskole Vinteren 1899—1900, Lærerinde i Fransk hos Frk. Lindhard /4 1900— /4 1901, tog derpaa til København for at studere Fransk ved Sprogkonservatoriet. Efter 2 Aars Studium dèr tog hun Lærerindeeksamen i Fransk i Juni 1903, rejste Septb. 1904 med sine Forældre til Korsør Søbatteri, vikarierede i 1ste Halvaar 1906 i Frk. Helms' Pigeskole i Korsør og havde ellers private Elever i Fransk. Fulgte med sine Forældre til Odense 1908 og var der i 6 Aar (Aug. 1909—Aug. 1915) ansat som Lærerinde i Fransk ved Marie Jørgensens Pige- og Drengerealskole, saavelsom ved Skolens Præliminær- og Gymnasiehold. Var i 3 Uger i Paris i Sommerferien 1912 og rejste 2 Aar efter, i Juli 1914, til Provence for at besøge Familien de Groux, men kom paa Grund af Krigen først tilbage Novb. s. A. Flyttede Aug. 1916 til Aarhus og er der Privatlærerinde i Fransk.

D 5. ANNA KATRINE LA COUR, født 16 Novb. 1869 i Viborg, læste i Hjemmet med sine yngste Søstre, var 1887—88 Lærerinde paa Skærsø, 1888—90 ved Frk. Herskinds Pigeinstitut i Aarhus, derefter indtil Juli 1893 hos Fabrikant Kjærtinge, Hørning, kom Efteraaret s. A. til Askov og var om Vinteren delvis Elev, delvis huslig paa „Veumhus", har fra Foraaret 1894 været Lærerinde ved Højskolen (særlig i Regning og Haandarbejde), begyndte Novb. 1896 en Forretning i Vævegarn og Broderiartikler, byggede af Forretningshensyn eget Hus i Sommeren 1900. Har flere Gange rejst i Sverrig (Stockholm, Gøteborg, Bleking) og Aug. 1898 i Svejtz. Var i 1905 en 3 Maaneders Tur med sin Moster — Jenny la Cour — i Italien og fulgte hende til Finland 1906 og til Norge 1910.

D 6. JANUS ANDREAS LA COUR, født 12 September 1871 i Viborg, gennemgik fra 1884 med betydelige Afbrydelser Aarhus Katedralskole, Student herfra Juli 1891, besøgte i Aug. s. A. paa en Sørejse Bordeaux og La Rochelle, Huslærer i Askov (bl. a. for

sin Fætter Dan) 1892—93, begyndte at studere Medicin $^{1}/_{9}$ 1893, Alumne paa Valkendorfs Kollegium fra Novb. 1896 til Novb. 1900, medicinsk Eksamen $^{28}/_{1}$ 1901, Vikar, som saadan bl. a. konstitueret som Distriktslæge i Skagen $^{2}/_{4}$—$^{31}/_{5}$ 1902. Udarbejdede 1903, paa Foranledning af sin Moster, Frk. Jenny la Cour, Askov: Slægten la Cour 1877—1902. Læge i Ivigtut (Grønland) April 1903—April 1906. Fast Kandidat ved Sindssygeanstalten ved Aarhus 1906—07, Kandidat ved Kommunehospitalet og Vestre Hospital (Kbh.) $^{1}/_{10}$ 1907—$^{30}/_{11}$ 1908. Rejste med sin Hustru i Italien Dec. 1908—April 1909 (Taormina paa Sicilien — under Messinas Ødelæggelse — Catania, Palermo, Sorrento, Neapel, Rom og Florens). Studieophold i Paris (Nerve- og Sindssygdomme) April 1909—April 1910 (den meste Tid fast Bopæl med egen Husholdning), oplevede derunder i Januar 1910 Seinens vældige Oversvømmelse. Bosat i Kbh. Maj 1910—April 1911 for at fortsætte Studierne (Nerve- og Sindssygdomme). Praktiserede i Nervesygdomme i Aalborg Maj 1911—Jan. 1915, Medlem af Sundhedskommissionen dèr; kortvarige Konstitutioner som Stadslæge og Stiftsfysikus i Aalborg i Somrene 1913 og 1914. Gennemgik det først afholdte Kursus for embedslægestuderende i Foraarssemestret 1915, tog Embedslægeeksamen Juni 1915. Udnævnt til Amtslæge i Svendborg 1 April 1915 (tiltraadte Embedet 15 Juni s. A.).

Gift 7 Dec. 1908 i Handrup Kirke v. Ærøltoft med Helga Warrer (Datter af Toldforvalter Søren Warrer og Annie Eliza Peckham) født 31 Maj 1886 i Hellerup, Gentofte S., tog Præliminæreksamen fra Trustrup Realskole 1903, Kontormedhjælper paa Ærøltoft Toldkammer og Amtstue 1903—04, Lærerinde paa Skærsø 1904—06, paa Kontor i Kbhvn. 1906—07, i Huset hos Direktør Black i Elberfeld Sept.—Novb. 1097, lærte Husholdning hos Bankdirektør Milling Marts—Sept. 1908.

D 7. Christine CHARLOTTE Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 21 December 1872 i Viborg, tog Præliminæreksamen ved Universitetet Oktb. 1889, Lærerinde paa Landet Novb. 1890—Febr. 1892, ved Frk. Lindhards Skole (Aarhus) Oktb. 1892—Oktb. 1900, Sommeren 1899 Elev paa Frederiksborg Høj-

skole, flyttede med Forældrene til Kbhvn., gennemgik 1901—02 Statens étaarige Kursus i Dansk og Kirkehistorie, boede i sit Hjem

i Kastellet indtil Aug. 1903, beskæftiget med husligt Arbejde og Undervisning, havde fra Aug. 1903 til Juli 1908 en privat Børneskole — baade Drenge og Piger — i Askov. Blev Sommeren 1904 indskrevet som Konventualinde i Gisselfeld Kloster. Flyttede Efteraaret 1908 samtidig med sine Forældre og sin Søster Ellen til Odense, begyndte her Febr. 1909 at undervise et Par Smaapiger, fik senere flere Elever og har nu en Forberedelsesskole til Mellemskolen. Købte Febr. 1917 Villaen, Finsens Alle 31, Odense, hvor hun havde boet fra Efteraaret 1914, først sammen med sin Søster Ellen, siden Sept. 1916 alene. Sommerferien 1914 i Norge (Lanseth ved Lillehammer).

D 8. JENNY Dorthea Lauritzstine la Cour, født 7 Februar 1874 i Aarhus, fra Maj 1890 til November 1891 Lærerinde hos Distriktslæge Fejlberg (først i Vestervig, saa i Hornslet); død i Aarhus 31. December 1891.

D 9. Niels PETER Jørgen la Cour, født 2 November 1878 i Aarhus, gik en Tid i Fengers Realskole, var fra April 1895 i

fire Somre i Tømrerlære i Aarhus (dog Sommeren 1898 i Askov), bestod Svendeprøven Efteraaret 1898 (Haandværkerforeningens Diplom), gik Vintrene 1896—1900 i teknisk Skole (Aarhus), hvorfra Afgang i April 1900 som Bygningskonstruktør, har arbejdet paa Arkitekt, Prof. Holms Tegnestue (under Opførelsen af det store kgl. Bibliotek), optoges Oktb. 1900 som Elev paa Kunstakademiet, deltog i 1902 i Akademiets Studierejse til nordtyske Byer, Efteraaret 1906 Studierejse til Italien, har 1907—09 ledet Ombygningen af Vemmetofte Kloster for Arkitekt Axel Berg. Sommeren 1910 Studierejse til mellemtyske Byer. $^{6}/_{1}$ 1914 bestaaet Akademiets Afgangsprøve som Arkitekt.

C 10. JANUS Andreas Bartholin la Cour, født 5 September 1837 paa Thimgaard. „Det var stærke Naturindtryk, Drengen

modtog i den ejendommelige vestjydske Egn, og tidlig fæstede de sig i hans Sind; næppe en halv Snes Aar gammel var han gladest, naar han kunde sysle med Blyant og Papir; ene gik han omkring og lavede sig Fantasibilleder, hele Kompositioner, dem han tænkte sig udførte til Malerier: en tidlig Morgen med Dug og let Graavejr, en Maaneskinsaften ved Stranden og saaledes fremdeles en Række af Motiver, af hvilke adskillige uden Tvivl senere ere førte ud i Virkeligheden i hans alvorlige Produktion" (Sigurd Müller i Nyere dansk Malerkunst, Kbh. 1884, S. 66). 1846 kom han i den videnskabelige Realskole i Aarhus, men nogen egentlig Undervisning i Kunsten fik han først, da han var 13 Aar gammel, idet han blev vejledet i Tegning af Adjunkt, Dyrmaler E. L. Høegh-Guldberg, der ogsaa lærte ham at omgaas med Oliefarverne; han udførte omhyggelige Studier efter Naturen, men hengav sig ogsaa til friere Kompositioner eller kopierede et eller andet Landskabsmaleri, der stilledes til hans Raadighed. I Efteraaret 1853 tog han til København, idet det allerede dengang var slaaet fast, at han skulde søge Uddannelse som Kunstner, og blev Elev af Kiærschou, noget senere af Akademiet, i hvis Tegneskole han studerede under Marstrand; imidlertid gjorde han her ikke særlige Fremskridt; han lærte neppe nogensinde at tegne gode Figurer, og det er ogsaa bekendt, hvorledes han saa at sige aldrig anbragte Staffage i sine Billeder. Men derimod førte Marstrand sin Elev til den udmærkede Kunstkender, Professor Høyen, der interesserede sig for den unge Mands Arbejder og raadede ham til fremtidig at søge Vejledning hos P. C. Skovgaard, af hvem han ogsaa blev modtagen med den største Imødekommenhed. Sit første Maleri udstillede han i 1855, da han debuterede med et „Strandparti fra Helgenæs"; i de følgende Aar studerede han ved Vesterhavet, langs Kysterne paa Mols samt i Aarhusegnen og hjembragte derfra anselige Billeder, af hvilke „Tidlig Sommermorgen ud over en Eng" 1861 indbragte ham den Neuhausenske Præmie, „Med dette Arbejde indledes en Periode, i hvilken Kunstneren, som hidtil havde lagt noget ensidig Vægt paa Udtrykket for Naturstemningen, drev energiske Formstudier og høstede rigt Udbytte af disse". (S. Michaëlis i Salm. Konversationsleks. 2 Udg. V B. S. 266). Af stor Betydning for ham blev det, at han samme Aar kom til at bo hos Maleren

P. C. Skovgaard, med hvem Høyen, som nævnt, fem Aar tidligere havde bragt ham i Forbindelse, og hvis Paavirkning han nød godt af. Dog „kan jeg egentlig ikke kaldes Elev af ham, da jeg aldrig har malet under hans Vejledning og altid om Sommeren gik paa egen Haand" (Brev fra Janus la Cour til Fr. Barfod af $^{11}/_{1}$ 1877), men da han stadig havde Malerstue ved Siden af Skovgaard, fik denne naturligvis stor Indflydelse paa hans Udvikling. Og gennem ham kom han i nærmere Berøring med de betydeligste Kunstnere, især Marstrand og Rump; „disse Kunstneres Venlighed og Overbærenhed mod mig og min Virksomhed bevarer jeg i taknemlig Erindring" skriver han i nogle utrykte, selvbiografiske Optegnelser. Sin første Udenlandsrejse tiltraadte han med Akademiets Stipendium 1865; han drog over Paris, Sydfrankrig, Genua og Livorno til Rom, var borte i to Aar, mest det sidste Sted, hvor han malede ikke faa sydlandske Billeder, deriblandt det mægtigt virkende „Fra Pyrenæerne", der blev udført næsten helt efter Erindringen. Ogsaa Vinteren 1865—66 tilbragte han i Rom, Sommeren 1866 i Napoli og Omegn og kom hjem i Foraaret 1867. Imidlertid var Lysten til et forlænget Ophold i Italien stor, og anden Gang drog han derned i 1868 og malede dels under Opholdet i Rom dels, efter Hjemkomsten, i København bl. a. sit skønne Hovedværk „Aften ved Nemisøen", et af hans farverigeste og mest poetiske Værker, der hædredes med Udstillingsmedaillen og købtes af Kunstforeningen, ved hvis Bortlodning det tilfaldt Grev C. C. S. Danneskjold-Samsøe til Gisselfeld; senere kom en Række meget omfangsrige Billeder over Motiver fra Danmark, Schweitz og Italien. „Omtrent ved Midten af 1870-erne begynder de at vise Paavirkning af nyere fransk Kunst, Foredraget bliver bredere uden dog at tabe i Elegance, Farven rigere og mere glansfuld. Den fremmede Indflydelse blev dog aldrig stærkere, end at la Cour vedblev at staa som udpræget Repræsentant for vor nationale Landskabskunst, efter Mesterens Død (1875) Hovedmanden i den Skovgaardske Skole, formsikker og ærlig i Naturgengivelsen, i sit Følelsesudtryk rolig, behersket og hjertelig, ikke sjælden vemodsfuld i dyb poetisk Stemning" (Sophus Michaëlis anf. Sted). Han tilbragte Sommeren 1871 i Schweitz og Norditalien, Sommeren 1874 i Schweitz, Roma og Napoli og et Par Maaneder af Somrene 1875 og 1876 i Schweitz og foretog i de følgende Aar adskillige Rejser til Sverig, Paris,

Schweitz og Italien. 1872 var han bleven Medlem af Kunstakademiet, og 1883 udenlandsk Medlem af Kunstakademiet i Stockholm. 1884 flyttede la Cour til Mariendal v. Aarhus, købte i Efteraaret 1888 Langballegaard ogsaa ved Aarhus, „men i en rigere Skovegn", og flyttede derhen Aaret efter. „Han søgte Ensomhed

JANUS LA COUR I SIT ATELIER.

i Jylland" skriver Joakim Skovgaard (Kunstbladet 1909 S. 268), „men det er neppe Ret at mene, at han med Aarene var bleven menneskesky, snarere, at han elskede sin Frihed og Landet og vilde have sin Arbejdstid ubeskaaren". Selv erklærede han, at det var „et i mange Aar næret Ønske om at komme til at bo hele Aaret paa Landet", der gjorde, at han bestemte sig til at flytte bort fra Hovedstaden. 1888 blev han titulær Professor, 1892 Ridder af Dannebrog, og samme Aar blev han malet af Otto Haslund til Udstillingsbygningen. Han deltog kun lidt i Udstillinger i Udlandet, to Gange i London, en Gang i Wien, Berlin, Stockholm, Gøteborg og Christiania. Han døde 13 Oktober 1909 i Odder.

Ved Akademiets aarlige Fest 23 Marts 1910 mindedes dette ham gennem Akademisekretær P. Johansens Ord paa følgende Maade:

„Til Generationen efter ham [ɔ: Vermehren] hørte Janus la Cour, den stille Kunstner, den ensomme Naturs Skildrer,

strengere og alvorlige Elsker af den end maaske nogen anden. Solskinnet i hans danske Landskaber var kun blegt og køligt. Det lyse og festlige, som findes hos hans Mester, P. C. Skovgaard, er der kun sjældent og svagt Genskær af hos ham — mest naar han skildrede Sydens Lande. Thi skønt hans Væsen var saa nær i Slægt med den danske — den jyske — Natur, havde han tillige mere end nogen anden Evne til at kunne forstaa og tolke fremmed Natur: Italiens klassiske Stilfuldhed, Alpernes mægtige Bjærge. Det var da ikke Lyset, han søgte, men den fine Form og de stærke Linier. Han arbejdede med en stærk, tungsindig Alvor, med staalspændt Flid, der lod ham ligesom mejsle sine Billeder plastisk skarpe og faste i Form og Stemning — en Stemning, der gerne fik Styrke af hans særegne Sans for det monumentale i Ensomheden og Tausheden. Man har vovet at opholde sig ved, at han aldrig havde Staffagefigurer i sine Landskaber — man har forstaaet ham lidt nok til at savne dem. Stærk og indesluttet, dybt i Pagt med Naturen, undværede han helst Menneskene, Naturen var ham størst og skønnest uden dem".

I den ovennævnte Skildring af Joakim Skovgaard: Minder om Janus la Cour (Kunstbladet 1909) skriver han: „Flittigere Maler end la Cour har Danmark neppe haft. Det var en Fryd, naar han kom fra en Sommerrejse med sine Bunker af ypperlige Studier, saa grundige og saa rige paa interessante Belysninger. Man kunde ogsaa føle en tilfreds og berettiget Stolthed, naar han satte Studie paa Studie frem paa Staffeliet for den undrende Beskuer, f. Eks. samme Motiv paa forskellig Maade, og forklarede, at dette var tidlig Morgen — han var Morgenmand og stiklede paa de Malere, som kun malede Aftenrøder — og dette en Time senere, det næste Middag og saa Eftermiddag og Aften. Eller, at her havde han siddet paa samme Plet, blot drejet sig paa Stolen og malet til en anden Side; eller at dette var det samme som forrige, blot med Skyer for Solen, ligesaa dette, men nu trak der et Tordenvejr op, og at han blev vaad, inden han kom hjem .... Han elskede Naturen og det kære Helgenæs i alle Belysninger, og gengav dem med Myreflid. Luften var særlig noget for ham; han fik forbavsende meget med af Stemningen og af Farvernes Detailler i disse flygtige Skyer, som render rent fra de fleste. At han fik alle Markens Blomster med, er forstaaeligere, de staar dog nogle Dage. Blandt dem var Skarntyden ham kærest, naar den paa sine slanke

Stængler yndefuldt bærer sine lette hvide Skærme langs Veje, over Enge og smykker vor lyse Aarstid. Og saa Rugen, inden den drær .... Det er karakteristisk, at han tegnede en afbarket Træstub med samme Kærlighed, som vi andre en dejlig Kvinde".

„I sine Stuer holdt han af nobel Stil og Orden. De var talende Udtryk for hans Smag, lidt kølige, men fine. Vaagnede han om Natten og fik i Tanke, at et af hans hundrede og mange Studier hang skævt paa Væggen, maatte han op at rette det, før han atter kunde sove".

C 11. FREDERIK CHRISTIAN CARL LA COUR, født 6 Januar 1839 paa Thimgaard, lærte Landvæsenet paa Aabjærg 1854—58, paa Skaarupgaard 1858—1859, købte Kongsgaard af sin Svoger 1859, solgte den atter 1868 (Skøde $^{6}/_{8}$ 70) og købte Limegaarden 1869. Flyttede i Efteraaret 1894 til Randers, overladende sin ældste Søn at styre Gaarden, 1897 flyttedes tilbage til Limegaard, som solgtes 1898, bosatte sig i Efteraaret s. A. i Randers, tog derefter til Helsted og sidst til Odder, hvor han døde i Januar 1914.

Gift 1 Marts 1861 i Vistofte med SOPHIE JOHANNE MARIE SCHMIDT (Datter af Proprietær Niels Ole Jørgen Secher Schmidt og Margrethe Sophie Leopoldine Mohr), født 20 Januar 1840 paa Østergaard v. Grenaa, død 29 September 1910 i Odder.

17 Børn (D 1—D 17).

D 1. MARGRETHE SOPHIE CATHRINE LA COUR, født 29 Marts 1862 paa Kongsgaard, kom i 1881 som ung Pige i Huset hos Pastor Balslev i Nørre-Broby, Aaret efter til Købmand Langballe i Aarhus, hvor hun var indtil 1885, derefter et Aar paa Aaby-Østergaard ved Aarhus, tilbragte Sommeren 1886 i sin Kærestes Hjem.

Gift 7 Oktb. 1887 i Lihme med HANS PETERSEN (Søn af Teglværksejer Johan Petersen i Iller, Broager Sogn, og Andrea Christine Jespersen), født 29 Decb. 1856 i Broager, forlod Sønderjylland 1874, kom som Landvæsenselev til Frodesdal ved Horsens, $^{1}/_{3}$ 1875 til Bygholm Teglværk, først som Medhjælper, senere som Forvalter indtil April

1882, hvorunder han aftjente sin Værnepligt som Infanterist i Fredericia i 1878, opholdt sig det meste af 1882 i Upsala, siden 1/8 1883 Forvalter ved Langballes Teglværk i Aarhus.

Børn:

1. Ida Margrethe Sophie Petersen, født 16 Septb. 1888, Lærerinde
2. Carl Johan la Cour Petersen, født 15 Jan. 1891, Premierlieutenant
3. Viggo la Cour Petersen, født 27 Aug. 1892, Bankassistent
4. Olaf la Cour Petersen, født 19 Sept. 1895, stud. jur.

D 2. AUGUSTA LA COUR, født 11 Sept. 1863 paa Kongsgaard, var efter sin Konfirmation Lærerinde for sine Søskende i 2 1/2 Aar,

derefter hos Propr. Raahauge, Hammelevgaard v. Grenaa, i 3 og hos Propr. Hviid, Christiansminde v. Grenaa, i 4 Aar, havde saa Plads hos Enkefru Friis, Eisbøl v. Haderslev, Postmester Grev Trampe i Brædstrup v. Horsens, Enkefru Elmquist i Aarhus og Propr. Mønsted, Balle Mølle v. Grenaa, forestod i 1 1/2 Aar Husholdningen paa Lihmegaard for sin Broder Niels og var derpaa i Huset hos Grosserer Nielsen, Damager v. Haderslev.

Gift 21 December 1897 i Horsens med SØREN CARL HENRIKSEN (Søn af Savskærer paa Clausholm Rasmus Axel Henriksen og Bodil Jakobsen), født i Aarslev v. Randers 21 November 1873; har beskæftiget sig med forsk. Arbejde, dels ved Landbrug, dels ved Handel og Skovhugst. Bor for Tiden i Hinnerup.

Børn:

1. Axel la Cour Henriksen, f. i Horsens 3/9 1898, Gartner
2. Sofie la Cour Henriksen, f. smstd. 20/12 1899
3. Gunnar la Cour Henriksen, f. smstd. 22/10 1901
4. Caj la Cour Henriksen, f. smstd. 1/4 1903
5. Ida la Cour Henriksen, f. smstd. 30/9 1906.

D 3. ANE CATHRINE LA COUR, født 27 September 1864 paa Kongsgaard, har været Husjomfru paa Skaføgaard, i Ferslev Præstegaard og paa Kvelstrup, Husbestyrerinde paa Frøslevgaard (Mors) og fra 1/5 1894—01 paa Krastrup, begyndte at drive et Pensionat i Randers Novb. 1901 sammen med sin Søster Johanne, der dog snart paa Grund af Svagelighed rejste bort. Drev alene Pensionatet til Foraaret 1907, var dernæst Husbestyrerinde paa forskellige Herregaarde til 1913; har siden da haft Pensionat i Silkeborg.

D 4. NIELS SCHMIDT LA COUR, født 29 Marts 1866 paa Kongsgaard, gik fra 1880 i to Aar i Aarhus Realskole (boende hos sin Faster Louise), lærte fra 1882—85 Landvæsen (dels hjemme, dels hos Propr. Rasmussen, Oustrupgaard), Forvalter paa Bygholm 1885—88, paa Rodvigsballe 1888—92, paa Lindenborg Juli—1 Novb. 1892, paa Frøslevgaard (Mors) 1893—94, bestyrede Lihmegaard Maj 1894—Juni 1897, Forvalter paa Vestereng (under Auberts Sygdom) Juni 1897—Febr. 1898, købte Jan. 1898 Aabygaard v. Aarhus, solgte den atter April 1900 og købte Maj s. A. Fiskergaarden v. Randers, solgte den 1906, købte Nødlevgaard v. Odder samme Aar, solgte den 1907, købte Saksildgaarden v. Odder 1907, solgte denne 1911, hvorefter han købte Langkærgaard v. Kolding, som han imidlertid solgte 1914, boede en Tid i Kolding, købte Seestgaard 1915, men solgte den 1916 og købte samtidig Marielyst ved Jelling.

Gift 20 September 1898 i Kbhvn. med LOUISE STÜHLO (Datter af Overretssagfører Ludvig Jensen og Thora Gad), født 4 Marts 1869 i Kbhvn.; antog i 1892 tilligemed en Søster det nævnte Navn som Familienavn; i Aarene 1890—98 beskæftiget i Kbhvn., dels med Undervisning i en større Pigeskole, dels ved Østifternes Kreditforening.

1 Barn (E 1).

E 1. HENRIK CHRISTIAN DORNONVILLE LA COUR, født 13 Juli 1899 paa Aabygaard. Landvæsenselev hjemme.

D 5. OVIDIA CHARLOTTE LA COUR, født 14 Juli 1867 paa Kongsgaard. død 10 Jan. 1869 smstd.

D 6. MARGRETE JOHANNE MARIE LA COUR, født 7 Juni 1868 paa Kongsgaard; i Huset — tildels som Lærerinde — hos Købm. Bøttern (først i Ulstrup, senere i Ebeltoft), begyndte Novb. 1901 sammen med sin Søster Cathrine at drive Pensionat i Randers, men maatte paa Grund af Sygdom opgive dette efter 2 Aars Forløb, kom da i Huset hos sin Broder Niels, som dengang ejede Fiskergaarden, var der i 2 Aar

tog efter et Kurophold ved Silkeborg i Oktb. 1906 til Odder og har haft sit Hjem der siden da.

D 7. VALDEMAR LA COUR, født 11 Decb. 1869 paa Lihmegaard, død 18 Decb. s. A. smstd.

D 8. HELGA MARIE LA COUR, født 7 Decb. 1870 paa Lihmegaard, opholdt sig fra sit 18 Aar flere forskellige Steder (bl. a. 2 Aar paa Vestereng hos Propr. Aubert) som Husjomfru, indtil hun blev gift.

Gift 17 Juli 1897 i Lihme med PETER BENTZON (Søn af Gaardejer Lauritz Bentzon i Draaby og Hansine Andersen), født 8 Marts 1866, kom 1880 i Manufakturlære hos Schou & Gliemann (Rønde) og var knyttet til nævnte Firma i $10^1/_2$ Aar, Rekrut Sommeren 1891 (som Infanterist i Aarhus), Kommis Novb. 1891—Juni 92 hos Købm. F. C. Nielsen (Randers), hos Vett & Wessel (Aarhus) $^4/_6$ 1892—$^{10}/_{12}$ 94, blev Bestyrer af Vett & Wessels Udsalg i Odder og overtog $^2/_3$ 1895 Forretningen for egen Regning.

Børn:

1. Ernst la Cour Bentzon, f. $^7/_5$ 1898 i Odder
2. Holger la Cour Bentzon, f. $^{11}/_8$ 1899 smstd., d. $^{30}/_5$ 1900 smstd.
3. Svend la Cour Bentzon, f. $^{22}/_6$ 1901 smstd.
4. Caja la Cour Bentzon, f. $^{26}/_7$ 1908 smstd.
5. Peter Helge la Cour Bentzon, f. $^3/_6$ 1912 smstd.

D 9. ELLEN LA COUR, født 4 August 1872 paa Lihmegaard, død 15 April 1876 smstd.

D 10. OTTO AUGUST DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 9 Juli 1873 paa Lihmegaard, kom Efteraaret 1888 i Handelslære (Manufaktur) i Randers, fik efter endt fireaarig Læretid Plads hos J. Bundegaard i Vejle, Rekrut Sommeren 1894 (Infanterist i Aarhus), tog atter Plads hos Bundegaard, opgav 1896 Butikshandelen og knyttedes til Firmaet: „Aktieselskabet Vejle Dampvæveri", som han nu er Driftsbestyrer og Prokurist for.

Gift 7 Novb. 1899 i Vejle med HILDA MARIE INGEBORG GYLDING (adopteret i 3-Aars Alderen af Havnefoged i Vejle Sophus Gylding og Holga Grabow), født 5 Juli 1879 i Malmø.

5 Børn (E 1—E 5).

E 1. ELLEN Ingeborg Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 11 April 1901 i Vejle, død 22 Maj 1910.

E 2. PAUL Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 9 Jan. 1904 smstd.

E 3. ESTER Sophie Dornonville de la Cour, født 24 Decb. 1907 smstd.

E 4. NINA Gertrud Dornonville de la Cour, født 29 April 1912 smstd.

E 5. OLUF Christian Dornonville de la Cour, født 17 Novb. 1913 smstd.

D 11. SOPHIE Johanne Marie la Cour, født 11 Januar 1875 paa Lihmegaard, død 16 Juni 1890 smstd.

D 12. INGER MARIE la Cour, født 8 Februar 1877 paa Lihmegaard.

Gift 27 Juni 1911 med Theodor Ole Werlin Hessellund (Søn af Propr. Jens Johannes Hessellund og Ane Margrethe, f. Danielsen) født 15 April 1887. Propr. til Bakkegaard v. Silkeborg $^{1}/_{10}$ 1912—$^{1}/_{2}$ 1914, Blegindgaard pr. Hørning $^{1}/_{7}$ 1914—$^{1}/_{7}$ 1916, til Stensgaard (Viskinde S.) fra 1916.

Børn:

1. Margrethe Sophie Hessellund, f. $^{11}/_{6}$ 1912 paa Charlottenlund pr. Moselund, død $^{24}/_{10}$ 1916
2. Else Werlin Hessellund, f. $^{14}/_{2}$ 1917 paa Stensgaard.

D 13. CHRISTIANE Dorthea la Cour, født 8 Juni 1878 paa Lihmegaard, kom $^{1}/_{11}$ 1898 i Huset hos Frk. Seidelin i Ebeltoft.

Gift 8 Aug. 1900 i Randers med OTTO Christopher Bernhard Theodor Pedersen Holmen (Søn af Spindemester Jens Pedersen og Anna Magdalene Gotfredsen (Holmen)), født 8 Febr. 1872 i Viborg, fra 1887—95 ansat som Kontorist paa Svendborg Amtstue, tog i den Tid — 1890 — Præliminaireksamen, har fra 1895 været Fuldmægtig paa Ebeltoft Amtstue, blev 1899 af Randers Amtsraad beskikket til Forligskommissær for Randers Amts 5 Forligskreds, valgtes 1900 til Medlem og straks efter til Formand for Ebeltoft Ligningskommission, valgtes $^{28}/_{10}$ 1901 til Revisor for Ebeltoft-Trustrup Jærnbane. 1907 af Randers Amt beskikket til Revisor for Sparekassen

for Ebeltoft By og Omegn, 1908 valgt til Medlem af Bestyrelsen for Foreningen af Kontorbetjente ved Amtstuerne m. m. og har som saadan i 1913 udarbejdet den første „Personalhistorisk Haandbog for Amtstueetaten i Danmark". 1915 Regnskabsfører og Kasserer for Randers Amts Tuberkulosehospital i Ebeltoft, 1916 Regnskabsfører og Kasserer for Amtssygehuset i Ebeltoft; s. A. af Udvalget for de eksportberettigede Svineslagterier beskikket til kritisk Særrevisor for Ebeltoft Andelssvineslagteri. 1917 Regnskabsfører og Kasserer for Epidemihuset i Ebeltoft. Erholdt ved kgl. Bevilling af $^{7}/_{7}$ 1899 Ret til at kalde sig Holmen.

Børn:

1. Elisa Pedersen Holmen, f. $^{12}/_{5}$ 1902 i Ebeltoft
2. Margrethe Pedersen Holmen, f. $^{29}/_{8}$ 1906 smstd.

D 14. JANUS ANDREAS BARTHOLIN DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 28 August 1879 paa Lihmegaard, kom 1894 i Handelslære (Isenkram) i Randers, 1898 til Nyborg som Handelskommis, 1900 til Faaborg, 1903 til København, etablerede sig i Valby 1906.

Gift 4 August 1907 med IDA EMMA BENCKE (Datter af Kunstdrejer Carl C. Bencke og Jesperine, f. Jacobsen), født 14 Maj 1881 i København.

1 Barn (E 1).

E 1. INGA DORNONVILLE DE LA COUR, født 21 Maj 1910 paa Frederiksberg.

D 15. CAROLINE AMALIE LA COUR, født 3 Marts 1881 paa Lihmegaard, død 1 Novb. s. A. smstd.

D 16. BRITTA LA COUR, født 16 September 1882 smstd., var i Hjemmet til 1909, derefter i Huset hos Inspektør Schmidt, Kapelvej, København til 1911, styrede derefter Huset for sin Fader i et Aarstid; bor nu paa „Edvardsgave" ved Odder.

D 17. KAREN ELISA LA COUR, født 5 April 1884 smstd., gik 1894 til 1901 i Charlotte la Cours Skole i Randers, fra $^{1}/_{11}$ 1901 Lærerinde paa Svejgaard ved Odder, derefter paa Estruplund,

Løvenholm og Skærvad samt i 2 Aar Lærerinde ved Frk. Bobergs Skole i Odder, styrede derefter i 1½ Aar Huset for sine Forældre.

Gift 17 November 1901 med Knud Valdemar Jensen (Søn af Købmand Hans Jensen og Maren, f. Knudsen), født i Horsens 4 Februar 1887, gik 1893—97 i Frk. Therkelsens Drengeskole, fra 1897 til 1902 i Horsens Latinskole, var fra 1902 til 1909 ansat ved Trævarefabriken „Thor", Horsens og derefter til 1913 ved A/S. „Odder Trævarefabrik" som Forretningsfører, har siden 1913 drevet selvstændig Forretning med Trælast (en gros).

B 4. NIELS Georg la Cour, født 11 December 1797 i Viborg. Som Barn fulgte han sin Fader og dennes Kompagni, hvor det laa i Kvarter, og var endogsaa selv væbnet med i Kamp mod en engelsk Barkasse ved Æbeltoft 1809. Aaret efter lykkedes det ham at blive antagen som Landkadet paa 90 Rdl.s Betaling med Kost og Ophold paa Landkadetakademiet, og 10/1 1810 indtraadte han i den daværende yngste Skoleklasse, hvorved hans inderligste Ønske blev opfyldt, da hele hans Hu stod til den militære Stand.

Hans Søn, Oberst Victor Dornonville de la Cour, har i et omfangsrigt Manuskript: „Af mit Liv og min Tid, Erindringer nedskrevne fra Novbr. 1908 til Novb. 1914 og derefter lejlighedsvis supplerede", som jeg velvilligst har haft Adgang til at se, fortalt følgende om sin Faders Optagelse paa Landkadetakademiet; det grunder sig paa Generalens egen Meddelelse, som „har præget sig fast i min Hukommelse":

„Min Fader, en stor og stærk Prygl af en Dreng paa lidt over 12 Aar, er ene ankommen til Kjøbenhavn, for efter modtagen Tilsigelse at melde sig paa Landkadetakademiet. Med en hel Del Besvær er han, ved at spørge sig for, naaet ud til Akademigade og betræder nu med en vis hellig Gysen, men dog frejdigt nok, for første Gang, kommende ind igjennem Laagen i Akademigade, Landkadetakademiets Enemærker. Der er tomt i Gaarden, og gaaende langs med den store Bygning — i Jylland havde han aldrig set saa stort et Hus — kom han igjennem en stor Port ind i Forhallen, fra hvilken der førte Trapper op til de øvre Etager. Medens han gaar op af disse, hører han nogen komme springende rask ned ad Trapperne og bliver glad, da han ser, det er en Kadet. Han maa kunne vise

ham tilrette og sige ham, hvor han skal henvende sig. Kadetten standser og maaler den civile Fremtoning med store Øjne. „Med Forlov“ siger min Fader paa bredt Jydsk, „kan han ikke vise mig, hvor Kontoret er?“ „Hvad er Du for én, og hvor kommer Du fra?“ er Kadettens Svar med stærk holstensk Accent. „Jo, jeg skulde

melde mig her idag for at blive Landkadet, og jeg er fra Jylland!“ svarer min Fader. „Ih, saa er Du jo en jydsk Tranlampe!“ siger Kadetten, og ligesaa hurtigt replicerer min Fader: „Jamen saa er Du en tydsk Vindbeutel!“ hvorpaa Kadetten langer min Fader en knaldende Lussing; men den jydske Tranlampe er ikke forknyt, han giver Kadetten raat for usødet, og da det under Slagsmaalet snart viste sig, at Jyden var den stærkeste og den sejgeste, saa indskrænkede Kadetten sig til Defensiven, idet han tog Stilling med Ansigtet mod Væggen, gemmende Hovedet i de korslagte Arme og søgte at holde sin Modstander fra Livet ved at sparke bagud. Men min Fader var nu kommen i Krigshumør. Uden at ænse Sparkene, men dog saa vidt muligt undgaaende dem, stod

han ved Siden af Kadetten og dunkede ham med knyttet Næve i Nakken, og saa optaget var han af denne hans Hævnlyst tilfredsstillende Beskæftigelse, at han slet ikke mærkede, at der var kommen nogen ned ad Trappen og havde stillet sig bagved ham igjen, før han følte den sviende Smerte af en Tamp, der dandsede paa hans Rygstykker, og samtidig hørtes det indignerede Udraab af en Stemme paa ravnorsk: „Nej, for en Ulykke! Hvad er det for en civil Dreng, som staar der og prygler en Kadet?! Jeg skal lære Dig! Hvad er Du for en, og hvad vil Du her?“ Selvfølgelig havde min Fader strax holdt inde med Chargeringen, da han mærkede Tampen, og med et lydeligt „Av“ og gnidende sin Ryg vendte han sig om og stod nu Ansigt til Ansigt med en af Landkadetakademiets Skoleofficerer, den norskfødte Løjtnant de Seue[1], som han senere fik at vide. Som Svar paa de til min Fader rettede Spørgsmaal kom det nu i en meget forknyt Tone fra den stakkels Dreng: „Jo, jeg skulde idag melde mig her paa Akademiet for at blive Kadet og saa . . .“ „Ja, det er en net Maade, han introducerer sig paa, maa jeg sige“, afbrød Løjtnanten ham, „overfalde den første Kadet, han træffer paa, og tilmed en vordende, ældre Kammerat!“ Aldeles fortabt stod min Fader der, mens Taarerne randt ham i Strømme ned ad Kinderne af Harme og Undseelse, men saa paa éngang brød det ud af ham: „Men han slog først, og saa kaldte han mig for en jydsk Tranlampe!“ „Ja, men han kaldte mig for en tydsk Vindbeutel!“, faldt Kadetten ind. — Løjtnanten fikserede nu begge Parter — — — „Hm, hm, hm“ — sagde han tilsidst, har Du faaet Prygl ved denne Lejlighed, Baller[2], saa skjønner jeg nok, at Du har selv været ude efter dem. Og hvad Dig angaar, min Dreng, saa se nu ikke længer saa modfalden ud, nu skal jeg tage mig af Dig og vise Dig til Rette, og saa strør vi Sand paa den Historie“. Trøstet fulgte

[1] Peter Nicolai de Seue (f. i Kristiania 1777, Landkadet 1790, Sclt. ved Landkadetkorpset 1802, Prmlt. 1803, Kapt. 1807, Lærer i Regning og Skrivning ved Landkadetkorpset, Major 1825, karakt. Oblt. 1827, død 1838) Hirsch: Danske og norske Officerer 1648—1814 X.

[2] August Heinrich Baller (f. i Neumünster 1796, Kostkadet paa 90 Rdl. Betaling 1802, Sclt. 1815, Prmlt. 1826, Postmester i Burg paa Femern 1840, død 1851(?)) Hirsch: Danske og norske Officerer 1648—1814 I.

min Fader med Løjtnant de Seue, og inden Aften var han indstalleret som Kostkadet paa det kongelige Landkadetakademi:".

I omtrent 4 Aar tilendebragte han sit akademiske Kursus, forlod Skolen med bedste Karakter og udnævntes til Secondlieutenant $^{24}/_{12}$ 1813. Efter Ansøgning ansattes han derefter ved det slesvigske Infanteriregiment, der paa den Tid laa indesluttet i Rendsborg af den allierede Arme, og afrejste i de første Dage af Januar 1814 til Regimentet. I det danske Hovedkvarter, Hindsgavl paa Fyen, erfarede han imidlertid, at Freden var sluttet, og at han sandsynligvis vilde finde sit Regiment i dets Garnison, Slesvig, en Efterretning, der ingenlunde var glædelig for la Cour og flere af hans Kammerater, som i Haab om Kamp og Hæder havde søgt Ansættelse ved det nævnte Armekorps. Midt i Januar indtraf han ved Regimentet, men permitteredes straks paa tre Maaneder. Faa Uger efter beordredes han imidlertid til at indfinde sig paany, da Regimentet hørte til det 12000 Mand stærke Hjælpekorps, der under Befaling af Generallieutenant v. Kardorff (1756—1820) skulde afgaa til Frankrig mod Napoleon. I Marts afmarscherede man fra Slesvig, men ved Rhinen indløb der Ordre om at vende tilbage, og i Juli rykkede Regimentet atter ind i sin gamle Garnison. Efter Ansøgning forsattes la Cour i Februar 1815 til 2det jyske Infanteriregiment, der garnisonerede i Viborg, men da Krigen med Frankrig udbrød paany samme Aar, og da Danmark ifølge indgaaede Traktater skulde stille et Hjælpekorps til de Allieredes Raadighed, søgte la Cour om Tilladelse til at følge med, og 12 Juli afmarscherede Regimentet. Efter at hele Hjælpekorpset var samlet, drog det under Commando af Prinds Frederik af Hessen over Hamborg til Bremen og Omegn. Her indløb imidlertid Ordre til at gøre Holdt, og efter et Par Ugers Forløb tiltraadte man igen Tilbagemarschen til Holsten. Det var en ny Skuffelse for la Cour, men endelig blev det til Alvor. Bataillonen indlemmedes i det Contingent, Danmark skulde stille til Okkupationsarméen i Frankrig, og 20 November 1815 forlod den sit Kvarter i Rendsborg. $^{16}/_{1}$ 1816 rykkede man ind i Fæstningen Bouchain, Dep. du Nord, og afløste den derværende engelske Besætning med fire Compagnier, hvoriblandt Livcompagniet, som la Cour dengang var ansat ved; undervejs hilste han tilfældig i Utrecht paa en la Cour, som var gift med en Dornonville de la Cour. I Marts Maaned forsattes han til Jægercompagniet, der cantonnerede i

Landsbyen Mastaing, en Fjærdingvej fra Bouchain. Under de to første Aars Ophold i Frankrig afvekslede Compagniet med Garnison i Fæstningen og Cantonnement i de omliggende Landsbyer. I det tredie Aar, 1818, forflyttedes Bataillonen til Marchiennes, en lille, ubefæstet By, omtrent 3 Mil fra Bouchain, hvor den forblev til Hjemmarschen, som fandt Sted i November s. A., og $^{13}/_{1}$ 1819 rykkede den ind i Aalborg, men forflyttedes i Maj 1820 til København. Mindet om la Cours Deltagelse i Togtet til Frankrig blev længe efter paa en meget fornøjelig Maade opfrisket; herom fortæller Oberst Victor Dornonville de la Cour i de ovenfor nævnte Erindringer:

„Mange, mange Aar efter — det var under Krigen 1864, da 4 Division under General Hegermann-Lindencrone, til hvilken ogsaa 5 Dragonregiment hørte, efter Kampen ved Vejle d. 8 Marts havde trukket sig tilbage til Mors, hvor jeg gjorde Tjeneste som Adjutant ved Forpostkommandoen — red jeg en Dag ud for at inspicere Kystvagterne. Jeg blev da opmærksom paa en gammel Bondemand, som, da jeg red forbi ham, rev Huen af, saa at hans hvide Haar flagrede for Vinden, og holdt den paa en militærisk Vis ned ved Siden. Jeg standsede min Hest og kunde ikke bare mig for at udbryde: „Det var ret, der har vi nok en gammel Soldat, som vil vise, at han ikke har glemt, at han har været det". „Javel Hr. Løjtnant", svarede han, „men mæ Faalov, A haar hør, te' Løjtnanten sku' hedd' la Cour. A haar aa kjent en Løjtnant, som hed la Cour, dæ var da A stu' som Sældaath ve' anden jydske der neer i Frankrig for manne manne Oer sien, og A var Oppasser ve den Løjtnant la Cour; A haar aa hør, te' han sku' løw' ænnu, aa han sku' vær' Genraal". „Ja, det er rigtigt nok", svarede jeg, „for det er min Fader". — „Aa nej, Herre Guj da, er Løjtnanten en Søn af mi egen Løjtnant?" — Men sig mig nu, hvad er Deres Navn, for naar jeg næste Gang skriver til ham, saa skal jeg hilse ham fra Dem, og det vil glæde ham." — „A hedder Poul Weberstoft, aa' hvissommensti Løjtnanten virkelig vil hils Djer Faar, saa sejer A saa manne, manne Tak!" „Ja, det kan De stole paa, jeg skal ikke glemme, men nu har jeg ingen Tid at opholde mig længere, men hvis De imorgen, Søndag Formiddag, vil komme op og besøge mig paa Store Ørndrup, saa vil jeg gjerne tale med Dem og høre lidt mere om, hvordan De havde det dernede i Frankrig dengang, og hvordan

De har det nu". — „Ja, Tak, Hr. Løjtnant, A skal nok kom'". — Og den næste Dag mødte ogsaa den gamle Poul Weberstoft og det i sine Kisteklæder. En rigtig pæn gammel Mand var det, i langskødet Frakke, Knæbukser, langskaftede Støvler og Kasket med en stor Skygge samt en lang, gammeldags Stok med Metalknap i Haanden. Jeg fik en hel Del mere at høre om ham. Han havde været gift, men hans Kone var død, og de havde en Datter, hos hvem han sad paa Aflægt, da han havde afstaaet Datteren og hendes Mand sit Boelsted, mod at han skulde have Underholdet hos dem, til han døde. Men jeg kunde — uden at han dog direkte beklagede sig over noget — af hans Beretning nok forstaa, at de holdt ham noget knebent, og at han, som altid havde holdt meget af at ryge, havde maattet indskrænke sit Tobaksforbrug i betydelig Grad. Om min Fader fortalte han, at han havde været en „dejli' Mand", og han kunde nøjagtigt opgive mig, hvormange Francs og Centimer han, mens de laa i Bouchain, havde hentet for ham hos Regimentskvartermesteren i maanedlig Gage. Da han begyndte at lette paa sig for at sige „Faawal", stak jeg ham en Specie i Haanden med de Ord: „Der, Poul Weberstoft, det er til Tobak, og saa skal De have Tak, fordi De kom herop, og Tak skal De have for det gode, De har sagt mig om min Fader". Før jeg kunde forhindre det, havde han grebet min højre Haand og kyssede den, og saa sagde han, mens en Taare randt ned over Kinden: „Tak, Hr. Løjtnant, A ka fornem te De haar Djer' Faars Sind!" Og nu var det mig, der var nær ved at blive bevæget. — Jeg bragte min Fader Poul Weberstofts Hilsen, som han blev glad over; han kunde godt huske ham".

17/8 1824 udnævntes la Cour til Premierlieutenant. I November 1828 overdroges det ham af Regimentet at lede Mandskabets Gymnastik- og Vaabenøvelser, og han gennemgik som Følge deraf i 5 Maaneder Cavalleriekserserskolen ved det sjællandske Landsenerregiment i Næstved; efter aflagt Eksamen modtog han Attest fra Regimentets Chef, Generallieutenant C. S. Bassewitz (1755—1831), „paa at have aflagt udmærkede Prøver paa sin Duelighed i de for Cavalleristen eiendommelige Dele af Cavalleriekserserskolens Instruction" og afgik derpaa til Tjeneste ved sit Regiment i København. I Næstved saa han vist første Gang sin tilkommende Hustru. Hendes Søster, Elisa (Lisa) Bruun, var nemlig

gift med Ekserserskolens Forstander, Ritmester Andreas Steenstrup, men Emilie Bruun var dengang kun 17 Aar gammel, og først 3 Aar senere blev de forlovede. Da Gymnastik og Vaabenøvelser stadig havde vakt la Cours Interesse, blev han i 1829 ifølge Opfordring og Andragende af Gymnastikdirektør, Professor og Ridder Nachtegall ansat som Inspektionsofficer ved det kgl. militære Gymnastikinstitut, hvor Undervisningen i Bajonetfægtning og Cavalleriets Vaabenøvelser blev ham overdraget; hertil egnede han sig vistnok ganske særlig ved sin overordentlig kraftige Bygning, sin store Smidighed og sine udholdende Kræfter. I 1830 udarbejdede han efter Ordre et Forslag til de nødvendigste Regler for Cavalleriet om den gensidige Brug af de forskellige blanke Vaaben, hvilket Forslag blev antaget med saare faa Forandringer. $^{1}/_{5}$ 1833 ansattes la Cour som Lærer i Gymnastik ved det kgl. Landkadetakademi og underviste 1833—34 Prins Frederik (VII) i Vaabenøvelser. $^{19}/_{6}$ 1834 meddeltes der ham Kaptains Anciennitet og $^{12}/_{11}$ s. A. blev han Ridder af Dannebrog. Sommeren 1839 foretog han med kgl. Understøttelse en Rejse til Tyskland og Frankrig for at gøre sig bekendt med Gymnastikundervisningen i disse Lande. Herom fortæller hans Søn i sine nævnte Erindringer:

„Min Fader havde i Slutningen af Trediverne udarbejdet et Reglement for Sablens og Landsens Brug i vort Kavalleri, og dette Reglement blev, efter at være bleven prøvet af en dertil nedsat Kommission, indført i Kavalleriet. Da min Fader i den Anledning blev tilsagt til Audients hos Kong Frederik VI — jeg ved ikke, om det var i 1838 eller Foraaret 1839 — udtalte den gamle Konge sin Paaskjønnelse af hans Virksomhed som Lærer ved det gymnastiske Institut, og min Fader greb da Lejligheden til at fremføre et Ønske om at gjøre sig bekendt med Gymnastikkens Udvikling i Tyskland og Frankrig. — „Men hvor faa vi Pengene fra til en saadan Rejse, min Fa'r?" udbrød Kongen. — „Ja, jeg har dem ikke, Deres Majestæt!" svarede min Fader. — „Ja, jeg heller ikke", sagde Kongen, „men, hø, hø, hø! jeg kan forstaa, at han mener noget for noget! Og det kan der jo være noget i! Har han gjort Landet en Tjeneste ved at udarbejde sine Reglementer, saa er det rimeligt nok, at vi gør ham en Tjeneste til Gengæld og giver ham Lejlighed til at studere Gymnastikkens Udvikling andre Steder, saa kan han maaske faa Lejlighed til at gavne sit Land en Gang til. Hø, hø, hø!" Og saa fik min Fader

de nødvendige Rejsepenge. Under sin Rejse kom han ogsaa til Paris, og der traf han sammen med en Landsmand, en Hr. v. Holstein, der senere blev Kammerherre. Sammen med ham traf han en Dag sammen med en polsk Uhlanritmester, med hvem han kom i Disput om Landsens Brug. Disputen blev varmere og varmere, enhver af dem holdt paa sit, og Enden blev, at det blev aftalt, at de skulde prøve et lille Rencontre mod hinanden til Hest og med stumpe Landser. Det skulde finde Sted i et Ridehus, og Hr. v. Holstein skulde være tilstede som Opmand. Det Princip, som min Fader havde forfægtet, var, at Landsens Føring med begge Hænder var at foretrække for Landsens Føring med én Haand. Uhlanritmesteren kendte ikke til Landsens Føring med begge Hænder og holdt paa, at den førtes sikkrest og kraftigst med en Haand. Aftalen var da, at hver af Modstanderne skulde føre Landsen efter sin Methode. Rencontret fandt ogsaa Sted og med det Resultat, at den polske Ritmester i to paa hinanden følgende Omgange blev stødt af Saddelen. Denne Episode har jeg hørt bekræftet, som jeg her har meddelt den, for faa Aar siden af nuværende Oberstløjtnant v. Holstein, der havde hørt den fortælle af sin Onkel, den ovenfor omtalte Kammerherre v. Holstein.

Som nævnt nedenfor, havde la Cour Bryllup 1835, og om det første Hjem skriver Sønnen i sine Optegnelser:

„. . . Min Fader havde i hele sin Løjtnantstid ikke haft nogen pekuniær Støtte, men maatte komme ud af det med sin Gage, og den var knap i de Tider. Ikke desto mindre gjorde han ikke Gæld; thi efter hans strenge Anskuelser var en Mand, der gjorde bestandig Gæld ɔ: saadan Gæld, som han paa det Tidspunkt, da han stiftede den, ikke aldeles afgjort havde Skjøn over, naar han kunde afvikle den igjen, ikke stort bedre end en Bedrager. Derfor havde han i mange Aar i sin Sekondløjtnantsperiode ikke Raad til at spise varm Middagsmad, men levede udelukkende af tør Kost, og han sagde, at det var forbavsende saa billigt, man kunde leve, naar man var nødt dertil; thi Uniformen, den skulde og burde altid være frisk og pyntelig; paa den kunde intet spares, og Uniformen var meget dyr, da Klædet i de Tider var over dobbelt saa dyrt som nuomstunder. Senere, da min Fader blev Premierløjtnant, og navnlig da han fik Bestillingstillæg som Inspektionsofficer ved det gymnastiske Institut og Lærer ved Landkadetakademiet, slog Gagen med Emolumenter bedre til, men

Indtægterne vare dog tilsammen ikke større, da han giftede sig, end alt i alt 800 Rdl. aarlig. Et Held var det derfor for ham, at han fik en Hustru, der var ligesaa sparsommelig som han, havde de samme Anskuelser med Hensyn til Stiftelse af Gæld, og som fra Begyndelsen af forstod at sætte Tæring efter Næring. Men i de Tider kendte man ikke til den Luksus, der nu til Dags gør sig gældende, naar unge Folk skulle sætte Bo. Mine Forældres første Hjem var en 3 Værelsers Lejlighed paa en 3 Sal i Dronningens Tværgade, og med den Sum af nogle faa hundrede Rigsdaler, som min Moder fik til Udstyr fra sit Hjem, skulde der ikke gøres store Spræl. Deres Møbler indskrænkede sig til det nødvendigste til Møblering af en Dagligstue, en Spisestue og et Sovekammer, samt til Forsyning af Køkkenet med det nødvendigste Husgeraad og Porcellain, og dog, har de ofte fortalt mig, vare de visse paa, at de dengang vare lige saa glade for deres tarvelige Hjem, som unge Folk senere, hvis Udstyr har kostet flere Tusinde, ja de vare maaske endnu lykkeligere; thi som Tiden gled, blev de i Stand til ved gennemført Sparsommelighed efterhaanden at komplettere deres Bohave, og hver ny Anskaffelse var da en Kilde til fælles Glæde for dem. Om dem kunde i Sandhed de Strofer i fuldeste Maal passe:

„Naar tvende Venner
Kun enes ret,
Gør fire Hænder
Det tunge let".

1842 udnævntes la Cour til Kaptain af 1ste Klasse og til Forstander for det militaire gymnastiske Institut og virkede som saadan fra 1842 til Foraaret 1848 til almindelig Anerkendelse, hvorom de hyppige Besøg vidner, hvormed Instituttet beæredes af fremmede fyrstelige Personer og fremmede Militaire. Under Kongen af Preussens Ophold her, blev han Juni 1845 udnævnt til Ridder af den røde Ørns Orden. Efter Generalkrigscommissær Nachtegalls Død, blev han $^{23}/_{6}$ 1847 Direktør for Gymnastiken i Danmark og indlagde sig i denne Stilling store Fortjenester af Legemsøvelserne her i Landet. Derfor hed det om ham i Talen ved hans Baare: „Før hans Tid bleve de [ɔ: Legemsøvelserne] næsten aldeles ikke drevne, navnlig i Landsbyskolerne, uagtet man læste pralende Beretninger i saa Henseende. Han blottede dette Uvæ-

sen, og ved sin Ihærdighed bragte han Øvelserne overalt i Gang og brød ved sin Fasthed den Modstand, som paa mange Steder viste sig, saa at de nu dog drives ret godt den Dag idag. Nu er hans Methode maaske forældet og næppe tidssvarende som Forberedelse til Nutidens Krigskunst, men det skal siges til hans Ros, at han har arbejdet for disse Øvelser med en Interesse, ja jeg kan gjerne sige Kjærlighed, som ingen anden, og at de, da han stod paa sit Højdepunkt, ragede frem over de tilgrændsende Landes". (Tale ved Generalmajor Niels Georg la Cours Jordefærd den 27 Decb. 1876 af C. G. la Cour, Provst, Sognepræst til Helsinge).

Han foretog — Krigsaarene fraregnet — hvert Aar en længere Inspektionsrejse Landet rundt; det ene Aar inspicerede han Gymnastik og Vaabenbrug i alle Landets Garnisoner, og det næste Aar inspicerede han samtlige civile Skoler i København og Købstæderne samt en Del Landbyskoler.

Ved Krigens Udbrud 1848 udnævntes han til Forstander for de tre til Krigsreserveofficerers, Underofficerers og Rekruters Uddannelse oprettede Skoler, nemlig Central-, Commando- og Rekrutskolerne for Frilodsmænd og skilte sig med stor Dygtighed og Humanitet fra dette vanskelige Hverv. $^{17}/_{7}$ 1848 blev han Major og $^{29}/_{12}$ s. A. Dannebrogsmand. Af den 1 Septb. 1848 tilbageværende Del af Rekrutekserserskolen fik la Cour Ordre til at formere en Bataillon (2den Forstærkningsbataillon), for hvilken han udnævntes til Kommandør, men da Vaabenstilstanden imidlertid var indtraadt, og la Cour som Direktør for Gymnastiken skulde foretage en Inspektionsrejse, afgik han kort efter fra Kommandoen over denne Bataillon. I Vinteren 1848—49 øvede han Søofficererne i de for dem brugelige Dele af Landtjenesten. $^{1}/_{3}$ 1849 udnævntes han til Commandeur for 6te Reservebataillon, som til den Tid skulde formeres i Vejle af hjempermitterede Mandskaber, afgivne dertil fra forskellige andre Batailloner, afmarscherede $^{29}/_{3}$ fra Vejle over Fyen til Als for at slutte sig til 4de Brigade under General Moltke; indskibede sig $^{9}/_{4}$ i Hørup-Hav for at overføres til Fredericia og ankom dertil Dagen efter. Han deltog med ildfuldt Mod og stor Hæder i Slagene ved Kolding ($^{23}/_{4}$ 1849) og Gudsø ($^{7}/_{5}$ 1849), hvor han med 4 Batailloner og halvandet Batteri maatte kæmpe mod en langt overlegen Magt under selve General Bonin, i Slaget ved Popholt ($^{24}/_{7}$ 1850), hvor en Hest

blev skudt under ham, og Isted ($^{25}/_{7}$ 1850) samt i Rekognosceringerne mod Stentenmølle ($^{8}/_{8}$ 1850) og Stabelholm ($^{8}/_{9}$ 1850). Efter Slaget ved Gudsø fik la Cour Oberstlieutenantskarakter ($^{10}/_{5}$ 1849) og blev virkelig Oberstlieutenant $^{10}/_{1}$ 1850 (med Aldersfølge fra $^{15}/_{7}$ 1849). Ridder af den russiske St. Annaorden $^{6}/_{10}$ 1850, Kommandør for 4de Linieinfanteribataillon $^{1}/_{5}$ 1852, Oberst $^{17}/_{10}$ 1855, tog for Øjensvaghed sin Afsked $^{23}/_{8}$ 1858 og fik Generalmajors Navn; gjorde derpaa med sin Hustru af Sundhedshensyn en Rejse til Schweitz og Norditalien. Kommandør af Dannebrog $^{14}/_{8}$ 1859. Under Krigen 1864 tilbød han atter sin Tjeneste, men blev dengang ikke brugt, da han ikke vilde modtage Kommandantposten paa Trekroner og desuden i en indsendt Afhandling havde erklæret sig uenig med Regeringen om Maaden, hvorpaa Krigen blev ført. Paa Grund af den nye Hærlov fratraadte han som Gymnastikinspektør $^{1}/_{5}$ 1868, tog sin Afsked som Gymnastikdirektør $^{28}/_{5}$ 1870 og døde efter faa Dages Sygeleje 21 Decb. 1876 i København. Hans Søn skildrer ham i følgende Ord:

„Min Fader ... var temmelig høj, men meget kraftig bygget med Ansats til Korpulence. Efterhaanden blev han ogsaa temmelig svær. Men han havde et udmærket Helbred, var let og hurtig i sine Bevægelser og gik med smaa, hurtige Skridt. Han havde et aabent og mildt Udtryk i sit Ansigt, men fik han Grund dertil, kunde han ogsaa blive vred, og saa forsvandt Mildheden af hans Aasyn. Han skal have fordret meget af sine Undergivne, men skaanede heller ikke sig selv. Og derfor havde han vel nok ogsaa Lov til at være streng. Dog har jeg aldrig hørt andet, end at han var afholdt af alle, der havde med ham at gøre, særlig paa Grund af hans Retfærdighed, idet han ikke alene revsede Forseelser, men ogsaa viste sin Paaskønnelse af Pligtopfyldelse. Og som min Fader var imod andre i sin tjenstlige Virksomhed, saaledes var han ogsaa i sit Hjem, om end det milde i hans Karakter vel vandt Overhaand indenfor Hjemmets Omraade. Dertil bidrog i høj Grad Paavirkningen af min elskelige Moder, som min Fader var usigelig øm og kærlig imod. Han var jo 14 Aar ældre end hun; men ikke desto mindre viste han altid min Moder en næsten minutiøs Hensyntagen og raadførte sig altid med hende i alt, hvad der angik Hjemmet, Børnene eller andre fælles Interesser; men til Gengæld blandede min Moder sig aldrig i min Faders private eller tjenstlige Affærer. Jeg tror nok at

turde paastaa, at den enes virkelige Tilbøjelighed overfor den anden var størst paa min Faders Side. Min Moder var i sit Forhold til sin Mand noget mere reserveret, hendes Følelser for ham vare ubetinget næppe saa varme, som hans for hende. Hun havde ogsaa betænkt sig længe, dengang han friede, og jeg tror nok, at det er rigtigt, hvad jeg har hørt, at min Fader friede 3 Gange, før Fæstningen overgav sig. Men dog tør jeg dristigt paastaa, at mine Forældres Ægteskab var lykkeligere end de flestes; thi var min Moder end ikke ligefrem bedaaret af sin Ægtefælle, saa højagtede hun ham — hvad hun ogsaa havde Grund til — og nærede en til virkelig dyb Følelse grændsende Hengivenhed for ham."

Og „Berlingske Tidende" siger ved hans Død:

„Han var en grundhæderlig Mand, og alle, der kendte ham eller kom i Berøring med ham, maatte elske og højagte ham paa Grund af hans retskafne og bramfri Karakter og Vandel".

Gift 14 Maj 1835 paa Frederiksberg med Emilie Antoinette Bruun (Datter af Kommandør Eusebius Bruun og Marie Christiane Sophie Gether) født 22 Januar 1812 i København, død 9 Marts 1872 smstd. Om hende skriver hendes Søn i sine Erindringer:

„. . . Moder var temmelig stille af sig, men var en meget dyb Natur. Dog kunde hun ogsaa give sig hen og være munter, og navnlig naar hun var sammen med unge. Det maa nu ikke forstaas, som om Moder havde noget Stænk af Lunefuldhed. Intet kunde være hende fjærnere. Hun vilde vistnok i Hjertet allerhelst tro det bedste om sine Medmennesker; men hun havde en medfødt Skyhed ligeoverfor fremmede, som hun saa første Gang. Hun skulde først se dem an, lære dem nærmere at kende, forvisse sig om, hvad de indeholdt, forinden hun kunde aabne sig og vise sig elskværdig mod dem. Men havde hun saa endelig faaet Tillid til nogen, saa havde vedkommende vundet en tilforladelig Ven for hele Livet; thi ingen var saa trofast mod sine Venner som min Moder. Og efterhaanden havde hun ogsaa faaet en Venneflok, som elskede hende og som hun elskede igen . . . . Moder skal have været meget smuk som ung, og jeg kan endnu huske hende fra min Femaarsalder som en slank, temmelig høj 36-aarig Dame med en smuk Ansigtsoval, høj Pande, regelmæssige Træk, lille Mund og sjælfulde Øjne, der ligesom prøvende kunde hvile paa én. Dertil havde hun en let Gang, var harmonisk i sine Bevægelser og havde hvide, slanke og velformede

Hænder. Senere i Aarenes Løb blev Moder sværere og mistede den jomfruelige Ynde, hun fik dobbelt Hage, hvad der navnlig misklædte hende, men hun beholdt det milde, rolige Ansigtsudtryk og det sjælfulde Blik". — Og i en Tale ved hendes Jordefærd karakteriserer hendes Fætter og Svoger, Provst Carl Bruun fra Svendborg, hende med følgende Ord:

„Hun havde ikke det livlige og lette Sind, som udbreder Glæde, hvor det kommer, og straks indtager Hjertet for sig, hun hørte til de stillere, dybere, mere indesluttede Karakterer, som skulde kendes ret for ret at skattes. Vel kunde hun føle sig fuld glad i sit lykkelige Hjem, som i Venners Kreds, og let tilgængeligt var hendes Sind for Naturens, som for Konstens Skønhed, — dog stod Livets Alvor hende nærmere end Livets Lyst. Men derfor var der ogsaa Sandhed i hendes Tanke, som i hendes Tale. Vi havde fuld Tillid til hende, thi vi vidste, at vi kunde stole paa hendes Ord. Og derfor var ogsaa hendes Kjærlighed saa trofast og dyb". (Taler holdte ved Generalinde Emilie Antoinette la Cours Jordefærd den 15 Marts 1872).

3 Børn (C 1—C 3).

C 1. EUGEN LA COUR, født 26 Januar 1836 i København, Kadet 1851, Secondlieutenant 1853 (med Tjenestealder fra 1/8 1852), var fra 1/3 1853 til 1/11 1854 Repetent ved Landkadetkorpset, blev saa ansat ved 7 Bataillon og laa med den i Kbhvn., men fra 20/4 1861 i Sønderborg; gjorde i denne hele Krigen med og deltog navnlig i Fægtningen v. Dybbøl 17/3 1864, udnævntes til Premierlieutenant 28/4 1864, laa efter Krigen i Svendborg og Faaborg, men overflyttedes 17/11 1864 til 14 Bataillon, med hvilken han først laa i Viborg, siden i Aalborg. Da Bataillonen midlertidig gik ind 1/5 1866, forsattes han til 18 Bataillon og laa med den i Kbhvn., men fra 20/4 1868 i Helsingør; 1/4 1872 overflyttedes han til 1 Bataillon i Kbhvn., men ansattes, da han 1875 udnævntes til Kaptajn, ved 22 Bataillon i Helsingør og overflyttedes 10/7 1876 til 3 Bataillon, ligeledes i Helsingør. Efter sit eget Ønske forsattes han 1878 som Kompagnichef til 5 Bat. (Odense), derfra 1880 til 7 Bat. (Nyborg) og 1887 til 13 Bat. (Kbhvn.), stilledes 1887 til Raadighed for 3 Regiment (Kbhvn.), afskediget paa Grund af Alder i Naade med

Pension 1888. Han var 1883 bleven udnævnt til Ridder af Dannebrog. Efter sin Afsked blev han boende i Kbhvn. og var der et meget virksomt Medlem af Velgørenhedsselskabet „Kjæden", modtog nyt Afskedspatent som Oberstlieutenant 1891. I Juli 1867 gjorde han en 6 Maaneders Rejse til Frankrig, særlig til Paris og i Aarene 1889—99 foretog han flere Udenlandsrejser, paa hvilke han besøgte de fleste evropæiske Lande, i 1898—99 endog Nordafrika, Ægypten og det hellige Land. Han døde 20 Januar 1900 i København efter et meget kort Sygeleje. Han efterlod ved sin Død en lille Formue, hvoraf han stiftede et Familielegat til Fordel for sine Brødre og deres Efterkommere.

C 2. CHARLES DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 22 Juni 1838 i København, kom 1853 paa et tre Maaneders Togt til England, tog 1853—54 begge sine Styrmandseksaminer i Kbhvn., var ogsaa det følgende Aar til Søs (i Vestindien og New York) og 1855—56 i England, hvorfra han, efter at have lidt Havari, rejste hjem til København gennem Frankrig, Belgien og Tyskland for at læse til Eksamen ved Søkadetakademiet; var uheldig ved Adgangsprøven, tog derfor Adgangseksamen til Landkadetakademiet, Landkadet $^{1}/_{11}$ 1856, Secondlieutenant $^{1}/_{11}$ 1858 og som saadan ansat ved 3 Dragonregiment (Aarhus), overflyttet til 6 Regiment i Wansbeck 1863, Adjutant hos Forpostkommandøren ved Dannevirke og i Dybbølstillingen 1864, Ridder af Dannebrog $^{27}/_{6}$ 1864, laa saa en Tid i Kolding, men overflyttedes efter eget Ønske 1865 atter til Aarhus Dragoner, tog sin Afsked $^{28}/_{5}$ 1866 med Aarpenge og med Premierlieutenants Navn, da Rytteriet ifølge Hærloven skulde indskrænkes, anlagde saa et Kalkbrænderi ved Ris Skov, som han dog atter nedlagde i Høsten 1867, Assistent ved de jysk-fynske Jærnvejes Drift Oktober 1867, ved Jærnvejskontoret 1870, tog sin Afsked her 1872, debuterede $^{27}/_{8}$ 1872 ved Folketeatret i Kbhvn., hvilket han atter forlod $^{31}/_{5}$ 1876; traadte noget senere med sin Kone ind i Foghts Skuespillerselskab og tiltraadte med dette en Kunstrejse til Norge, men vendte 1877 tilbage til Folketeatret, hvor han dog kun forblev en Saison. Efter et forgæves Forsøg paa at bane sig en Vej i Forretningslivet atter til Norge som Leder af et lille Selskab, spillede derefter tillige med sin Hustru

i Danmark, Norge og Sverrig (foretog bl. a. en Tourne helt op til Vardø), indtil de begge i 1882 engageredes til det da nyoprettede Dagmartheater i Kbhvn., forlod som Følge af Separationen dette og rejste i August 1883 til Norge, hvor han atter søgte at komme ind i Forretningslivet, men blev nødt til at modtage Engagement som Skuespiller, fik i Oktb. 1886 Ansættelse ved det i Kristiania udkommende illustrerede Ugeblad „Folkebladet", men mistede den efter et Aars Tids Forløb, fra Marts 1888 Medarbejder ved „Nationaltidende" i Kristiania indtil Nytaar 1891, da Bladet maatte standse, antoges Juni 1891 som Medarbejder ved „Norges Sjøfartstidende", hvis Redaktør han blev i Decb. 1894, da Bladet gik over til et nyt Aktielselskab. Tog sin Afsked fra „Norges Sjøfartstidende" paa Grund af Alder og Tunghørighed i Oktober 1913 og flyttede med sin Hustru til Kbhvn., hvor han fra Oktb. 1914 har haft Fribolig i „Kronprins Frederik og Kronprinsesse Louises Stiftelse" (Frimurerstiftelsen).

Gift 1) 22 Juni 1865 i Aarhus med KAREN CHRISTIANE JUDITHE CHRISTENSEN (Datter af Købmand, Jærnstøber og Borgerkaptajn Christen Christensen og Caroline Agnete Brorson Schinnerup) født 11 Marts 1838 i Aarhus, var en yndet Sanglærerinde og havde senere et agtet Navn som Sangerinde, død 5 Oktober 1875 paa Københavns Kommunehospital.

2) 12 August 1876 i København med ELEONORA (kaldet ELLA) CAROLINE MØLLER (Datter af Slagtermester Lars Møller og Karen Marie Møller) født 31 Januar 1851 paa Frederiksberg, Koristinde ved Folkethealret 1872, Skuespillerinde 1873; separeret 1883.

3) 19 Juni 1886 i Kristiania med ELISABETH (kaldet BETTY) SOPHIE ALFRIDA NYEGAARD (Datter af cand. jur. senere Byfoged, Nyegaard) født 27 August 1844 i København, kom i en tidlig Alder til Kasino, spillede derefter ved det Orlamundtske Selskab og senere i en Aarrække i Norge.

5 Børn (D 1 - D 5).

D 1. HENRI DIEUDONNÉ DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 18 Marts 1866 i Aarhus, havde til Hensigt at gaa Søvejen og var i Aarene 1880—81 udkommanderet som frivillig Lærling med Fregatten „Jylland" paa to Togter til Madeira (1880) og

Vestindien (1881), bestod 1883 den udvidede Præliminaireksamen ved Kbhvn.s Universitet og s. A. Adgangseksamen til Søkadetskolen, dog uden at blive optaget, opgav derfor Søvejen og var 1883—85 ansat hos Skibsmæglerfirmaet Petersen, Møller og Hoppe i Kbhvn., tiltraadte 1885 en Assistentplads i Kbhvn.s Handelsbank, hvor han forblev i 6 Aar (deraf et ved Filialen i Aarhus), 1891 tilbødes der ham en Stilling som Korrespondent i det store Bankhus Conrad Heinrich Donner i Hamborg, som han tog imod og avanserede i 1898 til Hovedkasserer i samme Firma. Har i 1913 foretaget en Fornøjelsesrejse til Paris sammen med Hustru og Datter, i Efteraaret 1914 en Forretningsrejse til Skandinavien og Oktb.-Decb. 1916 en Forretningsrejse til New York. Af private Tillidshverv i Aarenes Løb kan nævnes: 1886—89 Bestyrelsesmedlem af „Dansk Bicycle Klub", var med til at købe og anlægge Ordrupbanen. I 1890 Sekretær i „Jysk Cycle Union" i Aarhus. Har i Aarene 1895—1917 beklædt forskellige Poster i Bestyrelsen for „Det Skandinaviske Selskab", resp. „Det Danske Selskab" i Hamborg, saaledes som Formand for det sidstnævnte Selskab. Har i denne Egenskab repræsenteret Kolonien ved adskillige større officielle Lejligheder. Er f. T. Revisor ved tre forskellige danske Velgørenhedsfond i Hamborg. „Af Sport har jeg hovedsagelig dyrket Sejlads, Cycling og Roning; er Indehaver af 9 forskellige Idrætspræmier. Blandt større sportslige Langfarter kan nævnes en Cycletour i Aaret 1900 over Alperne fra München til Venedig og videre gennem Norditalien til Gardasøen, samt en Sejlads selvtredie med en 3 Tons Baad fra København til Norge i Aaret 1906. Foruden ovennævnte Marinetogter og Sportsture har jeg foretaget en halv Snes Rejser til Norge, Sverig, England, Paris, Berlin og andre tyske Byer.

Naar alt andet er glemt om mig, vil maaske min Forkærlighed og Dyrkning af Musikken mindes bedst af mine Efterkommere. Uden Undervisning spiller jeg 6 à 7 Instrumenter og har særlig kastet mig over Luthspil og Sang til Luth, hvilket har skaffet mig et kendt og søgt Navn i alle Hamborgs Kredse. Jeg anvender mit Talent i Velgørenhedens Tjeneste og har ved utallige større og mindre Lejligheder sunget Midler ind i velgørende In-

stitutioners Kasse. Ved en stor Veldædighedsfest i Preetz i Febr. 1913, som udelukkende blev arrangeret af den fornemste slesvigholstenske Adel med Prinsesse Heinrich af Preussen i Spidsen, medvirkede jeg som eneste Solist (— og Borgerlige) og fik megen Anerkendelse fra højeste Herskaber.

En mørk Septemberaften i Aaret 1909 sprang jeg i Alsteren og reddede en ung Selvmorderske fra Drukning, men da jeg ikke havde nogen Men deraf udover et ødelagt Sæt Tøj og hellerikke betragtede det som forbunden med nogen absolut Livsfare for mig, tilbageviste jeg paa Forhaand den mig af Autoriteterne i Udsigt stillede Anerkendelse af mindre Værdi.

Er endnu en passioneret Sportsmand, elsker Liv og Selskabelighed og glæder mig ved en sund og stærk Konstitution. Har Glæden hver Sommer i 3 Uger at besøge mine danske Slægtninge i København og Omegn og drive Lystsejlads i danske Farvande".

Gift 10 Oktober 1896 i København med ANITA JESPERSEN (Datter af afd. Købm. Rasmus Bau Jespersen i Hamborg og Anna Leydersdorff), født i København 27 Juni 1870.

1 Barn (E 1).

E 1. ADÉLE ANTOINETTE DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 19 November 1897 i Hamborg.

D 2. EMILIE CAROLINE AGNETE LA COUR, født 5 April 1868 i Aarhus, død 30 Maj 1869 smstd.

D 3. ADÉLE ANTOINETTE LA COUR, født 12 Juli 1869 smstd., død 28 Januar 1877 i Odense.

D 4. AMELIE HORTENSE LA COUR, født 14 Maj 1875 i København, adopteret i 1878 af Kammerherre, Oberst Carsten Anker (Norge) og hans danske Hustru, f. Wulff (Engelholm).

D 5. GEORGE LA COUR, født 1878 smstd., død 1879 smstd.

C 3. VICTOR DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 15 Januar 1843 i København, gik 1847—49 i Pogeskole, 1850 i Fr. Friis' Realskole og 1851—58 i det v. Westenske Institut, tog Oktb. 1858 Adgangseksamen til det kgl. Landkadetakademi, Sekondlieutenant ved 5 Dragonregiment (Randers) 1860, gjorde som saadan Krigen med 1864, gennemgik 1863 et fire Maaneders

Kursus ved det gymnastiske Institut i Kbhvn. og 1865—67 den militære Manege, Premierlieutenant 1867, gjorde umiddelbart efter

en seks Ugers Rejse til Paris, ledede 1867—75 Gymnastikundervisningen i Randers Latinskole, Kammerjunker 1869, overflyttet til 4 Dragonregiment (Næstved) 1875, beordret til Tjeneste i Krigsministeriets 3die Kontor 1877, blev 1878 Ritmester og ansattes som Eskadronschef ved 4 Dragonregiment (Næstved), men forblev indtil $^{15}/_{10}$ s. A. til Tjeneste i Krigsministeriet, fra $^{1}/_{11}$ 1882—$^{10}/_{6}$ 1883 Forstander for Rytteriets Sekondlicutenants-, Sergent- og Korporalskole i Randers, $^{28}/_{2}$ 1883 Ridder af Dbg., sendtes i Aug.—Sept. s. A. til Frankrig som Repræsentant for det danske Rytteri ved Kavallerimanøvrerne under General Gallifet ved Mourmélon le grand og Châlons sur Marne, besøgte under Udrejsen Valpladserne ved Metz, $^{22}/_{10}$ 1883 Ridder af Æreslegionen, efter Hjemkomsten Medlem af en Kommission for Tilvejebringelsen af et Udkast til et nyt Skydereglement for Rytteriet, blev i Slutningen af Oktb. 1885 (fra $^{1}/_{11}$ s. A.) forsat til 5 Dragonregiment i Randers for som Ritmester, til Raadighed for Regimentet, atter at være Forstander for Rytteriets Secondlieutenants-, Sergent- og Korporalskole, men blev under Rejsen fra Næstved til Randers stoppet i Kbhvn., d. $^{29}/_{10}$ 1885 for efter Krigsministeriets Opfordring at indtræde i det ved provisorisk Lov faa Dage forinden oprettede militære Gendarmerikorps, stilledes straks til Raadighed for Korpsets Chef, medvirkende ved dets Organisation over hele Landet i Novb.—Decb. s. A. og forblev derefter tjenestegørende paa Korpsets Kontor i Kbhvn. samt ledsagede Chefen paa hans Inspiceringer, forfremmedes $^{6}/_{10}$ 1887 til Oberstlieutenant i Rytteriet og Chef for det nævnte Gendarmerikorps og forblev i denne Stilling indtil Korpsets Ophævelse $^{4}/_{4}$ 1894, Dannebrogsmand $^{13}/_{2}$ 1891. Foruden et Par mindre Rejser til Norge i Somrene 1888 og 1893 foretoges i Sommeren 1892 med krigsministeriel Understøttelse en 9 Ugers Sundhedsrejse til Tyskland, Østrig og Schweitz, $^{5}/_{4}$ 1894 Afsked med Ventepenge, men forestod dog i Løbet af 1894 Gendarmerikorpsets Afvikling og bistod i Foraaret 1895 Generalstaben ved Organisationen af et Feltgendarmeri, som skulde oprettes ved Mobilisering, maatte i 1895 anlægge Sag mod Finans-

ministeriet til Betaling af de ham tilkommende Ventepenge, der var nægtet udbetalte i Henhold til Afstemning i Rigsdagen, vandt Sagen, $^{20}/_{9}$ 1895 genudnævnt til Oberstlieutenant i Rytteriet med sin tidligere Aldersorden, til Raadighed for 1ste Generalkommando i Kbhvn., i Vinteren 1895—96 Formand i en Kommission, der skulde afgive Betænkning om Furagering for Hærens Heste (den gjorte Indstilling toges til Følge), $^{18}/_{4}$ 1896 Chef for 2 Dragonreg. (Odense), $^{16}/_{12}$ s. A. Oberst, valgtes i 1897 til Formand for Odense Garnisons Officersforening og s. A. til Formand for den da nyoprettede „Fyens Væddeløbsforening", besøgte i Septb. 1898 i Spidsen for en Deputation af 2 Dragonreg.s Officerer efter Indbydelse den svenske Lejr paa Ljungbyhede i Skaane, $^{31}/_{12}$ 1898 Kommandør af den svenske Sværdordens 2 Klasse, $^{15}/_{2}$ 1899 Kommandør af Dbg. af 2 Grad, i Sommeren 1899 paa en 6 Ugers Sundhedsrejse til Tyskland og Østrig med krigsministeriel Understøttelse, førte i Aug. 1899 Rytterbrigade i nogle Dages Rytterøvelser med 2, 3 og 5 Dragonregiment, deltog i Kantonnementsøvelser 1900 i Egenskab af Kampdommer, fik tildelt den russiske St. Anna-Ordens 2 Klasse (Kommandørkorset) i 1901, blev under $^{9}/_{4}$ 1902 sat til Raadighed for 1ste Generalkommando (Kbhvn.), modtog sin Afsked i Naade med Pension efter Ansøgning og paa Grund af Alder Marts 1903 og samtidig udnævnt til Kommandør af 1ste Grad af Dannebrog, har siden da boet i København, men foretog Rejser til Tyskland Sommeren 1906 og 1907.

Gift 24 Juli 1870 i Randers med AGNES LOUISE MØLLER (Datter af Toldkontrollør Svend Christian Møller og Nielsine Vestine Buch) født 7 November 1847 i Flensborg, død 30 Aug. 1888 i København „efter flere Aars tiltagende Svagelighed og to Maaneders smertefuldt Sygeleje".

4 Børn (D 1—D 4).

D 1. LOUIS DORNONVILLE DE LA COUR, født 26 Juni 1872 i Randers, Discipel paa Herlufsholm 1883—85 og Elev i Hauchs Latin- og Realskole i Kbhvn. 1885—86, indtraadte i Maj 1886 i Marinen som „frivillig Lærling" og gjorde som saadan flere Rejser med Marinens Skibe, bl. a. et Togt til Vestindien, læste fra 1887—89, gjorde i dette Tidsrum i Sommeren 1888 en Rejse til New York, paa hvilken Tur han var ombord paa Thingvalladamperen „Gejser", da denne blev løbet i Sænk i Atlanterhavet, blev Søkadet i Efter-

aaret 1889 og besøgte med Kadetskibet i Løbet af de følgende Aar de fleste evropæiske Lande, Nordafrika, Island etc., udnævntes til Sekondlieutenant Efteraaret 1894, gjorde i de følgende Aar flere Togter, dels med Marinens Skibe, dels under Orlov som Styrmand paa Koffardiskibe, indtraadte Efteraaret 1896 som Elev i Hærens Officersskoles ældste Klasse og gennemgik i de følgende halvtredje Aar denne Skoles Afdeling for Søofficerer, gjorde derefter nogen Tid Tjeneste ved Søminekorpset, senere ved Fyr- og Vagervæsenet, attacheredes i Juni 1899 Chefen for det franske Kadetskoleskib, Fregatten „Iphigénie", under dettes Ophold ved Kbhvn., gjorde paa Chefens Anmodning til Marineministeriet et Kryds med til Norge som ekstraordinær Adjutant hos Chefen, i Efteraaret s. A. Ridder af Æreslegionen, udkommanderedes samme Efteraar med Krydseren „Valkyrien" paa dennes Togt til de østasiatiske Farvande under Prins Valdemars Kommando, Premierlieutenant 1/11 1899, Ridder af den siamesiske „Hvide Elefant", blev — efter at være hjemvendt i Aug. 1900 — tjenestegørende ved Kaserneskibet „Sjælland" og i Sommeren 1901 ved Panserbatteriet „Skjold", dekoreret 1901 med den russiske Stanislausordens Ridderkors, var Lærer ved Artilleriskolen for Underofficerer i Vinteren 1901, Adjutant hos Generalinspektøren for Søartilleriet og Medlem af den for Hæren og Flaaden fælles Forsøgskommission 1904—09, Lærer i Artilleri ved Flaadens Officersskole 1906—13, Adjutant hos Forsvarsministeren 1909—13 (successive hos Ministrene N. T. Neergaard, J. C. Christensen, L. C. C. T. Holstein-Ledreborg, C. T. Zahle, C. Krabbe, K. Berntsen og P. R. Munch). 1910 Kaptajn i Flaaden, 1906—08 Næstformand i „Sølieutenantselskabet", 1908—10 Formand for „Sølieutenantselskabet", var Vinteren 1908—09 Redaktør af „Tidsskrift for Søvæsen". 1908 Ridder af den norske St. Olafsorden, 1911 Ridder af Dannebrog, s. A. Ridder af den svenske Sværdorden, 1913 Kommandør af den russiske Stanislausorden.

Gift 18 Oktober 1906 i København med Ida MAGDAlene Mathisen (Datter af Grosserer, Fabrikejer Carl Mathiesen og Hustru, f. Bang), født 26 November 1884 i København.

1 Barn (E 1).

E 1. Pierre Carl Victor Dornonville de la Cour, født 30 Oktober 1907 i København.

D 2. EMILIE Antoinette la Cour, født 4 April 1874 i Randers, læste privat i Næstved, fra 1887 til 1890 hos Frk. N. Zahle i København, lærte 1892 Husholdning paa Aalholm Forpagtergaard.

Gift 4 Januar 1894 i København med Laurids theodor Kruse (Søn af Økonom Frederik Vilhelm Kruse og Vilhelmine Marie Petersen), født paa Christianshavn 26 Februar 1859, Student 1877, Rekrut 1878, Sekondlieutenant 1880, Premierlieutenant 1881, Kaptajn 1893, Ridder af Dbg. Marts 1901, Forretningsfører og Revisor. Død 12 September 1914.

Børn:

1. Sven Jørgen la Cour Kruse, f. $^{22}/_{9}$ 1894 i København, Handelsmedhjælper
2. Ellen Kruse, f. $^{5}/_{5}$ 1896, d. $^{6}/_{5}$ 1896
3. Eigil la Cour Kruse, f. $^{7}/_{4}$ 1897 smstd., Handelslærling
4. John Victor la Cour Kruse, f. $^{31}/_{8}$ 1898 smstd., Handelslærling
5. Helge Asger la Cour Kruse, f. $^{29}/_{5}$ 1901 paa „Norgesminde" Gentofte Sogn, Handelslærling
6. Mogens la Cour Kruse, f. $^{20}/_{9}$ 1905 smstd.
7. Edith Kruse (Adoptivdatter), f. $^{5}/_{5}$ 1906 smstd.

D 3. Olga MARGUERITE la Cour, født 25 April 1876 i Næstved, gik først i Skole i Næstved, derefter 2 Aar i Frk. Marie Kruses og 4 Aar i N. Zahles Skole, lærte Husholdning hos Læge Borre i Fakse og senere Sygepleje paa Kommunehospitalet. 1899—1903 Sygeplejerske paa det kgl. Frederiks Hospital i København.

Gift 28 Novb. 1896 i Odense med Helge Krohn (Søn af Distriktslæge i Saxkøbing Vilhelm Tetens Krohn og Nancy Charlotte Lund), født 1 Juni 1870 i Kalø Lægebolig, Student fra Viborg Katedralskole i 1887, medicinsk Eksamen 1894, prakt. Læge i Gilleleje 1896, i Slagelse 1899. Separeret 1 Septb. 1899.

Gift 2) 1 Maj 1903 i Frederiksberg med AUGUST Christian theodor Rasmussen (Søn af Grosserer Theodor Rasmussen og Axeline, f. Glud), født i Denningarun i Skaane 4 August 1871, Student 1889, tog medicinsk Embedseksamen 1896, Kand. ved St. Johannes Stiftelsen, ved Middelfart Sindsygeanstalt og ved Alm. Hospital 1896—97, Reservelæge ved Garnisons Sygehus 1897—

1900, Kand. ved Fred. Hospital 1900—01. Praktiserende Læge i Birkerød 1902.

Barn:

Inge la Cour Krohn, f. 28/9 1897 i Gilleleje, Student fra Birkerød Kostskole.

D 4. POUL VICTOR DORNONVILLE DE LA COUR, født 25 August 1879 i Lille Næstved, gik først i Hauchs Latin- og Realskole (1885—88), derefter i Schneekloths Latin- og Realskole (1888—95), hvor han tog Præliminæreksamen, bestod i Foraaret 1897 Afgangseksamen fra Officerskolens yngste Klasse (som Nr. 1), om Sommeren Rekrut ved 16 Bat. (Odense), indtraadte s. A. som Elev i Officerskolen, bestod Afgangsprøven fra Officerskolens næstældste Klasse 1899, Secondlieutenant 1899 med Ansættelse ved 2 Dragonreg. (Odense), blev i Oktb. s. A. efter Ansøgning hjemsendt og rejste til Udlandet for, under Krigen med Boerne, at søge Engagement i den engelske Hærstyrke i Sydafrika, vendte, da dette mislykkedes, tilbage Decb. s. A. efter et 5 Ugers Ophold i Amsterdam, London og Paris, indtraadte atter i Tjenesten med Ansættelse ved 3 Dragonreg. (Aarhus), Premierlieutenant i Rytteriet April 1900, søgte og fik sin Afsked i Naade og med Pension Aug. s. A., hovedsagelig grundet paa en foreløbig Utjenstdygtighed, foraarsaget ved et kompliceret Brud af højre Arm efter et Fald i Febr. 1900, udvandrede April 1901 til Sydafrika (Kapstaden), hvor han efter et kort Ophold i Capetown indtraadte som Menig i „British South Africa Police", et beredent, militært Korps, der var attacheret til General, Lord Methuen's Armekorps, i hvilket han gjorde Resten af Krigen med, først som Menig og fra Januar 1902 som Lance-Corporal. „Ved Krigens Afslutning indtraadte jeg i Opdagelsespolitiet i Capetown (Cape Police), men frigjorde mig i Februar 1904 fra mit Engagement og drog nord paa. Ankom i April 1904 til Jagersfontein i Orange Fristaten, hvor jeg fik Ansættelse ved de store Diamantværker som Maskiningenieur, Tegner og Landmaaler. Forlod Jagersfontein i Februar 1907 og drog op til Rhodesia, hvor der ventede mig mange drøje Erfaringer. Jeg drog tilsidst til Fods fra Gwelo i Rhodesia til Johannesburg i Transvaal, en Afstand paa 1400 engelske Mil og opnaaede straks Ansættelse i de berømte Guldminer. Jeg studerede flittigt i mine ledige Stunder og fik efter forskellige Eksaminer tilstaaet følgende Diplomer:

„Blasting Certificate", „Government Mine Surveyor's Diploma", „Government Mine Overseer's Diploma", „St. John of Jerusalem's Ambulance Certificate" og har i Løbet af de følgende 7 Aar siddet inde med forskellige ansvarlige Stillinger i Guldmineindustrien. Jeg varetager for Øjeblikket [ɔ: 1914] en Del af Værkerne, 4000 Fod under Jordens Overflade, paa denne Mine, „the Knight Central Gold Mining Compagny Limited", et Selskab med en Million Pund Sterling Kapital. Jeg er ansvarlig for omtrent 400 Arbejdere, Europæere og Indfødte, og Arbejdet er farligt baade for Helbred og Lemmer. Jeg er i mine ledige Stunder Sekretær for Frimurerlogen „King Solomon No 887, Scothish Constitution" og Medlem af „King Solomon Royal Arch Chapter No 354".

I 1915 gik han med som „Volonteer" i det engelsk-sydafrikanske Kontingent, „South-African-Scottish" Regiment, kæmpede i Vinteren 1915—16 i Ægypten mod Arabere og Senussiere og avancerede til Lance-Corporal (Underkorporal); i Foraaret 1916 blev han med sit Regiment kommanderet til Fronten i Nordfrankrig, hvor han bl. a. i Juli samme Aar deltog i den store, engelske Offensiv, ved hvilken Lejlighed han blev saaret af en eksploderende Kugle i venstre Skulder, hvilket medførte et Lazaretophold i London gennem flere Maaneder, saa at han først som fuldt helbredet kunde sendes tilbage til sin Afdeling i Begyndelsen af Marts Maaned 1917. Han har derefter deltaget i de heftige Kampe i Nordfrankrig, forfremmedes til Corporal og sprang derefter i Maj 1917 fra Corporal til Lieutenant, hvilket er saa meget mere paaskønnelsesværdigt, som Udlændinge kun undtagelsesvis ansættes som Officerer i den engelske Hær, nemlig kun naar de udviser Bravour paa Slagmarken.

Gift 1) 29 August 1900 i Aarhus med Mette MARIE Woldby (Datter af Købm. Frederik Woldby og Eurika Hansen), født 19 Juni 1882 i Aarhus. Separeret. G. 2) Aktiemægler C. T. Fuller.

Gift 2) 11 Novb. 1907 i Grahamstown, Cape Colony med LOUISA Helena Simpson (Datter af Charles Joseph Simpson, Underbestyrer, Jagersfontein Diamant Mine, og Judith Aletta Maria, f. Botha (en Kusine til General Louis Botha)), født 22 Aug. 1887 i Somerset East, Cape Colony, Syd Afrika.

3 Børn (E 1—E 3).

E 1. ELSE LA COUR (adopteret Fuller), født 23 Juni 1901 i Aarhus, kom 1915 til Moderen i New York, er nu i Danmark.

E 2. VICTOR DORNONVILLE DE LA COUR, født 25 Oktb. 1908 i Johannesburg, Transvaal.

E 3. LOUIS DORNONVILLE DE LA COUR, født 21 Novb. 1912 i Johannesburg, Transvaal.

B 5. SUSANNE MARGRETHE LA COUR, født 23 Juni 1799 i Viborg, kom efter Moderens Død som Plejedatter til Præsten P. Sand paa Venø, som dog allerede døde 1810, var atter hjemme, da hun gik til Præsten og (1814) daabsfæstedes, blev senere Husjomfru hos Generalkrigskommissær Undall i Viborg o. fl. St., tilsidst ogsaa hos sin Svoger Nielsen i Randers, fik efter Faderens Død en Aarpenge af Postkassen, boede i Tyverne en Tid i Brandstrup ved Viborg, død ugift 20 Februar 1842 i Viborg[1].

B 6. BIRGITHE SOPHIE ELISABETH LA COUR, født 1801 i Viborg, hjemmedøbt, fremstillet 6 Oktb. 1801 i Kirken[2], kom efter Moderens Død til sin Farbroder Jørgen la Cour i Odder, var efter dennes Død hos Præsten Blicher i . . . . . ., og dernæst i flere Aar en Slags Plejedatter hos Fru Sehested paa Rydhave, tjente siden paa flere Steder, saaledes hos Folsachs paa Gesinggaard, fik efter Faderens Død indtil sit Giftermaal en Aarpenge af Postkassen, død 1 Februar 1855 i Grenaa.

Gift 2 Maj 1838 i Randers med JØRGEN CHRISTIAN NIELSEN, født 23 August 1812 i Nibe, var ved sit Bryllup Restauratør i Randers, tog Borgerskab som Vinhandler i Viborg $^{15}/_{7}$ 1840, men opgav atter Borgerskabet $^{26}/_{8}$ 1843 („skyldte intet til Kæmnerkassen") og bosatte sig som Bundtmager i Grenaa. Det var dog egentlig hans flittige Kone, som drev dette Arbejde, og efter hendes Død tog han derfor med Understøttelse af sin Svoger O. A. la Cour til en Søster i Skanderborg, dernæst efter Svogeren la Cours Død 1860 til sin Svigerinde paa Katrinebjærg og flyttede med hende 1874 til Aarhus, hvor han døde 12 December 1875.

Barn:

1. Emilie Sophie Nielsen, f. $^{20}/_{3}$ 1842 i Viborg, d. $^{21}/_{4}$ 1842 smstd.

---

[1] Domsognets Kirkebog kalder hende ved en Fejlskrift Susanne Marie.

[2] Domsognets Kirkebog.

B 7. Christiane Frederikke la Cour, født 21 Juli 1803 i Holstebro, kom efter Moderens Død til sin Farbroder Jørgen la Cour i Odder, og var hos ham til hans Død, kom saa til sin Faster Wormslev i Viby, var senere dels hjemme, dels andensteds, saasom i Kbhvn. (og 1824 hos Avlsforvalter Nielsen paa Nørlund), men aldrig ret længe paa samme Sted, ti hun var meget enfoldig eller vel næsten sindssvag (rimeligvis tildels paa Grund af en Underlivssygdom), døde ugift 183.?.

A 4. Henriette Frederikke la Cour, født 31 Aug. 1756 paa Baadsgaard, døbt i Højslev Kirke 12 Septb. 1756 „baaren af velbr. Frøken Elsebeth Kaalund paa Closter, test. Hr. Christopher Busk, Monsr. Tvede, Monsr. Just Lund, Madme Busch og Madme Vilrich", „kondisjonerede" ved Faderens Død hos Borgmester Høeg i Viborg og var der endnu $^{29}/_{9}$ 1775, men synes at have forladt dette Hus inden $^{17}/_{5}$ 1776. Efter sin Mands Død synes hun at være flyttet til sin Søster Kragballe i Odder; her boede hun i det mindste i flere Aar, men overtog saa Husholdningen i Randlev Præstegaard, som hendes Broder Jørgen havde forpagtet; efter Forpagtningens Ophør (ved Præsten Blichers Afskedigelse 1823?) flyttede hun tilbage til Odder, var fra 1814 en Tid Husholderske hos Holstein-Rathlou paa Ratlousdal, men vendte tilbage til Odder, hvor hun stadig levede i trange Kaar, yderlig simpel i hele sit Væsen og deri, som i meget andet, sine Søstre ulig, men afholdt i det mindste af sin nærmeste Slægt, død 10 Januar 1824.

Gift 11 Juni 1777 i Aarhus med „Købmandskarl" Poul Tomassen Sabroe (Søn af Købmand Tomas Tomassen Sabroe i Aarhus), der inden $^{1}/_{11}$ 1780 var Konsumsjonsbetjent i Grenaa i hvilken Stilling han døde 23 Juni 1789, 56 Aar gammel (skulde altsaa være født 1733[1]).

A 5. Elisabeth Cathrine la Cour, født 4 Januar 1758 paa Baadsgaard, døbt i Højslev Kirke 18 Januar 1758 „baaren af Frøken Kaalund paa Ørslefcloster; test.: Byfoged Doscheus, Hr. Dynes Hiersing, Casten Jørgensen, Madme Wilrich", var hjemme ved Faderens Død, tjente paa Rodstenseje, da hun blev gift, døde 1 Marts 1827 i Viby.

---

[1] I Domsognets Kirkebog findes han ikke, og Frue Sogns Kirkebog fra den Tid er ikke længer til.

Gift 1) 28 Juli 1786 i Odder med Anders Kragballe (Søn af Præsten smstd. Jens Kragballe og Øllegaard Davidsen), døbt i Odder 16 Oktober 1742, Stud. fra Horsens Skole 1762, teol. cand. 1765, fik Løfte paa Odder Præstekald 1775, adjungeret og suksederende Sognepræst smstd. 1786, fulgte sin Fader som saadan $^{30}/_{6}$ 1789, var mærkelig ved sin umaadelige Sværhed og sin overnaturlige Fedme, hvorfor han maatte tilbringe det meste af Somrene i Kælderen, død i Odder 3 Novb. 1796.

2) 19 Oktober 1798 i Odder med Nils Wormslev (Søn af Skipper Kristian Wormslev og Martha Arentsdatter), født 17 April 1758 i Aarhus, Stud. fra Aarhus Skole $^{27}/_{9}$ 1779, Huslærer paa Skaarupgaard 1780—82, teol. cand. 1782, Huslærer paa Aabjærg 1783—84, Hører ved Aarhus Latinskole 1784, Præst i Borum og Lyngby 1785, i Viby og Tiset 1792, tog sin Afsked 1820, død 12 November 1841.

Efter hendes første Mands Død, skriver hendes Broder Jørgen ($^{5}/_{12}$ 1796): „Naar Auktionen er holdt og Gælden betalt, bliver hun nok Ejer af 15 til 1600 Rdl., og, hvis hun kan bortakkordere Naadsensaaret til Eftermanden, da haaber jeg, hun kan drage Renter af 2000 Rdl. Herskabet har lovet at forbinde Eftermanden til aarlig at give hende 100 Rdl. Pension foruden frie Værelser i Præstegaarden og frit Brænde, saa det nok bliver muligt for hende at leve anstændig og tillige at kunne opdrage Søster Worms uskyldige Smaa, ti disse tillige med Moderen vil hun ingenlunde give slip paa. Jeg elsker hende for denne Beslutning højere end nogensinde før. Hvad hun ellers led ved sin Mands Død, kan jeg ikke beskrive dig: hun falmede paa nogen Tid saa kendelig, at jeg meget frygtede for, hun snart skulde have fulgt ham, dog giver hun sig tilfreds i Skæbnen, oplivet ved det glade Haab at kunne forsørge Søster Worm og hendes Børn".

Selv havde hun ingen Børn, men med Wormslev havde hun fire Steddøtre og en Stedsøn. Af disses Børn skildres hun som „en venlig, gammel Kone med sølvhvidt Haar, der var meget god imod Stedbørnene. Hun var temmelig mager med lidt skarpe Ansigtstræk og gik temmelig rask ogsaa i sine senere Aar, skønt hun jævnlig klagede over sin Gigt, men dog sjælden til Fremmede".

A 6. Peter Matias la Cour, født 6 Maj 1759 paa Strandet, død 5 Februar 1763 smstd.

A 7. Jacob la Cour, født 14 Juli 1760 paa Strandet, var hjemme ved Faderens Død, kom i Viborg Skole $^{11}/_{5}$ 1775 i Mester Lectie paa Over-Part og havde da læst 40 Kapitler Hebraisk, Novum Testamentum, Cornelius, Curtius, Cicero de Senectute og de Amicitia, Phædrus og 8 Bøger i Ovidii Metamorphosis, Historien, Theologien og Catechesis[1], havde ingen Kostpenge, men 1775 fik han ved Uddelingen af Stipendier seks Tdr. Rug og seks Tdr. Byg, og 1776, da der tilføjes: „temmelig godt Haab, er trængende", fik han otte Tdr. Rug og otte Tdr. Byg, Stud. herfra $^{8}/_{10}$ 1777 og fik Møllmann til Privat-Præceptor, hjalp straks Præsten Rasmus Bagge i Holme og Trandbjærg med at prædike og findes (24 Oktb. 1779 og 30 April 1780?) blandt Sognets Nadvergæster. Da han her forlovede sig med Præstens eneste Datter, Karen Bagge (født $^{10}/_{10}$ 1758 i Holme, gift $^{12}/_{6}$ 1789 med Frederik Christian Hjort, Præst i Hyllested og Rosmus, død $^{29}/_{6}$ 1840 i Hyllested), gjorde hendes Forældre Indvendinger, fordi han var for ung og ingen Eksamen havde. Hun blev sendt et Aar til Constantinsborg for at glemme ham, og han drog til Kbhvn., hvor han tog 2den Eks. 1770, var saa vistnok en Tid Huslærer paa Østergaard v. Aarhus, teol. cand. 1784, men døde straks efter, d. 12 Marts 1784, i København, Sagnet siger enten af Kopper eller Mæslinger.

A 8. Apollone Dorothea la Cour, født 3 September 1761 paa Strandet, blev holdt over Daaben af Fru Cancelliraadinde Lerche. Fadderne var Madame Hierssing, Hr. Justitsraad Lichtenberg, Hr. Kammerjunker Pfugl, Hr. Cancelliraad Lerche, Hr. Hierssing, Hr. Dressing fra Kjøbenhavn og Mr. Dressing fra Nyborg, var hjemme ved Faderens Død, siden en Tid Lærerinde i Aldrup Mølle ved Skanderborg, for Møller Staunings tre Døtre. Gamle „Tante Worm", der i mange Aar var i Huset først hos sin Svoger Kragballe og hans Enke i Odder (til 1798), saa hos sin Broder Jørgen og hans Enke smstd. (til 1817), dernæst hos Barfoeds i Lyngby (til 1823), døde 10 November 1843 hos sin Søn i Kristrup, hos hvem hun havde tilbragt sine tyve sidste Aar. Hun var en elskelig gammel Kone, ualmin-

[1] „Fortegnelse over Wiborg Latinske Skoles Discipler, indeholdende deres Fødsels-Tid, Ankomst til Skolen med Wiidere, efter Skoleforordningen af 11 Maji 1775". Pag. 4.

delig smuk (med fint formede Træk) endnu i sin høje Alderdom, livlig og underholdende, saa hun kunde fortælle lige saa flinkt, som hendes Rok gik, og den snurrede dog stadig.

Gift 3 November 17.. i Holeby med PEDER WORM (Søn af Skolelærer Søren Worm og Birthe . . . . .), født 15 Juli 1758 i Dyrlev ved Præstø, en Tid Forvalter paa Iselinge.

Børn:

1. Birgitte Worm ($^{6}/_{12}$ 1786—$^{16}/_{12}$ 1850)
   g. m. Carl Christian Madsen (1784—1864) Urtekræmmer i Kbhvn.
   Ingen Børn.
2. Peter Worm ($^{28}/_{9}$ 1788—$^{31}/_{1}$ 1865) Præst i Kristrup og Hornbæk
   g. m. Louise Theodora Petrine Hjort ($^{21}/_{12}$ 1800—$^{25}/_{4}$ 1881)
   Børn:
   A. Pauline Frederikke Worm ($^{20}/_{11}$ 1825—$^{13}/_{12}$ 1883), Forfatterinde
   B. Karen Abelone Dorthea Worm ($^{23}/_{11}$ 1830—$^{1}/_{6}$ 1900)
      g. m. Knud Scholt Deichmann ($^{7}/_{11}$ 1832 – $^{11}/_{11}$ 1906), Præst i Hvidbjerg og Lyngs. Ingen Børn.
   C. Frederik Christian Worm ($^{6}/_{2}$ 1828—$^{10}/_{7}$ 1913)
      g. m. Mathilde Hansen ($^{30}/_{11}$ 1850—$^{14}/_{8}$ 1909)
      Børn:
      a. Ragnhild Worm ($^{18}/_{8}$ 1875—)
         g. m. Frithiof Sørensen ($^{14}/_{11}$ 1877—), Fabrikejer
         Børn:
         α Fridleif Worm Sørensen ($^{8}/_{2}$ 1908—)
         β Helle Vibecke Worm Sørensen ($^{13}/_{3}$ 1915—)
      b. Knud Peter Worm ($^{20}/_{2}$ 1878 –), Ingenieur i Buenos Aires
         g. m. Betty Sørensen. ($^{27}/_{4}$ 1874—)
         Barn:
         α Else Merete Worm ($^{1}/_{11}$ 1907—)
      c. Thyra Elisa Worm ($^{7}/_{4}$ 1880—)
      d. Carl Ejnar Worm ($^{6}/_{3}$ 1885—), Laboratorieforstander i Montreal
         g. m.
3. Poul Frederik Worm ($^{13}/_{10}$ 1790— / 1825, Fuldmægtig
   g. m. Anna Dorothea Mørch
   Barn:
   A. Frits Absalon Worm ($^{20}/_{10}$ 1820—$^{2}/_{8}$ 1862).

A 9. BERNT LA COUR, født 11 Juni 1764 paa Strandet, gik til Søs, siger Slægtsagnet, men blev i en ung Alder bortreven af Tyfus paa Frederiks Hospital. Hospitalets Dødebog siger derimod: „Skriverkarl uden Kondition i Kattesundet Nr. 129, død 3. Decb. 1784 Kl. 1 Morgen af Vand i Hovedet". Ifølge denne Sygdom har han da sagtens været en Stakkel fra Barn af og kan næppe have været egentlig Sømand. Gik han nogensinde „til Søs", maa det da sagtens have været som „Skriverkarl" paa et eller andet større Skib.

A 10. JØRGEN LA COUR, født 2 Oktober 1767 paa Strandet, 1778 kom han i Viborg Latinskoles 2den Lektie „og havde forhen intet lært", det vil vel sige intet Latin, da han jo utvivlsomt har modtaget Undervisning af Monsr. Studiosus Curtz, der var Huslærer paa Strandet ved Faderens Død (se S. 18). Efterat have gennemgaaet de mellemliggende Klasser naaede han 1785 op i Mesterlektien og blev, medens han gik i den, daabsfæstet 3 April 1785 i Viborg Domkirke. 1782 havde han i Distributsprotokollen faaet Vedtegnelsen „stort Haab", begge de følgende Aar „nogenlunde godt Haab". 1782 havde han ingen Kostpenge, men fik ved den aarlige Uddeling 4 Tdr. Rug og 5 Tdr. Byg; i de følgende 5 Aar (1783—87) fik han mellem 16 og 30 Rdl. aarlig. Sagtens har han maattet leve af kærlige Menneskers Godgørenhed og har maaske tillige maattet tjene ved at undervise Smaabørn og ved at spille Orglet i Søndersogns Kirke. 1787 blev han Student, og til sin Privatpræceptor valgte han Professor Børge Riisbrigh (1731—1809), der altid tog sig saa faderlig af de unge Studenter, som han kom i Forhold til. Længe blev han imidlertid ikke i København; hans Fattigdom tvang ham nemlig til at afbryde Studeringerne i Utide og søge sig et Levebrød. Rimeligvis har det været Sognepræsten i Odder, Anders Kragballe, der var gift med hans Halvsøster (se S. 91), som hjalp ham til Degnekaldet i Odder, da dette $^{19}/_{1}$ 1789 var bleven ledigt ved Degnen Abraham Friis's Død. Han blev kaldet dertil $^{11}/_{5}$ 1789 af Sophie Amalie Rantzau, Enke efter Oberst Malthe Sehested til Rodstenseje. Det var et godt Embede, og desuden underviste han udenfor Skolen, bl. a. i Sang og Musik, og hjalp ogsaa jævnlig sin Svoger, Præsten, med at prædike. Med sine faa Krav til Livet kunde han derfor lægge lidt til Side, saa han — efter et Par Aars Forløb — saa sig i Stand til at lønne en Vikar, som besørgede hans Embede, medens han tog til København for at afslutte sine Eksamensstudier. Dog maatte han selvfølgelig leve med Sparsommelighed;

han var nødsaget til at undervise, og blandt hans Elever i Klaverspil kan nævnes den senere saa navnkundige Malte Konrad Bruun (1775—1826), der 1790 var bleven Student og nu opholdt sig i Hovedstaden. Dog havde Jørgen la Cour allerede vundet sig en varm og hengiven Ven i Forvalter Peter Rosenmeyer paa Aakjær, der tillige havde en Selvejergaard i Falling. la Cour skriver saaledes ($^{14}/_{3}$ 1796): Paa den Tid, jeg laa i Kjøbenhavn, behøvede jeg ikke at forlange Penge af nogen anden; saa snart Rosenmeyer vidste, at jeg trængte, sendte han mig Penge, og det uden mindste Bevis". I København boede han, ligesom tidligere, sammen med sin Skolekammerat fra Viborg Hans Peter Barfoed, der var bleven Student 2 Aar efter la Cour og nu studerede Theologi ved Universitetet, saa at de paa den Maade blev Studiefæller. Fra disse Aar stammer et Brev, som endnu er bevaret og er i mit Værge; det er, saa vidt mig bekendt, det ældste Brev, der findes fra la Cour og kan passende hidsættes her som et lille Minde om de to unge Menneskers Venskab, der holdt sig gennem hele Livet. Det lyder som følger:

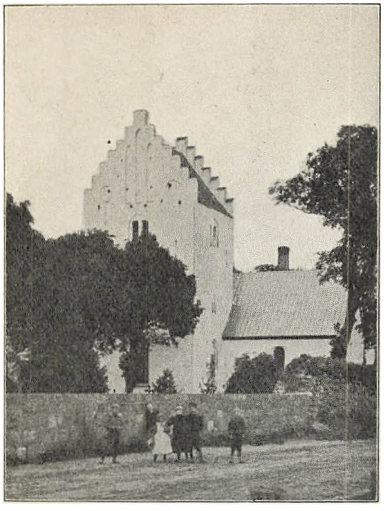

ODDER KIRKE.

Elskte Ven!

Sildig opfylder jeg mit givne Løfte om at skrive; men det kommer dog. Rigtig nok lille Barfoed havde jeg ventet Brev fra Dig; men da vi nu begge har forsømt det, vil vi desto Lettere tilgive hverandre. —

Jeg har sadt Examen op til April. Du forundrer Dig vel derover; men det er nu bestemt. — Til Hjortes[1] har jeg ikke været siden Du rejste, kan derfore ikke sige hvorledes De lever. — Da jeg haaber at dette Brev kommer til Dig Nyt Aars Dag eller Dagen efter, skal Du dog see min Poesie, som er uden Skjønhed, men dog oprigtig

[1] Utvivlsomt Brygger og Brandmajor Jørgen Hansen Hjorth og Dorothea Marie Ørsland, hvis Datter Marie Cathrine Hjorth Barfoed ægtede 1797.

Højt slaar Din Barm, naar Du en Ven omfavner
Glad ved Hans Side svinder Sorger hen:
Gid Du da aldrig, bedste Barfoed! savner
en troe i Sorg og Glæde prøvet Ven!
O! maatte Skjæbnen os dog nær foreene
Naar stille Landligt Liv blier vores Lod.
Vi da vil føle Glæder som er' reene
og prise ham, som er alviis og god!
Og i hverandres Arme skal vi glade
erindre fordum Venskabs faste Baand
Vi henrykt skue da hverandres Mage!
Til dette Valg led os, o Fader Haand!

Kjøbenhavn d. 29 Decemb. 1792

fra Din hengivne J. LA COUR.

I Maj 1793 tog Jørgen la Cour theologisk Embedseksamen med 2den Karakter, medens han fik 1ste Karakter for Dimisprædiken, og vendte nu tilbage til sit Degnekald i Odder, som han siden aldrig slap; ganske vist søgte han i de fire følgende Aar adskillige Præstekald, men han fik intet af disse. I en Aarrække (1798—1807?) var han Forpagter af Randlev Præstegaard og købte tillige (1798?) en lille Gaard i Odder, den nuværende Christianslund, som han dog først fik Skøde paa $^{15}/_{6}$ 1804. Endvidere ejede han 1800 (og vel endnu tidligere) et Hus paa seks Fag med Haveplads, der maa have stødt nær op til hans egen Gaard. Men i 1809, ved Midsommerstide, holdt Jørgen la Cour engang paa Anmodning en Auktion efter et Fattiglem. Det var meget varmt; der var en Mængde Mennesker sammenstuvede i det trange Rum, og han blev stærkt ophedet. Da drak han et Glas koldt Vand og følte sig straks upasselig. Det blev Mavebetændelse, og Søndag d. 3 Septb. 1809 døde han, knap 42 Aar gammel.

I Odder Skole faldt altsaa hans Livsgærning gennem 20 Aar. „Men han var ingen almindelig Degn. Hans Kundskaber, hans Dannelse, hans musikalske Evner, hans dejlige Sangstemme, hans ualmindelige selskabelige Talenter og hele hans vindende Personlighed gjorde ham velset og velkommen paa alle Egnens fineste Herregaarde, i alle dens Præstegaarde og hos alle mulige andre Familier. Der var knap noget Selskab, som duede, naar ikke „Degnen i Odder" var med, og det uagtet han af alle „Aristokraterne" i Egnen var saare vel kendt for sine demokratiske

Meninger, der bragte ham til at glædes ved den Tro, at „Lighed blandt alle Stænder udbredes mer og mere“ og satte ham i et ypperligt Forhold til alle hans jævne Sognefolk. Hans otte Aar ældre Ven, Præsten K. L. Ferslev i Jelling, kaldte ham derfor 8 Aar efter hans Død „den elskeligste blandt Adams Sønner“. Desuden var han en ypperlig Landmand, ja vel ret egentlig en født Landmand. Han drev sin Embedsjord godt og havde ingen ringe Indtægt af den. Han var den første vidt og bredt, som dyrkede Kartofler efter en større Maalestok, og han var ligeledes en af de første, maaske den allerførste, der brugte dækkede Ris- og Stengrøfter til at aflede det skadelige Vand. Det lyder lidt underligt i vore Dage, naar han ($^{30}/_{8}$ 1797) skriver: „Jeg har i denne Tid ret travlt med min Avlings Drift; naar Du kommer her, skal Du se Kartofler plantede i Tusindtal“; men i hin Tid var det noget saare usædvanligt. Da han nu desuden synes at have været en god Økonom i dette Ords smukkeste Betydning, saa sad han forholdsvis godt i det“.[1]

Livet i Odder Degnebolig har forøvrigt en Præstesøn fra den nærliggende Saksild Præstegaard, Hans Christian Ingerslev (født 1798), Præst i Boeslunde, skildret med følgende Ord:[2] „Hvor fornøjeligt var det ikke at komme ned til la Cour i Odder, hvor der var et Liv og en Munterhed hos den hele Familie, der maatte indtage enhver og kendelig nok var helt fri for det trivielle og snæverhjertede, der i hin Tid var temmelig almindeligt i Landbolivet, til stor Fortræd for de unge. La Cour var en ypperlig, elskelig Mand, og Saksilds Drenge saa ham altid komme med Glæde. Han kunde tale, saa det livede op baade hos gamle og unge, kunde le saa hjertelig og synge saa kønt, at det var en Lyst. Hans elskelige Hustru var en yndig Kvinde med saa mildt et Ansigt, at det kunde fængsle de kaade Drenge; og det kom helt af sig selv, at vi vare høviske og føjelige, naar hun var tilstede“.

Hans Ven fra Barndommen af, Hans Peter Barfoed, satte ham følgende Minde:

---

[1] Se Laurits Ulrik la Cour og Ellen Kirstine Poulsen, en lille Penneteg-ning ved Frederik Barfod, København 1877 S. 32—33, hvortil de, der ønsker en fyldigere Skildring af Jørgen la Cours Liv, henvises.

[2] Se smstd. S. 59—60

JØRGEN LA COUR
Candidat i Theologien
Skolelærer og Kirkesanger for denne Menighed
i 21 Aar
var født den 2den October 1767
døde den 3d Sept. 1809

En lys Forstand og et ædelt Hjerte,
forenet med redelig Gavnelyst,
udmærkede Ham
i Tiden
Derfor fulgde Ham uafbrudt
alle Godes sande Høiagtelse
trofaste Venners oprigtige Hengivenhed
Ægtefælles og Børns
inderlige Kjerlighed og Taknemlighed
til Døden;
Derfor vil
Forudgangnes og Efterfølgendes
Velsignelse møde Ham
i Evigheden
Sandhed satte Ham
dette Minde.

Gift 2 Marts 1798 i Ribe med CHRISTINE (CHARLOTTE) GULDBERG[1] (Datter af Tolder Holger Guldberg og Petrea Margrethe Schwane Bang), født 10 Juni 1777 i Skagen, kom næste Aar, efter sin Moders Død, til Fuglede til sine Morforældre, Præsten Jørgen Andreas Bang og Christine Charlotte Friboe, med hvem hun 1782 flyttede til Korsør; kom 1789, efter sin Mormoders Død, til sin Morfaders Broder, Amtsforvalter Jacob Bang i Odense, „hvis rare Kone [Johanne Walther] har lovet mig [ɔ: hendes Morfader] at anføre hende til alt godt"; kom 1791, efter sin Morfaders Død, til sin eneste Moster, der var gift med Passkriver Lauritz Leth i København. Under sit Ophold i Hovedstaden, der

[1] Efter hendes Fødsel underrettede hendes Fader sine Svigerforældre derom med den Tilføjelse, at hun skulde kaldes op efter sin Mormoder: Christine Charlotte. I Kirkebogen staar imidlertid kun Christine, men da hun efter Moderens Død kom til sine Morforældre, kaldte de hende kun Lotte, og under dette Navn vedblev hun at gaa.

strakte sig over 2 Aar, tilbragte hun ogsaa megen Tid hos sin Moders Farbroder, den navnkundige, fromme Læge, Professor Frederik Ludvig Bang, med hvis Stifsønner, Ole Hieronymus Mynster og Jacob Peter Mynster hun jævnlig kom sammen; men langt nærmere stod hun dog tre af sin Moders Fætre: den siden saa navnkundige Henrik Steffens, den sværmerisk følsomme Baltasar Bang (i sin Tid kendt som Digter), men især Hans Friboe Garde, der døde som Præst i Horslunde og Nordlunde 1819, og hvem hun flere Aar senere kalder: „en af mine kæreste Onkler, jeg havde nær sagt den kæreste".

Det var under hendes Ophold i København, at det hændte hende, paa Grund af hendes ualmindelige Skønhed, som Fr. Barfod meddeler i følgende Linjer:[1] „Det var Skik og Brug i hin Tid, at Folk ved Balparéerne gik i Mængde op paa Galleriet for at se paa Stadsen og høre paa Musikken, men det var ikke Skik at pynte sig til denne Vandring, paa hvilken man jo nærmest vilde se og ikke ses. Lotte Guldberg gik ogsaa derop med Leths Familie. Hun havde dog ikke været der længe, inden Kr. VII fik Øje paa hende og sendte en Adjutant op med det Bud, at hun straks skulde komme ned og danse en Menuet med ham. Der hjalp ingen Undskyldninger. I sin daglige Dragt, en Hvergarnskjole, maatte hun ned i Riddersalen og træde en Menuet med Kongen. Baade Arveprinsen og Arveprinsessen var Meddansere; de øvrige mindes jeg ikke. Men næppe var Dansen til Ende, før hun skyndte sig hjem, og paa Kristiansborg Slot satte hun aldrig tiere sin Fod". 1793 vendte hun tilbage til Ribe, men i Sommeren 1795 finder vi hende hos en af hendes Faders Ungdomsvenner, Præsten Jens Hartmann i Randlev, hos hvem Jørgen la Cour nu og da kom, og 2 November 1795 blev de forlovede.[2]

[1] Lauritz Ulrik la Cour og Ellen Kirstine Poulsen v. Fr. Barfod S. 37—38.

[2] Om Jørgen la Cour og Lotte Guldberg se anf. Skrift S. 30—62; Brevvekslingen mellem dem fra Aaret 1795 findes trykt i Bidrag til Barfod og

Efter Datidens Begreber var hun, som før nævnt, ualmindelig smuk; hun havde en rank Skikkelse, ædle Træk, dejlige himmelblaa Øjne og en hvælvet, tænksom Pande, dertil en følsom Sjæl og en levende Indbildningskraft. Hun var en udmærket elskelig Kvinde baade som Datter, som Søster, som Hustru og Moder, udmærket ogsaa som kærlig og trofast Stifmoder; en klog og agtsom Husholderske, en Støtte for de svage og lidende. Hun vedblev efter sin Mands Død at bo paa sin Gaard i Odder, indtil hun 25 Marts 1817 i Viby giftede sig med sin afdøde Mands ovenfor nævnte Ven Præsten Hans Peter Barfoed i Lyngby og Albøge, med hvem hun 1823 flyttede til Fakse.

Men hun skulde ikke blive gammel i Fakse. I Februar 1826 blev hun syg, og den tilkaldte Læge, Steenberg paa Vallø, erklærede det for Mavebetændelse. Næppe rygtedes det i Byen, før Sognefogden, Johannes Larsen, kaldte alle Bymændene sammen og fik enstemmig vedtaget, at, saa længe hun var syg, skulde de paa hans Tilsigelse skiftevis sende Vogn efter Læge og ridende Bud efter Lægemidler. Den 21 Febr. havde den stille, tungsindige Kromand Thaning hentet Lægen, og desuagtet sendte han atter sin Vogn afsted de 3 Mil d. 22. Jeg [ɔ: Fr. Barfod] hørte ham selv sige til Kusken: „Der er sendt Forspand til Haarlev, saa der skifter Du Heste; naar Du fra Vallø kommer tilbage til Haarlev, skal der være nyt Forspand. Og saa kører Du alt hvad Hestene kan strække; styrter de, saa er de betalte". Og Thaning var dog langt snarere en fattig end en rig Mand". Men hun stod ikke til at redde, og Tirsdagen d. 28 Februar 1826 sov hun stille hen.

Ved hendes Jordefærd 8 Marts 1826 i Fakse talte bl. a. Pastor M. F. G. Bøgh i Herfølge—Sædder og mindedes hende i følgende Ord: „Dig takker han, som havde tvundet sit Livs Held i Dit og fandt i Dig hvad han ønskede, Dig takker en ædel og værdig Mand, fordi Du som kjærlig og trofast Ægtefælle vandrede ved hans Side og forsødede hans Dage ved Omhu, Bistand og Raad. Dig takke de mange, som kaldte Dig Moder, Dig takke de alle for Moderhuld og Moderomsorg. Dig prise alle, som kjendte Dig for de jævne konstløse Sæder, hvori Du viiste Dig som vel dannet Menneske, for din Virksomhed i dit huuslige Kald, for din sindige

---

la Cour Slægternes Historie samlede og udgivne af L. F. la Cour, Kbhvn. 1909 S. 28—61.

og forstandige Fremfærd, for det christelige Exempel, som fremlyste af al Din Vandel. Ja Dig takke vi alle for alt det Christelige, alt det Opbyggelige, som var hos Dig baade i Liv og Død. Guds Forsyns milde Førelse ledsagede Dig gjennem Livet herneden, Du erkjendte det i christelig Tro, erkjendte det med et skjønsomt

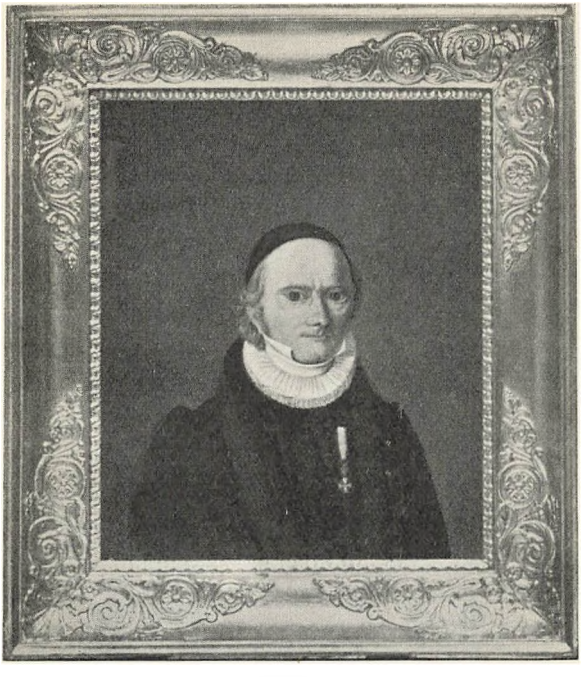

H. P. BARFOED[1]

Hjerte. Især erkjendte Du den Guds Gave at være velsignet med Paarørende og Venner, som satte Pris paa Dig og paaskjønnede hvad Du var.

Ja i Guds Omhu fornam Du Dig indsluttet og i ydmyg Tak til den Miskundelige for det Dig var betroet gik Du herfra, og i christeligt Haab, i Haab om Guds Naade i Livet efter dette omskiftede Du Tiden med Evigheden".

[1] Skønt det i Bogen raadende Princip: kun at optage Billeder af dem, der hedder eller har heddet la Cour, fraviges ved ovenfor at indsætte et Portræt af Provst H. P. Barfoed, tror jeg dog, det kan forsvares paa Grund af det Forhold, hvori han traadte til Familien la Cour som Lotte Guldbergs Mand og hendes Børns kærlige Stedfader gennem 24 Aar.

Hendes anden Mand ristede 9 Aar efter hendes Død følgende Ord i hendes Mindesten: „Højagtelse og Taknemlighed ledsagede hende til Graven; manges Velsignelse vil møde hende i Evigheden."

Hans Peter Barfoed, der blev Stiffader for Jørgen la Cour og Lotte Guldbergs 5 Sønner, og kærlig stod dem i Faders Sted, var født 15 Februar 1770 i Tistrup Præstegaard ved Æbeltoft, gik, som nævnt, i Viborg Skole, Student 1789, cand. theol. 1792, Kateket ved Nikolai Kirke i København s. A., Sognepræst til Branderup i Tørninglen 1796, til Lyngby og Albøge 1808, oprettede der Skolelærerseminariet 1813, Sognepræst til Fakse 1822, Provst 1838, R. af Dbg. 1836, død 14 November 1841, g. 1) m. Marie Cathrine Hjorth 1797; 2) m. Christine (Charlotte) la Cour, f. Guldberg 1817, 3) m. Christiane Elisabeth Priergaard 1827.[1]

5 Børn (B 1—B 5).

B 1. Peter la Cour, født 14 November 1798 i Odder, blev efter Faderens Død sat i en Slags Realskole i Aarhus, daabsfæstet $^{11}/_{10}$ 1812, var 1813 Huslærer i Vendsyssel, men c. 1814 Skriver hos konst. Herredsfoged Bjørn i Hadsherred og 1815 hos By- og Herredsfoged, Kanselliraad Westengaard i Kolding; 1819 kom han paa Lyngby Seminarium, hvorfra han dimitteredes 1820 med Udmærkelse; han var derefter Huslærer hos Præsten Budtz i Torsager, indtil han 1822 blev Lærer ved Domsognets Borgerskole i Aarhus, hvorfra han Januar 1824 kaldtes til Andenlærer ved den kirketerpske Borgerskole i Randers; opgav dette Embede 1827 for at kunne tage Studentereksamen, blev Student (priv. dim. af sin Broder Christian la Cour) 1829 og tog 2den Eksamen, men blev af en gentagen, haardnakket Tyfus tvungen til at opgive Teologien; hans Helbred var bleven nedbrudt ved Overanstrængelse og knappe

[1] I Barfoeds første Ægteskab var der 7 Sønner: KRISTEN Hansen Barfoed (født $^{23}/_{4}$ 1798, død som Prokurator i Storehedinge og Ejer af Rengegaard $^{15}/_{6}$ 1868), HANS Kristian Theodorus Barfoed (født $^{7}/_{10}$ 1799, Præst, død $^{4}/_{2}$ 1878), MAGNUS Kruse Barfoed (født $^{28}/_{6}$ 1801, Præst, død $^{16}/_{10}$ 1858), KRISTIAN Severin Barfoed (født $^{13}/_{8}$ 1804, Toldbetjent, død $^{31}/_{1}$ 1857), GEORG Laurits Barfoed (født $^{7}/_{11}$ 1805, Prokurator, død 1888), Poul FREDERIK Barfod (født $^{7}/_{4}$ 1811, Forfatter, død $^{15}/_{6}$ 1896), PETER Marius Barfod (født $^{1}/_{5}$ 1813, Præst, død $^{2}/_{9}$ 1889. I Barfoeds andet Ægteskab fødtes Immanuel Barfod (født $^{10}/_{7}$ 1820, Præst, død, $^{15}/_{5}$ 1896) og i Barfoeds tredje Ægteskab: Konrad Karl Hjort Guldberg Barfoed (født $^{22}/_{4}$ 1829, død $^{13}/_{5}$ 1830), TEOFILUS Elieser Trolle Barfoed (født $^{5}/_{8}$ 1831, Præst, død $^{4}/_{8}$ 1896), Marie Charlotte Christiane Barfoed (født $^{7}/_{4}$ 1833, død $^{10}/_{8}$ 1835) og Benjamin Barfoed (født $^{26}/_{4}$ 1840, død $^{7}/_{11}$ 1846).

Kaar; han boede dengang paa et lille Kvistværelse sammen med sin Fætter, den senere General la Cour (se S. 65), og de havde begge meget at fortælle om, hvorledes de maatte hjælpe sig paa forskellig Maade for at faa Pengene til at slaa til. 1832 oprettede han et Institut paa Kristianshavn, hvilket han atter solgte 1835,

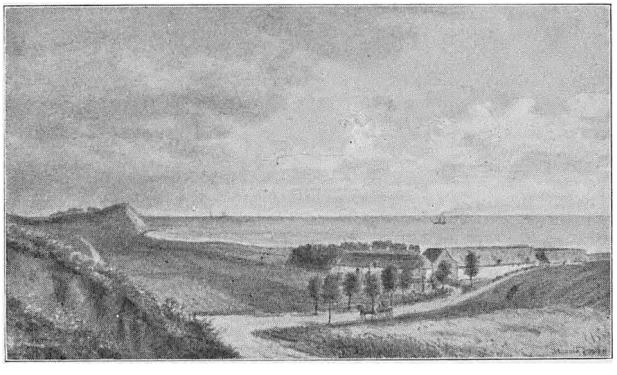

MARGRETHELUND (MED UDSIGT TIL KATTEGAT OG JÆRNHATTEN).

konstitueredes saa som Skolelærer og Kirkesanger i Fakse, til hvilket Embede han endelig kaldtes $^{27}/_{10}$ 1838; hans tunge Sind og smaa Kaar og hans svage Helbred maa have trykket ham, han følte igen Trang til Forandring og opgav Embedet 1843, efter at han 1842 ved sin Broder Laurits' Hjælp havde forpagtet og betingelsesvis købt Margrethelund v. Æbeltoft, hvor han tillige oprettede en Kostskole, der var baade søgt og agtet.

Margrethelund var en almindelig lille Bondegaard, og med Gaarden fulgte en Aftægtsfamilie, Mand, Kone og en svag Datter, saa det var altid svært for Peter la Cour at skaffe de nødvendige Penge tilveje. Selv var han daarlig til at gaa, og han maatte oftest ride i Marken, naar han skulde tilse Folkene. Han havde som Barn ofte Krampe, og i et saadant Anfald trak den venstre Fod sig sammen, saa den halve Fod laa opad; da Støvlen maatte

syes derefter, troede man, at han var født med Klumpfod, hvad han ikke var. Nogle Aar efter deres Giftermaal blev hans Kone syg i sin højre Haand, skaaret af en rusten Kniv, og efter et meget langt Sygeleje blev Haanden stiv og ubrugelig. Disse to Svagheder hæmmede dem meget og gjorde det ofte besværligt for dem. 1859 fik la Cour Margrethelund endelig overdraget, og han døde her 25 Maj 1862.

Andrea Lønborg Jensen (g. m. Lithograf Harald Jensen), der i 1849 som Tolvaarspige kom til Margrethelund for, som de sagde, at være Ane la Cours højre Haand, og blev hos dem i 15 Aar, har paa min Opfordring i sin Tid nedskrevet nogle Linjer om Peter la Cour, hvoraf hidsættes følgende:

„Naar jeg skal give en lille Karakteristik af Onkel Peter, saa maa jeg sige, at han var det bedste og ædleste Menneske, og at jeg elskede ham, han var ogsaa en smuk Mand med sit fine og noble Væsen; han lignede mere en Præst end en Landmand, og han kunde ret more sig, naar stundom Folk kaldte ham „Hr. Pastor". Men naar jeg nu omtaler, at han var meget streng og respektindgydende, saa maa man huske paa den Tid, han tilhørte; den Frihed, som vi nu lever i, kendte man ikke dengang. Havde man forset sig, da var man ikke glad, før man havde hans Tilgivelse; men saa kunde han være saa blød og kærlig, ja elskelig som faa. . . . Han var ikke praktisk anlagt, og meget kunde have været bedre og anderledes, om han havde været lidt mere elastisk; vi havde det altid lidt svært for Udkommet, og vi havde ingen Omgang med Fremmede; vor Oplivelse laa paa Skærsø, og der var vi for det meste, naar vi tog ud; stundom tog vi ogsaa til Nimtofte eller Aalsø til hans Broder Christian.

Imidlertid døde efterhaanden de gamle Aftægtsfolk og Datteren, og Gaarden var bleven arbejdet op, saa den blev mere værdifuld, Onkel merglede sin Jord, saa der avledes godt, og han saaede Kommen paa hele Marker, som ogsaa gav god Afgrøde, saa jeg tror, det var ikke saa svært for dem i de senere Aar. Men hans Helbred blev svagere, og han var stundom meget syg".

Om den Kærlighed, hvormed hans mange Elever hang ved ham, vidner den Mindestøtte, de satte ham paa Draaby Kirkegaard, og til hvilken Fr. Barfod ifølge deres Ønske skrev:

Selv barnløs havde han Hjærte og Tanke dog for de smaa,
hans Ord var for Barnesjælen som Duggen for Markens Straa.

Gift 28 Oktober 1835 i Fakse med ANE DOROTHEA ELISABETH PRIERGAARD (Datter af daværende Proprietær, senere Godsforvalter Peter Trolle Priergaard og Else Cathrine Dorothea Barfoed, hans Stedfaders Søster), født 25 Oktober 1797 paa Riddersborg, var i mange Aar (vist fra 1814—1826) Husjomfru hos Pastor Ole Christopher Bjerre i Hunseby Præstegaard, men kom 1826 i Huset hos sin Morbroder, Provst H. P. Barfoed i Fakse, hvor hun derefter tilbragte den meste Tid indtil sit Bryllup. Efter sin Mands Død solgte hun Margrethelund og flyttede til Æbeltoft, hvorfra hun i Foraaret 1871 flyttede til København til sine Søstre, Enkefruerne Christiane og Sophie Barfoed, der havde været gift henholdsvis med Provst Hans Peter Barfoed og Pastor Magnus Kruse Barfoed, og her døde hun 8 Oktober 1878.

B 2. HOLGER MAGARUS LA COUR, født 18 November 1800 i Odder, blev efter Faderens Død taget i Huset af Kammerjunker

Christian Magnus von Voss, der $^{4}/_{11}$ 1801 havde haft Bryllup med Sophie Amalie Rantzau Sehested, Enkegrevinde Trampe;[1] var i henved 2 Aar Discipel i en Slags Realskole i Ribe, men gik straks efter sin Daabsfæstelse ($^{2}/_{4}$ 1815) til Søs og for paa en Mængde evropæiske Havne. Skønt han 1818 tog Styrmandseksamen i København, gik han dog endnu 1820 som Matros til Bahia; fra dette Togt er bevaret et Brev (dateret Bahia of St. Salvador $^{23}/_{12}$ 1820), han skrev hjem til sin Stedfader H. P. Barfoed, og hvori det bl. a. hedder: „Capitain Hedemann er en rar Mand han gjør mig alt muligt got og tager sig meget af mig, jeg elsker ham som en Fader, og han vil vist være det, saafremt jeg følger hans Raad; naar jeg undtager ham, er der ikke et dannet Menneske Ombord; dette gjør mig rigtignok undertiden traurig, men Kjere Fader de kjender mit Humeur, det fornægter sig dog ikke selv". Senere blev han Styrmand og sejlede som saadan, toges

[1] Om dem se H. L. Møller: Slægtshistorie fra Rodstenseje og Rantzausgave i Aarbøger udgivne af Hist. Samf. f. Aarhus Stift VIII, 1915, S. 39—67, hvor der findes Billeder af dem bægge. Det var om hende, St. St. Blicher, ved Budskabet om hendes Død ($^{18}/_{2}$ 1838), skrev Digtet „Sophie Amalie" (optaget i Randers Avis $^{7}/_{3}$ 1838).

1823 til Fange af spanske Sørøvere ved Udsejlingen fra Bordeaux, men frigjorde sig ligesom det øvrige Mandskab, der bragte Sørøverne fangne til København. Han vedblev at fare til Vaaren 1827, men samme Aars Høst gik han i Kompagni med sin Broder Lauritz om Skærsø, som denne havde købt 2 Aar i Forvejen. Fr. Barfod fortæller, at Holger la Cour var i Middelhavet, da hans Moder døde ($^{28}/_{2}$ 1826). Et Brev, som skulde bringe ham denne Efter-

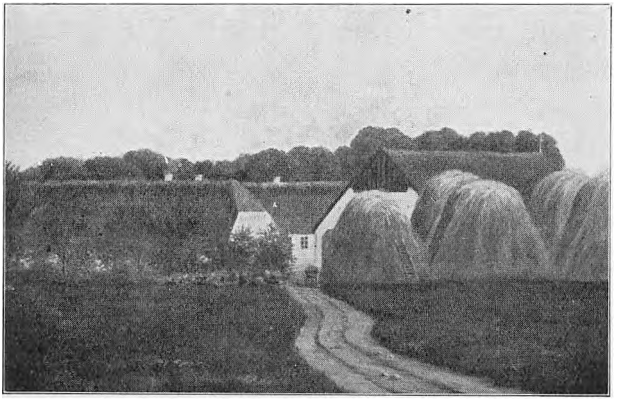

KÆRGAARD.

retning, gik fejl, og Maaden, hvorpaa han ved sin Hjemkomst fik hendes Død at vide, bidrog ikke lidet til at gøre ham ked af Sømandslivet. Under et Besøg paa Skærsø tog det ene Ord det andet, og han opgav virkelig Søen og satte sine faa Penge i Skærsø. Efterat han ($^{28}/_{4}$ 1830) havde holdt Bryllup, førte han og hans Hustru Husholdningen der, men da Lars la Cour faa Aar efter tænkte paa at gifte sig, var dette sikkert den nærmeste Grund til, at han (i Septb. 1832) forpagtede Meilgaard, som han overtog $^{1}/_{5}$ 1833 og beholdt til $^{1}/_{5}$ 1839. 2 Aar efter (1835) købte han Opdrupgaarden, som han byggede op fra nyt af, og hvis Jorder han alle bragte under Plov (tidligere havde næppe en Trediedel af de 410 Tdr. Ld. været dyrket), saa den under hans Hænder blev en værdifuld Landejendom; men 1848 solgte han den. Imidlertid havde han 1839 købt Søholt ved Stubbesø, hvor der ogsaa var en Del Hede, som han beplantede. Mellem Opdrup og Søholt var der kun en god Mil, saa han, der var en udmærket Rytter, nemt kunde komme fra det ene Sted til det andet. 1847 solgte han Søholt og købte Hjortshøjlund, som han atter solgte 1852;

1848 havde han købt Kærgaard (paa en Maade en Byttehandel med Opdrupgaarden), men boede 1844—58 for sine Børns Skolegangs Skyld i Aarhus, hvor han 1845 købte den saakaldte guldbergske Gaard. Fra 1858 boede han paa Kærgaard, men solgte den 1875 og købte i det Sted Petersminde v. Randers, hvorhen han flyttede samme Efteraar, og hvor han døde 6 Februar 1880.

En af hans Døtre, Frk. Charlotte la Cour, har gennem nedenstaaende Linier ydet Bidrag til en Karakteristik af ham, idet hun skriver: „Fader var en streng retfærdig, sandhedskærlig og ærekær Mand og tillige i Besiddelse af Elskværdighed og en fin Dannelse, kort sagt en Gentleman i Ordets bedste Betydning. Der var altid ren Luft i vort Hjem, Nutidens ofte lette og slibrige Tale var banlyst. Han var begavet med musikalsk Sans, sang smukt, spillede paa Fløjte og satte Pris paa, at hans Døtre sang og spillede; han lod endog den yngstes Stemme uddanne hos Professor Rung i København, hvad der efter Datidens Begreb var ret bekosteligt. Han var ogsaa en Mand, der læste meget og var vel bevandret i god Literatur, og som, da Troens Lys tændtes i hans Hjerte, særlig læste Bøger, der handlede om Guds Rige. Som Landmand var han meget dygtig og energisk.

Gift 28 April 1830 i Hyllested med EDLE CHARLOTTE INGERSLEV (Datter af Overkrigskommissær Hans Peter Ingerslev til Rugaard og Severine Elisabeth Rothe), født 24 Juni 1795 i Aarhus, blev sammen med sine Sødskende undervist i Hjemmet, men kom senere i Mamsel Wederkinchs Institut i Aarhus, hvorhen Godsejerne sendte deres voksne Døtre, for at de der skulde perfectioneres i Fransk og Tysk. Tilbragte vist 4 af sine Ungdomsaar hos sin Moders Brødre, Præsten Dr. theol. W. H. Rothe ved Trinitatis Kirke i Kbhvn. og General, Kmhr. Rothe, Kommandant paa Kronborg, og kom derved til at bevæge sig i de bedste, fineste og mest intelligente Kredse. Hos Dr. theol. Rothe kom mange af Datidens berømte Mænd. „Jeg husker saaledes", meddeler hendes Datter (se ovfr.), „at hun fortalte, at naar Weyse var deres Gæst, og de gærne vilde have ham til at spille, hvad han ikke altid havde Lyst til, satte en af Husets Døtre sig hen og spillede en af hans Compositioner; — saa sagde han ærgerligt: „Det spillede De ikke rigtigt, satte sig derpaa til Klaveret, og der blev han ofte i mere end én Time". Senere kom hun hjem til Rugaard og blev, som nævnt, 1830 gift med la Cour. Hun var en dygtig

og praktisk Kvinde, der styrede sit Hus mønsterværdigt og forstod ved smaa Midler at skabe Hygge og Skønhed i Hjemmet. Hun havde stor Kærlighed til Blomster, og hvor hun end boede, fremtryllede hun en yndig Have, som hun selv arbejdede utrættelig i. Men særlig fremtrædende hos hende var hendes Medfølelse med alle, som led ilde; hendes runde Haand til at give, saa den venstre Haand aldrig vidste, hvad den højre gav, overstraalede alt andet. Naar Husmændene om Aftenen forlod Kærgaard, var det med en god, rummelig Krukke fuld af Mad til deres Kone og Børn. Var der syge Mennesker i Landsbyen, blev der ofte halve og hele Aar lavet Sygemad til dem. Hun døde 15 April 1880.

6 Børn (C 1—C 6).

C 1. JØRGEN PETER INGERSLEV LA COUR, født 1 Marts 1831 paa Skærsø, gik i Aarhus Realskole 1844—47, lærte saa Landvæsenet paa Sjørupgaard 1847—48 og paa Nakkebølle 1848—50, var dernæst Underforvalter paa Kalø 1850—52, Forvalter paa Hjortshøjlund $^{1}/_{11}$ 1852—53, paa Mallinggaard 1853—55, paa Vilhelmsborg 1855—58, hos sin Fader paa Kærgaard 1858—72. Styrede fra 1872 Løvenholm for sin Broder Lauritz, var fra 1879 tillige Forpagter af Ny Ryomgaard, fratraadte 1886 Forpagtningen og købte Raaballegaard ved Randers, død 26 Marts 1892 paa Raaballegaard.

Gift 15 Juli 1879 i Randers med ANNA LOUISE CAROLINE WEGENER (Datter af Oberst Carl Christian Wegener og Louise Lillienskjold), født 8 Juli 1850 i Aarhus, 1877—79 Lærerinde i Svigerinden Charlotte la Cours Skole. Gift 2 Gang i 1895 med Sognepræst Ludvig Christensen i Kristrup.

C 2. JØRGEN CARL LA COUR, født 10 Juni 1833 paa Meilgaard, kom 1844 i Aarhus Katedralskole, Student herfra 1853, cand. theol. 1860, Huslærer hos Godsforvalter Kjær paa Herlufsholm 1860, hos Proprietær Petersen paa Ødemark 1861, hos Etatsraad Neergaard paa Førslev 1862—66 og hos Grev Moltke paa Nørager 1866—68; pers. Kap. i Helsinge og Valby $^{20}/_{7}$ 1869, blev 1873 Sognepræst for Torup, Kvols og Borris, 1878 for Fjellerup og Glæsborg, 1889 for Haarslev og Tingjellinge, død 25 Februar 1901

i Haarslev af en med rivende Hurtighed udviklet Kræftsygdom i Leveren. Randers Amtsavis ($^{27}/_{2}$ 1901) skriver: „Indtil for faa Maaneder siden var Afdøde frisk og rask efter sin Alder og bestyrede sit Embede med usvækket Kraft, da han ret pludselig ramles af den uhelbredelige Sygdom, som nu har gjort Ende paa hans Liv". Ved hans Begravelse udtalte Pastor Scharling bl. a., at man hos Pastor la Cour traf det lyse, glade, frejdige Sind, det ærlige og oprigtige, der ligger paa Bunden af vor Nationalkarakter. Pastor Smith udtalte, at hans Forkyndelse var præget af hans milde, elskelige Sind, og derfor var han en lykkelig Mand, ikke mindst i sin Præstegerning.

Gift 6 Maj 1874 i København med Adelaide (kaldet IDA) Charlotte Franzisca Giovannina Huth (Datter af Captajn Frederik Johannes Hermann Huth og Adolphine Eleonora Emilie Müller), født 12 November 1844 i København, kom 9 Aar gammel til Rendsborg, derpaa til Odense, hvor hun var i 6 Aar og dernæst til København og Helsingør, kom 1869 i Huset hos sin Onkel Carl G. la Cour i Helsinge, med hvem hun 1872 gjorde en Rejse til Italien, hvor hendes Fader var født. Død 25 Februar 1886 i København paa Prof. Howitz' Klinik.

C 3. LAURITZ Ulrik la Cour, født 27 Juni 1834 paa Meilgaard, gennemgik fra 1844 Aarhus Realskole, kom 1850 paa et Mæglerkontor i Aarhus, drog 1854 til Skotland, hvor han 2 Aar efter nedsatte sig som Mægler og Købmand i Leith sammen med R. Tvermoes; da denne næste Aar drog tilbage til København, tog han Ant. Watson, der senere blev hans Svoger, i Kompagni. 1863 blev han dansk Vicekonsul i Granton; købte Brugsretten til seks større Kulgruber: Townhill 1867, Dykehead og West Limerigg 1869, Lochgelly, Edellewood og Labuan 1872; købte 1872 Løvenholm v. Randers, hvor han med Hustru og Børn tilbragte Somrene 1873, 74, 75, 76—80, 81—84. Ridder af Dannebrog 1885; solgte Løvenholm 1886, død 3 Maj 1889 i Edinburgh.

Gift 19 Oktober 1864 i London med ALICE MARIA ELAM (Datter af Købmand og Klædefabrikant John Elam og Maria Stanborough), født 3 Februar 1843 i London, gik 1853—59 i en Kostskole i Bruxelles, besøgte efter sin Mands Død Danmark i 1899, 1903, 1907, 1909, 1910 og 1913, bor vedblivende i Edinburgh.

12 Børn (D 1—D 12).

D 1. ALICE BEATRIX LA COUR, født 7 August 1865 i Edinburgh, død 29 August 1865 smstd.

D 2. CONSTANCE ALICE LA COUR, født 13 September 1866 i Edinburgh, var i Pensionat i Lausanne 1883—84, i Stuttgart 1884—85, underviste i Hjemmet sine yngre Søstre 1889—90, privat Lærerinde i Edinburgh 1890—91, i Irland 1892—95; Sekretær ved den kvindelige Medicinskole i Edinburgh 1895—96, organiserende Sekretær ved en kvindelig politisk Forening 1896, tilbragte et Aar i Danmark hos sin Slægt (om Vinteren i Randers, hvor hun gav Undervisning i Engelsk); Bladkorrespondent 1897—99; har været Sekretær for et Velgørenhedsselskab og for en Tandlæge; besøgte Danmark og Norge i Sommeren 1900 og var igen 1902 i Danmark dels hos sine Fastre i Randers, dels hos sin Farbroder, Forpagter la Cour paa Vedbygaard, og dels — i længereTid — hos sin Søster og Svoger paa Kragerup. 1 Oktb. 1903 rejste hun til Italien med sin Moder, og de opholdt sig et Aar i Rom og Florents og en kortere Tid i München. Atter 1911 og 1913 var hun i Danmark for at besøge sin Familie. Siden 1914 har hun taget megen Del i forskellige Arbejder i Anledning af Krigen.

D 3. MABEL ADRIENNE LA COUR, født 19 April 1868 i Edinburgh; var i Pensionat i Stuttgart 1884—85, i Paris 85—86, besøgte i 1889 Davos og derefter Danmark, som hun atter gæstede det følgende Aar og hvor hun tilbragte et Aars Tid; var 1891—93 Sygeplejerske ved et Børnehospital i Manchester, 1893—98 ved det kgl. Hospital i Liverpool, 1898—1900 „Søster" ved Sheffields kgl. Hospital, 1900—01 Bestyrerinde af et lille Hospital i Keswich; 1901 Underbestyrerinde af Børnehospitalet i Edinburgh, tog 1902 som Sygeplejerske til Zan-

zibar. 1908 var hun paa Besøg i Europa og var en 3 Uger hos Familien i Danmark. 1910 tog hun Sløret, da The University's Mission blev omdannet til et Kloster. I 1910, det Aar, hun tog Sløret, var hun hjemme i Europa. 1914 blev hun taget som tysk Fange i Tysk Østafrika, hvor Missionen var ved at danne en Missionsstation. Hun blev løsladt i Novb. 1916 efter at have gennemgaaet mange Ubehageligheder og lidt megen Nød. Hun menes at være afsejlet til England i Januar 1917.

D 4. ETHEL MAUD LA COUR, født 6 Decb. 1869 i Edinburgh; var i Pensionat i Lausanne 1886—87, besøgte Danmark i Sommeren 1890 og opholdt sig den følgende Vinter i Tyskland hos forskellige Skolekammerater: privat Lærerinde i Edinburgh 1891—96, har siden 1896 været Sekretær ved Husholdnings- og Kogeskolen i Edinburgh, gjorde April 1899 en Rejse til Paris for at besøge Kogeskolerne, tog Juli 1900 til Pariserudstillingen og Passionsskuespillene i Oberammergau og besøgte desuden flere Byer i Tyskland og Belgien; var i Aarene 1892, 1896 og 1901 i Danmark. Blev for nogle Aar siden forfremmet til Direktør for den store Husholdningsskole, hun i saa mange Aar var Sekretær for, „The Edinburgh School of Cookery", Ogsaa i 1903, 1905, 1908 og 1910 var hun paa Besøg i Danmark. I 1914 var hun sammen med sin Moder i Besøg i Santos i Brazil hos sin Broder og Svigerinde og afsejlede derfra lige efter Krigens Udbrud i August.

D 5. MILDRED SEVERINE LA COUR, født 19 Juni 1871 i Edinburgh; hun var i Pensionat i Lausanne 1887—88, i Bruxelles 1888—89; derefter uddannedes hun 1894—95 i Edinburgh som Husholdningslærerinde; virkede som Sekretær hos en Tandlæge 1897—1900; blev 1900 Underbestyrerinde af et Dampvaskeri i Cambridge, men opgav Stillingen Marts 1901. Blev 1908 Sekretær for „The Ladies Caledonian Club" i Edinburgh, hvor hun nu har sin egen Lejlighed. Hun har været paa Besøg hos Slægten i Danmark i 1905, 1911 og 1913.

D 6. KATHLEEN Mary la Cour, født 8 April 1873 i Edinburgh, var i Pensionat i Bruxelles 1889, besøgte Danmark 1893. Startede 1910 en Salon for Hatte, som hun har endnu.

Gift 3 Juli 1894 i Edinburgh med Patrick Charles Jackson (Søn af Canon Gildart Jackson, Præst i Leith, og Johanna Clay), født 14 Novb. 1869 i Leith, juridisk Candidat fra Universitetet i Edinburgh, Sagfører i denne By, men maatte paa Grund af Svagelighed nedlægge sin Sagførerbestilling. Død 1917.

Barn:

Gildart Monbray Jackson, f. 26 Oktb. 1896 i Edinburgh, var lige kommen til Cambridge Universitet, da Krigen udbrød; er nu ansat ved Luftforsvaret i London.

D 7. DAGMAR Louise la Cour, født 19 Decbr. 1874 i Edinburgh; studerede 1893—96 i Newnham College ved Universitetet i Cambridge og tog herfra „Bachelor of Arts"-Examen; 1896—00 Lærerinde ved en højere Pigeskole i Birmingham; har derefter været Lærerinde i Bangor, North Wales. Arbejdede senere blandt de fattige i East End of London og gik 1905 med „The Oxford Mission" til Calcutta, hvor hun 5 Aar senere afgav bindende Løfter. 1910 var hun i Danmark.

D 8. JOHN Holger Dornonville la Cour, født 15 September 1876 i Edinburgh, var paa Handelskontorer i Rostock 1895—97 og 1897—98 i Leith; udsendtes herfra til Gaza i Syrien for at gøre Indkøb af Sæd; gjorde atter i Maj 1899 en Rejse til Syrien i samme Anledning; meldte sig som Frivillig i Boerkrigen ved det ridende Infanteri (Yeomanry) og afrejste i Februar 1900 med sin Bataillon til Sydafrika, fik i Septb. Koldfeber og blev efter 3 Maaneders Sygdom hjemsendt og afskediget Jan. 1901, rejste Juli 1901 til Santos (Brasilien) for at tiltræde Pladsen paa et Kontor i en Kaffeforretning. Besøgte Danmark i Aarene 1884, 1896, 1897, 1904 og 1907. Startede i 1913 sin egen Kaffeforretning i Santos og har købt en Villa udenfor Santos, hvor de bor.

Gift 1 Marts 1910 med ELAINE HODGINS (Datter af Hodgins Esq, Barrister & K. C. (Kings Counsellor) of Toronto Canada), født 13 August 1885.

2 Børn (E 1—E 2).

E 1. DIANA DE LA COUR, født Septb. 1913.

E 2. JOHN DORNONVILLE DE LA COUR, født Nov. 1915.

D 9. EVELYN CECIL LA COUR, født 5 Juni 1878 i Edinburgh, var i Pensionat i Vetaux-Chillon (Schweitz) 1894—95; tilbragte Sommeren 1899 i Danmark; 1899—1900 Sygeplejerske ved Børnehospitalet i Edinburgh og fra Juni 1900 ved Universitets-Hospitalet i London. Besøgte med sin Mand Danmark 1903 og med sine to ældste Børn 1913. Ledede det første Aar af Krigen et Hospital for saarede i Strathpeffer; arbejder nu for Røde Kors.

Gift 20 Decb. 1902 med WILLIAM HARVEY (Søn af afd. Rektor Harvey i Edinburgh), født 1859; „Bachelor of Arts" ved Cambridge Universitet; Advokat i Edinburgh. 1904 Sheriff i Kirkwall paa Orkney Isles, 1913 Sheriff i Strathpeffer i Skotland.

Børn:

1. Rebecca Harvey, f. $^{17}/_{11}$ 1904.
2. Lawrence Harvey, f. $^{7}/_{2}$ 1906.
3. Kathleen Harvey, f. $^{28}/_{11}$ 1907.
4. Thomas Harvey, f. $^{25}/_{12}$ 1910.

D 10. LILIAN CHARLOTTE LA COUR, født 10 Juni 1879 i Edinburgh, Student 1898 ved St. Andrews Universitet, blev 1900 „Master of Arts" ved samme Universitet og 1903 „Bachelor of Science" (matematisk-naturv. Fag), derefter Lærerinde ved Keswick School i England. Besøgte Danmark i 1903 og 1913.

Gift 26 April 1906 med ALFRED PERKS; bosatte sig 1906 i San de Fuca Island County U. S. A., hvor han begyndte en Fruit Farm; har læst ved Cambridge Universitet og er i Amerika Headmaster om Vinteren og dyrker sin Fruit Farm om Sommeren.

Børn:

1. Molly Perks, f. $^{13}/_{9}$ 1907.
2. Edmund Perks, f. $^{31}/_{10}$ 1909.

D 11. Alice LAURA Annie la Cour, født 12 Juli 1882 i Edinburgh, rejste 1896 til Danmark og boede i 3 Aar hos sine Fastre i Randers, mens hun gik i Skole dér, besøgte atter Danmark i Sommeren 1901. Besøgte Edinburgh 1903, 1906, 1908 og 1911; rejste sammen med sin Mand i 1904, 1911 og 1914 et Par Maaneder i Italien, Riviera, Paris o. s. v.

Gift 2 April 1902 i Edinburgh med Jens Kraft Dinesen (Søn af afd. Premierlieutenant Johan Peter Ulrik Vilhelm Dinesen til Søholm og Alvilde Dinesen), født 21 Maj 1864, Forstkandidat, Forpagter af Kragerup og Jagtjunker, arvede 1910 Kragerup, Rudskov og Rungstedgaard og Halvdelen af Rungstedavlsgaard og Folehavegaard efter sin Stedfader og Onkel, Kammerherre, Jægermester Dinesen. Død 5 April 1916 i Kbhvn.

D 12. DOROTHY Victoria la Cour, født 12 Februar 1887 i Edinburgh, gik i St. Georges High School i Edinburgh 1894—1902, var i Pension i Montreux 1903—04; besøgte Danmark 1904, 1906, 1907 og 1909.

Gift 14 Juni 1910 i København med Gustav Crone (Søn af Oberst Gustav Valdemar Emil Crone og Olga Marie Glahn) født 29 Juli 1875, Kaptain i Artilleriet.

Barn:

1. Axel Otto Crone, f. $^{8}/_{9}$ 1914.

C 4. SEVERINE Elisabeth Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 24 Marts 1836 paa Meilgaard, havde stadig sin Gerning i Hjemmet, men flyttede i 1880, efter Forældrenes Død, til Randers, hvor hun siden har forestaaet Husførelsen hos sin Søster Charlotte; besøgte med denne i 1881 Schweiz, i 1882, 1890, 1893 og 1896 Skotland.

C 5. HOLGER Vitus Louis Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 10 August 1837 paa Meilgaard, kom 1845 i Aarhus Realskole, 1848 i Latinskolen smstd. 1852—54 lærte han Landvæsenet paa Skaarupgaard og 1854—55 paa Rugaard. 1857 tog han Afgangseksamen fra Skaarupgaard Landvæsensinstitut, var dernæst Forvalter, først paa Constantinsborg (1857), derefter paa Overbjærg

v. Frederikssund (1858) og sidst paa Bodal v. Sorø 1861—$^{18}/_{5}$ 1864, da han blev indkaldt som Soldat; efter endt Skoletid blev han ifølge eget Ønske ansat ved Kaptain Aarøes Frikorps som Menig, og da dette blev opløst i August samme Aar, overførtes han til 14 Regiment og laa med dette i Faaborg til $^{11}/_{11}$ s. A., da han

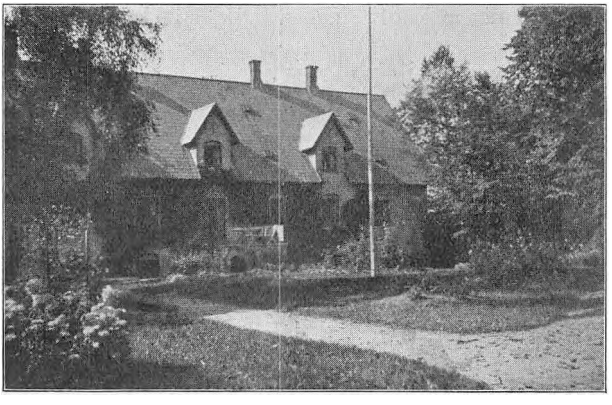

VEDBYGAARD FORPAGTERBOLIG.

permitteredes. Han blev dernæst paany Forvalter paa Bodal, som han forpagtede fra $^{1}/_{5}$ 1870, men fratraadte Forpagtningen $^{1}/_{5}$ 1882, da han overtog Hovedgaarden Vedbygaard i Forpagtning. 1877 blev han Direktør i „Sparekassen for Herlufmagle og Tybjerg Sogne samt Raunstrup Gods", 1888 Medlem af den overordentlige Sundhedskommission i Løve Herred og 1891 Medlem i Bestyrelsen for Holbæk Amts økonomiske Selskab; fra 1894—1900 var han Medlem af Rerslev—Rudsvedby Sogneraad. Flyttede Foraaret 1907 fra Vedbygaard til Mellerup ved Randers, hvor han boede til sin Død 11 September 1908.

Gift 6 Maj 1870 i Farum med CAROLINE AMALIE RUDOLPHINE FENSMARK (Datter af Generalmajor Johan Henrik Fensmark og

Thalia Louise Dorothea Baronesse Holck), født 19 December 1843, i København, død 17 November 1894 paa Vedbygaard efter et længere Sygeleje.

5 Børn (D 1—D 5).

D 1. Henrik Holger Dornonville la Cour, født 14 Marts 1871 paa Bodal, død 13 Marts 1875 smstd.

D 2. Edle Thalia Alice (LILI) Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 26 April 1873 paa Bodal, gik i sin Faster Charlottes Skole i Randers 1888—89, var i 1891 i Skotland. Styrede efter sin Moders Død Huset for sin Fader paa Vedbygaard og flyttede med ham Foraaret 1907 til Mellerup ved Randers, hvor hun stadig bor.

D 3. Edle Laurence la Cour, født 27 Februar 1876 paa Bodal, død 11 Juni 1878 smstd.

D 4. PETER EMIL Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 6 Marts 1879 paa Bodal, gik paa Sorø Akademi 1891—96, tog 4 Klasses Hovedeksamen; tog 1898 Adgangseksamen til Polyteknisk Læreanstalt og studerede der 3 Aar, men Sygdom forhindrede ham i at fortsætte; læste 1903—05 ved Universitetet i Glasgow og arbejdede samtidig (1904) paa en Maskinfabrik i Renfrew ved Glasgow. Rejste 1906 til Canada og fik Ansættelse ved Grand Trunk Pacific Railway. Har siden 1912 kanadisk Borgerret.

Gift 9 Maj 1908 i Quebec med Maud Wilfreda Stevens (Datter af Civilingenieur og Bestyrer af Bygholm og Vesløs Vejles Udtørringer William Stevens og Mary Mc. Guan), født 25 Marts 1881 paa Bygholms Vejle.

4 Børn (E 1—E 4).

E 1. MARIE LOUISE Dornonville de la Cour, født 8 Januar 1911 i Montreal.

E 2. Pierre D'ARCY Dornonville de la Cour, født 15 Februar 1912 smstd.

E 3. Lawrence Henrik Dornonville de la Cour, født 14 Marts 1913 smstd.

E 4. Eileen Maud Dornonville de la Cour, født 13 December 1914 smstd.

D 5. ELISABETH Octavia la Cour, født 4 Marts 1880 paa Bodal, var Sommeren 1897 i Skotland, lærte 1898—99 Husholdning hos Provst Cederfeld de Simonsen i Tyrsted.

Gift 28 April 1904 med Axel Helmer Petersen (Søn af Entrepreneur Rasmus Petersen og Hanne, f. Bendtsen), født 5 Februar 1874 i Lynge v. Sorø, Cand. polyt. Ingenieur og Entrepreneur i Holbæk.

Børn:

1. Paul Helmer Petersen, født 14 Juni 1907 i Farum, død 30 Maj 1908 i Hjulby Sogn ved Nyborg.
2. Paul Holger Helmer Petersen, født 2 Marts 1909 smstd.
3. Elsebet Helmer Petersen, født 4 December 1916 i Holbæk.

C 6. Edle Christine CHARLOTTE Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 20 Juli 1839 paa Søholt, var 1871 hos sin Broder Lauritz i Skotland; 1876 grundlagde hun i Randers en Skole, der ved 25 Aars Jubilæet talte c. 150 Elever, fordelte i 11 Klasser; Skolen fik Dimissionsret til Præliminaireksamen 1893; en særlig Skolebygning indviedes 1894, udvidedes ved Tilbygning i 1896; hun besøgte med sin Søster Schweitz i 1881 og Skotland i 1882, 1890, 1893 og 1896; afstod Skolen 1912, men har stadig, sammen med sin Søster Severine, sin Bolig paa Skolen.

B 3. Lauritz Ulrik la Cour, født 6 April 1802 i Odder. Han var altsaa kun $7^1/_2$ Aar gammel, da hans Fader døde, og da Moderen ikke kunde beholde alle sine 5 Sønner hos sig (det var Kaarene ikke vel til), blev han taget i Huset hos Krigsraad Hans Christian Møller (1776—1838), der var Forpagter paa Rodstenseje, og hans Hustru Ditlevine v. Voss (1779—1834). Samtidig kom hans Broder, Holger, som nævnt, i Huset hos Ejeren af Gaarden, Kammerjunker v. Voss (se S. 106), der var en Broder til Møllers Kone. De to Drenge kunde altsaa daglig se hinanden og fik ogsaa fælles Huslærer. Krigsraad Møller og hans Hustru, der hørte

til Jørgen la Cour og Lotte Guldbergs kæreste og stadige Omgangskreds, tog Opdragelsen strængt, og det kan derfor ikke undre, at han ofte følte sig ensom og forladt. „Imidlertid", skriver han et Sted i sine allersidste Dage, „blev til mit store Held Følgen af Behandlingen, jeg nød, denne, at jeg, da jeg i min Trængsel ingen anden havde at ty til om Trøst, kom til at søge hen til alles Gud og Fader og lærte derved allerede som en ni, ti Aars Dreng at bede med en Inderlighed, som jeg med Beklagelse ofte i en modnere Alder har maattet savne". Men om sine Plejeforældre siger han det samme Sted, at de var „et Par inderlig gode Folk", og gennem hele sit Liv følte han sig i stor Taknemmelighedsgæld til dem, hvilken han paa mange Maader søgte at afbetale, da det senere gik tilbage for Krigsraaden. En kort Tid gik han i en Slags Realskole i Aarhus, men da han var 12 Aar gammel, fulgte han med Møllers til Østergaard, en Mil nord for Odder, i Tulstrup Sogn, blev 14 Aar gammel ($^{21}/_{4}$ 1816) konfirmeret i Tulstrup Kirke og kom derefter i Landvæsenslære paa Østergaard. Krigsraad Møller var en af den Tids mest fremragende Landmænd, der forstod baade at drive sin Gaard paa en udmærket Maade og at lære de unge den samme Færdighed, men Eleverne blev holdt til Ilden, og det er derfor uden al Tvivl rigtigt, hvad der er bleven sagt, at naar la Cour „senere blev den Mand, der paa sin egen Mark kunde gaa foran med at brække Sten op og rydde Træstubbe, da var det en Ihærdighed, han fra først af havde lagt sig til paa Østergaards Marker".[1]

Da han var 18 Aar, overtog han ($^{1}/_{5}$ 1820) Styret af sin Stedfaders Avling i Lyngby Præstegaard og forestod den til $^{1}/_{11}$ 1823. Han var da omkring en Snes Aar og skildres af Fr. Barfod, der nu boede under Tag med ham, saaledes: Han var nu fuldt udvokset, og med sit lyse Haar, sin høje Pande, de milde, blaa Øjne, den fint krogede Næse, den lille Mund, den kløftede Hage, den friske Hudfarve og det tynde, sparsomme Skæg, som hverken kunde eller vilde skjule et Par skælmske Smilehuller, med den ranke, kraftige Vækst, lidt over Mellemhøjde, ikke for svær og

[1] Morten Pontoppidan: En dansk Landmand S. 36.

ikke for spinkel, og med den lette, friske Holdning var han — især set fra venstre Side — et mere end almindelig smukt ungt Menneske, der drog manges Øjne til sig, især de kvindelige. Damerne vilde knap synes, at noget Bal duede, naar ikke „den smukke la Cour" var med. Naar dertil føjes hans Sindighed og Rolighed, hans Beskedenhed, ja ret egentlig Blyhed, hans usvigelige Ærlighed og Sandhedskærlighed, der jævnlig spillede over i en barnlig Troskyldighed (han anede ikke altid, at en Spøg kun var Spøg), var det intet Under, at han noget nær var alles Yndling".

1823 forflyttedes imidlertid hans Stedfader til Fakse, og han tog derfor Plads som Forvalter hos den dygtige og højtansete Overkrigskommissær Ingerslev paa Rugaard, hvor han var til 1825. Af sin Stedfader fik han følgende Afskedshilsen, som omstaaende gengives i Facsimile: „Naar Du, min gode Laurits! som kyndig og drivtig Landmand vedbliver at udføre det Arbeide, Forsynet betroer Dig, med ufortrøden og uegennyttig Flid; naar Du under Dit Arbeide i Naturens store Have stedse med Ærbødighed og Taknemlighed mindes om Naturens algode og almægtige Herre; og naar Du ved dette Minde stedse agter Din Flids Frembringelser som Guds Gave, og ved at agte dem saaledes opmuntres til at anvende dem for Dig selv og Andre med Samvittighed og Orden; naar Du i al din Gjerning stedse omgaaes redeligen med Alle og retsindigen med dem, der arbeide for Dig, og beflitter Dig paa kristelig Nøisomhed og Tillid til Gud; naar Du saaledes vedbliver at gaae din Vei frem i Verden rolig og trolig, redelig og fredelig: da vil Guds Bifald og gode Menneskers Kjærlighed og Agtelse og Overmænds Yndest og Undermænds Hengivenhed vorde din glade Løn, og indvortes Tilfredshed og huuslig Lykke vorde din herligste Eiendom, og gavnlig Virksomhed befordre din legemlige Sundhed. Og alle disse Livets dyrebare Goder tilønskes Dig med hjerteligst Oprigtighed af Din kjærlige Fader H. P. Barfoed".

Maj 1825 forpagtede han Hyllested Præstegaardsavling af sin Fætter og Formynder Peder Worm (se S. 92), men købte samme Aar ($^{8}/_{10}$ 1825) — sammen med Forvalter Jacob Ludvig Vauvert Hansen paa Rugaard — Skærsø Hovedgaard med Afbyggergaarden Frederikkesminde foruden Draaby Sogns Konge- og Kirketiender og en hel Del Bøndergods, der var bortfæstet til Husmænd, for ialt 2400 Rdl. Den lave Pris havde sin Grund dels i Gaardens usle Forfatning, dels i den da herskende Landbrugskrise, under hvilken

Til Laurits Ulrik Lacour!

Vågøe den 22de April 1823.

Naar Du, min gode Laurits! som hjendig og drivtig Landmand vedbliver at udføre det Arbeide, Forsynet betroer Dig, med uforstrøden og uegennyttig Flid; naar Du under Dit Arbeide i Naturens store Have stedse med Arbødighed og Taknemlighed minder om Naturens al gode og almægtige Herre; og naar Du ved dette Minde stedse agter Din Flids Frembrin gelser som Guds Gave, og ved at agte dem saaledes opmuntres til at anvende dem for Dig selv og Andre med Samvittighede og Orden; naar Du i al din Gjerning stedse omgaaes redeligen med Alle og retsindigen med dem, der arbeide for Dig, og befliter Dig paa kristelig Mildsomhed og Tillid til Gud; naar Din Saaleder vedbliver at gaae din Vei som i Verden rolig og trolig, redelig og fredelig: da vil Guds Bifald og gode Mennesker Kjærlighed og Agtelse og Overmands Yndest og Undermands Hengivenhed vorde din glade Arv, og indvortes Tilfredshed og kunstig Lykke vorde din kjæreligste Eiendom, og gavnlig Virksomhed befordre din legemlige Sundhed.

Og alle disse livets dyrebare Goder tilönskes Dig med hjerteligst Oprigtighed af

Din kjærlige Fader

Fr. Harboe.

Penge naaede en efter Nutidsbegreber svimlende Værdi, medens Landejendomme og andre Handelsvarer gik ned til en tilsvarende ubetydelig Pris. Men at la Cour havde faaet Jord nok viser det, at han faa Aar efter (1828) afstod til Bødker Rasmus Horn i Hesselballe (1777—1855) for at slippe for en Del af de Skatter, som trykkede ham: Parcellen Nr. 3 af Skærsø Hovedgaards Jorder (det nuværende Godthaab) med paastaaende Bygninger og tilstødende Ejendomme, ialt $592^{9}/_{14}$ Tdr. Land med 11 Tdr. 7 Skpr.

SKÆRSØ.

3 Fdkr. $2^{1}/_{4}$ Alb. gml. Htk. for 300 Rbd. Sølv. Samme Aar solgte han Frederikkesminde til den ovenfornævnte J. L. V. Hansen, men købte den atter af ham 1840 og solgte den paany til J. L. Faurschou 1848. I Aarene 1827—33 havde han, som nævnt, sin Broder Holger i Kompagniskab med sig (se S. 107).

Skærsø var, hvad der allerede er nævnt, da la Cour overtog den, i allerhøjeste Grad baade vanrygtet og vanrøgtet, Markerne var forsømte, Skoven misbrugt, Bygningerne dels nedbrudte og solgte, dels faldefærdige; der var ingen Besætning, ingen Redskaber, intet Ind- eller Udbo, knap et Bindsel til en Kalv. Men han tog fat med frisk Mod. Først maatte han sørge for de nødvendigste Avlsredskaber, og han lavede dem for en stor Del selv. Det første Aar kunde han kun naa at tilsaa en lille Part af Jorden og udførte ogsaa selv det meste Arbejde derved. Indtægterne var i Begyndelsen meget smaa, og af Udgiftskrav meldte der sig flere, end han formaaede at fyldestgøre. Til Gaarden hørte be-

tydelige Strækninger Kærjord. Han fik Kæret udgrøftet, fik Tuer jævnet, Huller opfyldt, fik den sejge Grønsvær brudt op og bearbejdet, saaede dels Korn, dels Raps heri, lagde en Del ud med godt Græsfrø og avlede paa denne hidtil oversete Jord Afgrøder af en Størrelse og Værdi, som overraskede ikke alene Naboerne, men som endog oversteg la Cours dristigste Forventninger. Paa Sandjorden lagde han sig efter en vidt dreven Kartoffeldyrkning, og det var i en Aarrække en saare indbringende Forretning for

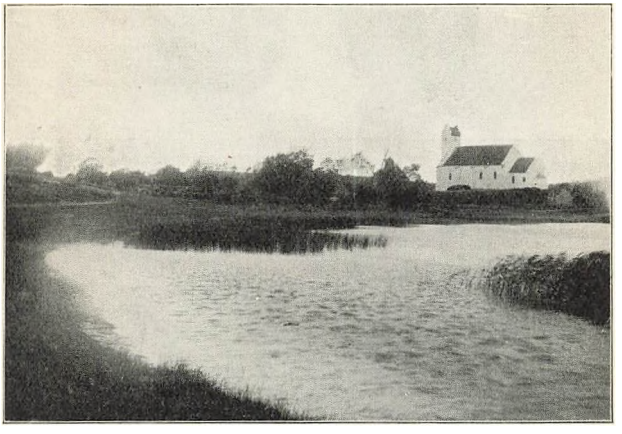

DRAABY KIRKE (SET OVER DRAABY SØ).

ham. I de første Aar sejlede han selv til København med Kartoflerne, senere, da Priserne faldt, brugte han dem mest til Fedning af Stude, og i Aarenes Løb vandt han stort Ry paa Egnen som Studefeder. Som Kartoffeldyrker var han i det hele noget nær sin Tids største. Naar der om Foraaret skulde tages Kartofler op paa Skærsø, blev dette kundgjort ved Kirkestævne, og Folk fra en vid Omegn strømmede da til for at tjene noget derved. Han indførte et fast ordnet Sædskifte og var vel en af de første i Egnen, der indførte ren Brak. Han hentede godt Sædekorn fra fjerne Egne, prøvede jævnlig Handelsplanter: Tobak, Kommen, Sennop, Humle m. m. 1857 forskrev han Lupiner fra Udlandet, baade blaa og gule, og de var dengang saa at sige ukendte her i Landet. Ogsaa Skoven, der hørte til Skærsø, blev skøttet og vogtet af la Cour. Han indhegnede den og tilplantede de aabne Steder og fik saaledes lidt efter lidt de 80 Tdr. Land Fredskov i god Orden. Dele af Sandjorden plantede han til, og

blandt hans Plantningsforetagender kan særlig nævnes en Gran- og Fyrreplantning i Skovens vestre Side, som han udførte 1838, og hvoraf han havde den Glæde at se hjembragt det nødvendige Tømmer til Spændetræer og Stolper i en ny Stald, der opførtes 1873. Thi ogsaa Bygningerne forvandledes under hans Hænder.

SKÆRSØ.

Straks bødede han dem, der fandtes, efter Evne, men allerede 1833—34 opførte han den store Lade, 1846 den saakaldte Forpagterbygning, der skulde tjene ham som midlertidig Bolig, 1853 lagdes Grundstenen til den nye Hovedbygning, og Staldlængerne blev dels nyopførte, dels udbedrede af ham til forskellige Tider.

Hans ældste Søn har udtalt sig saaledes om hans Landmandsgærning: „Ikke blot havde han et naturligt Anlæg for Landbruget — et Menneskes virkelige Kald er givet det af Vorherre, givet det med Fødslen og grundet i vedkommendes hele ejendommelige Bygning (Taalmodighed, Sagtmodighed, Udholdenhed, Nøjsomhed, en fast, ikke flyvende eller vovespillende Tankegang, et aabent Øje for Naturen baade i det smaa og det store, samt Lyst til legemligt

Arbejde, kunne maaske nævnes som nødvendige Særpræg hos dem, der virkelig have et indre Kald til Landbruget), — ej alene, siger jeg, havde han et virkeligt Kald og bestemt Anlæg til Landvæsenet, og ej alene støttedes dette, baade i hans oprindelige Hjem og i hans Plejehjem, men han blev ogsaa i sit øvrige Liv bevaret i Overensstemmelse med sit Kald: hans Lyst og Kærlighed til Agerbruget anfægtedes aldrig og svigtede aldrig; og derfor blev han

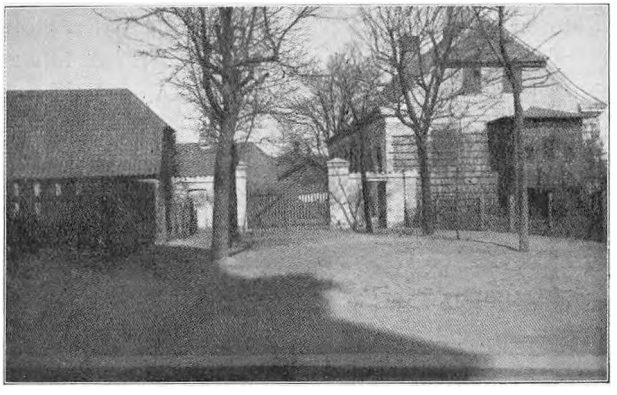

JÆGERGAARDEN VED AARHUS.

en saa helstøbt Landmand, som vi kun have set faa. Derfor kom der altid et ejendommeligt Lys i hans Øjne og Liv i Stemmen, naar han talte om Landbruget; det var et Omraade, paa hvilket han med Rette følte sig hjemme".

1834 valgtes la Cour — skønt Hovedgaardsejer — som Stænderdeputeret for 8de Distrikt af Nørrejyllands mindre Landejendomsbesiddere; han var da kun 32 Aar og den næstyngste af de 54 Mænd, der valgtes til Viborg Stændersamling. Han mødte 1836, 1838 og 1840, men havde ingen større Indflydelse; han indgav nogle Lovforslag, som dog alle faldt igennem. 1841—45 var han Medlem af og Formand for Draaby Sogneforstanderskab, 1841—49 Sognets Skolepatron og i lang Tid Medlem af Fattigkommissionen; 1845—49 og 1854 og flg. Aar var han Medlem af Randers Amtsraad. 1847 købte han Jægergaarden v. Aarhus, boede her fra Maj 1848 til Maj 1852, men solgte den 1851. 1852—60 var han Forpagter af Mallinggaard og Holtskovgaard, 1858 valgtes han til Folketingsmand for Randers Amts 5te Valgkreds og mødte som saadan paa de 3 følgende Rigsdage. Landvæsenskommissær i Ran-

ders Amt 1858. 1/5 1867 bortforpagtede han Skærsø til sine Sønner Niels og Jacob, idet han kun forbeholdt sig Haven og Skovene, som han vedblev at styre, men 4 Aar efter (1/5 1871) lod han Forpagtningen gaa over til Ejendom, opgav samtidig Styret af Haven og Skovene, hvorimod han forbeholdt sig Hovedbygningen til Beboelse for sin og sin Kones Levetid, og her døde han 27 Februar 1875.

De mest fremtrædende Træk hos ham, siger Fr. Barfod, var en levende Billigheds- og Retfærdighedsfølelse samt en gennemgaaende Sandhedskærlighed, der var parret med den største Grad af Beskedenhed, ja vel egentlig Ydmyghed. Han havde mærkværdig ringe Tanker om sig selv, om sine egne Evner, sine egne Kundskaber, sin egen Kraft og Dygtighed. Han var i højeste Maade fredsommelig og stilfærdig, og dog var han af Naturen heftig; men i Aarenes Løb bekæmpede han stadig sin Heftighed, saa den kom sjældnere og sjældnere til Udbrud hos ham, og i de senere Aar næsten aldrig. Han var i høj Grad ømtaalig, men samtidig i allerhøjeste Grad hensynsfuld ligeoverfor alle andre, de være høje eller lave, de staa ham nærmere eller fjærnere. I det private — som forøvrigt ogsaa i det offentlige — Liv var han meget tilbageholdende. Han hørte ikke til dem, der har let ved at vise deres Følelser. Det samme gjaldt hans religiøse Liv. I sine tidligere Aar gemte han det mest hos sig selv, Men da han i Begyndelsen af 50erne oplevede et aandeligt Gennembrud og derigennem kom helt og fuldt til at stole paa Guds Naade, blev han frimodigere i Bekendelsen.

Gift 5 Oktober 1833 i Rolse Kirke med Ellen Kirstine Poulsen (Datter af Niels Poulsen til Rolsegaard og Dorte Dinesdatter), født 26 December 1809 paa Nørlund, var 1825—26 i Syskole i Randers hos Severine Kathrine Hem (senere Fru Jessen), der havde en meget agtet Skrædderskole for unge Piger, styrede indtil sit Bryllup Huset for sine Brødre paa Rolsegaard. Som ung var hun rank, smidig og kraftig, af Middelhøjde, med smukke, regelmæssige Træk, af hvilke der lyste Mildhed og Godhed; hun havde mørkebrunt Haar, en hvælvet Pande og venlige, blaagraa Øjne. I Efteraaret 1829 gav hun Lars la Cour sin Tro, og 4 Aar efter stod Brylluppet paa Rolsegaard. Hun blev, siger Fr. Barfod, sin Mands trofast hengivne Veninde, hans ømme og kærlige Hustru, den aarvaagne, omhyggelige og samvittighedsfulde Moder for hele den store Børneflok. Hun ejede en levende Slægtsfølelse, der gav sig

mange Udslag, først og fremmest overfor hendes Børn og Børnebørn, men dernæst ogsaa overfor den store Slægt, hun hørte til og blev giftet ind i. Hun havde en mærkelig Evne baade til at være glad og gøre glad, til at jævne og ordne alt, hvor der kunde være en eller anden Kurre paa Traaden, og til at finde Udveje, hvor andre kun saa alle Sunde lukkede. Hun var yderlig nøjsom og sparsommelig, flittig og virksom, gavmild og hjælpsom. „Et fremtrædende Træk hos dem begge", har Pauline Worm sagt om la Cour og hans Kone[1], „var deres storladne Gæstfrihed, deres Venlighed, Rundhaandethed og Godgørenhed baade mod gamle og unge, der savnede et Hjem". Og Morten Pontoppidan, der som 14aarig Dreng i 1865 gæstede Skærsø, skriver[2]: „Skjærsø var en dejlig stor Gaard i skønne, ægte jyske Omgivelser. Man befandt sig mellem hjertelige, livlige, stovte og smukke Mennesker. Man deltog i et dagligt Liv, der var præget af Velstand og en vis Herskabelighed, men dog tillige af noget hyggelig-jævnt og noget vist poetisk — noget i god Præstegaardsstil. Man havde det godt paa Skjærsø og blev forsynet baade paa Sjæl og Legeme". Hun døde 6 Dage efter sin Mand, 5 Marts 1875, efter faa Dages Sygeleje, men om hendes sidste Vandring fra Dagligstuen paa Skærsø den Dag, hendes Husbond havde lukket sine Øjne, kan jeg ikke lade være at hidsætte den skønne Skildring, der skyldes hendes ældste Søn, Jørgen, og om hvilken der er bleven sagt, at den „er af en saa betagende Højhed, at den kun har faa Sidestykker i vor Literatur"[3]. Om Eftermiddagen følte hun Smerter i sin højre Side og om Aftenen Kl. 8 blev hun overfaldet af heftige Kuldegysninger, hvorfor hun snart blev enig med Børnene i, at hun maatte gaa til Sengs. Og saa hedder det:

„Hun rejste sig da; men til det gamle Sovekammer kunde hun ikke gaa; Fader var der nok, og han var der dog ikke; Kaminilden brændte ikke længer derinde; der var mørkt og koldt; — hun var blevet husvild, den kære, gamle Moder. Og hvor kunde hun nu bedre søge Hvile end oppe blandt sine Døtre i Jomfruburet. Aldrig glemmer jeg dette Syn: Omringet og fulgt af sine fire Døtre og hyllet tæt ind i sit Sjal skred hun stille igennem Stuen. Hendes Gang var let og ligesom svævende, men

[1] Barfod anf. Skr. S. 194.

[2] Morten Pontoppidan: En dansk Landmand S. 11.

[3] Dansk Kirketidende 21/2 1916 (J. P. Bang).

hendes Skikkelse var bøjet, som om hun var blevet flere Aar ældre. Og dog hvilte der en forunderlig Højhed over hende, og en mærkværdig Klarhed ligesom lyste om hende. Da hun stille og mildt, alt som hun nærmede sig Døren, hilste sit Godnat til os Sønner, der stode i den anden Side af Stuen, bleve vi saaledes tagne af Højheden og Fredlysningen, at vi uvilkaarlig følte os som bundne ttl Pletten: ingen af os vovede at bryde Stilheden eller standse hendes Gang ved at gaa frem og række hende Haanden til Godnat, men vi bøjede os dybt. Et stort Syn drog forbi vore Øjne: vor Moder gik sin sidste Vandring hernede; hun begyndte den samme Gang, som Fader nys havde tilbagelagt, for at de samlede kunde stedes for Guds Aasyn. Dybt og alvorsfuld lød Røsten til os, Hjertet bævede, Øjet fyldtes, Døren lukkedes, og — vi stode ene i Stuen: Imorges drog Fader hjem; nu forlod ogsaa Moder os; Gud Fader skænke os alle af sin Naade en salig Mødestund for aldrig mere at skilles". Sammen med sin Husbond jordedes hun fra Draaby Kirke 11 Marts 1875.

I Hundredaaret efter Lars la Cours Fødsel, 1902, rejstes i Skærsø Skov en Mindesten med følgende Indskrift, formet af Poul la Cour i Askov:

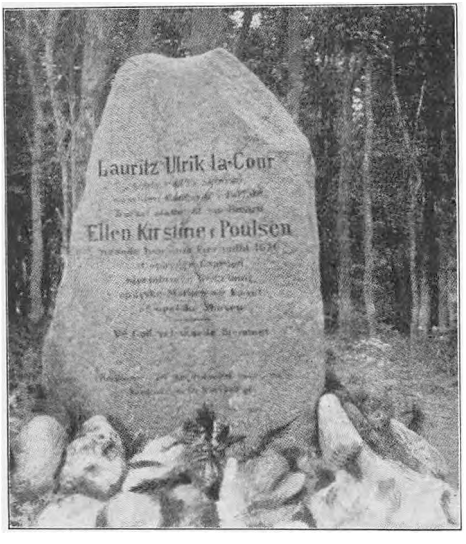

MINDESTENEN I SKÆRSØ SKOV.

LAURITZ ULRIK LA COUR
købte i 1825 Skjærsø
som den Gang var i Forfald.
Trofast støttet af sin Hustru
ELLEN KIRSTINE F. POULSEN
naaede han som Ejer indtil 1871
at opbygge Gaarden
tilvejebringe Besætning
opdyrke Marken og Kæret
og opelske Skoven.

Og Gud velsignede Hjemmet.

Efterkommere i 3 Slægtled rejste Stenen 1902
Hundredaaret for hans Fødsel.

10 Børn (C 1—C 10).

C 1. DOROTHEA LA COUR, født 4 Oktober 1834 paa Skærsø, læste i nogle Aar med sin Farbroder Peter, hos hvem hun desuden tilbragte Vinteren 1848—49 før sin Daabsfæstelse, styrede 1852—53 den større Husholdning paa Skærsø, mens hendes Fader byggede, og hendes dengang svagelige Moder var med de andre Børn i Aarhus, død 15 Juni 1894 i Søften.

Gift 25 September 1860 i Draaby med MARKUS ANTON SIEGUMFELDT (Søn af Lieutenant, Tobaksspinder, senere Toldassistent i Æbeltoft Christian Anton Siegumfeldt og Dorthea Marie Elisabeth Hjelmdrop), født 14 Januar 1827 i Aarhus, Student fra Aarhus Skole 1846, gik frivillig med i Krigen 1848, som værnepligtig 1850, var med i Istedslaget, theol. Cand. 1855, Lærer og Journalist ved „Dagbladet", personel Kapellan i Lyngby og Albøge 1857, Andenlærer ved Lyngby Seminarium 1860, „han var her meget afholdt af sine Elever, der mindes ham med stor Kærlighed, og af hvilke flere have faaet en blivende Paavirkning i religiøs Retning af ham, der selv var stærkt paavirket af Grundtvig" (Nationalt. $^{14}/_{1}$ 1902), residerende Kapellan i Hjørring, St. Hans og St. Olai 1865, Sognepræst til Sneum og Tjæreborg 1873, til Hasle-Skejby-Lisbjerg 1879 og til Søften-Folby 1884, tog sin Afsked $^{1}/_{1}$ 1903, boede derefter i København til 1907, da han flyttede til Askov, hvor han døde 26 April 1913.

Børn:

1. LAURITZSTINE LA COUR SIEGUMFELDT, født 27 Juli 1861 i Lyngby, g. 25 Septb. 1885 med Markus Gotfred Beck, født 15 Juli 1855, Grosserer i Aarhus.

   Børn:

   A. Hulda Dorothea Siegumfeldt Beck, f. $^{16}/_{7}$ 1886, g. $^{26}/_{9}$ 1911 m. Helge Petersen, f. $^{3}/_{4}$ 1886, cand. mag., Assistent i Meteorol. Inst.

      Børn:

      a. Karen Helge-Petersen, f. $^{9}/_{4}$ 1912
      b. Gunver Helge-Petersen, f. $^{12}/_{4}$ 1915

   B. Marie Kirstine Siegumfeldt Beck, f. $^{29}/_{10}$ 1888, g. $^{30}/_{6}$ 1912 m. Svend Lomholt, f. $^{18}/_{10}$ 1888, Reservelæge

      Børn:

      a. Kirsten Lomholt, f. $^{25}/_{6}$ 1913
      b. Gunnar Lomholt, f. $^{26}/_{2}$ 1915
      c. Ingrid Lomholt, f. $^{21}/_{4}$ 1916

   C. Ellen Nikoline Siegumfeldt Beck, f. $^{27}/_{9}$ 1890, g. $^{7}/_{9}$ 1915 m. Hans Overgaard, Landmand

Børn:

a. Ruth Lauri Beck Overgaard, f. $^{9}/_{1}$ 1916
b. Aase Beck Overgaard, f. $^{25}/_{5}$ 1917

D. Svend Nikolaj Siegumfeldt Beck, f. $^{10}/_{4}$ 1893.

2. CHRISTIANE DOROTHEA LA COUR SIEGUMFELDT, født 16 August 1864 i Lyngby, g. 11 April 1890 med Christian Johan Christensen, født 14 Septb. 1861, fhv. Præst og Provst

Børn:

A. Hulda Dorothea Mariane Christensen, f. $^{29}/_{2}$ 1891, død $^{28}/_{5}$ 1897
B. Johanne Siegumfeldt Christensen, f. $^{29}/_{6}$ 1892
C. Marca Antonie Siegumfeldt Christensen, f. $^{31}/_{3}$ 1894, død $^{26}/_{7}$ 1903
D. Dorothea Mariane Siegumfeldt Christensen, f. $^{21}/_{12}$ 1897
E. Gudrun Siegumfeldt Christensen, f. $^{24}/_{12}$ 1901
F. Knud Siegumfeldt Christensen, f. $^{21}/_{4}$ 1904.

3. PETER CHRISTIAN GEORG LA COUR SIEGUMFELDT, født 10 Juli 1865 i Lyngby, Præst, g. 16 Juli 1895 med Inge Katrine Hoff, født 5 Februar 1874.

Børn:

A. Gustav Hoff Siegumfeldt, f. $^{22}/_{4}$ 1896
B. Dorothea Hoff Siegumfeldt, f. $^{18}/_{12}$ 1897
C. Martha Hoff Siegumfeldt, f. $^{24}/_{11}$ 1898
D. Markus Anton Hoff Siegumfeldt, f. $^{7}/_{6}$ 1900
E. Hans Henrik Hoff Siegumfeldt, f. $^{5}/_{11}$ 1902
F. Povl Hoff Siegumfeldt, f. $^{24}/_{12}$ 1904
G. Benedicte Hoff Siegumfeldt, f. $^{9}/_{11}$ 1907
H. Else Hoff Siegumfeldt, f. $^{2}/_{4}$ 1916
I. Erik Hoff Siegumfeldt, f. $^{2}/_{4}$ 1916.

4. JØRGEN CARL LA COUR SIEGUMFELDT, født og død 6 Februar 1867 i Hjørring.
5. JOHANNE HENDRINE MARIE LA COUR SIEGUMFELDT, født 16 Februar 1868 i Hjørring.
6. ELLEN MARIE ELISABETH LA COUR SIEGUMFELDT, født 6 Septb. 1869 i Hjørring, g. 6 Septbr. 1896 m. Hans Christian Jacobsen, født 26 Marts 1870, Mølleejer, Slotsmøllen i Nyborg

Børn:

A. Lydik Siegumfeldt Jacobsen, f. $^{17}/_{6}$ 1897
B. Theodor Siegumfeldt Jacobsen, f. $^{6}/_{2}$ 1901
C. Ingrid Siegumfeldt Jacobsen, f. $^{22}/_{2}$ 1902
D. Kirsten Siegumfeldt Jacobsen, f. $^{10}/_{2}$ 1904
E. Elisabeth Siegumfeldt Jacobsen, f. $^{18}/_{6}$ 1911.

7. IMMANUEL LA COUR SIEGUMFELDT, født 8 Januar 1871 i Hjørring, Landmand, g. 25 Septb. 1900 m. Christiane Jeppesen, født 8 Maj 1863
8. NIKOLAJ FREDERIK SEVERIN LA COUR SIEGUMFELDT, født 29 Juli 1872 i Hjørring, Grosserer, g. 23 Juni 1898 m. Minna Kristine Theodora Fernanda Poulsen, født 21 Juni 1874

Børn:

A. Ragnhild Dorothea Siegumfeldt, f. $^{10}/_{6}$ 1900
B. Kaj Siegumfeldt, f. $^{11}/_{6}$ 1902
C. Hermann Siegumfeldt, f. $^{26}/_{5}$ 1910
D. En Datter, endnu ikke døbt, f. $^{12}/_{9}$ 1917.

9. HULDA CHRISTINE CHARLOTTE LA COUR SIEGUMFELDT, født 5 August 1879 i Allerup Præstegaard, død 17 April 1884 i Hasle.

C 2. Christine CHARLOTTE la Cour, født 7 Oktober 1836 paa Skærsø, blev 23 April 1862 gift i Draaby med sin Halvfætter NIELS PETER Georg Dornonville de la Cour, der da var Secondlieutenant og havde Garnison i Slesvig (se Side 51—52).

C 3. JØRGEN Carl la Cour, født 8 Juni 1838 paa Skærsø, opkaldt efter sin Farfader og Farmoder. 8 Aar gammel kom han i sin Farbroder Peter la Cours Kostskole paa Margrethelund, hvor han boede, saa han kun var hjemme paa Skærsø om Søndagene, men da hans Fader 2 Aar efter købte Jægergaarden v. Aarhus, blev Sønnen sat i Realskolen der. Fra denne Tid har hans Broder, Poul la Cour, bevaret et Minde, som vi ikke kan give Afkald paa her at fremdrage med hans egne Ord. Han skriver:[1] „Det var, mens vi boede paa Jægergaarden ved Aarhus, som Fader havde købt, for at Jørgen og de næste Brødre derfra kunde faa en god Skolegang. En Landevej skilte Haven fra den flade Plads ud mod Havet. Her vare vi nede at lege. Vi kastede med Sten, formodentlig for at se, hvem der kunde kaste længst. Jeg lille Purk, højst 5 Aar, havde ikke endnu lært den Kunst at kaste lige ud, men slog fra højre til venstre, og min Sten maa være fløjet hen mellem Benene paa et Par forbikørende Heste. En Mand med et umaadelig vredt Ansigt kommer fra Vognen lige hen imod mig, og en ængstelig Anelse gik igennem mig; men i næste Øjeblik har Jørgen stillet sig foran mig, og hans Villighed til at tage Pryglene og hans Forsvarstale for min Uskyld, der afvæbnede den vrede Mand, er mit første Indtryk af Ridderlighed i denne Verden. — Det var Drengen paa 12-13 Aar; men Manden lignede det". I 1853 overflyttedes han til Latinskolens Realklasser, hvorfra han 1854 tog Afgangseksamen. Det var nu hans Ønske at uddanne sig som Landmand, men først vilde han øge sine Kundskaber i de Fag, der ligger til Grund for Landbruget, og han tog derfor til København, forberedte sig til Optagelse paa

[1] Foreningen Lyngby Elevers Aarsskrift 1898. S. 22.

den polytekniske Læreanstalt, ved hvilken der var oprettet en Landbrugsafdeling, og 1855 bestod han Adgangseksamen dertil. Efter et særdeles flittigt Studium tog han Landbrugseksamen 1857. Men nu gjaldt det om at lære det praktiske Landbrug, og et bedre Sted kunde vanskelig findes end hjemme paa Skærsø. Her blev han da Landvæsenselev, var der i $1^1/_2$ Aar, idet han dog i den sidste Tid gjorde Tjeneste som Forvalter for at lære at staa

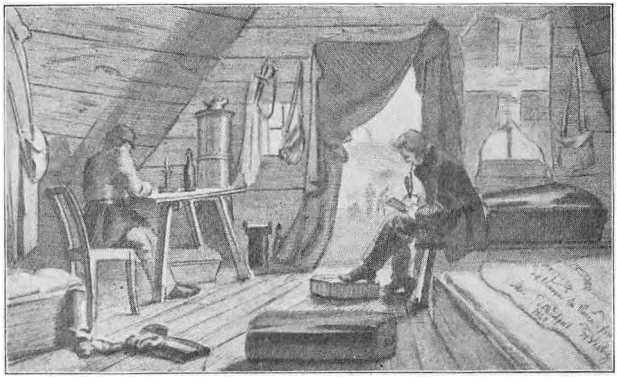

LA COUR I BARAKLEJREN 1864.

paa egne Ben. Men allerede 1858, da Landbohøjskolen var bleven oprettet, og der ved Landbrugsafdelingen skulde ansættes en Assistent, søgte og fik la Cour denne Stilling, som han beholdt til $^1/_5$ 1867. Imidlertid afbrødes hans Arbejde ved Landbohøjskolen for en Stund ved at han skulde være Soldat; han fik Ordre til at møde paa Skolen for Reserveofficerer paa Kronborg $^8/_8$ 1861, men allerede i Efteraaret 1861 vendte han tilbage til sin Stilling ved Landbohøjskolen efter at være bleven udnævnt til Reservelieutenant. Men saa kom Krigen 1864, og han maatte møde under Fanen. Om la Cour som Soldat i Krigen har Erik Skram, der var en af hans daværende undergivne, blandt andet skrevet: „Han var en ideel Officer, mild, fast, klog og omhyggelig uden Vidtløftighed. Der stod ligesom usynlige Straaler af Menneskelighed omkring hans Person, og deltagende Godhed lyste ud fra hans rødskæggede Ansigt. Hans Folk elskede ham." Og han deltog med Hæder i Kampen. Gentagne Gange havde han Lejlighed til at vise sit Mod og sin Raadsnarhed, og $^{27}/_6$ 1864 udnævntes han til Ridder af Dannebrog for sin djærve og heltemodige Optræden

ved Overgangen til Als, idet han trods Ordre om Retraite vedblev at holde Brohovedet paa Dybbøl for at dække de andre Tropper, der gik tilbage over Broen, og først adlød den tredje Ordre, saa at hans Deling blev den sidste, der kom til at gaa over Broen. Efter Krigen vendte han tilbage til Landbohøjskolen, men maatte det følgende Aar paany afsted, denne Gang dog i fredeligt Ærinde. Efter at have forestaaet Folkehøjskolen paa Arresødal (v. Frede-

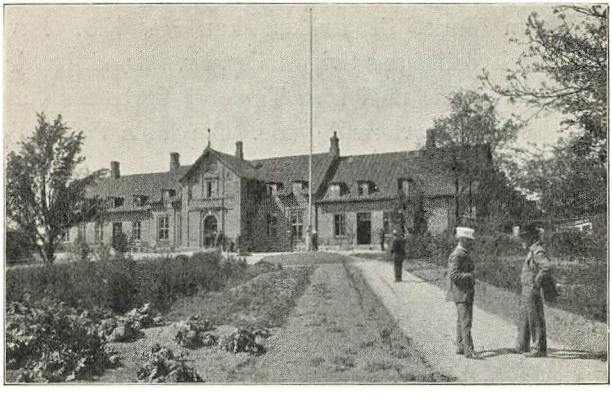

LANDBOSKOLEN VED LYNGBY.

riksværk) i Vinteren 1864—65 berejste han paa offentlig Bekostning Belgien, Holland, Skotland, Irland, England, Frankrig, Schweitz og Tyskland for at gøre sig bekendt med derværende Landbrugsforhold og Institutioner, og 1867 rejste han atter (for Landhusholdningsselskabet) til England. Disse Rejser virkede i høj Grad uddannende og modnende paa ham, og han vendte hjem „beriget med en Erfaring og en Indsigt, der kom ham tilgode i de store Virksomheder, der her laa rede til ham". $^{1}/_{1}$ 1867 blev han Medredaktør af „Tidsskrift for Landøkonomi" og Aaret efter ($^{27}/_{6}$ 1868) blev han Eneredaktør. Om hans Virksomhed som saadan har H. Hertel sagt:[1] „Det er en Rigdom af Æmner, la Cour i Løbet af de 30 Aar selv har behandlet i Tidsskriftet; men „særlig er der Grund til at fremhæve de Oversigter over Landbrugets almindelige Forhold i det forløbne Aar, som han indledede hvert Bind med, første Gang 1867. Efterhaanden blev de meget udførlige og fik en Interesse, som vistnok gjorde dem til den landøkonomiske

[1] K. Hansen: J. C. la Cour, S. 77.

Afhandling, der aarlig læstes med størst Interesse. la Cours Behandling af Aarenes vekslende Begivenheder blev nemlig efterhaanden overlegent lagt til Rette og talentfuldt udført; ikke blot drog han det vigtige i Forgrunden, men otte kastede han tillige Lys over upaaagtede, men i Virkeligheden betydningsfulde Fremtoninger, og Fremstillingen fik til Tider en Flugt og Varme over sig, som gjorde Læsningen tiltrækkende". 1/11 1867 oprettede han Landboskolen i Nærum, som han 1/10 1868 flyttede til den Bygning paa Virum Mark, til hvilken han 27/8 1867 havde lagt Grundstenen, og hvortil hans Svigerfader, Fr. Barfod, havde skrevet Sangen: „Rejs dig Hus med lave Tinder i Vorherres Navn", der findes optaget bag i nærværende Bog. Om hans Virksomhed som Forstander her er der bleven sagt:[1] „Som Leder af en Ungdomsskole og som Lærer for voksne unge Mennesker havde la Cour sjældne Gaver. Han var en i Ordets allerbedste Betydning fint dannet Mand, og hans rige Aandsdannelse prægede al hans Gærning baade i og udenfor Skolen. Han havde et rigt Forraad af Kundskaber, der spændte over talrige og vidt forskellige Omraader, og som hvilede paa et Grundlag af en højt udviklet Alménsans og styredes af en ualmindelig klar Forstand. Han havde et aabent Blik for sine Medmenneskers og særlig for de unges Sjæls- og Sindstilstand. Han havde i en sjælden Grad Ordet i sin Magt og regnedes for sin Tids mest veltalende Mand indenfor Landbruget; hans Sprog var velformet, klart og rigt paa Billeder. Selv om rent praktiske Landbrugsforhold kunde han tale med en Varme og en Overbevisningens Styrke, som rev selv søvnige Tilhørere med. Hans kraftige Stemme, hans mandige, velvoksne Skikkelse og hans udtryksfulde Øjne, der kunde tindre af Begejstring for den Sag, der i Øjeblikket optog ham, bidrog sit til, at hans Foredrag og Taler saa ofte gjorde et uudsletteligt Indtryk". Han var Forstander for Landboskolen ved Lyngby fra 1867 til 1884 og fra 1889 til sin Død, fra 1890 til 1892 ogsaa for Grundtvigs Højskole, der flyttedes til Lyngby 1890, og ogsaa efter den Tid, da H. Rosendal havde den daglige Ledelse af Højskolen, stod han som administrerende Forstander for begge Skoler. Under sit Billede skrev han engang: „Den danske Landboskole er et Barn af den danske Folkehøjskole og skal som denne bygges paa Troens og Folkelivets

[1] K. Hansen: J. C. la Cour, Kjøbenhavn 1916, S. 66—67.

Grund", og hvad dette Ord indeholder var den Rettesnor, han fulgte. Derfor har hans Ungdomsven og gode Medarbejder J. N. Winther Ret, naar han siger:[1] „Ved sit Eksempel, sit Liv, sin Tale lærte han det danske Folk, at Maalet er at elske Gud over alt og sin Næste som sig selv. Deraf udsprang hans Gudsfrygt og hans Fædrelandssind. Kristentroen og Fædrelandskærligheden var den Understrøm, som mærkedes, selv naar han talte om Æmner, der ikke direkte berørtes af disse mægtige Strømninger".

$^{8}/_{5}$ 1875 blev han konstitueret Sekretær i Landhusholdningsselskabet ($^{15}/_{12}$ virkelig Sekretær), og derigennem knyttedes en Forbindelse, der skulde sætte betydningsfulde Frugter i de følgende Aartier. Redaktør A. Bing har træffende tegnet hans Person og hans Virksomhed som Sekretær saaledes:[2] „Den Virksomhed, som la Cour udfoldede, navnlig gennem 80'erne og 90'erne, er enestaaende i Landhusholdningsselskabets Historie; han viede det sin uhyre Arbejdskraft, sine aldrig hvilende Tanker. Paa kritiske Tidspunkter kendte han ikke Forskel paa Dag og Nat, gav Afkald paa Hvile og Maaltider. For at bruge et Billede fra hans egen Forestillingskreds kunde man betegne ham som Landbrugets Heimdal, altid vaagen og paa Post, naar Situationen bød hurtig Handling og kraftig Indgriben fra Landbrugsledelsens Side. . . . . I alle Selskabets Foretagender var han den ledende Aand, hvad enten det samlede Fagmænd til Raadslagning om de hjemlige Markedsforhold, Afsætningen til Udlandet, Transporten af vore Landbrugsprodukter, eller det gjaldt Iværksættelsen af Redskabs- og Maskinprøverne, Plantekulturforsøgene, Konsulentinstitutionen eller de mange Sager, der fra Ministeriet forelagdes Selskabet til Betænkning. La Cour ejede en ualmindelig Evne til at trænge til Bunds i en Sag og se den fra alle de Sider, der kunde faa Betydning for dens Gennemførelse".

1878 var han Sekretær ved Landmandsforsamlingen i Svendborg og udnævntes Juli s. A. til Dannebrogsmand. 1879 blev han Næstformand (senere Formand) for Københavns Amts Landboforening. 1881 udnævntes han til Captain i Forstærkningen med Ansættelse ved 35 Bat. (efter Ansøgning afskediget 1890); udenlandsk Medlem af det svenske Landbrugsakademi 1881, afstod

[1] Foreningen Lyngby Elevers Aarsskrift 1898, S. 33.
[2] K. Hansen: J. C. la Cour, S. 81.

Landboskolen 1884 og flyttede til København; tog meget stor Del i Planlæggelsen og Ordningen af den store Udstilling i København 1888 og var Generalsekretær ved den første nordiske Landbrugskongres i København s. A.; dekoreret med Fortjenstmedaillen i Guld og Kommandørkorset af den svenske Vasaorden Juli s. A.; tog Initiativet til den landbohistoriske Afdeling paa Udstillingen og grundlagde Landbrugsmusæet, overtog April 1889 atter Ledelsen

af Landboskolen ved Lyngby og købte samtidig Brede Ladegaard, valgtes 1891 til Præsident i det kgl. danske Landhusholdningsselskab (nedlagde Præsidentværdigheden faa Dage før sin Død); blev 1892 Chef for Konsulentkontoret; var Landbrugsministeriets Tilsynsførende med Landbrugets Udførselsforhold. Han døde paa Diakonissestiftelsen i København 21 Februar 1898 og jordedes 24 Februar s. A. paa Lyngby Kirkegaard. Paa hans Grav satte gamle Elever en Mindesten, hvorpaa bl. a. følgende Linier (af J. N. Winther): Kærlig og trofast | aldrig forsagt | hented' sin Styrke | i Daabens Pagt | troede Herren | fuldt paa hans Ord | er derfor Gæst nu | ved Herrens Bord. „Det forenede Dampskibsselskab" har opkaldt en af sine Englandsdampere efter ham; en Vej i København bærer hans Navn; en Marmorbuste af ham er opstillet i Landhusholdningsselskabets Bestyrelsessal, og mellem Landboskolen og Grundtvigs Højskole er der $^{21}/_{6}$ 1903 rejst en legemsstor Broncestatue af ham. Ved Afsløringen af denne lød A. Dolleris' Kantate, der er optaget bag i denne Bog.

Gift 20 September 1867 i Vartov med AGATHE JOHANNE GOTE BIRKEDAL BARFOD (Datter af Forfatteren Povl Frederik Barfod og

Emilie Birkedal), født 29 Januar 1845 paa Søvang v. København. Om det Hjem, hvorfra hun (og hendes 2 Søstre, Hulda og Sjarlotte, se S. 160 og S. 173) udgik, skriver J. N. Winther:[1] „. . . dette mærkelige Hjem, som gamle Barfod og hans elskelige Hustru gjorde til et velsignet Mødested for en Mængde Unge saavel af Slægten Barfod, la Cour, Lønborg, Husum, Rørdam, Birkedal o. s. v. som af disses Venner. Traktementet var timelig set — tarveligt, aandelig set — rigt, overdaadigt. Man mødtes af en aandelig Rigdom, en saa hjærtevindende Kærlighed, en saa frisk Ungdommelighed, baade hos Gamle og Unge, en saa ren og from Luftning fra Aandens Verden, at vi syntes, det var som et Paradis paa Jorden". I 1862 fulgte hun sin Fader paa en indholdsrig Rejse til Sverig, som han skildrede i „En Rejse i Dalarne"; lærte Landhusholdning paa Skærsø Juni—Novb. 1865. I den lange Aarrække, hendes Mand forestod Landboskolen, varetog hun Ledelsen af den store Økonomi og var hans ypperste Støtte og bedste Medarbejder. Og J. N. Winther siger med Rette:[2] „Derfor erklærede ogsaa la Cour mange Gange med dyb Bevægelse, at uden sin Hustrus Støtte havde hans Livsgærning ikke lykkedes for ham, — og det er Sandhed". Efter sin Mands Død boede hun (til 1907) paa Landboskolen, derefter (i Aarene 1907—15) paa Brede Ladegaard og bor nu i Lyngby. 1904 solgte hun Brede Ladegaard til sin Søn Povl, 1903 sin Part af Skærsø til sin Svoger Jacob.

5 Børn (D 1—D 5).

D 1. LARS FREDERIK Barfod Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 15 Juni 1869 paa Landboskolen, gik en Tid (Septb. 1877—Jan. 1880) i Thyssens Realskole, men havde derefter Huslærer sammen med sine to Brødre. Paa Grund af sit Helbred (kronisk Halskatarrh) maatte han 1880, ledsaget bl. a. af sin Moder, foretage en Rejse til Tyskland (og Schweitz) for at søge Bad der. 1884 blev han Elev i Schneekloths Latin- og Realskole og dimitteredes 1888 som Student derfra. 1890 fulgte han Vilhelm Birkedal og 3 af dennes Døtre til Norge (Kristiania,

[1] Foreningen Lyngby Elevers Aarsskrift 1898, S. 26.
[2] anf. Skr. S. 31—32.

Hamar, Trondhjem, Inderøen), tog derfra over Kølen til Storlien, hvor han mødtes med sin Fader og foretog med ham en Rejse gennem Sverig (Östersund, Ångermanälfven, Dalarne, Stockholm og Malmö); var Jan.—April 1895 — for sine Studiers Skyld — i England (London). 1896 tog han Skoleembedseksamen (med Dansk som Hovedfag) og blev umiddelbart derefter Lærer ved Grundtvigs Højskole og Landboskolen ved Lyngby (til 1909), var 1898 Deltager i et Universitetskursus paa Gotland og rejste baade frem og tilbage over Stockholm. Det følgende Aar (1899) foretog han en længere Rejse til Tyskland, og gennem Holland og Belgien til Paris og London, hvor han studerede hovedsagelig i British Museum; har desuden gæstet Finland og Petrograd; 1897—1909 var han Sekretær i Foreningen „Lyngby Elever". 1909 købte han Hindholm Højskole og Avlsgaard og ledede Højskolen, medens Avlsgaarden var bortforpagtet, til 1914, da han flyttede til Sorø og 1916 blev fungerende Fuldmægtig paa Sorø Akademis Godskontor. 1911 tog han Initiativet til Dannelsen af Historisk Samfund for Sorø Amt og er dets Formand siden da, tog ligeledes Initiativet til Oprettelsen af Amtsmusæet i Sorø og er Formand for Musæumsforeningen for Sorø Amt (siden 1915), blev af Sorø Amtsraad valgt til Medlem af Naturfredningsnævnet for Sorø Amt 1917. Han har udgivet forskellige Arbejder af historisk Art: Zacharias Topelius og Frederik Barfod, en Brevveksling (1908), Bidrag til Barfod og la Cour Slægternes Historie (1909), Danske Stormænd i de senere Aarhundreder (1913) sammen med Professor, Dr. phil. Knud Fabricius, Studenterne fra 1888, personalhistoriske Oplysninger (1913), har desuden skrevet en Del Artikler og Anmeldelser i forskellige Blade og holdt et stort Antal Foredrag rundt om i Landet.

Gift 5 September 1901 i Brændekilde Kirke med MARIE Louise Ottilia Olsen (Datter af Præst (senere Provst) Carl Frederik Vilhelm Olsen og Louise Augusta, f. Krarup), født 24 Februar 1873 i Ribe, styrede efter sin Moders Død (1886) Huset for sin Fader.

3 Børn (E 1—E 3).

E 1. VAGN Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 16 September 1902 paa Landboskolen, gaar nu paa Sorø Akademi.

E 2. MARTHA Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 15 Juni 1904 paa Landboskolen.

E 3. INGE Dornonville de la Cour, født 17 Juni 1907 paa Elmebakken ved Lyngby.

D 2. POUL Barfod Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 6 Juni 1870 paa Landboskolen, gik en Tid i Thyssens Realskole i Lyngby, kom 1884 i Schneekloths Latin- og Realskole, hvorfra han tog Præliminaireksamen 1885; 1885—88 lærte han Landvæsen paa Julielund ved Allingaabro, Skærsø og Raaballegaard; læste et Aar paa Landbohøjskolen; Forvalter paa Skærsø 1889—90; gik atter paa Landbohøjskolen og blev Landbrugskandidat 1891, Forvalter paa Brede Ladegaard 1891—94, forpagtede Brede Ladegaard 1894 og næste Aar Rønnerødgaard; Bryllupsrejse til Stockholm; købte 1899 (sammen med et Konsortium) Sorgenfrigaard og 1904 Brede Ladegaard, forpagtede 1899 Holmegaard og 1912 Høveltegaard ved Birkerød, samt Wesselsminde ved Nærum, hvilke Gaarde han alle drev indtil 1916, paa hvilket Tidspunkt han solgte Brede Ladegaard, afstod Forpagtningerne og købte Hovedgaarden Ringholm ved Nykjøbing Sj.

Gift 4 Sept. 1896 i Vartov med GUDRUN Ostenfeld Barfod (Datter af Dr. med Hans Peter Gote Birkedal Barfod og Nielsmine Ostenfeld), født 13 Maj 1875 i København.

7 Børn (E 1—E 7).

E 1. INGEBORG Barfod Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 22 Juli 1897 paa Brede Ladegaard.

E 2. AASE Barfod Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 28 December 1898 smstd.

E 3. GUDRUN Barfod Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 3 Marts 1900 smstd. Tog Realeksamen ved Lyngby højere Almenskole 1915.

E 4. ELLEN Barfod Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 1 Marts 1901 smstd.

E 5. KAREN Barfod la Cour, født 16 Oktober 1902 smstd., død 16 December 1902 smstd.

E 6. TORSTEN Barfod Dornonville de la Cour, født 14 Juni 1907 smstd.

E 7. KIRSTEN BARFOD DORNONVILLE DE LA COUR, født 15 Marts 1914 smstd.

D 3. JØRGEN CARL BARFOD DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 1 September 1872 paa Landboskolen, gik i Thyssens

Realskole i Lyngby og senere i Schneekloths Latin- og Realskole i København, hvorfra han tog 4de Klasses Hovedeksamen 1888; dernæst lærte han Landvæsen paa Vesterbygaard ved Svebølle 1888—89 og paa Brede Ladegaard 1889—90; Forvalter paa Brede Ladegaard 1890—91, læste ved Landbohøjskolen 1891—93. Han var dernæst Forvalter paa Kallundborg Ladegaard 1893, paa Skærsø 1893—94 og paa Vedbygaard 1894—97, Inspektør for Landmandsbanken paa Hovedgaarden Bjørum i Vendsyssel 1897—98, købte 1898 Søgaard ved Næstved. 1903 afstod han Søgaard, og efter en kortere Tid at have opholdt sig i Næstved tog han til Præstø, hvor han blev Lokalredaktør for „Præstø Avis".

Imidlertid opfordredes han til at starte et nyt Landbrugsblad „Dansk Landbrug" og tog som Følge deraf 1905 til Aarhus, hvor han boede til 1912, dels som Redaktør af ovennævnte Blad, dels som Leder af Forlaget af 1905. Samtidig paabegyndte han Udgivelsen af sit store Værk „Danske Gaarde", der optog hans Tid lige til hans Død, og hvoraf der er udkommet 3 Serier, hver omfattende 4 tykke Bind. De sidste Aar boede han i Lyngby, der laa bekvemmere for hans Arbejde. Han døde 18 September 1917 i Lyngby.

Han var en varm dansk Mand, hvis Fædrelandskærlighed ofte gav sig tilkende baade i Tale og Sang. Det hed derfor ogsaa ved hans Død, at „det ikke er tilfældigt, at hans to Værker begge har Ordet Dansk i Titelen". Hans poetiske Natur og hans store Slægtfølelse medførte, at han jævnlig ved Familiefester og Sammenkomster blev den, der gennem sine Sange lagde os andre Ordene paa Tungen. Han var en iderig Personlighed og en trofast Natur.

Gift 7 Oktober 1898 i København med HELEN CHARLOTTE MARGRETHE ANDERSON RODE (Datter af Godsforvalter Hans Christian

Valdemar Rode og Helen Anderson), født 9 Februar 1871 paa Krogerup, blev efter sine Forældres tidlige Død opdraget hos sin Farbroder, Overretssagfører Vilhelm Rode i København; lærte 1888—89 Landhusholdning hos Hofjægermester Friis, Lyngbygaard, gik 1889—90 paa Frk. Nath. Zahles Privatlærerindekursus, var 1890—91 Lærerinde hos Forp. Matzen, Juellinge v. Nakskov, tog 1891—92 privat Undervisning i København og Rejse til Skotland, Lærerinde paa Skærsø 1892—95, lærte Husholdning hos sin Svigermoder 1895—97 og Mejeri paa forskellige Steder 1897—98.

5 Børn (E 1—E 5).

E 1. ELLEN Annette Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 1 August 1899 paa Søgaard, tog 1914 Mellemskoleeksamen og 1915 Realskoleeksamen ved Lyngby højere Almenskole.

E 2. JØRGEN Carl Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 14 Januar 1901 smstd., Landvæsenselev.

E 3. POUL Arvid Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 9 November 1902, gaar i Plockross' Skole i Hellerup.

E 4. VILHELM Rode Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 18 September 1904.

E 5. HELEN Rode Dornonville de la Cour, født 6 April 1908 i Aarhus.

D 4. ELLEN Kirstine Poulsen Barfod la Cour, født 13 Januar 1876 paa Landboskolen, lærte i 1891 Husholdning paa Trinderup, var 1893 og 1894 paa Vævekursus paa „Veumhus" (Askov), opholdt sig i 1896—97 og 1897—98 paa Vældegaard Husholdningsskole, lærte i 1900 Landhusholdning paa Eriksholm v. Holbæk. 1917 valgtes hun ind i Hovedbestyrelsen for „Danske Kvinders Forsvarsforening".

Gift 20 September 1901 i Lyngby Kirke med JOHANNES Overgaard (Søn af Propr. Mathias Nicolai Resen Overgaard og Ane Marie Bernstorff), født 31 August 1875 paa Overgaardsminde ved Hvidbjærg, tog 1892 Præliminæreksamen fra Skive Realskole; lærte Landvæsen paa Højrupgaard (v. Kolding) 1893—94, Forvalter paa Østedgaard v. Fredericia 1894—98, gik paa Lyngby Landboskole 1898—99, Forvalter hjemme fra 1899

indtil sit Bryllup, da han overtog Overgaardsminde i Forpagtning, købte den senere men solgte den atter 1911 og flyttede til Vilhelmsdal v. Guldborg, Falster, som han 1912 havde købt; er desuden Forpagter af Kippinge Præstegaard.

Børn:

1. Agnete la Cour Overgaard, f. $^{4}/_{10}$ 1902 paa Overgaardsminde
2. Kirsten la Cour Overgaard, f. $^{1}/_{10}$ 1903 smstd.
3. Nikolaj la Cour Overgaard, f. $^{18}/_{4}$ 1906 smstd.
4. Ellen la Cour Overgaard, f. $^{18}/_{12}$ 1909 smstd.
5. Karen la Cour Overgaard, f. $^{22}/_{6}$ 1911 smstd.

D 5. MARIE BARFOD LA COUR, født 23 Januar 1878 paa Landboskolen, død 24 Januar s. A. smstd.

D 6. VILHELM BIRKEDAL BARFOD DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 23 December 1883 paa Landboskolen, undervistes

først i Hjemmet, gik i Begyndelsen af 1890erne i „Thyssens Skole" i Lyngby, senere (fra 1897) i Birkerød Kostskole, hvorfra han blev Student 1902 (mat.-naturv. Retning); arbejdede i Aarene 1903—09 ved Nationalmusæets II Afdelings Voldstedsundersøgelser, tog Maj 1909 Magisterkonferens i Historie. 1909—11 var han Lærer ved Landboskolen v. Lyngby og Grundtvigs Højskole; fra 1910—16 Lærer ved (1911—16 Medbestyrer af) Lyngby højere Almenskole. Han har foretaget adskillige Rejser: 1900 til Medevi (Sverige), Vinteren 1904—05 til Bodø (Norge), 1906 Lübeck, 1907 Rügen, 1909, 1911, 1913, to Gange i 1914 til Norge, 1914 til Finland og Sverige og 1916—18 til Norge. 1914 og 1915 modtog han Regenburgs Legat af Universitetet og driver for dette nationalitetspolitiske Studier. Har bl. a. udgivet: Dansk Selvfølelse (1906), Fædrelandet, Grundtræk af Danskhedsfølelsens Vækst (1913), Redaktør Jens Jessen (1913), Tusind Aars Grænsevagt (1916), Sønderjylland under Verdenskrigen (1916), Stemninger og Standpunkter under Krigen 64 (1917), Danevirke og Kampene paa vor Sydgrænse (1917). Er Medarbejder ved Ugens Tilskuer, „Nationaltidende", „København" og „Jyllandsposten".

Gift 2 Juni 1909 i Bodø med ASBJØRG NILSSEN (Datter af Landbrugsskolebestyrer Lorenz Peter Nilssen og Lovise Wexelsen), født 24 Oktober 1886 paa Haug i Værdal, Norge.

C 4. NIELS LA COUR, født 1 Maj 1840 paa Skærsø, opkaldt efter sin Morfader; gik i sin Farbroder Peters Kostskole paa Margrethelund 1846—48, i Aarhus Borger-Realskole 1848—53, i Latinskolens Realklasser 1853—55; var saa et halvt Aar hos sin Farbroder Christian i Aalsø, hvor han daabsfæstedes; lærte Landvæsenet hos sin Fader 1856; gik den følgende Vinter paa polyteknisk Læreanstalt og Veterinærskolen; lærte Landvæsenet paa Rolsegaard 1857—58; Forvalter hos sin Fader 1858—61; styrede Odder Præstegaardsavling 1862—63, havde den i Forpagtning 1863—67; Officersaspirant 1863, deltog i Krigen 1864, Reservelieutenant i Fodfolket 1864; forpagtede (med sin Broder Jakob) Skærsø $^{1}/_{5}$ 1867; Formand for Vaabenbrødrenes Afdeling i Draaby Sogn 1869—74; overtog (ligeledes med Jakob) Skærsø som Ejendom $^{1}/_{5}$ 1871; købte Niels Frandsens Gaard ved Stubbe Sø 1871 (bortforpagtede den 1874); solgte sin Medejendom i Skærsø til sin Broder Jørgen $^{17}/_{9}$ 1873; købte Sønderris v. Varde 1873 (tilraadte den 1874, ombyggede den tildels 1877); købte Søholt v. Æbeltoft 1887 og maatte derfor sælge Sønderris 1888; opgav Landvæsenet ved Søholts Salg 1890; overtog Stillingen som Vært ved Afholdshjemmet i Nykøbing (Mors) Maj 1890; mens hans Hustru styrede dette, foretog han en Rejse til Amerika (Perth Amboy) fra Marts 1891—Jan. 1892 for at søge at bane sig en Vej derovre; opgav Afholdshjemmet i Maj 1892 og rejste med Kone og Døtre til Amerika, hvor han bosatte sig i Perth Amboy; prøvede her forskellige Virksomheder, arbejdede bl. a. paa en Terrakottafabrik og havde i et Aarstid, i Forbindelse med en anden, en Sodavandsforretning; i 1894 flyttedes til en ugift Præst, for hvem hans Hustru i 3 Aar holdt Hus; som Vederlag derfor fik de fri Bolig og Brugsretten af et Stykke Havejord paa halvanden Skæppe, og mens han ved sit Gartneri indbragte over 200 Dollars aarlig, tjente hun ved sit Arbejde en lignende Sum; 1897 flyttede de til New York for at danne et Hjem for de tilbagevendte Børn; han foretog i Efteraaret 1897 en étaarig Rejse til Danmark i den Tanke at skulle styre Vestereng; hans Hustru kom hjem paa Besøg i Sommeren 1898; han drog atter — over Norge (Trondhjem, Kristiania) — til Danmark ved Sommertid 1900,

opholdt sig mest paa Andkærvig for at hjælpe sin Søster og Svoger dér med Avlsbruget, indtil han i 1901 rejste tilbage til Amerika. Har siden da gentagne Gange gæstet Danmark paa længere Besøg, men er nu paany i Amerika.

Gift 21 Juni 1872 i Randers med ANINE CAROLINE ELISABETH JACOBSEN (Datter af Institutbestyrer Hans Carl Jacobsen og Christiane Hem), født 20 September 1840 i Randers, var fra sit syttende Aar den meste Tid ude, dels hos en Farbroder i Randers (3 Aar), dels paa Skærsø (1½ Aar), hos en Søster og Svoger i London (2 Aar), i København (2 Aar) og andensteds.

4 Børn (D 1—D 4).

D 1. SEVERINE CHRISTIANE LA COUR, født 24 Maj 1873 paa Skærsø, var i Huset hos Pastor Sveistrup (Vejen); tog i 1892 med sine Forældre til Amerika (Perth Amboy); berejste i de følgende Aar Fristaterne og Mexiko (opholdt sig i Chicago og San Francisco under Udstillingerne) og kom tilbage til New York i 1896.

Gift 20 September 1899 i Brooklyn med EINAR LORENTZ MOGENS WORM (Søn af Niels Carsten Cartarus Worm og Elise Weng), født i Herning 8 September 1876; siden Foraaret 1901 bosiddende som Arkitekt i Chicago.

D 2. LAURITZ ULRIK LA COUR, født 21 Marts 1875 paa Sønderris, kom 1887 i Randers Latinskole, hvorfra han i 1892 tog 4de Klasses Hovedeksamen; kom i Efteraaret s. A. paa Maskinværksted i København (Brødr. Jensens mekaniske Værksted) og var dér i to Aar; gik paa teknisk Skole i Vintrene 1892—95; var Sommeren 1895 i Hamborg (paa Stülkens Skibsværft); atter paa teknisk Skole 1895—96, da han tog Konstruktøreksamen; rejste derpaa til Amerika; fik Ansættelse paa Fabrikken „Hekla“ (New York) som Tegner, 1898 paa Cornells Fabrik (N. Y.) som Ingeniør; knyttedes i Foraaret 1900 som Ingeniør til en Filial af det danske Firma F. L. Smidth & Co. (N. Y.) og rejste for dette Firma en Del i de nordøstlige Stater; besøgte Danmark Aug.—Okt. 1901 (over Hamborg, Berlin, Stettin); da det Firma, hvortil han havde været knyttet, kort efter hans Tilbagekomst ophævede sin Virksomhed som „consulting engineers“,

rejste han til Chicago og begyndte en Forretning sammen med sin Svoger Worm som „consulting engineer" med Bygningsfaget som Specialitet. 1908—11 var han i Kompagniskab med en Svensker Gustaf Sandblom, men har siden den Tid haft sin egen Forretning under Navnet „La Cour Iron Works".

Gift 14 Oktober 1902 i Hoboken med Anna Jensine Christiansen (Datter af Købmand Niels Peter Christiansen og Marie Kristine Christiansen), født i Odense 8 August 1877, kom som Barn til Amerika, boede i flere Aar hos sine Forældre og var fra sit 19de Aar til sit Bryllup ansat hos Firmaet F. L. Smidth i New York.

4 Børn (E 1—E 4).

E 1. Alice Kristine Dornonville de la Cour, født 3 Januar 1906 i Flushing, Long Island.

E 2. RICHARD Dornonville de la Cour, født 5 Juli 1908 smstd.

E 3. JANET Dornonville de la Cour, født 30 November 1909 smstd.

E 4. LAURITA Dornonville de la Cour, født 19 November 1913 smstd.

D 3. ELLEN Kirstine la Cour, født 24 December 1876 paa Sønderris, var ved Konfirmationsalderen i Huset hos sin Onkel i Søften Præstegaard; fulgte i 1892 med sine Forældre til Amerika; opholdt sig fra 1897 i halvandet Aar hos sin Onkel, Købmand P. W. Madsen i London.

Gift 20 September 1899 i Brooklyn med Axel Sophus Olsen (Søn af Skibskaptajn Thomas Ferdinand Olsen i Frederikshavn og Anna Marie Fallan), født i Trondhjem 30 Juni 1871; rejste 1893 til Amerika, ansat 1899 som Bogholder ved Perth Amboy Dry Dock Co., New York, Kortorchef for samme Firma.

Børn:

1. Olaf la Cour Olsen, f. $^{26}/_{6}$ 1900 i Richmond Valley, Staten Island
2. Norman la Cour Olsen, f. $^{20}/_{10}$ 1903 i Perth Amboy
3. Gertrude Anina la Cour Olsen, f. $^{12}/_{12}$ 1910 smstd.

D 4. Dorthea Emilie la Cour, født paa Sønderris 22 Januar 1880, død 28 November 1882 smstd.

C 5. HANS CHRISTIAN DITLEV LA COUR, født 6 Maj 1843 paa Skærsø, opkaldt efter sin Faders Plejeforældre, Krigsraad Møller og Kone (se S. 118). 1849—53 gik han i Aarhus Borgerrealskole, 1853—55 i Latinskolens Realklasser, 1856—58 hos sine Farbrødre Peter la Cour paa Margrethelund og Christian la Cour i Aalsø. Der-

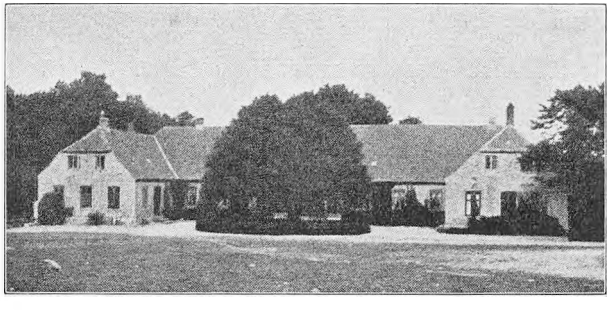

TRINDERUP.

efter lærte han Landvæsenet hos sin Morbroder Peter Poulsen paa Dalsgaard 1858—59, var saa hjemme, men kom 1860 paa Landbohøjskolen, hvor han 1862 tog Landbrugseksamen. 1862—64 var han Forvalter hos Kammerraad J. B. H. Andersen paa Gunderslevholm, tog som Frivillig (Sergent) Del i Krigen 1864, ledede derefter for Landhusholdningsselskabet Overførslen af Kreaturer fra København til Leith 1865, Forvalter paa Trinderup 1866. 2 Aar efter (1868) købte han Havmøllen v. Æbeltoft. 1873 forpagtede han Trinderup v. Hobro af sin Svigermoder og overlod saa Bestyrelsen af Havmøllen til sin yngste Broder Peter. Medstifter af og Formand for Landboforeningen for Hobro og Omegn 1874. I 1880 købte han Trinderup og solgte Havmøllen til sin Broder, der havde bestyret den for ham. 1894 Formand for Maskinafdelingen ved Landmandsmødet i Randers. Ridder af Dannebrog s. A. 1898 valgtes han til Landstingsmand for 9de Kreds; bortforpagtede 1899 Trinderup til sine to ældste Sønner, men har vedblivende Bolig paa Gaarden.

Gift 29 Maj 1868 i Hornum med MARIE SOPHIE UTZON VANDBORG (Datter af Proprietær, Stænderdeputeret Mathias Peter Vandborg og Johanne Steenild), født 11 November 1841 paa Trinderup, lærte 1866 Mejeri og Husholdning paa Dybvad, død 11 Maj 1909 paa Trinderup.

9 Børn (D 1—D 9).

D 1. MATHIAS PETER VANDBORG DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 4 April 1869 paa Havmøllen, tog Præliminaireksamen fra Hobro Realskole 1884, lærte Landvæsen paa Kvelstrup 1886—87, Forvalter paa Rugaard 1889—90, aftjente sin Værnepligt ved Livgarden 1890—91, var derpaa hjemme som Forvalter, indtil han i 1899 overtog Forpagtningen af Trinderup sammen med sin Broder Lauritz. Han har jævnlig paa Forretningsrejser (Studehandel) besøgt Hamburg.

D 2. LAURITZ ULRIK DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 25 December 1870 paa Havmøllen, lærte Landvæsen paa Kjærgaard v. Aarhus 1888—90, aftjente sin Værnepligt ved Livgarden 1892—93, Forvalter paa Gl. Estrup 1893—94, Bestyrer af Bellehøj v. København 1894—98 og drev her en meget stor Kvægforretning; overtog 1899 sammen med sin ældste Broder Trinderup i Forpagtning; har rejst i Sverrig og Norge og jævnlig besøgt Hamborg (Studehandel).

Gift 10 November 1910 i Sulsted med HELGA ELISABETH JØRGENSEN (Datter af Købmand i Aalborg S. C. Jørgensen og Elisabeth, f. Mørch), født 28 Juni 1887.

3 Børn (E 1—E 3).

E 1. HANS CHRISTIAN DITLEV DORNONVILLE DE LA COUR, født 4 August 1911.

E 2. ELISABET DORNONVILLE DE LA COUR, født 14 Juni 1912, død 4 Marts 1913.

E 3. MATHIAS PETER VANDBORG DORNONVILLE DE LA COUR, født 28 April 1914.

D 3. JOHANNES DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 26 November 1872 paa Havmøllen, gik i Aarhus Kathedralskole

1884—91, Student herfra 1891, cand. polyt. 1897, aftjente sin Værnepligt ved Ingenieurregimentet Sommeren 1897, arbejdede et Aar under Stadsingenieuren i Aarhus, antoges i Maj 1899 som ledende Ingenieur af et Kanalanlæg i Lifland til Flødning af Tømmer og har i denne Egenskab rejst i Tyskland og Rusland. Tog 1905 tilbage til Danmark, hvor han blev til 1907, da han drog til de nordamerikanske Fristater og Canada og opholdt sig der fra 1907—12; er nu Ingenieur og Entrepreneur i Aarhus.

Gift 28 December 1912 i Aarhus med DORTHEA ELIZABETH WEDSELTOFT (Datter af Oberst Thomas August Johannes Wedselstoft og Christine, f. Barfoed), født 7 Juli 1881.

2 Børn (E 1—E 2).

E 1. PIERRE DORNONVILLE DE LA COUR, født 15 Decbr. 1914.

E 2. PAUL DORNONVILLE DE LA COUR, født 5 Decbr. 1915.

D 4. ELLEN KIRSTINE POULSEN LA COUR, født 8 Marts 1875 paa Trinderup, var i Søften Præstegaard et Fjærdingaar før sin Konfirmation; lærte i Sommeren 1894 Vævning paa Veumhus i Askov, opholdt sig paa Landboskolen ved Lyngby fra 1894—96.

Gift 22 Juni 1901 i Hvornum med sit Næstsødskendebarn THEODOR SOPHUS DORNONVILLE DE LA COUR (se S. 204).

D 5. PIERRE DORNONVILLE DE LA COUR, født 4 December 1877 paa Trinderup; lærte Landvæsen paa Skærsø fra Maj 1895 til November 1897; var en Række Aar Forvalter paa Mølgaard; var derefter dels i Rusland, dels i Siberien, men opholder sig nu i Sandstow (De forenede Stater, Amerika) hvor han virker som Entrepreneur og Ingenieur.

D 6. JØRGEN Carl Agathon Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 6 December 1879 paa Trinderup, tog Præliminaireksamen fra Hobro Realskole 1895, gik fra Begyndelsen af 1896 paa Kaptain Ulrichs Kursus i Aarhus; bestod Marts 1898 Adgangseksamen til Officersskolens næstældste Klasse, men ikke saa højt oppe, at han blev optaget, Rekrut (Infanterist i Aarhus) April—Oktober 1898, kom s. A.s Efteraar paa Kronborg som Secondlieutenantselev, udnævnt til Secondlieutenant $^{10}/_{6}$ 1899 og ansattes ved 9 Bat. (Aalborg), men forrettede Tjeneste ved 30 Bat. (smstd.); indtraadte som Elev i Officersskolens næstældste Klasse Oktbr. 1899; tog Afgangseksamen herfra Marts 1901, valgte Rytteriet og ansattes ved 3 Dragonregiment (Aarhus); udnævntes til Premierlieutenant $^{1}/_{10}$ s. A. med Ansættelse v. 8 Regiment, men forrettende Tjeneste ved 3 Dragonregiment, under $^{23}/_{10}$ s. A. ansat ved dette Regiment. Ritmester 1916.

D 7. Christiane MARIE Sophie Utzon Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 8 Februar 1882 paa Trinderup, var Sommeren 1900 paa Askov Højskole, opholdt sig efter sin Konfirmation en Del paa Lynderupgaard; var paa Hjortshøjlund v. Aarhus to Aar, derpaa hjemme paa Trinderup til Efteraaret 1908, da hun rejste til New York, hvor hun opholdt sig først hos sin Fætter, Lauritz la Cour, derpaa et Aar paa et Børnehjem, lærte saa Sygepleje paa „The New York Hospital", afsluttede sin Uddannelse der 1913, gjorde saa privat Pleje til Decbr. s. A., hvorpaa hun rejste hjem til Danmark. $^{7}/_{8}$ 1914 rejste hun til Paris, til det amerikanske Hospital, hvor hun var til November 1915, tog derpaa til den amerikanske Ambulance, ligeledes i Paris for at pleje saarede franske Soldater; rejste hjem til Danmark i Juli 1916 paa ubestemt Orlov; i Sommeren 1917 tog hun til Amerika for mulig ad den Vej at naa til Frankrig.

D 8. Holger Emanuel la Cour, født 18 Juli 1884 smstd., død 17 August s. A. smstd.

D 9. Charles THEODOR Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 18 Oktober 1884 smstd., tog Præliminaireksamen fra Hobro Realskole 1900; 1901—04 i Handelslære i Skive, 1904—05 i København, aftjente sin Værnepligt i Aarhus 1905, Befalings-

mandselev paa Kronborg 1905—06, Secondlieutenant v. 11 Bataillon (Aalborg) 1906, forsat til Viborg og hjemsendt 1907, drog

til Argentina i Maj 1908, hvor han fra Juni 1908 til November 1908 arbejdede som Plovkarl i Bahia Blanca, fra December 1908 til Juli 1909 som Dreng ved en Jærnbaneudstikning i Patagonien fra Puerto Deseado til Lago Buenos Aires. Fra August 1909 til November s. A. virkede han som Hestetæmmer og Trainer i Provinsen Cordoba, fra Decbr. 1909 til Februar 1911 som Ingenieurassistent i Cordobabjærgene. Februar 1911—Juli s. A. var han Nivelleur ved forskellige Arbejder i Pampa Central og i Gran Chaco, 1911—1914 Ingenieur ved Jærnbanekonstruktion i Cordobabjærgene og i Santa Fé. Vendte hjem 1914, Secondlieutenant 1914—16.

C 6. JACOB Ludvig Vauvert la Cour, født 25 April 1844 paa Skærsø, opkaldt efter sin Faders Ungdomsven, der var med til at at købe Skærsø (se S. 120), gik i sin Farbroder Peters Kostskole paa Margrethelund 1852—60; lærte Landvæsen i Hjemmet og gik derefter paa Arresødal Højskole hos sin Broder Jørgen 1864—65; lærte Landvæsenet i Skotland 1865; forpagtede Skærsø (sammen med sin Broder Niels) $^{1}/_{5}$ 1867, købte den (ligeledes sammen med sin Broder) $^{1}/_{5}$ 1871, men $^{17}/_{9}$ 1873 overdrog Niels sin Del til sin Broder Jørgen, der derefter ejede Skærsø sammen med Jacob la Cour til Jørgens Død $^{21}/_{2}$ 1898. 24 April 1874 havde han Bryllup i Tilst med JOHANNE Cathrine Faurschou (Datter af Proprietær Jens Lassen Faurschou til Brændstrup og Ane Johanne Steenild), født 21 Juni 1851 paa Frederikkesminde, død paa sin 29-aarige Fødselsdag 21 Juni 1880. Ved hendes Jordefærd hed det om hende: „Hun havde vidst at skabe en Lykke, et Hjem for sin Husbond, som han næppe forud selv havde anet; han gik saa ene, ofte saa tung i Sinde, — hun kom, hun forstod ham, fordi hun elskede ham, hun bar Lys og Varme ind i hans Sind, som i hans Hjem, hun hjalp ham saa trofast at bære Byrderne, og hun fordoblede hans Glæder"; i den korte Tid, hun var Husfrue paa Skærsø, forstod hun at vinde alles Kærlighed, og det sagdes om hende, — og det betød meget — at den unge Frue slægtede den gamle paa, og at den virkelige

Nød og Trang ikke forgæves søgte Hjælp og Raad paa den gamle Gaard. — Jacob la Cour var fra 1879—86 Medlem af Draaby Sogneraad og de 3 første af disse Aar dets Formand; i en Aarrække var han i Sundhedskommissionen (valgt af Amtet) og Snefoged og Hegnsynsmand samt Medlem af den stedlige Sundheds-

SKÆRSØ AVLSGAARD.

kommission (valgt af Sogneraadet). I 1884 oprettedes der paa Skærsø et Centrifugemejeri, der siden har været drevet som Fællesmejeri, udvidet og forbedret navnlig i 1887 og 1898; næsten alle Avlsbygningerne nedbrændte $^{28}/_{7}$ 1887, men genopbyggedes samme og de følgende Aar. I Aarene fra 1874—1890 tilplantede han ca. 240 Tdr. Ld. og indgik i 1897 med hele det tilplantede Areal, ca. 300 Tdr. Ld., i Hedeselskabet (tog Fredskovsforpligtelse derpaa). 1903 udkøbte han sin Svigerinde, Agate la Cour, der havde taget Medejerskabet i Arv efter sin Mand, af Fællesskabet; han døde 25 Oktober 1912 paa Skærsø af en hæftig Lungebetændelse efter kun faa Dages Sygeleje. Ved hans Død hed det om ham: „Jacob la Cour gik værdigt i sin Faders Fod-

spor og var ligesom Faderen noget af en Foregangsmand. Særlig havde han kastet sin Kærlighed paa Plantningssagen. Han deltog ikke meget i det offentlige Liv, men levede stille paa sin Ejendom, som han fra 1903 drev som Eneejer."

Gift 1ste Gang 24 April 1874 i Tilst med JOHANNE CATHRINE FAURSCHOU (se ovenfor).

2den Gang 9 August 1883 i Draaby med THORA VILHELMINE HERSKIND (Datter af fhv. Tømmerhandler Søren Herskind og Anna Margrethe Winther), født 6 Juni 1853 i Aarhus, var 1/2 Aar i Alling Præstegaard (v. Laven), ligeledes 1/2 Aar hos Propr. Petersen paa Holmstrupgaard og 1 1/2 Aar hos Fabrikant Frich i Aarhus; blev 1/12 1880 Husbestyrerinde paa Skærsø. Hun døde 25 Marts 1917 paa Skærsø.

14 Børn (D 1—D 14).

D. 1. LAURITZ ULRIK LA COUR, født 17 Marts 1875 paa Skærsø; gik i Skibelunds Efterskole 1887—89; lærte Landvæsen hos Propr. Højlund paa Søholm 1889—91; gik paa Lyngby Landboskole i Vinteren 1892—93; Underforvalter hos Propr. Holten Nielsen paa Tølløsegaard 1/5—1/11 1893; Forvalter hos Bestyrer Andersen paa Dronninggaard 1/11 1893—1/11 1894; derefter Forvalter hjemme indtil 1/11 1898; opholdt sig derefter i Hjemmet, hvorfra han væsentligst drev Hestehandel og Slagteri. Købte 15/8 1902 Mariesminde i Draaby Sogn. „Jeg købte Gaarden for 30,000 Kr. med 1000 Kr. Udbetaling; der fandtes kun 3 Heste og 1 Ko paa Gaarden, Bygningerne var næsten helt sammenfaldne og Marken i en daarlig Forfatning; jeg begyndte da allerede samme Efteraar at eksportere Føl og Heste til Sønderjylland og kom derved til at tjene en Del Penge, som jeg saa kunde faa den daarlige, forsømte Gaard sat i Stand og Drift for." Boede der til 1/10 1907; overtog 1/11 1906 Skærsø i Forpagtning og havde den til 1/11 1914. Købte 1914 Mariendal i Draaby Sogn (180 Tdr. Ld.) og i Foraaret 1915 160 Tdr. Ld. til af forskellige Naboer, men denne Jord, saavelsom Mariendal var i en meget daarlig Kultur. „Jeg har atter igen solgt lidt fra af det oprindelige Mariendal, saa alt i alt er den nu i 1917 paa 325 Tdr. Ld. Besætningen var ogsaa paa

Mariendal, da jeg købte denne, meget mangelfuld; der var kun 3 Køer, 14 Heste og nogle Svin og Faar. Jeg har vedblivende drevet en stor Hestehandel i Danmark og en Del i Sverrig, og det skal bemærkes, at ved Verdenskrigens Begyndelse (i 1914), da Heste steg til den tredobbelte Værdi[1], tjente jeg atter en Del Penge, som saa brugtes til at faa Mariendal sat i god Drift for. Mariendal er smukt beliggende, 4 Kilometer fra Ebeltoft, med en henrivende Udsigt over Kattegat til Samsø, Tunø, Hjelm og over Helgenæs og Mols Banker. I Efteraaret 1915 begyndte jeg ogsaa at handle med Gaarde og har siden da købt og solgt ca. 25 Gaarde og mindre Gaardbrug."

Gift 14 Decbr. 1907 med ALBERTHINE KOMINE MORTENSEN (Datter af Sognefoged, Gaardejer Erik Schjøt Mortensen Eriksen og Anna Rasmussen Holst), født i Egens v. Rønde 6 Oktober 1877, Husbestyrerinde hos sin tilkommende Mand $^1/_6$ 1904, død 30. Marts 1915 paa Lukasstiftelsen i København.

D. 2. JENS LASSEN FAURSCHOU DORNONVILLE DE LA COUR, født 15 Maj 1876 paa Skærsø; kom 1887 i Fengers Realskole (Aarhus) og 1888 i Aarhus Kathedralskole (boende hos sin Onkel Aubert paa Vestereng), Student 1894; var derefter 1 Aar paa Brødr. Jensens Maskinværksted (Kbhvn.); begyndte Oktober 1895 at studere ved Polyteknikum i Zürich og tog i Marts 1899 Diplom-Eksamen herfra som Maskiningeniør; ansat $^1/_4$—$^1/_{10}$ 1899 ved Brown, Boveri & Co. i Baden (Svejts); $^1/_2$ 1900 privat Assistent hos Professor Arnold i Karlsruhe. $^1/_{10}$—$^1/_3$ 1904 Leder af Prof. Arnolds private Ingenieurkontor og desuden $^1/_{10}$ 1903—$^1/_8$ 1904 Docent i elektriske Kraft- og Baneanlæg ved den tekniske Højskole i Karlsruhe. Under Opholdet i Karlsruhe udarbejdede og udgav han sammen med Prof. Arnold „Die Gleichstrommaschine" 2 Bd. og „Die Wechselstromtechnik" 6 Bd. samt flere Smaaskrifter. $^{15}/_9$ 1904—$^{15}/_9$ 1907 Chef-Ingeniør hos Bruce Poobles & Co. Ltd., Edinburgh, hvor han bl. a. indførte de af Prof. Bragstad og ham selv opfundne Kaskadeomformere. $^1/_{10}$ 1907—$^1/_1$ 1914 teknisk Chef

[1] I Aug. Maaned 1914 købte jeg 3 Heste for 1810 Kr. og solgte dem sidst i November s. A. for 4800 Kr.

og senere teknisk Direktør for „Allmänna Svenska Elektriska A. B." i Vesterås, hvor han ombyggede og tredobblede disses Fabrikker for elektriske Maskiner. Siden 1/7 1914 Direktør for Norsk Hydro-elektrisk Kvælstofaktieselskabs (Kristiania) elektriske Afdeling og siden 1/12 1915 ogsaa Direktør for deres Lisenzafdeling. 1/11 1914 overtog han efter Faderens Død sin Fædrenegaard Skærsø med Brunmosegaarden, overtog i 1916 Marinus Gravs og Severin Horns Ejendomme og overtog 1/4 1917 sin Mødrenegaard Frederikkesminde samt S. P. Trues Gaard i Stubbe, saa at Skærsø Hovedgaards Jorder snart atter er samlede. I 1916 deltog han i Startningen af Svenska Elektrokemiska Industri A. B. i Stockholm.

Gift 27 Decbr. 1905 i Draaby Kirke med Anna MARIA Kopferer (Datter af Funktionær i Badiske Statsbaner Cornelius Kopferer og Josephine, født Ruckte), født i Schübelbach (Kanton Schwyz, Schweitz) 18 Marts 1884, opvokset i Karlsruhe i /B; i 1904—05 i Pension i Lausanne.

4 Børn (E 1—E 4).

E 1. BJARNE Sigfrid Dornonville de la Cour, født 15 Febr. 1910 i Vesterås.

E 2. BEATRICE Ragnhild Dornonville de la Cour, født 19 November 1911 i Vesterås.

E 3. Paul HROAR Dornonville de la Cour, født 6 December 1914 i Kristiania.

E 4. Jarl LENNART Dornonville de la Cour, født 7 Januar 1917 i Kristiania.

D 3. Ane JOHANNE Steenild Faurschou la Cour, født 18 Januar 1878 paa Skærsø, død 23. Maj 1886 smstd.

D 4. POUL Faurschou Dornonville de la Cour, født 13 April 1879 paa Skærsø; kom 1892 i Fengers Realskole (Aarhus) tog Præliminaireksamen 1895; begyndte at arbejde paa Dybroes Fabrik (Aarhus), men maatte af Helbredshensyn ophøre dermed; gik 1/10 1896—1/4 1897 paa „Teknisk Skole" i Aarhus; rejste i Maj 1897 til Zürich, blev 1/10 s. A. optaget paa den derværende tekniske Skole; Ingenieureksamen herfra Marts 1901; ansat hos Prof. Arnold

i Karlsruhe April—Oktober s. A.; siden 1/9 1901 fast Ansættelse som elektrisk Ingenieur paa Fabrikken Volta i Reval; var derefter ansat ved Fabriken Bruce Peables & Co., Edinburgh; han døde 11 Maj 1912 i Edinburgh.

Gift 25 Marts 1906 i Reval med BETTINA MATHILDA LILIENKAMPFF (Datter af Apotheker Bernhard Lilienkampff og Mathilde Marie, f. Jürgens), født i Stavropol, Kaukasus. Gift 1ste Gang med Arnold Soerensen, Reval.

1 Barn (E 1).

E 1. HELGA VERA DORNONVILLE DE LA COUR, født 6 Oktbr. 1911.

D 5. JOHANNES FAURSCHOU LA COUR, født 21 Juni 1880 paa Skærsø; lærte Landvæsen 1/11 1894—1/11 1898 hjemme, paa Trinderup, paa Egebjærg (Vendsyssel) og Raagøgaard, et Aar hvert Sted; gik paa Lyngby Landboskole Vinteren 1899—1900; Rekrut Marts—Oktober 1900 (Infanterist i Aarhus); fra 1900—1902 Forvalter hjemme. 1902—03 Underforvalter paa Hellerup; 1903—04 Tørve- og Besætningsforvalter paa Skærsø. Købte 1/4 1905 en Moscejendom (47 Tdr. Land) af fhv. Vejassistent M. C. Wienholt, Grenaa, købte 9/9 1905 2 Tdr. Ld. ved Smidstrup Station, hvorpaa jeg byggede Tørvestrøelsefabrik og senere har bygget Savværk og Træuldsfabrik; 1/5 1906 købte jeg en Gaard paa 46 Tdr. Ld. ved Pindstrup St., hovedsagelig Landbrug og egen Beboelse, har i Foraaret 1908 bygget 2 Arbejderboliger til 4 Familier i hver og har senere ved Køb udvidet Bedriften. I Virksomheden beskæftiges ca. 30 Arbejdere om Vinteren, ca. 100 om Sommeren. 1917 overgik Tørvefabriken til et Aktieselskab.

Gift 3 Marts 1909 i Ringkøbing med MARGRETHE ANDREA JENSEN (Datter af Mejeribestyrer J. Lorensen Jensen og Anna Margrethe Jensen), født 11 Septbr. 1884 i Ringkøbing.

4 Børn (E 1—E 4).

E 1. JACOB LUDVIG LA COUR, født 19 Septbr. 1909 i Pindstrup.

E 2. HARRY LA COUR (Tvilling til en dødfødt Broder), født 13. Decbr. 1910 paa Fødselsstiftelsen i Aarhus, død 18 Decbr. 1910.

E 3. Poul Erling la Cour, født 29 Marts 1913 i Pindstrup.

E 4. Wagner la Cour, født 17 Decbr. 1914 smstd.

D 6. MARGRETHE la Cour, født 25 Juli 1884 smstd.; var Vinteren 1900—01 i Søften Præstegaard. Opholder sig paa Skærsø.

D 7. VOLMER la Cour, født 9 Septbr. 1885 paa Skærsø, gik en Tid i Aarhus Realskole, lærte i 2 Aar Landvæsen hjemme og fra

1/4—1/11 1902 hos sin Farbroder paa Holmegaard; derefter hjemme igen fra 1/11 1902—1/11 1903, paa Hellerup paa Fyen til 1/11 1904; var Soldat fra April 1906 til Juli 1907. Forvalter paa Skærsø til 1/11 1908. I Skotland 2 Maaneder hos sin Broder Poul, i Vest Canada til 1910. Hjemme 1 Aar og igen i Vest Canada til 1911. Overtog 1/11 14 sammen med sin Broder Einar Skærsø i Forpagtning.

Gift 7 September 1915 med ANNA Christensen (Datter af Mølleejer Christensen og Sofia, f. Hegaard, født 5 Februar 1880 i Skellerup Mølle v. Silkeborg.

1 Barn (E 1).

E 1. ELISABETH la Cour, født 1 August 1916.

D 8. ANNA la Cour, født 11 Novbr. 1886 paa Skærsø, deltog i Husgærningen hjemme, gennemgik Vævekursus i Askov 1906 og 1910, var fra Maj til Oktober 1907 i Edinburgh hos sin Broder, Vinteren 1907—08 i København og Septbr. 1908—Septbr. 1909 i Bodø, Norge hos Landbrugsskolebestyrer Nielsen, hvis Datter, Asbjørg, er gift med hendes Fætter Vilhelm la Cour fra Lyngby, var April—Maj og Oktbr.—Decbr. 1911 i Vesterås hos sin Broder, forestod Husholdningen paa Valsølillegaard fra Maj 1913 til 1/11 1914, derpaa hos sin Svigerinde, Fru Bettina D. de la Cour, i København til 1/11 1915, hjemme til 1/4 1917 og har siden da ført Husholdningen for sin Broder paa Frederikkesminde.

D 9. EJNAR LA COUR, født 13 Maj 1888 paa Skærsø. Realexamen fra Trustrup Realskole 1905. Elev paa Elektroteknisk Læreanstalt 1906. Landvæsenselev hos Landbrugskandidat Andersen, Lundemarksgaard 1907. Pioner 1908 ved Ingenieurregimentets Kyst-Signalkompagni, ledede Skov- og Mosearbejdet paa Skærsø 1909—11. 1912 studeret Frøavl paa Fyn. 1913—14 bestyret Skov- og Mosebruget for sin Mor. Siden 1/11 1914 været Medforpagter af Skærsø.

D 10. JACQUES LA COUR, født 19 Septbr. 1889 paa Skærsø, gik i Trustrup Realskole fra 1901 til Sommeren 1906, lærte Landvæsen hjemme til Maj 1907, dernæst paa Raaballegaard Maj 1907—Maj 1908, paa Gl. Estrup Maj 1908—Maj 1909, Forvalter paa Skærsø til Maj 1910, paa Helgenæs v. Nakskov 1910—13, paa Kjærup v. Ringsted 1913—14, Bestyrer af Mariendal v. Ebeltoft 1/5—1/11 1914, var paa Malling Landbrugsskole Vinteren 1914—15, købte Oktober 1915 Nøbbøllegaard v. Søllested, men solgte den atter i Foraaret 1917 og købte Hønneruplund ved Gelsted Station s. A.

Gift 29 December 1915 i Draaby Kirke med ALMA MARIE QVARNSTRØM (Datter af Værkmester paa de svenske Statsbaners Værksted i Boden J. A. Qvarnstrøm og Hustru Mærta, f. Person), født 1 Marts 1890 i Jæmtlands Len, Sverige.

D 11. INGEBORG LA COUR, født 27 December 1890 paa Skærsø, modtog først Undervisning hjemme, gik derefter i Trustrup Realskole 1904—07, tog Realeksamen 1907, Handelsskoleeksamen 1909, opholdt sig Septbr. 1911 til Maj 1912 i Edinburgh, var fra Aug. 1912 til Decbr. 1913 paa Kontor i Aarhus, har siden været hjemme undtagen Sommeren 1915; var da i Vejstrup Præstegaard paa Fyn.

D 12. THORA VILHELMINE HERSKIND LA COUR, født 29 Maj 1892 paa Skærsø, død 25 Oktober s. A, paa Skærsø.

D 13. ELLEN KIRSTINE LA COUR, født 17 Juli 1894 paa Skærsø, modtog først Undervisning hjemme, gik derefter i Fru Thørrings private Skole i Æbeltoft og tilsidst i Trustrup private Realskole, hvorfra hun tog Realeksamen 1911, var fra Novbr. 1913 ung Pige hos Kapt. Hansen i Dragør, til August 1914, siden hjemme undtagen Vinteren fra November 1915 til Maj 1916, som hun tilbragte hos Kapt. Hansen i København.

D 14. PETER LA COUR, født 20 Juli 1896 paa Skærsø, modtog Undervisning hjemme 1902—05, gik derefter i Fru Thørrings Privatskole i Æbeltoft og 1907—12 i Trustrup private Realskole, tog Realeksamen Sommeren 1912, Landvæsenselev paa Skærsø Vinteren 1912—13, paa Lundemarksgaard v. Herfølge $^1/_4$ 1913—$^1/_4$ 1914, paa Rabenslyst, Fyn fra $^1/_4$ til $^1/_{10}$ 1914, hjemme til $^1/_4$ 1915, derpaa paa Skovgaard ved Kolding til $^1/_5$ 1916, blev indkaldt som Rekrut ved Infanteriet i Slagelse $^3/_9$ 1916, Kornet Oktober 1917.

C 7. POUL LA COUR, født 13 April 1846 paa Skærsø, opkaldt efter sin Morbroder Poul Poulsen paa Rolsegaard. Aaret efter hans Fødsel købte hans Fader Jægergaarden, hvor Familien boede 1848—52, og Poul fik saaledes sin første Undervisning hos en Frk. Kruse i Aarhus. 1853 blev han sat i Kostskole paa Margrethelund, hos sin Farbroder Peter, og gik der, til han 12 Aar gammel blev overflyttet til 3die Klasse i Randers Latinskole. Dengang var det hans Tanke at blive Præst, men det varede ikke længe, før Matematik og Fysik helt fangede hans Interesse. Han har selv fortalt[1], hvorledes han som 15-aarig ved Aarseksamen med Flothed fremsatte den ptolemæiske Læresætning, saa at Læreren var tavs, fra han begyndte, til han sluttede med: Og det var det, der skulde bevises. Derimod var det smaat med Sprogkundskaberne (han fik tg. i Fransk og mdl. i Græsk til Artium), saa Rektor ved Translokationen beklagede, at en saa begavet Discipel skulde dimitteres med 2den Karakter. Allerede mens han gik i Latinskolen, vaagnede Opfindertrangen hos ham, men foreløbig var det uløselige Opgaver (Vinklens Tredeling,

[1] Julebogen 1903 S. 112.

Perpetuum mobile), han kastede sig over, hvad han dog ikke dengang var klar over. 1864 blev han Student, drog til København, gik paa Landbohøjskolen og tog polyteknisk Adgangseksamen 1865. Imidlertid var det særlig Meteorologien, der optog ham, og oplysende derom er et lille Træk, som Morten Pontoppidan, der netop den Sommer (1865) gæstede Skærsø, har opbevaret[1] og som viser den Iver, der allerede da besjælede ham, naar han tog sig noget for. „Paa den Tid", skriver Pontoppidan, „var det Meteorologien, en her i Danmark hidtil udyrket Videnskab, der stærkt optog ham. Og Gaardens Røgter havde Ordre til at vække Student Poul hver Morgen Kl. 3, at han kunde komme op og gaa sin Runde i Mark og Skov og aflæse de Thermometre, han paa forskellige Steder havde opstillet, saa vidt jeg ved for at sammenligne Mark- og Skovtemperatur. Efter endt Aflæsning gik Poul la Cour i Seng igen." Mulig var det Begyndelsen til den Undersøgelse af Skovenes Indflydelse paa Klimaet, hvorom han nogle Aar senere skrev sin første videnskabelige Afhandling.

1865—68 studerede han Ingenieurfagene og tog nu sin 2den Eksamen ved Universitetet. I Vinteren 1868—69 underviste han hos sin Broder paa Landboskolen v. Lyngby, samtidig med at han gjorde sine Studier færdig, saa han i April 1869 kunde tage Magisterkonferents i Fysik med Meteorologi som Hovedfag. Efter endt Embedseksamen var la Cour Soldat 1869—70 og blev udtaget til Korporal og den paafølgende Vinter 1870—71 genoptog han sin Virksomhed som Lærer ved Landboskolen v. Lyngby. 1870 foretog han en Studierejse til Uetrecht, hvor den moderne Meteorologis Grundlægger, Buijs Ballot, virkede, samt til Edinburgh og Christiania og gjorde den følgende Vinter sin første Opfindelse, idet han paaviste, hvorledes man kan maale Skyernes Højde, hvad der i 1872 belønnedes med Videnskabernes Selskabs Sølvmedaille med den Motivering, at „hans lille Afhandling indeholder flere Oplysninger om disse Forhold (ɔ: Skyernes Højder) i Landet end alle dem, man hidtil har kunnet samle." Imidlertid havde han været ude paa sin anden Rejse, der denne Gang gik til Søs, da det var hans Opgave at lære Sømandens Forhold til Vejrliget at kende. Over Wales (Swansea) tog han til Sicilien (Messina), hvor han modtoges af et Tilbud om at overtage Pladsen som

[1] Studenterhjemmets Julebog 1911 S. 49.

Underbestyrer ved det nyoprettede meteorologiske Institut i København; tog over Triest, Wien, Berlin og Hamburg hjem og overtog 1/4 1872 den ham tilbudte Stilling. Aaret efter (4 April 1873) holdt han Bryllup med HULDA CHRISTINE NIELSEN BIRKEDAL BARFOD (Adoptivdatter af Poul Frederik Barfod og Emilie Birkedal), født 28 Juni 1850 paa Københavns Nørrebro, adopteret 27/7 1851, var 1866 i Huset hos Præsten Rørdam i Ondløse; gik Sommeren 1867 paa Askov Højskole, var 1869—70 i Huset hos sin ældste Svoger og Søster paa Landboskolen og 1870—71 hos sin Fætter, Forpagter Ludvig Thomsen paa Edelgave. Hulda Barfods Betydning for la Cours kristelige og menneskelige Udvikling kan næppe anslaas for højt. Hans Interesser havde hidtil ikke spændt vidt; men nu aabnede hun hans Blik for Aandslivet. Ved hendes Jordefærd udtalte han: „Skulde jeg da udtrykke under et, hvad der var hendes Grundsyn, som gennemtrængte hele hendes Væsen, da er det den Sandhed, at Kærligheden er den største Stormagt i Verden." Det er da ogsaa fra hende, la Cour oprindelig fik det Ord, som siden er blevet kendt og kært som hans Valgsprog: „Prøv — med Kærlighedens stærke Arm,"[1] Død i Askov 5. Decbr. 1878.

1874 opfandt la Cour det fonotelegrafiske System, der gjorde det muligt at sende flere Telegrammer gennem den samme Traad paa engang, og det følgende Aar (1875) modtog han Videnskabernes Selskabs Guldmedaille for denne Opfindelse, ligesom han modtog Understøttelse (1876 og senere) af Rigsdagen, Carlsbergfondet m. m. til Fortsættelse af sine videnskabelig-praktiske Forsøg. Juli 1875 gjorde han en Rejse gennem Polen og Rusland til det telegrafiske Møde i St. Petersborg og derfra gennem Polen og Tyskland hjem; opfandt Aug. 1875 Tonehjulet, gjorde i September s. A. en Rejse til London; tog i Oktober med sin Kone og sin Søster Jenny gennem Tyskland, Schweitz og det sydlige Frankrig til Syditalien, hvor han i 6 Maaneder for sin Sundheds Skyld opholdt sig i Cava dei Terreni, ikke langt fra Neapel hos en katholsk Præst. Fra denne Italiensrejse stammer hosføjede Billede, der paa Bagsiden (med Poul la Cours Skrift) spøgefuldt betegnes som En Fiskerfamilies Hyrdetime i Sorrento 26. 3. 1876,

[1] Askov Lærlinges Aarsskrift for 1912 S. 23—24.

helliget den 7de April 1876 [Fr. Barfods 65-aarige Fødselsdag]. $^{30}/_{5}$ 1876 naaede Italiensfarerne hjem (gennem Østrig og Tyskland). Fra $^{1}/_{4}$ 1877 søgte la Cour sin Afsked som Underbestyrer ved meteorologisk Institut for at kunne have frie Hænder til sine videnskabelige Arbejder. 1878 rejste han til Paris, hvor han delvis solgte sin Opfindelse til elektrisk Ingenieur Hardy og gik i Regeringens Ærinde hjem over Bruxelles for at gøre sig kendt med Vandstandsmaalinger sammesteds. Overtog i 1878 Stillingen som Lærer i Mathematik og Fysik ved Askov Folkehøjskole, hvor han virkede i 30 Aar, til sin Død 1908. Han havde (i 1884) Tilbud om at blive Direktør for meteorologisk Institut, men foretrak at blive i Askov. Det var ved et Møde der i 1878, at la Cour, som der er bleven sagt, „dagedes for den danske Højskole som en Solstraale";[2] „han fandt Askov som et velsignet Sted, og det fandt ham som et dejligt Menneske."[3] Om hans Virksomhed som Lærer ved Askov Højskole er der talt og skrevet meget. Vi skal her blot nævne følgende: Ved hans Død stod der at læse i Folkebladet for Svendborg Amt under Mærket H. R. E[gebjærg]: „Det er sikkert oftere gaaet, som det gik i en Kreds af Askovelever, der for godt en Snes Aar siden var kommen ind paa en Karakteristik og Bedømmelse af deres Lærere. Vi holdt meget af alle vore Lærere, men der var dog ved hver enkelt et eller andet, som vi kunde ønske anderledes; en lidt mere personlig tilgænge-

FRA SORRENTO.[1]

[1] Det forestiller, som sikkert mange vil kunne se, Poul la Cour og hans Søster, Frk. Jenny la Cour, udenfor Huset, medens hans første Hustru, Hulda, f. Barfod, ses i Vinduet. Fotografiet er velvilligst laant mig af Poul la Cour's ældste Søn, Docent Dan la Cour.

[2] Askov Lærlinges Aarsskrift for 1908 S. 58 (H. Rosendal).

[3] Askov Lærlinges Aarsskrift for 1912 S. 29 (Even Marstrand).

lig, en anden lidt mere sammentrængt i sin Fremstilling, en tredje noget mere punktlig med sine Timer o. s. fr. Men la Cour var der ikke en eneste, der paa noget Punkt kunde ønske anderledes, end han var, hverken som Lærer eller iøvrigt i sit Forhold til Eleverne."

„Hans Lærervirksomhed i Mathematik og Fysik", siger Helge Holst[1], „fik stor Betydning for de nævnte Fags Stilling her i Landet, idet han højnede deres Anseelse som Højskolefag og vakte en levende Interesse for dem indenfor vide Kredse af Landbefolkningen. Medens tidligere Historien havde haft en altoverskyggende Førsterangsstilling som Højskolens „Vækkelsesfag", der skulde drage Elevernes Blik fra Pløjemarken ud mod større Vidder, viste la Cour, at det samme kunde naas ved Mathematik og Fysik, og ved sin paa en Gang fængslende, klare og jævne Fremstillingsmaade i Forening med sin personlige Begejstring gjorde han disse Fag saa tiltrækkende, at det for mange Askovelever blev la Cours Timer, der bragte dem det rigeste Udbytte."

Men dertil bidrog ogsaa, at han, der var Videnskabsmand, kunde forene dette med barnlig Tro og „i et Foredrag, der ellers havde en rent faglig Karakter, let og naturligt kunde gøre Overgangen til at tale om de dybeste og højeste Ting." Og derfor har Even Marstrand Ret, naar han siger[2]: „Naar vi nu tænker tilbage paa vor uforglemmelige Lærer Poul la Cour. . . . . tænker vi ikke saa meget paa hans pædagogiske Evner, paa den Klarhed, der var over ham, men paa den Hjertevarme, den rene og stærke Tro, der lyste ud af al hans Færd."

Haand i Haand med hans Undervisning paa Skolen gik Foredragsvirksomhed rundt i Landet. Og la Cour var en Mester til at tale, en Mester til at forklare selv de sværeste og vanskeligst tilgængelige Problemer indenfor sin Videnskab. Ved hans Død gik følgende lille Historie, der kan tjene til Belysning deraf, rundt i en Del Blade:

„Der var Efteraarsmøde hjemme paa min Egn. Poul la Cour skulde tale . . . . En gammel Nabohusmand, vi havde i Dagleje, havde vi ikke noget videre at give at bestille, da vi alle tog til

[1] Fysisk Tidsskrift VI S. 194.
[2] Askov Lærlinge 1912 S. 42.

Mødet, og vi fik saa den Idé at tilbyde ham, at han maatte gaa med. „Det er vist ikke noget for mig", sagde han, „men naar a alligevel faar min Dagløn, saa—" Saa gik vi til Mødet. Det store Hus var propfuldt af Mennesker. Der var mødt op mod 3000 Tilhørere, næsten udelukkende Bønder og mange, som aldrig havde hørt et Foredrag før.

Saa traadte Poul la Cour frem. Han vilde tale om Himmelrummet, om Himmellegemernes Forhold til hinanden . . . Vor Husmand sad lige over for mig og syntes at forberede sig paa en lille Slummer . . .

Da la Cour sluttede og jeg atter saa mig om i Salen, faldt mit Blik først paa den gamle Husmand. Han sad lige foran mig. Munden stod halvaaben, og Øjnene stirrede endnu paa den Talerstol, la Cour havde forladt. Jeg trak ham i Ærmet for at spørge ham, hvad han syntes om Foredraget. Men han mærkede det ikke. Han vedblev at stirre paa Talerstolen.

Da vi fulgtes ad hjem, havde han ikke Ord nok at sige om Foredraget. Det var alligevel „det skønneste", han nogensinde havde hørt.

Vi gik begge og faldt hen, hver i sine Tanker over Foredraget. Nogen Tid efter afbrød Husmanden Tavsheden. „Men der er noget, a er ked af", sagde han stilfærdig med et Suk. „Og det er?" spurgte jeg forundret. „At Sidsel ikke ogsaa kom med til det Møde". Sidsel var hans Kone.

I 1881 gjorde la Cour en Rejse til Amerika, navnlig i Anledning af Tonehjulet, og 1882 lykkedes det ham at sælge det amerikanske Patent. 1883 opfandt han Spektrotelegrafien, der i og for sig var en smuk Opfindelse, men ikke har faaet nogen praktisk Anvendelse, og nu, efterat den traadløse Telegrafi er kommet frem, endnu vanskeligere vil faa den. 1891 begyndte han med Statsunderstøttelse at foretage Forsøg med en mindre Mølle over Vindkraftens Anvendelse, opfandt samme Aar Kratostaten, hvorved han har bragt Vinden til at drive Maskiner med en jævn Hastighed; i 1897 blev han ved forhøjede Bevillinger paa Finansloven sat i Stand til i Askov at bygge en større Forsøgsmølle med Laboratorier. Imidlertid bragte den ham paa forskellige Maader Skuffelser, og der kom ikke saa meget ud af Forsøgsmøllens Arbejde, som mange havde ventet, skønt han nedlagde mange af sine bedste Kræfter i Arbejdet der. Dog er

der Fagmænd, som tror, at der i kommende Tider vil vise sig store Frugter af dette Arbejde. Opfandt (sammen med Mekaniker Rink) i Sommeren 1900 en „Metode til Udvaskning af Kvægsølvkatoder under ensartede Forhold", hvorpaa der toges Patent (et Aktieselskab — Dansk Alkali-Kompagni — stiftedes i 1902 til

ASKOVHUS.

Opfindelsens Udnyttelse). Han var Formand i den Elektricitetskommission, som skulde føre Tilsyn med Stærkstrømsanlæg her i Landet.

1899 blev han Formand i den nystiftede „Nordisk Forening" i Danmark; han var Medlem af „Den københavnske Kirkefond" og af „Menighedskonventet" fra begges Oprettelse; Bestyrelsesmedlem af „Kirkeligt Samfund af 1898", Formand for Askov Valgmenighed fra dens Begyndelse 1899, titulær Professor 1894. Ridder af Dannebrog 1902.

Af hans Skrifter skal nævnes: „Skovenes Indflydelse paa Varmen" (Tidsskr. f. Fysik og Kemi IX), Femaarsberetning fra det kgl. Landhusholdningsselskabs meteor. Komite for 1866—70; Sammenhængende Skylags Højde (Vid. Selsk. Forhandlinger 1871);

Bearbejdelse af Tyge Brahe's meteor. Dagbog (1876), Tonehjulet (1878), Historisk Matematik (1888); Menneskelegemets Bygning og Livsvirksomhed (1889); Regulering af Vindkraft etc. (Tidsskr. f. Landøkonomi 1892); „Historisk Fysik" (sammen med Jacob Appel) (2 Bd. 1896—97); „Menneskeaandens Sejre (sammen med Helge Holst) (1904); „Forsøgsmøllen (I—IV, 1901—03); Landlige Elektricitetsværker (sammen med Jacob Bjerre [1907] udg. af Dansk Vind-Elektricitetsselskab). En Følge af la Cours Deltagelse i Folkeuniversitetsundervisningen er den lille Bog „Tidens Naturlære". I Eventyrform har han søgt at fremstille Energiens Forvandling i „Trolden tøjlet, tæmmet og taget i Tjeneste (med Illustrationer af Troels Trier). Desuden har han skrevet en Mængde Artikler og Afhandlinger i Tidsskrifter og Blade.

Han døde 24 April 1908 i Askovhus, og ved Budskabet om hans Død skrev Forfatteren Andersen-Nexø i „Politiken": „Den græd ej for Guld, som aldrig Guld aatte! Derfor kunde man derinde (d. v. s. i København) køre roligt videre, men hver Mand herude maatte standse og se sig tilbage, da Posten kom cyklende langs Landets Veje med Budskab om, at nu var den Aand gaaet bort, der — maaske mere end nogen anden — havde aabnet Bondens Sans for Verdens Grænseløshed udefter og Livets uendelige Rigdom indad i ham selv". Men ved hans Jordefærd lød det gennem Valgmenighedspræst Axel Helvegs Mund: „Velsignet af Gud, varmet af Guds Naades Varme stod han lysende iblandt os. Hvor har det ikke lyst om os, store og smaa, fra ham! . . . Der er en Sol slukket iblandt os. Men det, som lyste i ham, den Guds velsignede, slukkes aldrig. Vi kan jo slet ikke forstaa, at vi ikke skal se ham mere. Han fyldte iblandt os, ikke blot som Videnskabsmand og som Skolemand, men fyldte sin store Plads som Gudsbarnet i Guds Menighedskreds".

Stærkest, smukkest og sandest træder dog la Cours Eftermæle frem i Bjørnstjerne Bjørnsons Vers, som ogsaa staar paa hans Gravsten:

Opdagertanker, klare, høje
og lykkefager Kærlighed,
de mødtes i hans store Øje
som Solskin i et Blomsterbed.

Blandt Bønderne han vilde blive,
og der, hvor de var Stævne sat,

han gav (og straalte ved at give)
sin Lærdoms og sin Hjærteskat.

Under sit Billede skrev han:

Verdens Uhrværkets Tandhjul lidet os agter:
— Lykkelig den, der betroer sig til evige Magter!

Gift 1ste Gang 4 April 1873 i Vartov med HULDA CHRISTINE NIELSEN BIRKEDAL BARFOD (se ovenfor).

2den Gang 2 Juni 1882 i København med CHRISTINE MARIE MARSTRAND (Datter af Bager og Dampmøller i København Troels Casper Daniel Marstrand og Caroline Emilie Carlsen), født 30 Juni 1851 paa Svanemøllen ved København, rejste Septbr.—Decbr. 1865 i Syden, i Huset hos Pastor Nansen (i Taps) Novb. 1870—Maj 1871, gik paa Askov Højskole Somrene 1871 og 1872, derefter Lærerinde smstd. i Gymnastik og Haandarbejde til 1879, 1877 i Norge, 1878–79 i Paris, Pyrenæerne, Rom; hos Pastor Hoff (i Ubberup) Vinteren 1880—81, derefter hos Pastor Knudsen (i Lejrskov) et halvt Aar for at lære Husholdning; fulgte 1901 sin Mand paa en Rejse til Norge.

8 Børn (D 1—D 8).

D 1. DAN BARFOD LA COUR, født 12 September 1876 i København, foretog i 1889 sammen med sin Fader en Fodtur i Norge

(Christiania—Bergen); læste til Studentereksamen i Askov, privat dimitteret fra Lyceum (København) 1895; gjorde baade før og efter sin Studentereksamen som „Jungmand" ombord paa Damperen „Skjalm Hvide" nogle Ture mellem Vesterhavs- og Østersøhavne, der endte med, at han blev indlagt paa Øresundshospitalet som lidende af Kolera; privat Assistent hos Professor Christiansen i Vinteren 1895—96; Rekrut (Infanterist i Aarhus) April—Oktbr. 1896, beordredes til at gennemgaa Secondlieutenantskolen paa Kronborg Oktbr. 1896—Juni 1897, udnævnt til Secondlieutenant $^{12}/_{9}$ 1897; Assistent hos Professor Bohr Efteraaret 1897—Foraaret 1899; deltog Juli 1899—April 1900 i en Nordlysekspedition til Island (Akureyri) under Ledelse af Bestyreren for „Meteorologisk Institut", Adam Poulsen; ansat Juni 1900 som

Assistent ved „Meteorologisk Institut“ (ved Vejrtjenesten); foretog s. A. en mindre Rejse til Potsdam og Wolfenbüttel i videnskabeligt Øjemed; Novbr. 1900—April 1901 Chef for en Nordlysekspedition til Utsjoki (70° n. Br., paa Grænsen mellem norsk Lapmarken og Finland); Mag. scient. (Magisterkonferens i Fysik) 1902. Afdelingschef ved meteorol. Institut April 1903; Docent ved polyteknisk Læreanstalt i Meteorologi 1908. Danmarks Repræsentant i den internationale Polarkommission (Commission polaire internationale), deltog som saadan i det konstituerende Møde i Brüssel. Formand i fysisk Forening. I Raadet for det kgl. danske geografiske Selskab. Har udgivet bl. a. et Arbejde „Quasinivellement“ og har leveret adskillige vidensk. Afhandlinger til Tidsskrifter, har udgivet en Forklaring til Vejrkort. Har foretaget talrige Rejser i videnskabelige og tjenstlige Øjemed til Tyskland, England, Frankrig, Skotland, Holland, Belgien og Island. Ledede Elektrikerkursus i Askov 1908.

Gift 13 Februar 1903 med Maren ANNA Sophie Momsen (Datter af Prop. Momsen og Marie Vilhelmine, f. Aarestrup), født 6 Juni 1876.

4 Børn (E 1—E 4).

E 1. Karen Hulda Christine la Cour, født 2 Oktober 1907.

E 2. Poul Fritz la Cour, født 3 Juni 1909.

E 3. ERIK la Cour, født 2 April 1911, død 10 Marts 1917.

E 4. Else Annelise la Cour, født 9 Juli 1915.

D 2. Christine CHARLOTTE Barfod la Cour, født 4 Novbr. 1877 i København, opholdt sig i Søften Præstegaard 1891—92 og 1893—94, hos Dr. Barfod i Kbhvn. 1894—95, hos Pastor Poulsen (i Ryslinge) 1896—97; var Sommeren 1897 med sine Forældre paa en Tur til Sverrig (Udstillingen i Stockholm); Septbr. 1898—Septbr. 1899 Husholdningselev i Prins Christians Køkken paa Sorgenfri; Oktbr. 1899—Oktbr. 1900 Husholdningslærerinde i Frk. Zahles Institut (København.); Jan.—Decbr. 1901 uddannet i Sygepleje paa Københavns Amts Sygehus og i Januar 1902 paa Fødselsstiftelsen; fra Febr.—Maj s. A. privat Sygeplejerske ved Th. B. Hansens Bureau; fra Juni fast Sygeplejerske ved Københavns Amts Sygehus.

„I England arbejdede jeg 8 Aar, dels i London Hospital, dels paa forskellige Steder i Landet. Foretog i Vinteren 1905—06 med min Broder og Svigerinde en Rejse gennem Tyskland, Østrig og Italien til Malta og derfra gennem Tunis og Algier til Sahara, hvor vi boede i Oasen Biskra i 3 Uger, og derfra videre til Marokko og Gibraltar og gennem Algeciras (under Conferencen), Spanien og Frankrig til London. Plejemoder for Rigshospitalets Afdeling for Børnesygdomme fra 1 Maj 1911. Har under Krigen (Jan. 1915) rejst gennem Tyskland over Schweitz til Frankrig, hvor jeg i 4 Uger gjorde Tjeneste ved den amerikanske Ambulance, og rejste Juni 1916 over Norge og England til Sydfrankrig, hvor jeg i 2 Maaneder arbejdede ved en engelsk Ambulance, som modtog Tyfus og Dysenteripatienter fra Dardanellerne[1]. Rejste Foraaret 1917 til Nordamerika for at studere Sygepleje der.

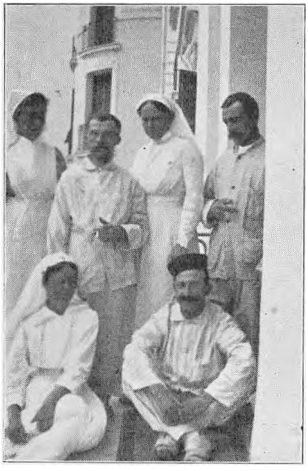

D 3. Poul Frederik Barfod la Cour, født 3 December 1878 i Askov, død samme Dag.

D 4. HULDA Marstrand la Cour, født 14 December 1883, smstd., død 25 Januar 1888 smstd.

D 5. JULIE Vilhelmine Marstrand la Cour, født 29 Juni 1885 smstd.; i Huset hos Pastor Lassen (Asperup) Maj 1900—April 1901; var Sommeren 1901 med sine Forældre paa en 4 Ugers Rejse i Norge. Gennemgik Frk. Zahles Privatlærerindekursus 1903—05, Uddannet paa Centralinstituttet for Gymnastik i Stockholm 1910—12. Har rejst i Norge, Sverig, England, Tyskland, Schweitz og Italien.

Gift 2 Juni 1912 med Højskolelærer Aage Møller

[1] Hosstaaende Billede er taget i den engelske Ambulance. Den siddende Mandsperson hed, efter Charlotte la Cours Opgivelse, la Cour og meddelte, at en Broder til hans Oldefader havde forladt Frankrig, uden at man senere havde hørt noget til ham. Skulde denne Broder være Pierre la Cours Fader?

(Søn af Skolebestyrer Peder Møller og Emilie, f. Jessen), født 18 Oktober 1885 i Odense.

Børn:
1. Poul la Cour Møller, f. $^{26}/_{6}$ 1913.
2. Ellen Kirstine la Cour Møller, f. $^{20}/_{4}$ 1915.

D 6. ELLEN KIRSTINE MARSTRAND LA COUR, født 19 Oktober 1886 smstd., død 9 December 1913. Gift 24 Juli 1909 med PAUL FOG PETERSEN (Søn af Pastor P. N. Petersen og Anna Susanne Cathrine Fog), Trælasthandler i Hobro.

Børn:
1. Vagn Fog Petersen, f. $^{31}/_{7}$ 1910
2. Ingrid Fog Petersen, f. $^{16}/_{12}$ 1911.
3. Ellen Kirstine Fog Petersen, f. $^{9}/_{12}$ 1913.

D 7. TROELS MARSTRAND LA COUR, født 19 Maj 1889 smstd. 1904—07 i Maskinlære hos Niels Hansen, Ferritslev; Vinteren 1907—08 Vallekilde Højskole (Haandværkerskole og Delingsførerskole); tog 1900 Prøven som Elektriker ved Forsøgsmøllen i Askov, arbejdede derefter som Montør ved elektriske Anlæg; var fra 1911—12 Maalerassistent ved Kolding Elektricitetsværk. Arbejdede fra Juni 1912 til Decbr. s. A. paa Bergmanns Elektricitätswerke, Berlin og fra $^{10}/_{1}$ 1913 til $^{10}/_{1}$ 1914 i Maschienen-Fabrik-Oerlikon, Zürich. Har siden 1914 dels været indkaldt gentagne Gange til Sikringsstyrken, dels hjulpet sin Broder Dan med forskellige Eksperimenter og Arbejder i Danmark og Sverige (Göteborg).

D 8. SKJOLD MARSTRAND LA COUR, født 13 September 1891 smstd. Polyteknisk Kandidat 1914; siden 1916 i Firmaet Christiani & Nielsen.

C 8. LAVRITZSTINE LA COUR, født 19 Febr. 1848 paa Skærsø, opkaldt efter sin Fader og Moder; gik 1857—60 i sin Farbroder Peters Kostskole paa Margrethelund og var dernæst $1^{1}/_{2}$ Aar hos sin Svoger Siegumfeldt i Lyngby; gæstede med sin Fæstemand (Husbonde) Norge 1868, 1874 og 1876—77.

Gift 31 August 1871 i Draaby med EMIL RENE AUBERT (Søn af Professor Ludvig Cæsar Martin Aubert og Ida Dorthea Maribo), født 13 November 1843 i Kristiania; var først 3 Aar ved Handelen og dernæst ved Studeringerne; lærte saa fra 15/6 1865 Landvæsenet hos sin Onkel Thaulow paa Havmøllen v. Æbeltoft, fra Novb. 1866 hos Jensen paa Holmegaard v. Hobro; styrede 1867—68 Havmøllen for sin Faster Thaulow; Forvalter paa Nissumgaard ved

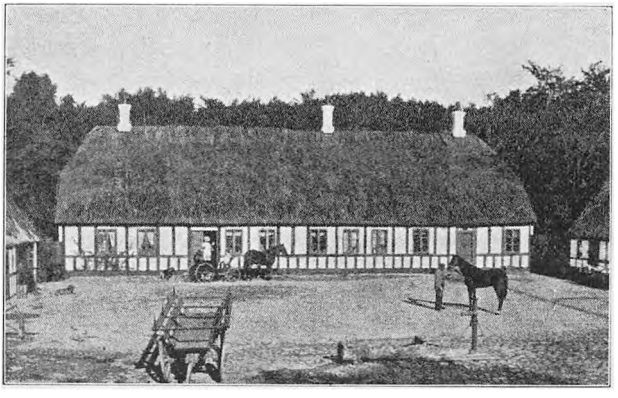

VESTERENG.

Skanderborg 1868; styrede fra Nytaar 1869 Sølyst v. Grenaa for sin Svigerfader; købte den 1871 af ham og fik 1873 Skøde paa den; mageskiftede den 1876 mod Vestereng v. Aarhus, som han tiltraadte April 1877; købte Lystejendommen „Rolighed" v. Aarhus 1886, solgte den 1892; købte en lille Ejendom ved Andkærvig (Vejlefjord) 1893; bosatte sig her i 1894, mens der blev antaget en Bestyrer paa Vestereng; flyttede tilbage til Vestereng i Efteraaret 1895; solgte Gaarden i Efteraaret 1898 paa Grund af Sygdom og flyttede atter til Andkærvig; død 15 September 1901 her. Af Tillidshverv beklædte han flere, mens han var paa Vestereng: Taksator i Kreditforeningen, Delegeret i jydske Landboforeninger, Deltager i Bedømmelsen af ypperlig dyrkede Huslodder og Revisor i Foreningen for trængende jydske Landmænd; i en yngre Alder havde „Det kgl. Selskab for Norges Vel" tildelt ham Sølvmedalje for hans Virksomhed for norske Mejerskers Uddannelse i Danmark.

Hun solgte efter sin Mands Død Ejendommen i Andkærvig i April 1902 og flyttede til sin Søster paa Veumhus i Askov, hvor hun var i 1½ Aar, lejede derpaa en lille Lejlighed i Askov og

havde i Huset hos sig sin Søsterdatter, Charlotte la Cour, der havde en lille Børneskole; boede senere 1 Aarstid paa Skærsø, men byggede sig tilsidst et lille Hus, ganske nær Skærsø, „Lyslet" kaldet, hvor hun fremdeles bor.

C 9. JENNY ERASMINE LA COUR, født 20 Maj 1849 paa Jægergaarden v. Aarhus, opkaldt efter sin Morbroder Jens Poulsen og dennes Kone; gik 1857—60 i sin Farbroder Peters Kostskole paa Margrethelund og var dernæst, sammen med sin Søster Lavritzstine, halvtredie Aar hos sin Svoger Siegumfeldt i Lyngby, hvor han læste baade med dem og med Professor Langhoffs 2 Døtre; gik paa Askov Pigehøjskole 1872 (og paany 1876, tildels dog som Lærerinde); var med sin Søster Lavritzstine i Norge 1874: flyttede efter Forældrenes Død til sin Broder Povl i København og gjorde med ham den italienske Rejse 1875—76; styrede efter sin Svigerindes Død $^{16}/_{3}$ 1877 Huset paa Havmøllen for sin yngste Broder, Peter og blev Plejemoder for hans lille Søn, Aage. Efter sin Svigerinde Huldas Død overtog hun fra 1878—82 Ledelsen af sin Broder Pouls Hus i Askov og Omsorgen for hans 2 Børn, Dan og Charlotte, 2 og 1 Aar gamle. Hendes Broder Peters Søn, Aage, 2 Aar gammel fulgte med hende til Askov, hvor han blev, indtil han efter Faderens Bryllup med Henrikgine Skafte ($^{3}/_{7}$ 1879) igen kom tilbage til Havmøllen.

Var Vinteren 1882—83 i Huset hos Valgmenighedspræst Hoff i Ubberup. I Sommeren 1883 med paa det nordiske Højskolelærermøde paa Sagatun og som Fortsættelse deraf med paa Turen til Trondhjem og Stiklestad; styrede i Vinteren 1883—84 Huset for Grosserer Robert Groth (Kbhvn.). Var Somrene 1882, 1883 og 1884 Lærerinde i Haandarbejde ved Askov Højskole. Blev af Skolen anmodet om at overtage en Ejendom i Askov, „Veumhus" for der at danne et Hjem for unge Piger, da Højskolen ønskede at gøre et Forsøg med videregaaende Pigeskole om Vinteren 1885—86, ligesom der fra 1878 havde været udvidet Skole for Mænd. Begyndte den første Vinter med 20 unge Piger, der fik Kost og Bolig paa „Veumhus", hvortil ogsaa en Del af Højskolens Undervisning blev henlagt i de første Aar. Købte 1885 Veumhus og byggede i 1886, da Elevantallet voksede, en Fløj til. Har siden

da været Husmoder for ca. 24 Elever hver Vinter, saavel som fast Lærerinde i Haandarbejde ved den udvidede Højskole. Tog i December 1896 Missionær Franks 4-aarige Datter Edith til sig som Plejebarn. I 1901 fik hendes Søster Lavritzstine Aubert efter sin Mands Død i et Par Aar sit Hjem paa Veumhus, indtil hun igen fik sit eget. Var i Sommeren 1888 sammen med sin Søsterdatter, Johanne Siegumfeldt, paa Hvilan Højskole, Skåne, og tog

VEUMHUS.

der et Kursus i Vævning. Gav de følgende 2 Aar private Kursus i dette Fag. Blev 1891 Leder af „Dansk Husflidsselskab"s første Vævekursus, som afholdtes paa „Veumhus" om Sommeren og har siden da ledet disse Kursus. Som oftest har der været afholdt 2 hver Sommer. Deltagerne deri faar Kost og Bolig paa Veumhus. Byggede 1895 „Vævehuset". Udgav 1897 (i Forbindelse med Johanne Siegumfeldt) „Vævebog for Hjemmene". Begge havde i 1893 gjort en Rejse til Norge og Sverige for at studere Vævningen der. Fik 93 sin Søsterdatter Anna la Cour i Huset, og denne har siden da været knyttet til Hjemmet paa Veumhus. Var sammen med hende til Skolemøde i Stockholm 1897, i Schweitz 1899, ligesom de i 1905 foretog en længere Rejse til Italien (Florents, Rom, Neapel), og i 1906 var de til Højskolelærermøde i Finland. Rejste i Sommeren 1910 sammen med Anna la Cour, Edith Franks og Marie Bjerge en Tur i Norge (Telemarken, Hardanger, Christiania). Fik 1913 „Dansk Husflidselskab"s store Sølvmedalje som Anerkendelse for 25 Aars Virksomhed ved Selskabets Vævekursus, hvor der ialt er bleven undervist 7-800 Deltagere. Er valgt ind i for-

skellige Bestyrelser, blandt andre 1902 i Bestyrelsen for „den skandinaviske Sømandsmission i Calcutta", hvis Formand hun har været de sidste Aar, og 1916 i „Dansk Husflidselskab"s Bestyrelse.

C 10. PETER HOLGER MAGARUS CHRISTIAN DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 21 April 1852 paa Jægergaarden, modtog sin første Undervisning i Hjemmet (af gamle Urtekræmmer Madsen

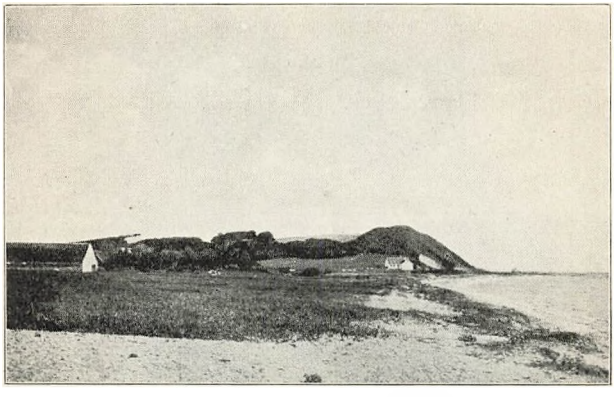

HAVMØLLEN (MED JÆRNHATTEN).

og sine ældste Søstre), gik i sin Farbroder Peters Kostskole paa Margrethelund 1861—62, dernæst i Latinskolens Realklasser i Randers 1862—67 og i Aarhus 1867—69, hvorfra han tog den store Præliminaireksamen, lærte Landvæsenet hos sin Broder Christian paa Havmøllen 1869—70, gik derefter paa sin Broder Jørgens Landboskole 1870—71, lærte Landvæsen først paa Skærsø og dernæst paa Frisenfeldt og var Underforvalter og Dræningsforvalter hos sin Fætter Albert la Cour paa Sædingegaard 1871—73; aftjente sin Værnepligt som Infanterist i Kbhvn. 1873, Underkorporal 1874, styrede saa Havmøllen for sin Broder Christian og forpagtede den 1/5 1875. Havde 17 Septbr. 1875 Bryllup i Vartov med KRISTINE SJARLOTTE GOTE BIRKEDAL BARFOD (Datter af Povl Frederik Barfod og Emilie Birkedal), født 24 April 1852 paa Mosedal v. Kbhvn., var Klasselærerinde hos Natalie Zahle 1871—73 og Lærerinde i sin Broder Frederiks Pigeskole 1872—75, død paa Havmøllen efter næsten 7 Maaneders Sygeleje 16 Marts 1877. Hele hendes korte Livsfærd var idel Kærlighed, Trofasthed og Selvopofrelse, idel Fred og Glæde i Herren.

Købte 1880 Havmøllen af sin Broder Christian, byggede en lille Kalkovn 1882, genoptog Kalkbrydningen i Arnak og drev Kalkbrænderi, anlagde 1884 et Centrifugefællesmejeri, valgtes 1887 til Sekretær for den nyoprettede Landboforening for Ebeltoft, Trustrup og Rønde, byttede i 1891 Havmøllen (værdsat til 70,000 Kr.) med

HOLMEGAARD.

Holmegaard v. Nakskov (værdsat til 200,000 Kr.), byggede ny Kostald, Kalvestald og Affaldsrum 1893, Hestestald, Karlekammer og Vognport 1901, Svinestald 1902 og medvirkede 1899 ved Opprettelsen af Vestlollands Landboforening, hvis Formand han var til 1912, stillede sig 1901 til Folketingsvalg i Sakskøbingkredsen som Højres Kandidat uden at opnaa Valg, købte 1902 Øen „Enehøje" i Nakskov Fjord for 71,300 Kr., anlagde et Motormejeri der, byggede Havnemole og anskaffede Motorbaad 1903—06, byttede 1907 Enehøje (værdsat til 100,000 Kr.) med Gammelbygaard (værdsat til 50,000 Kr.), som han dog solgte samme Aar, har i de følgende Aar købt en Række Gaarde og Huse, men har som Regel atter skilt sig af med dem, ligesom han har staaet mange af Slægten bi med Raad og Daad ved Indkøb af Gaarde; indlagde Elektricitet

til Lys og Kraft paa Holmegaard 1913—14; Medlem af Branderslev Sogneraad 1902 (Formand 1906), Medlem af Bestyrelsen for Vestlollands Sukkerroeforening 1891—96 og 1902—03, Medlem af Bestyrelsen for Tyendespareforeningen for Vestlolland 1908—11, Medlem af Lokalbestyrelsen for Lollands Stift for Kirkeligt Landsforbund og af Overbestyrelsen for samme Efteraaret 1913.

Gift 1ste Gang 17 September 1875 i København (Vartov) med KRISTINE SJARLOTTE GOTE BIRKEDAL BARFOD (se ovenfor).

2den Gang 3 Juli 1879 i Herredskirke v. Nakskov med HENRIKGINE SKAFTE (Datter af Proprietær Jens Peter Jensen Skafte og Bolette Birgitte Buch), født 10 December 1854 paa Trollelundsgaarden ved Nakskov, gik i Skole bl. a. hos Pastor Immanuel Barfod i Karleby, i hvis Hjem hun lærte sin Mands første Hustru at kende og fulgte ved dennes Ægteskab med til Havmøllen for at hjælpe med ved Husvæsenet (1875—76); derefter opholdt hun sig til Foraaret 1878 i sine Forældres Hjem i Vester Karleby og fra den Tid til sit Bryllup, der holdtes paa hendes Forældres Guldbryllupsdag, i hendes Barndomshjem i Vester Karleby, hos sin Søster, Enkefru Larsen i Nakskov.

6 Børn (D 1—D 6).

D 1. AAGE BIRKEDAL BARFOD DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 23 August 1876 paa Havmøllen, opdroges indtil 3 Aars Alderen af sin Faster Jenny, Elev i Lyngby Realskole 1889—90, gik i Skole i Askov 1890—92, Landvæsenselev paa Langø ved Nakskov 1892—93, i Hjemmet 1893—94, i Brendstrup v. Aarhus 1894—95, Elev paa Landboskolen v. Lyngby 1895—96, Forvalter paa Brede Ladegaard 1896—97, Trainkonstabel 1897—98, Underkorporal 1898, bestyrede Kannikegaard v. Aakirkeby 1898—1900, derefter Forvalter hjemme til sit Bryllup; forpagtede sin Svigerfaders Gaard „Lille Grammegaard" 1900—1905, købte $^{11}/_{8}$ 1905 Sandbygaard (76 Td. Ld.) for 58,000 Kr. og i 1909 Naboejendommen Frihavegaard (54 Td. Ld.) for 55,000 Kr. Efter i Vinteren 1910 at have delt Sandbygaard i 2 Parceller frasolgte han Hovedparcellen med Bygningerne paa og et Areal af 22 Tdr. Ld., medens han lagde Resten (54 Tdr. Ld.)

ind under Frihavegaard. Har opført nyt Stuehus og senere nye Udlænger til Frihavegaard.

Gift 28 September 1900 i Aakirkeby med THORA MARIE JENSEN (Datter af Landmand Ole Antoni Jensen og Ellen Margrethe Kofod), født 4 September 1875 paa Grammegaard.

3 Børn (E 1—E 3).

E 1. ESTER CHARLOTTE DORNONVILLE DE LA COUR, født 8 Juni 1902 paa Grammegaard, undervistes først i Hjemmet, kom derefter i Nakskov private Realskole.

E 2. INGER MARGRETHE DORNONVILLE DE LA COUR, født 25 Maj 1904 smstd., gaar i Nakskov private Realskole.

E 3. POUL FREDERIK BARFOD DORNONVILLE DE LA COUR, født 20 Maj 1910 paa Sandbygaard, gaar i Nakskov private Realskole.

D 2. HENRIK DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 4 September 1880 paa Havmøllen, tog Præliminaireksamen 1896 fra Nakskov Realskole, dernæst Elev i Nykøbing Latinskole 1897—99, Student 1899, tog Philosophicum 1900, lærte Gartneriet, senere Medhjælper hos Gartner Køster i Brabrand 1904—07, vilde danne et Gartneri paa Holmegaard 1907—08. Død 2 Oktober 1908.

D 3. GUNNER SKAFTE DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 3 April 1882 paa Havmøllen, kom 1891 i Nakskov Realskole,

tog Præliminaireksamen 1897; lærte Landvæsen hjemme 1897—99, paa Rane Ladegaard (v. Ebeltoft) 1899—1900, aftjente sin Værnepligt som Infanterist i Kbhvn. 1902 og gennemgik Secondlieutenantskolen paa Kronborg 1903, var derefter Forvalter hjemme paa Holmegaard til Foraaret 1904 og paa Asserstrup v. Nakskov til Foraaret 1905. Blev Efteraaret 1904 ved sin Indkaldelse til Manøvre udnævnt til Secondlieutenant. Forvalter paa Holmegaard 1905—08; købte 1908 Cypressegaard ved Sakskøbing.

Gift 8 Maj 1908 med LILY CHRISTINE HOFFMANN (Datter af Entrepreneur Johan Heinrich Hoffmann og Elise Henriette, f. Hinrichsen), født 20 April 1888 paa Damsmark, Guldager, tog 1905 Præliminaireksamen, lærte Husvæsen paa Holmegaard.

5 Børn (E 1—E 5).

E 1. RUTH DORNONVILLE DE LA COUR, født 30 Marts 1909 paa Cypressegaard, gaar i Sakskøbing private Realskole.

E 2. KNUD ASGER HOFFMANN DORNONVILLE DE LA COUR, født 25 August 1910 smstd., gaar i Sakskøbing private Realskole.

E 3. ELSE DORNONVILLE DE LA COUR, født 11 Marts 1912 smstd.

E 4. GERDA DORNONVILLE DE LA COUR, født 15 Septbr. 1913 smstd.

E 5. ELISABETH DORNONVILLE DE LA COUR, født den 15 Juni 1917 smstd.

D 4. KIRSTIN CHARLOTTE BARFOD SKAFTE DORNONVILLE DE LA COUR, født 19 Februar 1884 paa Havmøllen, undervistes først hos sin Onkel Ziersen (Bartofte), gik derefter i Nakskov Døtreskole, lærte Landhusholdning paa Skærsø 1900—01, hjemme til Novbr. 1905, bestyrede Husholdningen paa „Enehøje" Novbr. 1905—Novbr. 1906, gik paa Tegneskole i Kbhvn. hos Frkn. Mundt og Luplau Vinteren 1906—07, hjemme i Sommeren 1907, i København 1907—08.

Gift 23 Juli 1909 med JOHANNES HENRIK FREIESLEBEN (Søn af Proprietær Frederik Freiesleben og Kirsten, f. Andersen), født 5 Februar 1878 paa Kaastrupgaard ved Kalundborg, gik i Kalundborg Realskole, Soldat (Ingenieur) 1899, forpagtede Kaastrupgaard af sin Fader 1907, overtog Maglebjærggaard 1909, købte Stensø 1912.

Børn:

1. Jens Frederik la Cour Freiesleben, f. $^{6}/_{9}$ 1912 paa Stensø
2. Peter Holger la Cour Freiesleben, f. $^{29}/_{7}$ 1914 smstd.
3. Ellen Kirstine la Cour Freiesleben. f. $^{23}/_{8}$ 1916 smstd.

D 5. INGER SKAFTE DORNONVILLE DE LA COUR, født 2 April 1890 paa Havmøllen, gik i Nakskov Døtreskole.

Gift 20 April 1912 i Branderslev med ERIK SIGURD BIBOW-JENSEN (Søn af Fabrikant Carl Johan Bibow-Jensen og Mette Kirstine Elisabeth, f. Eriksen) født 25 August 1883 i Kristiania, Student fra Horsens Latinskole 1901, cand. polyt. 1907, Ingenieur ved De danske Sukkerfabriker 1907, Fabriksbestyrer ved Sukkerraffinaderiet Phønix under samme Selskab 1916.

Børn:

1. Grethe la Cour Bibow-Jensen, f. $^{11}/_{5}$ 1913 i Lyngby
2. Ingrid la Cour Bibow-Jensen, f. $^{25}/_{12}$ 1916 i København.

D 6. PETER HOLGER SKAFTE DORNONVILLE DE LA COUR, født 8 September 1892 paa Holmegaard, kom 1900 i Nakskov Realskole, tog Præliminæreksamen 1908, lærte Landvæsen hjemme 1908—10, paa Seierlund 1910—11, Elev paa Lyngby Landboskole Vinteren 1911—12, aftjente sin Værnepligt i Nyborg, gennemgik Kornetskolen paa Kronborg, Kornet $^{15}/_{6}$—$^{8}/_{10}$ 1913. Forvalter paa Holmegaard indtil Verdenskrigens Udbrud i August 1914; forrettede Tjeneste som Kornet ved 5te Regiment i Vordingborg indtil Udnævnelsen til Secondlieutenant $^{5}/_{8}$ 1915, Korpsfører for Lolland Falsters Rekylkorps 1915—16, førte Korpset i Oktober 1915 under Efteraarsmanøvrerne, Bestyrer af Cypressegaard ved Sakskøbing i Sommeren 1915, Forvalter paa Holmegaard 1916.

B 4. PETER CHRISTIAN LA COUR, født 26 Januar 1805 i Odder. Han var altsaa kun $4^{1}/_{2}$ Aar, da hans Fader døde, og havde som Følge deraf kun faa Minder om ham fra Tiden, før han blev syg; derimod stod de sidste Dage tydelig for ham. Han mindedes saaledes, hvordan han og den 3 Aar ældre Broder, Lars, laa sammen oppe paa et lille Loftsværelse og talte om, hvordan det skulde gaa, „hvis Fader døde". Lars sagde da barnlig fortrøstningsfuldt: „Vi kan nok hjælpe Moder. Jeg kan godt pløje, og Du, Christian, kan harve". — Om hans første Barndom vil vi forøvrigt lade hans Datter, Georgia la Cour Petersen, fortælle:[1]

„Min Fader har tit udtalt sin Glæde over, at han fik den Lykke endnu nogle Aar efter Faderens Død at blive hjemme hos sin Moder. — — Intet Steds var der for ham hyggeligere end i det lille Hjem i Odder, hvor hans Moder og Tante Worm hjalp hinanden med Husets Arbejde og sad venligt sammen ved deres Rok, mens Drengene ogsaa tidligt lærte at gøre Gavn med deres

[1] Til Grund for den følgende Fremstilling af Christian la Cours Liv ligger hovedsagelig 2 Manuskripter, der velvilligst har været mig overladt til Brug: Minder fra Barndoms- og Ungdomshjemmet, optegnede af Charlotte Lillelund, f. la Cour, og Skriftlige Optegnelser af Georgia la Cour Petersen. Store Partier af dem er citeret ordret, uden at jeg dog har anset det for nødvendigt hvergang at angive, fra hvilken Kilde det er hentet.

Hænder. Deres Moder gav dem den første Undervisning baade i de almindelige Skolefag og i at strikke. Da Fader var 10 Aar gammel, havde han kun de Strømper, han selv havde lavet. Og naar han siden saa Travlhed med Gulvvask og stor Rengøring, kunde han tit udbryde: „Hjemme hos min Moder i Odder blev Gulvet kun skuret 4 à 5 Gange aarligt, men aldrig har der noget Sted været renere og kønnere end der, naar vi Drenge sad ved vort Strikketøj hos hende og Tante Worm, mens det hvide, nystrøede Sand stod i Toppe paa Gulvet eller var fejet i Flammer, Ilden brændte i Kakkelovnen, og de sang eller fortalte Historier for os".

Christian havde gode Evner og let ved at lære, saa det var tidligt hans Ønske at blive Præst, men derom kunde der slet ikke være Tale, da hans Moder ikke kunde faa Raad til at holde ham til Bogen. Hvordan det gik til, at han alligevel naaede frem dertil, har baade han og Moder tit fortalt os. Jørgen la Cour havde en Halvfætter, Albert Philip Bregendahl (1771—1835), som var Præst og Amtsprovst i Skive. Da denne en Gang, i Sommeren 1815, kom til Aarhus, traf han hos fælles Bekendte sammen med Jørgen la Cours Enke. Han spurgte deltagende til hende og hendes Børn og fik det Svar, at det gik dem og hende ganske godt. „De tre ældste Drenge kom straks ud til gode Venner, som har lovet at tage sig af dem, saa det er kun Christian og Carl, jeg har hjemme", sagde hun og føjede til: „Christian vilde jo gærne være Præst, men det kan jeg ikke faa Raad til at hjælpe ham frem til, skønt han er vel begavet. Han er ogsaa nem paa Fingrene, og jeg tænker, naar han bliver stor, at faa ham i Snedkerlære, da jeg haaber, han ogsaa nok kan blive en dygtig Snedker". Bregendahl svarede hertil: „Er det hans Alvor, at han gærne vil læse, saa kan De sende ham op til mig i Skive. Jeg har selv et Par Drenge, som han kan gaa i Skole sammen med, og saa faar vi ham nok hjulpet frem til Student o. s. v."

Da Lotte Guldberg kom hjem og fortalte ham om sit Møde med Bregendahl, blev han meget glad over paa den Maade at faa sit Ønske om Skolegang opfyldt, men samtidig har han sikkert følt det som meget svært at skulle bort fra sit Hjem og alt, hvad han der var sammenlevet med. Den dejlige Natur i Odder og hele Barndomslivets rige Minder stod til hans sidste Time i en yndefuld Glans for ham, men i det altsammen stod Billedet

af hans Moder som det, der straalede ypperst. Samlivet med hende blev nu saa godt som afbrudt og paa en Vis næsten afsluttet.

Det var i Sommeren 1815, at Christian kom til Skive. Fra Odder kørte Madam la Cour og hendes to Sønner, Christian og Carl med den gamle Karl, Jens Rask, som Kusk i egen Vogn derop, men da de naaede Bestemmelsesstedet, var Bregendahl og hans Kone borte fra Hjemmet nogle Dage til et Bryllup hos nogle af deres Venner paa Landet. De vidste ikke bestemt Dagen, da Madam la Cour vilde komme der med Sønnen, men var bange for, det vilde ske, mens de var borte. Det blev da særlig paalagt Jomfru Møller, som i mange Aar var Husjomfru hos dem, og Husets øvrige Folk at tage saa godt mod de ventede Gæster som muligt. Alle var de spændte paa deres Komme, og da Pigebørnene, Marie (f. 1803) og Bine (f. 1809) en af Aftenerne gærne vilde have Jomfru Møller med ud at spadsere, skete det kun paa den Betingelse, at de skulde gaa ad den Vej, hvorfra de fremmede kunde ventes.

Det var en yndig Sommeraften, rimeligvis sidst i August, og de havde ikke gaaet langt, før de saa en Vogn komme mod dem, hvori der sad en ikke ganske ung, men meget smuk Kone ved Siden af en ældre Tjenestekarl med en lille Dreng mellem sig og en lidt større Dreng paa en Skammel ved deres Fødder. Det var Lotte la Cour med sine to Drenge, Christian og Carl, og hendes gamle Tjenestekarl, Jens Rask. Det slog straks Jomfru Møller, at det maatte være dem, de ventede. Hun og Smaapigerne vendte skyndsomst om og naaede ad en Gensti Præstegaarden, før Vognen kunde være der, saa de kunde staa og tage mod Gæsterne i Gaarden, da de kom der".

„Min Moder [thi den lille, da seksaarige Bine ægtede mange Aar efter Christian la Cour] saa her for første og eneste Gang sin tilkommende Svigermoder", fortæller Datteren, „og det samme tiltalende Indtryk gjorde hun paa hende, som saa enstemmig fra alle Sider har lydt om Lotte Guldberg . . . Men hvad der den Aften gjorde mest Indtryk paa den lille 6-aarige Bine var dog den godt 10-aarige, alvorlige og noget forknytte Christian, som hun vidste nu skulde blive her i hendes Hjem. Hun vilde gerne i Lag med ham, men havde ikke rigtig Mod til at nærme sig ham, saa hun stod udenfor Dagligstuedøren og kiggede ind til ham, idet hun sagde: „Tit, tit, Du lille, fremmede Dreng". Senere maatte hun tit døje sine

Brødres Skoser, „fordi hun den allerførste Aften, hun saa Christian, selv havde friet til ham“ . . .

Mange Aar efter som ung Latinskoleelev eller Student drømte han, at han som Præst i Odder gik sammen med Bine som sin Hustru i Præstegaardens „Lund“ under de nys udsprungne Bøge. Denne Drøm blev baade for ham og hende som et Tilsagn om, at de engang skulde faa deres kæreste Ønske opfyldt at komme til at bo sammen paa det Sted, hvor hans Fader en Gang havde haabet at bo i den Gærning, som baade Fader og Søn helst vilde leve i og for. De saa som ældre Ægtefolk med Tak og Glæde Drømmen blive til Virkelighed, men det var desværre kun saa kort de nød Glæden deraf, da Christian kun levede 4 Aar som Præst i Odder.

Gennem 7 Aar fik Christian la Cour nu sit Hjem i den lille, hyggelige Købstad Skive, som ligger kønt med frodige Marker og grønne Enge lige ned til Limfjorden. Det landlige Præg, den har endnu, har sikkert dengang været endnu mere fremtrædende. En rummelig Præstegaard med Bindingsværks Bygninger og en stor Have gav Børnene gode Lege- og Tumlepladser. Der var Avl og Landhusholdning til Præstegaarden. Der blev ført et meget gæstfrit Hus og plejet stor selskabelig Omgang med Byens og Omegnens Embeds- og Herregaardsfolk. Kom der fremmede rejsende, hvis Vej faldt igennem Skive, var der ingen saa god og hyggelig Gæstgivergaard i Byen, at Honoratiores havde Lyst at benytte den, men søgte hellere Bedesteder i private Huse, og vist ikke mindst i Præstegaarden, hvor de altid blev vel modtagne“.

Christian la Cour blev sat i Borgerskolen, hvis Førstelærer, cand. theol. R. Rasmussen, der siden blev Præst i Haasum og Ramsing, senere forberedte ham til Aarhus Latinskole, i hvilken han blev optaget 1822, og hvorfra han blev Student 1824. Samme Aar blev Amtsprovst Bregendahl forflyttet fra Skive til Frelsers Kirke i København som Sognepræst, den samme Kirke, hvorved Grundtvig siden 1822 var Kapellan. Samtidig med at Christian la Cour studerede Theologi, var han Lærer først for sine tre tilkommende Svogre og senere (fra Marts til Oktbr. 1827) for sine Brødre, Frederik og Peter Barfod. 1831 blev han theologisk Candidat. Gentagne Sygdomstilfælde havde medført, at han først fik sin Embedseksamen 7 Aar efter at han var bleven Student. 1832 blev han personel Kapellan i Fakse og lejede der et lille

Hus, som tidligere havde være Bolig for hans Broder Magnus Barfod, da denne var Kapellan der. 30 December 1835 holdt han Bryllup i Ønslev med CAROLINE JACOBINE BREGENDAHL.

„I det lille Kapellanhus" skriver hans Datter Georgia „levede Fader og Moder saa omtrent to lykkelige Aar. Indtægterne var vist kun smaa, men Moder har tit sagt, at en sorgløsere Tid i økonomisk Retning havde de aldrig siden oplevet. En dejlig Egn med de videste Udsigter over den frodige, sjællandske Natur gjorde dem glade og desuden at færdes mellem mange kjendte, gode Venner der paa Egnen, hvor de mødte megen Venlighed. Fader var afholdt og begavet som Præst med „et smukt Organ og en køn og fyldig Sangstemme". At være Præstekone, hvor han var Præst, var Moder fuldt ud nok. Maaske havde han heller ikke endnu den Gang følt noget Savn, men længe troer jeg ikke det varede, før det blev ham en Hjærtesag at kunne røgte sin Præstegærning paa en bedre og mere levende Maade, saa han savnede snart et fyldigere aandeligt Liv".

1837 forflyttedes Christian la Cour som Sognepræst til Nimtofte og Tøstrup, tæt ved den nuværende Ryom Station.

Om Barndomshjemmet i Nimtofte skriver Charlotte Lillelund, Christian la Cours ældste Datter (f. 1836):

... „Som Kvinden elsker Hjemmet, værner Manden om det", maa jeg tit tænke paa, ved at kalde Barndomshjemmet i Nimtofte frem for Tanken. For Mor elskede ret Nimtofte, der stod for hende som det dejligste Sted; den hyggelige Dal som Aaen løber igennem mellem de høje Banker, der er bevokset med Skov, Krat eller Lyng, er som en lille Oase i den ellers temmelig magre og ensformige Egn. Haven, der gik ned mod Aaen, hvor der blev Badehus — og længere henne Lysthus —, havde Far anlagt; efter at han først havde faaet Jorden gjort bekvem ved den Tids Dræning og Arbejde, da det meste af den var Eng, blev den beplantet med forskellige Slags Buske og Træer, hvor der var mest vaadt; men i en større Del af den dyrkedes Peberrod, Kommen og Asparges, der var sjælden paa den Tid. En høj Lyngbakke nær ved beplantede han med Grantræer, som han havde saaet og opelsket i Haven[1]. Og i et Krat lidt længere borte

[1] Herom fortæller Georgia la Cour Petersen: „At Fader og Moder havde plantet de store Grantræer og forvandlet en nøgen Lyngbakke lige uden for Landevejen til den dejligste „Granbakke" stod for mig som et Eventyr, og jeg

fik han Gange skaaret ud og et stort rundt Lysthus lavet, som han overraskede Mor med et Aar paa hendes Fødselsdag, d. 9. Juni.

Christian la Cour var en for den Tid saare dygtig og paapassende Landmand, ja man paastod endogsaa 1845, dog maaske med nogen Overdrivelse, at hans Præstegaard var det bedst drevne Avlsbrug i Amtet; noget maa der imidlertid have været om det, thi hans Ry som Landmand har holdt sig saaledes, at hans Datter, Charlotte, hørte det bekræftet ved et Besøg, hun aflagde paa Egnen efter 60 Aars Forløb.

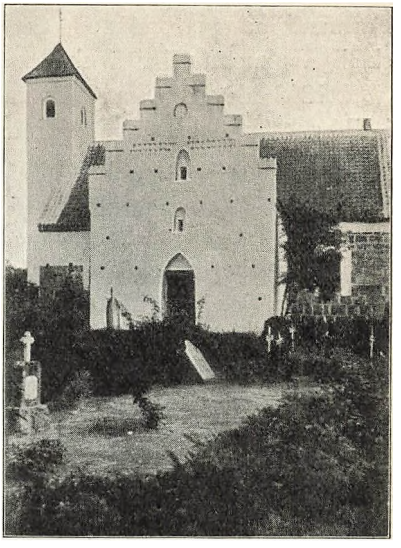

NIMTOFTE KIRKE.

„Han færdedes", skriver Datteren Charlotte, „meget omkring blandt Folk, var altid jevn og ligetil i sin Færd og kunde harmes, naar han mærkede nogen blev overset. Saadan husker jeg tydelig engang han kom hjem som Rigsdagsmand og fortalte om sine Oplevelser paa Rejsen, der den Gang, da de i Postvogne blev ført frem, tog længere Tid end nu. De rejste saadan 4 Herrer sammen — 3 Rigsdagsmænd og en yngre, livlig Mand, der fortalte om sine Oplevelser i fremmede Lande og ret underholdt Selskabet, der med Interesse hørte paa ham, indtil de opdagede, at han var Skomagersvend og som saadan havde rejst; da blev der Taushed, og ingen af de to havde flere Spørgsmaal at gøre ham.

I selve de Sogne, Far var Præst for, troer jeg ikke, han vandt

---

lyttede efter, naar Moder fortalte om, hvordan Granfrøet var saaet i Haven og luget af Pigerne, som ellers Gulerodsbedene, hvordan de havde klaget sig over det sene Arbejde og rystet smilende vantro paa Hovedet, naar Moder havde sagt til dem: „Naar I som Koner kommer til at bo her i Nimtofte, vil I være glade over at kunne fortælle om, hvordan I har luget de smaa Graner, saa de nu er blevet til store kraftige Træer, der dækker hele Bakken". En af dem hørte jeg selv, før vi 1854 flyttede derfra, minde Moder om, hvordan hun den Gang havde talt med saa godt Haab om de smaa Grantræer, og at det Ord forlængst var gaaet i Opfyldelse".

saa stor Tilslutning eller fandt Forstaaelse; det var mere længere ude omkring i Nørreherred, hvor han fandt Ligesindede. Han fik 1842 dannet en saakaldt Landkommunalforening i Grenaa, hvis Formand han var gennem flere Aar, og den arbejdede for forskellige, almennyttige Forbedringer.

I 1848 blev Chr. la Cour valgt ind i Rigsdagen, og Opholdet i Kbhvn. fik Betydning for hans Udvikling i kristelig Henseende. Samlivet med de andre frisindede, kristelig vakte Mænd blev han glad ved. Der var saa meget, de kunde dele sammen, uagtet han senere beklagede, at Politikken fik altfor megen Overvægt, saa at derom drejede deres Samtaler sig mest. Saa fik han ogsaa godt Udbytte af jevnlig at kunne gaa i Vartov og kunne høre Grundtvig eller P. Boisen. Og Salmesangen i Vartov i de Aar var jo noget helt nyt og hidtil ukendt, der særlig greb ham. I Hjemmet hos Onkel Frederiks [Frederik Barfod], hvor han jevnlig kom, blev de atter sungne, og om Tante Emilie [Birkedal g. Barfod], der var Sjælen dér, samledes mange ligesindede unge, og Far var glad ved at færdes der og glad for at bringe de ny Sange med hjem, saa jeg godt husker han med Glæde og Liv sang dem hjemme og lærte os Børn dem: „Et Barn er født", „Lovet være Du Jesu Krist" og de andre, der først kom frem i Vartov. Før 1848 var hans Prædikener vistnok mest æsthetiske, men alligevel alvorlige, antagelig meget paavirkede af Mynster, hvis Billede sammen med Prof. Clausen og Thorvaldsen hang paa Væggen i Dagligstuen i Nimtofte. I Aalsø kom de ind i Havestuen, mens Grundtvig, Birkedal og Fr. Boisen kom i Stedet for, og i Odder tror jeg ikke, de kom paa Væggen".

Han trak sig tilbage fra Arbejdet i Rigsdagen i 1852. Dels var hans Helbred mindre godt, dels voldte Forholdene inde i Rigsdagen frisindede Mænd mange Skuffelser.

I Efteraaret 1853 forflyttedes han til Aalsø og Hoed.

I Aalsø var Forholdene paa mange Maader anderledes end i Nimtofte; han fandt bedre Forstaaelse, og der samledes flere om hans Forkyndelse, ligesom der ogsaa var flere, der især om Søndagen fandt Vej ind i Præstegaarden, hvor Samtalerne tit blev til fælles Bestyrkelse; og han havde selv Glæde og Udbytte af at færdes omkring mellem Folk.

Han udvikledes meget i de Aar, han var i Aalsø, ved Omgang med forskellige alvorlige, kristelige Mænd, baade Lægmænd og

Præster, der blev hans Venner. Han læste en Del, og hvad han særlig var glad ved, tror jeg nok, var, hvad Birkedal skrev, hans „Synd og Naade" (1848—49) og senere „Naadens Sorg og Sorgens Naade" (1855—57). Ogsaa Hofackers[1] Prædikener, oversatte fra Tydsk, men da især Wexels'[2] Prædikener og andre skrevne Ord hjalp ham til at faa Lys over et og andet, han i Tankerne syslede med, som nu de Ord: „Nedfaren til Dødsriget". Det blev

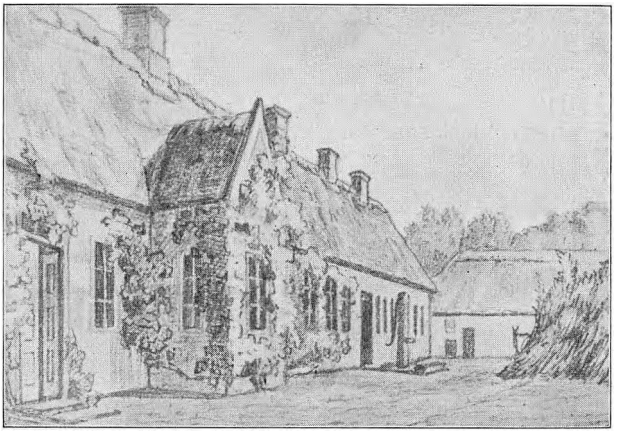

ODDER PRÆSTEGAARD.

ham en stadig og kær Tanke, saa han ofte talte derom. Ret et Bevis for ham paa Gud Faders Kærlighed, at ikke alene de Mennesker, der her paa Jorden fik Øje og Øre for Guds Naade mod Syndere, blev Guds kære Børn, naar de i Troen vilde høre ham til; men at der ogsaa for dem, der var gaaet bort uden at have hørt Ordet her eller uden at det her ret havde fundet Vej til deres Hjærter, saa de rigtig kunde forstaa det, var Omvendelse eller Naade at finde i Dødsriget, saa vist som Jesus Kristus havde været der og talt sit Ord: „saa enhver, der er af Sandhed, skal høre min Røst".

I Aalsø virkede han til 1861, da hans Ungdomsdrøm gik i Opfyldelse, idet han kaldedes til Sognepræst i Odder; det havde været en rig og betydningsfuld Tid baade for ham selv og for dem, han levede og færdedes iblandt. I sin Afskedsprædiken var

[1] Ludvig Hofacker (1798—1828) er kaldet „dette Aarhundredes største og mægtigste Prædikant i den würtembergske Kirke.

[1] Wilhelm Andreas Wexels (1797—1866), norsk Præst.

det, at han til Slutning sagde de Ord, der blev ihukommet: „Det er ikke Bisper eller Præster eller højlærde Mænd, der igrunden har hjulpet mig frem og bragt Kristendommen ind til mig, men det er Omgangen med jævne Bønderfolk paa Landet[1]. — Disse Ord blev ilde optaget forskellige Steder, og Bispen [antagelig Gerhard Peter Brammer] blev forarget ved at høre derom. Han færdedes netop ved denne Tid paa Egnen, men kom ikke til os, fordi vi skulde flytte.

Det var lidt svært for ham at bryde op i Aalsø, hvor han havde haft saa gode Aar og fundet saa god Forstaaelse; men hans Helbred var blevet svagere, og han havde ondt ved at bestride Gerningen der, som han gerne vilde.

Kort efter sit Komme til Odder blev han alvorlig syg af Lungebetændelse, og det gentog sig flere Gange den første Vinter, saa han aldrig blev rigtig kendt med Folk dernede, hvilket var ham en stor Sorg og Skuffelse, da han havde saa god en Villie og saa godt et Haab til sin Gærning. Under hans Sygdom var det især Otto Møller i Gylling, der blev hans Hjælper, da denne som ung Kapellan faa Aar i Forvejen var begyndt hjemme hos sin Fader. Senere, hen i Foraaret 1862, blev Anton Kirkeby Kapellan i Odder og var der til la Cours Død 16 Marts 1865. Ved hans Jordefærd talte bl. a. Otto Møller, der i sin Tale sagde:

„. . . Ja, saaledes vil han altid staa for mig, der dog først saa ham, da det lakkede ad Aften for ham og Dagen hældede, saaledes vil jeg altid mindes denne forløste Stridsmand som et ærligt og trofast Vidne om den Naade og Sandhed, Vorherre Jesus Christus aabenbarer for sine Venner. Han boede jo tilsidst i en skrøbelig og faldefærdig Hytte, og han talte tidt saa ydmygt om, hvorledes hans Gerning svarede til det Kald, hans Herre havde givet ham; og Ingen af os kunde jo ønsket, at han skulde have talt anderledes om sig selv, da Ydmyghed uden Sammenligning er et Christenmenneskes smukkeste Dragt. Men hvad de alle saa godt ved og mange Gange vil glædes ved at betænke, tør vi ogsaa udsige, at hans Vidnesbyrd var ret om Naaden og Sandheden, fordi det var baade naadigt og sandt; han var saa

[1] Georgia la Cour Petersen retter det saaledes: „Da Vor Herre Jesus kom til mig, kom han ikke i Skikkelse af nogen Bisp eller Provst, men i Skikkelse af gode, danske Bønder“ og føjer til: „Jeg er vis paa, at Faders Ord lød saaledes.“

mild i al sin Dom, fordi han havde modtaget stor Naade af Vorherre; og hans Vidnesbyrd var sandt, fordi han vilde kun bevidne det, han havde set. Der lever og dør mange Præster, der forkynde Naaden og Sandheden i Christo, men faa, der ogsaa forkynde den naadigt og sandt. Saaledes gik han i sit Hus — mild af Naade og nidkær for Sandhed, saadan mødte han altid mig med et mildt og ærligt Øje, — saadan vil han staa i Mindet for mig, og derfor føler jeg, at vi alle maa takke vor himmelske Fader, fordi han velsignede ham saaledes, at vi kunde se det med vore Øjne: han lignede den Eenbaarne, hvem det hedder om, at han var fuld af Naade og Sandhed".

Hans Broder, Fr. Barfod, siger om ham: Han var en ret Natanael, i hvis Hjærte der ikke fandtes Svig. og . . . i et Maal som de allerfærreste vedblev han at vokse i Tro og Troens Frimodighed, saa længe han levede.

Gift 30 December 1835 i Ønslev med Caroline JACOBINE Bregendahl (Datter af Provst Albert Philip Bregendahl og Karen Marie Mørch), født 9 Juni 1809 i Skørping, tilbragte fra 1832 3 Aar hos sin tilkommende Mands Kusine Elisabeth (Elise Thørche, gift med Jørgen Nissen til Boderupgaard paa Falster (se S. 25)); hun vedblev efter sin Mands Død at bo i Odder og døde den 19 Februar 1871. Hun var en inderlig from, blød og kærlig Sjæl, der bar paa et skrøbeligt Legeme fra Ungdommen af.

8 Børn (C 1—C 8).

C 1. Christine CHARLOTTE la Cour, født 8 Novbr. 1836 i Fakse, var 1868 og 1869 Lærerinde ved Kolds Pigehøjskole. Trofast har hun staaet sin Mand ved Siden i hans Virksomhed som Lærer og Præst, og hendes Betydning for det gamle Hjem og for hendes eget fremlyser af følgende Linjer i en Sang ved hendes 80 Aars Fødselsdag:

Dage gik og Dage kom,
Hjemmets Kaar tit skifted om.
Folkehjemmets Dage trange,
Folkelivets Vækst i Vange
fandt Dig tro i Venners Lag,
gav en liflig Ungdomsdag.

Som en glad og fager Brud
drog fra Moders Hjem Du ud.
Præstedatter — Præstefrue!
Tro Du vogted Arnens Lue.
Altid frejdig, mild og tro,
godt der var hos Dig at bo.

Gift 30 November 1870 i Odder med Hans Bernstorf Lillelund (Søn af Proprietair Anders Nicolai Lillelund og Kirstine Elisabeth

Lund), født 24 Decbr. 1827 paa Herregaarden Koustrup, Sønderhaa Sogn i Thy, Student fra Viborg Skole 1846, cand. theol. 1854, oprettede 1855 en Pigeskole i Thisted, som han atter hævede 1860. Huslærer hos Læge Callisen paa Norslund v. Aarhus, pers. Kapellan i Øster og Vester Assels 1866, Sognepræst i Frøslev-Mollerup 1869, i Tæbring-Outrup-Rakkeby 1878, tog sin Afsked $^{30}/_{6}$ 1902, Ridder af Danebrog $^{22}/_{7}$ s. A.; død 14 Marts 1905 i Hornslet.

Børn:

1. Peter Kristjan Lillelund, f. $^{14}/_{11}$ 1871 i Frøslev, Maskinist, død $^{5}/_{4}$ 1895 i København
2. Johannes Nikolaj Lillelund, f. $^{10}/_{8}$ 1873 smstd., Gartner i Vognsbøl ved Esbjærg, g. $^{6}/_{9}$ 1907 i Mariager med Kristine Borresen, f. $^{22}/_{11}$ 1873
3. Jens Peter Lillelund, f. $^{7}/_{3}$ 1876 smstd.. Ejer af Svejgaarden v. Bagsværd, Folketingsmand, g. $^{5}/_{9}$ 1901 i Tæbring med Laura Nielsen

   Børn:

   A. Hans Bernstorf Lillelund, f. $^{22}/_{2}$ 1902, Bondehaven (Lime Sogn)
   B. Jens Lillelund, f. $^{22}/_{10}$ 1904 smstd.
   C. Sigrid Lillelund, f. $^{1}/_{9}$ 1907 smstd.
4. Karen Marie Lillelund, f. $^{2}/_{6}$ 1877 smstd., g. $^{30}/_{11}$ 1902 i Hornslet med Jens Peter Jensen, Savværksejer, f. $^{25}/_{1}$ 1892.

   Børn:

   A. Viggo Lillelund Jensen, f. $^{9}/$ 1905
   B. Ellen Lillelund Jensen, f. $^{25}/_{8}$ 1907
   C. Anna Charlotte Lillelund Jensen, f. $^{30}/_{5}$ 1909
   D. Aage Lillelund Jensen, f. $^{3}/_{12}$ 1912.

C 2. KAREN MARIE LA COUR, født 23 Febr. 1839 i Nimtofte, var hjemme indtil sit Bryllup, død 30 Septbr. 1876 i Middelfart efter 11 Ugers Sygeleje; hendes stille og arbejdsomme Liv randt hen i Skjul for Verden, men hun levede og døde som en sand kristelig Heltinde: var altid frimodig og glad, selv under smaa og fattige Forhold, — en Medhjælper for sin Mand baade i Hjem og Skole, som man sjælden ser det. Hun ejede en Rigdom i at kunne leve for „mer end sig selv", som hver Dag gav hende nye Kræfter.

Gift 28 Aug. 1863 i Odder med NIELS LARSEN TYBJERG (Søn af Husmand Lars Jensen og Kirsten Jensdatter), født 20 Aug. 1831 i Fredsgaarde i Ringsted, Seminarist fra Lyngby Seminarium 1855, Huslærer i Aalsø Præstegaard 1855—57, læste derefter i København og var samtidig Huslærer hos Fr. Barfod 1858—59, Lærer ved den offentlige Friskole i Middelfart 1860, tog sin Afsked 1871, oprettede en privat Friskole smstd. Død December 1917.

Børn:

1. Hanne Petrea la Cour Tybjerg, f. $^{14}/_{12}$ 1864 i Middelfart, død $^{19}/_{4}$ 1879 paa Kysthospitalet v. Kallundborg
2. Valborg la Cour Tybjerg, f. $^{8}/_{5}$ 1866 smstd., død $^{24}/_{4}$ 1883 smstd.
3. Sigrid la Cour Tybjerg, f. $^{11}/_{5}$ 1868 smstd., g. $^{11}/_{7}$ 1891 med Anders Christian Bennike, f. $^{30}/_{7}$ 1857, Fabrikant i Middelfart, død 1898

   Børn:

   A. Frithiof Bennike, f. $^{21}/_{8}$ 1892, g. m. Ingeborg Schiørring
      Barn: a. Thorbjørn Bennike f. 1917
   B. Thorbjørn Bennike, f. $^{27}/_{8}$ 1893
   C. Olav Bennike, f. $^{16}/_{8}$ 1894, død $^{28}/_{12}$ 1894
   D. Andreas Christian Bennike, f. $^{14}/_{12}$ 1895
   E. Karen Marie Bennike f. $^{18}/_{8}$ 1897
4. Jens la Cour Tybjerg, f. $^{11}/_{2}$ 1870, Redaktør i Næstved
   g. $^{6}/_{11}$ 1896 i Juelsminde med Barbara Nicoline Sørensen, f. $^{16}/_{4}$ 1867
   A. Niels Larsen Tybjerg, f. $^{16}/_{8}$ 1897
   B. Valborg Tybjerg, f. $^{29}/_{9}$ 1899
   C. Else Tybjerg, f. $^{6}/_{8}$ 1904
   D. Gudrun Tybjerg, f. $^{15}/_{3}$ 1907
5. Peter Christian la Cour Tybjerg, f. $^{4}/_{8}$ 1872, død $^{2}/_{5}$ 1872.
6. Peter Christian la Cour Tybjerg, f. $^{4}/_{5}$ 1873, Gartner i Middelfart
   g. m. Jutta Sørensen, f. $^{31}/_{8}$ 1874
   A. Johannes Evald Bent Tybjerg, f. $^{28}/_{10}$ 1901
   B. Knud Tybjerg, f. $^{1}/_{5}$ 1903
   C. Niels Larsen Tybjerg, f. $^{9}/_{8}$ 1905
   D. Folmer Tybjerg, f. $^{29}/_{8}$ 1908
   E. Sigrid Tybjerg, f. $^{22}/_{8}$ 1912
7. En Datter, udøbt, f. $^{15}/_{7}$ 1876, død $^{16}/_{7}$ 1876.

C 3. ALBERT PHILIP LA COUR, født 9 Decbr. 1841 i Nimtofte, gik 1854—55 i sin Farbroder Peters Kostskole paa Margrethelund, lærte derefter Landbruget hos Landstingsmand O. Larsen i Tøstrup, hos sin Fader og paa Mallinggaard; 1860 kom han til København, hvor han s. A. tog Præliminaireksamen og 2 Aar efter (1862) Landbrugseksamen, og var dernæst i 2 Aar Underforvalter hos Etatsraad Tesdorpf paa Gedsergaard under N. P. J. Buus. Som en kæk og flink Soldat deltog han i Krigen 1864 og knyttedes derefter i et Aarstid til Landhusholdningsselskabet, idet han blev valgt til som Konduktør at føre Tilsyn med Kreaturerne, der udførtes til England. At han valgtes, var en Anerkendelse af den unge Mands Dygtighed og Paalidelighed. 1866 vendte han tilbage til Tesdorpf, var Forvalter paa Ourupgaard 1866—70, paa Sædingegaard 1870—77. „Der er sikkert ingen Tvivl om, at disse

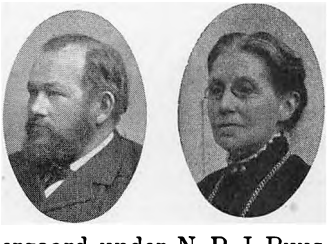

Aar har været i højeste Grad udviklende for la Cour, han fik jo den fortrinligste Lejlighed til at blive bekendt med den Række Fremskridt og Forbedringer, som kendetegnede de tesdorphske Landbrug — i Jordbehandlingen og i Brugen af kunstig Gødning, i Mejeridriften og i Besætningerne, i Fodringen o. s. v. — han lærte at handle ud fra rationelle Principer og under eget Ansvar. ... Han blev først og fremmest en fremragende Praktiker, men

NÆSGAARD.

en Praktiker med klar Forstaaelse af, at enhver god Praksis til en vis Grad maa lade sig lede af almindelige Hensyn — eller om man vil: af den sande Theori — saaledes at der hos ham ikke fandtes Modsætning mellem Theori og Praksis. Han blev en ædruelig Theoretiker, der aldrig vovede sig længere ud, end han havde fast Jord under Fødderne."[1] 1877 blev han Forstander for den Classenske Agerbrugsskole paa Næsgaard, og Forvalter la Cour havde alt da erhvervet sig en saa stor Anerkendelse som praktisk og theoretisk Landmand, at det føltes som en naturlig Sag, at Valget ... faldt paa ham.[2] Og det viste sig snart, at man ikke havde taget Fejl. Han ejede Evnen til at administrere, til at blive respekteret og dog afholdt, til at vække Arbejdslyst og Kundskabstrang.

En af hans Elever fra 1889—91 har skildret sit Indtryk af la Cour som Forstander saaledes[3]:

„Han var en ypperlig Læremester for de unge. Han forstod

[1] Tidsskr. for Landøkonomi 1906 S. 274, 275.
[2] Smstd. S. 275. [3] Smstd. S. 276, 277.

at sætte sig i Respekt, og han forstod at faa sine Lærlinger til at arbejde. Naar hans brede Skikkelse viste sig i Marken, tilfods eller tilhest, kom der Orden i Rækkerne og Liv i Arbejdet. Hans Kommandorøst blev altid hørt og altid forstaaet, thi den blev baaren frem af en kraftig og selvstændig Personlighed, der som praktisk Arbejdsleder havde det Overblik over Tingene, der giver den nødvendige Baggrund for Myndigheden. Og la Cour var frem for alt en myndig Mand. Myndigheden laa i hans Ord og hans Stemme, i hans hele Væsen og Færd. Til Tider kunde den vel falde en og anden for Brystet. Men ingen af hans Lærlinger, der stod den toaarige Skole igennem, kunde undgaa at blive opmærksom paa, at der bag den strænge Mine og de knappe Ord rørte sig mildere Strømninger og Følelser, som nu og da slog en i Møde, og som vidnede om et varmt Hjerte og om Kærlighed til de unge og Interesse for deres Anliggender og deres Fremtid.

Man følte det undertiden, naar han underviste fra Kathederet, hvor hans grundige, praktiske Erfaring omsattes paa Theoriens Sprog, da kunde der komme det Blink i Øjet, der er det mildere Lunes Følgesvend, og da tog han os med Storm.

Men mest følte man det, naar han i stille Aftentimer samlede sin Familie og sine Lærlinger om sig til Andagt eller Adspredelse, da kunde han gribe enhver af os med sit rummelige Hjertes Magt. Ingen, der har været Lærling paa Næsgaard, vil glemme de Indtryk, han modtog i disse Timer. Og heri har la Cour maaske sat sig sit bedste Minde blandt sine Lærlinger".

Som Aarene gik, øgedes hans Anseelse, og han blev efterhaanden en meget benyttet og betroet Mand paa Lolland-Falster. 1879 valgtes han til Medlem af Bestyrelsen for „Maribo Amts økonomiske Selskab" og blev senere dets Næstformand; ogsaa i Bestyrelsen for „De samvirkende lolland-falsterske Landboforeninger" havde han Sæde og var Formand for det af disse nedsatte „Udvalg for Kvægavl og Kontrolforeninger"; han var fra 1887 Medlem af (senere Formand for) Statstyreskuekommissionen i 3die Kreds og til Efteraaret 1905 Næstformand i „Foreningen til Fremme af Landbrugets Udførsel". Hans egentlige Omraade var Kvægavlen, og af sine Kolleger nævntes han som en af Statsdyrskuekommissionens kyndigste Medlemmer, hvis Udtalelser altid øvede en afgørende Indflydelse. Som Foredragsholder og Skribent var han søgt; vel var han ikke veltalende eller nogen fin Stilist,

men hans mundtlige og skriftlige Fremstilling var tilforladelig som Manden selv.

1889 blev han Ridder af Danebrog, 1902 Danebrogsmand.

Han døde 28 Februar 1906 paa Næsgaard.

Ved hans Død hed det om ham: Albert la Cour var en trofast Mand, trofast mod de Sager, han arbejdede for, de Institutioner, han kom i Forbindelse med, de Personer, han knyttede sig til. De mange, der krydsede hans Veje, vil paa deres Side trofast bevare Mindet om hans stærke og dygtige Personlighed.[1]

Gift 11 Maj 1870 i Middelfart med HENRIETTE VILHELMINE BLICHER (Datter af Distriktslæge Jens Blicher og Juliane Johanne Mantzius), født 2 Maj 1848 i Ringkøbing, lærte Husholdning paa Valsølille ved Ringsted; boede efter sin Mands Død paa Næsgaard til April 1907, derefter i Rønne hos sin Søn, cand. jur. A. la Cour, til Maj 1909 og dernæst i København hos samme Søn.

13 Børn (D 1—D 13).

D 1. PETER CHRISTIAN BLICHER DORNONVILLE DE LA COUR, født 29 Marts 1871 paa Sædingegaard, kom 1883 i Mantzius' Kostskole i Birkerød, Student 1889, cand. jur. 1897, Sagførerfuldmægtig 1897, Byfogedfuldmægtig i Odense 1898, Volontør i Bankfirmaet Behrens & Söhne 1901—02. Arbejder med københavnske Ejendomsforhold. Medvirkede 1907 ved Stiftelsen af A/S. Amagerbro (er Selskabets Forretningsfører) og 1917 ved Rekonstruktion af A/S. National og Stiftelse af A/S. Hotel d'Angleterre, Skodsborg Søbad m. fl.

Gift 1) 9 August 1907 med ADRIENNE HENRIKSEN, skilt $^{27}/_{10}$ 1916.

2) 17 Juli 1917 i Lyngby Kirke med ELSE SCHIWE (Datter af Journalist Viggo Schiwe og Johanne f. Birkerod), født 19 Septbr. 1895.

2 Børn (E 1—E 2).

E 1. EDITH ADDI DORNONVILLE DE LA COUR, født 4 April 1909 i København.

E 2. ERIK PHILIP DORNONVILLE DE LA COUR, født 3 Decbr. 1910 smstd.

[1] Tidsskrift for Landøkonomi 1906, S. 280.

D 2. Aage Blicher la Cour, født 9 Juli 1872 smstd., død 22 December 1875 smstd.

D 3. Hakon Blicher la Cour, født 29 Juni 1874 smstd., død 22 Novbr. 1879 paa Næsgaard.

D 4. JULIANE Johanne Blicher la Cour, født 24 Decbr. 1875 paa Sædingegaard, konfirmeret hos Pastor Lorenzen (Nørrelyndelse) 1889; læste paa sin Onkel, Kaptajn Rasm. Hansens Kvindeskole paa Vældegaard 1891—93; underviste i Hjemmet sine Søskende fra 1893—96; tog i København Undervisning i Sprog og Musik 1896—97; underviste fra 1897—1900 atter i Hjemmet og deltog i Husholdningen dér.

Gift 3 Januar 1904 i Aastrup med Christian Andersen (Søn af Proprietær Andreas Christian Andersen og Emilie, f. Schubart), født 11 Juli 1873 paa Vadgaarden (Gladsakse Sogn); Student fra Lyceum 1891, cand. jur. 1899, By- og Herredsfuldmægtig i Skanderborg 1900, Sekretær ved Københavns Amtsraad.

Børn:

1. Karen Elisabeth la Cour Andersen, f. $^{12}/_{10}$ 1904 paa Frederiksberg
2. Niels Christian la Cour Andersen, f. $^{20}/_{8}$ 1907 smstd.
3. Ida Agnete la Cour Andersen, f. $^{22}/_{4}$ 1917 smstd.

D 5. JOHANNES Blicher Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 26 Juni 1877 paa Næsgaard; tog 1892 Præliminaireksamen fra Vældegaard; uddannet i Kurvemagerhaandværket; November 1906 Kurvemagerforretning i Vejen.

D 6. REBEKKA Blicher la Cour, født 20 Novbr. 1878 paa Næsgaard, lærte Husholdning 1893—94; læste paa Vældegaard 1895—96; underviste det følgende Aar sine Søskende i Hjemmet; læste Septbr. 1897—Maj 1899 ved Landbohøjskolen (Kemi, Fysik, Plante- og Jordbundslære) og gennemgik tillige et Kursus i Bakteriologi hos Prof. Salomonsen; deltog Vinteren 1899—1900 i Statens Kursus for Skolekøkkenlærerinder: havde fra Novbr. 1899 til Novbr. 1903 Ansættelse ved Sorø Husholdningsskole; foretog i 1902 med

ministeriel Understøttelse en Rejse til Tyskland (Kassel, Berlin) for at gøre sig bekendt med de derværende Husholdningsskoler; var 1903—06 Lærerinde ved Kærehave Husmandsskole; driver Landhusholdningsskole paa Baungaard. Formand for Malt Herreds Husholdningsforening.

Gift 23 Oktober 1904 i Aastrup med Jens Kristian Madsen (Søn af Gaardejer Jens Peter Madsen og Ane Marie, f. Jensen), født 15 December 1874 i Tjørnelunde (Finderup Sogn); uddannet ved Landvæsenet; Elev paa classenske Agerbrugskole ved Næsgaard 1892—94; Mejerist smstd. Landbrugskandidat 1900; foretog i Sommeren 1902 Stipendierejse til England og de normanniske Øer; udvidet Landbrugseksamen 1903; fra 1903—06 Lærer paa Kærehave Husmandsskole, Konsulent for Ringsted Egns Landboforening; var i Sommeren 1904 paa Studierejse i Holland og Belgien; købte 1906 Baungaard ved Vejen; Medlem af Bestyrelsen for Kolding Andels Svineslagteri; Sekretær for „Jerseyforeningen".

Børn:

1. Ruth la Cour Madsen, f. $^{9}/_{8}$ 1907 paa Baungaard
2. Else la Cour Madsen, f. $^{21}/_{8}$ 1908 smstd.
3. Kirsten la Cour Madsen, f. $^{1}/_{3}$ 1910 smstd.
4. Inger la Cour Madsen, f. $^{4}/_{9}$ 1911 smstd.
5. Ane Marie la Cour Madsen, f. $^{16}/_{9}$ 1913 smstd.
6. Ellen Kirstine la Cour Madsen, f. $^{24}/_{11}$ 1914 smstd.
7. Jens Kristian la Cour Madsen, f. $^{29}/_{7}$ 1917 smstd.
8. Albert la Cour Madsen, f. $^{29}/_{7}$ 1917 smstd.

D 7. JENS PETER Blicher Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 17 Februar 1880 paa Næsgaard, lærte Landvæsen hos

Forp. Holger la Cour (Vedbygaard) 1895—96, hos Propr. Kromphardt (Baadesgaard) 1896—97 og hos Propr. Jessen (Majbøllegaard, Als) fra Sommeren 1898 til om Efteraaret, da han blev udvist (under v. Köllers Regimente); Elev paa Askov Folkehøjskole Vinteren 1898—99; Forvalter hjemme fra Maj 1899—Maj 1901, derefter hos Forp. Friis (Adserstrup v. Nakskov) Maj 1901—Maj 1903; aftjente sin Værnepligt ved Livgarden; Novbr. 1905—Maj 1909 Forvalter hos Godsejer Lunn paa Knabstrup. April 1910 rejst til Nordamerika, Idaho. Erhvervet Forpagtning af Jord.

D 8. ALBERT PHILIP BLICHER DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 15 August 1881 paa Næsgaard, gik i Borgerdydsskolen (Helgolandsgade) i fire Aar og blev Student derfra Juli 1900 (math.-naturvidensk. Retn.); cand. jur. 8/2 1906; Fuldm. v. Bornholms Amt s. A., Assistent i Ministeriet for Handel og Søfart 1909, samtidig ansat paa Kontoret for Registrering af Varemærker; Sekretær for det 2/6 1911 nedsatte Navigationsudvalg. 1913 kgl. Udnævnelse som Registrator ved Registrerings- og Skibsmaalings Bureauet.

D 9. HENRIETTE VILHELMINE BLICHER LA COUR, født 12 Februar 1883 smstd., død 12 August 1888 smstd.

D 10. ELLEN MARIE BLICHER DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 17 April 1884 paa Næsgaard, konfirmeret hos sin Onkel Pastor Mathiesen (Rerslev) 1899; opholdt sig Sommeren 1900 paa sin Onkel Knud Pedersens Efterskole i Skibelund; læste hjemme med sin yngste Broder; kom Novbr. 1902 til Kallundborg Ladegaard for at lære Husholdning.

Gift 10 April 1909 i Rønne med JOHANNES JENSEN (Søn af Gaardejer, Amtsraadsmedlem Anton Jensen og Hustru, f. Ipsen), født 12 Oktober 1882 paa Kratlund (Pedersker Sogn); 1905 Landbrugskandidat; Maj 1905—Novbr. 1907 Lærer ved den classenske Agerbrugsskole paa Næsgaard. Ejer af Solvang ved Aakirkeby. Lærer ved Bornholms Højskole, Konsulent i Planteavl for Bornholms landøkonomiske Forening; November 1916 Overlærer ved den classenske Agerbrugsskole paa Næsgaard.

Børn:

1. Margrethe Jensen, f. 8/7 1910 paa Solvang
2. Bodil Jensen, f. 11/6 1912 smstd.
3. Valborg Jensen, f. 1/9 1914 smstd.
4. Anton la Cour Jensen, f. 5/7 1917 paa Næsgaard.

D 11. KAREN BLICHER LA COUR, født 23 December 1886 smstd., død 17 Februar 1887 smstd.

D 12. JAKOB BLICHER DORNONVILLE DE LA COUR (se Not. S. 51), født 11 Maj 1888 smstd., tog 1904 Præliminaireksamen ved Bogø

Kostskole, var Novbr. 1904—Marts 1909 i Lære i F. Schoppes Korn-, Foderstof- og Kolonialforretning i Maribo, aftjente sin Værnepligt ved Søværnet 1909, besøgte Købmandsskolen i København (etaarige Dagskole) 1909—10, arbejdede i Kolonialbranchen i København til 1913, aabnede 1913 en Kolonialforretning i København paa Amagerbrogade 46.

Gift 18 Juli 1914 i Sundby med JOHANNE INGEBORG DAGMAR MØLLER (Datter af Maskinmester ved Højbygaard Sukkerfabrik Th. Møller og Olivia, f. Hector), født 3 Oktober 1887 i Hillestolpe.

2 Børn (E 1—E 2).

E 1. INGER DORNONVILLE DE LA COUR, født 17 Maj 1916.

E 2. En Søn, endnu udøbt, født 14 November 1917.

D 13. HENRIK BLICHER DORNONVILLE DE LA COUR (se Noten S. 51), født 29 Juni 1893 smstd., tog Realeksamen i Stubbekøbing Juni 1908, har derefter uddannet sig ved Landvæsenet, er rejst til Canada i April 1917.

C 4. APOLLONE ELISE LA COUR, født 5 Juni 1843 i Nimtofte, død 21 Januar 1849 smstd.

C 5. GEORGIA LA COUR, født 26 December 1844, opholdt sig $1^1/_2$ Aar i Kastberg v. Grenaa hos Jens Lindberg — Søn af Jacob Christian Lindberg — for at lære Husholdning, gik paa Askov Pigehøjskole 1866, Lærerinde ved Rødding Pigehøjskole 1871—74.

Gift 6 Novbr. 1874 i Frøslev med KNUD HANSEN PEDERSEN (Søn af Gaardejer Christian Peter Andersen Aakjær og Bodil Marie Knudsdatter), født 21 Septbr. 1842 paa Brøstrupgaard, gik 3 Fjærdingaar (1863) paa Tønder Seminarium, (der efter Treaarskrigen var bleven omdannet til en dansk Lærerskole), til den lukkedes af Preusserne, blev 1865 Elev paa Blaagaard Seminarium, Seminarist 1866, konstitueredes som Lærer i Tiset, Gram Sogn, men udvistes 1867, da han ikke vilde aflægge Ed til Preusserkongen, Lærer forskellige Steder 1867—71, Huslærer hos Grd. Peter Müller i Hjerting 1871—

74, grundede Friskolen i Skibelund 1874. „Siden [1874] har de to i lyse og mørke Tider, i trofast Sammenhold og med en vaagen og varm Kærlighed til deres Gærning virket i Skibelund til rig Velsignelse for mange Børn og unge fra Sønderjylland og fra Kongeriget, der har nydt Undervisning hos dem og boet i deres Hjem". (J. Appel i Kolding Folkeblad 1915).

Børn:

1. Kristian Peder Pedersen, født og død $^{14}/_{9}$ 1876 i Skibelund
2. en Søn, født og død samme Dag smstd.
3. Karen Marie la Cour Pedersen, født $^{26}/_{1}$ 1878 smstd., Medforstanderinde ved Skibelund Efterskole
4. Jakob Peter Kristian la Cour Pedersen, f. $^{5}/_{2}$ 1880 smstd., Medforstander ved Skibelund Efterskole
5. Knud Bo la Cour Pedersen, f. $^{12}/_{6}$ 1883 smstd., d. $^{4}/_{2}$ 1885 smstd.

C 6. Jørgen Holger Lauritz la Cour, født 28 August 1846 i Nimtofte, død 5 Januar 1847 smstd.

C 7. Hanne Petrea Caroline la Cour, født 28 August 1846 smstd., død 14 Marts 1848 smstd.

C 8. Hanne Petrea la Cour, født 19 Juni 1848 smstd., død 18 Marts 1865 i Odder.

B 5. CARL Georg la Cour, født 2 August 1808 i Odder. Han var altsaa kun 1 Aar gammel, da hans Fader døde. Som vi ved, var Forholdene trange hos Lotte Guldberg, og Sønnen Carl, der var ene hjemme, medens hans 4 Brødre blev taget i Huset forskellige Steder, fortæller, at han levende erindrede, at hans Moder „mange Gange med mig i sine Arme græd sine bitre Taarer for vort Udkomme". Under saadanne Omstændigheder kunde der jo ikke være Tale om nogen egentlig Undervisning for ham, og indtil sit niende Aar havde han saa godt som slet ikke nydt nogen saadan. Novbr. 1820—Maj 1824 var han i Huset hos sin Fætter Peter Worm i Hyllested (se S. 94), som forberedte ham til Universitetet, var derpaa i Fakse hos sin Stedfader og blev Student 1826, dimitteret af sin Broder Magnus Barfoed. Han tog nu til København for at studere, men underviste samtidig Provst Bregendahls Sønner.

Ved denne Tid skildrer han sig selv i et Brev til Fr. Barfod ($^{24}/_{6}$ 1828) saaledes:

„Hvad min Person angaar . . . er jeg som oftest stille og tilbageholden, ikke sjældent melancholsk, ja vel endog undertiden

værkelig, hvilket altsammen for mange Mennesker er noget uudstaaeligt. Hvad den daglige Omgang angaar, kan ingen have færre Pretentioner end jeg; kun dersom nogen vil nedsætte eller betvivle min Dygtighed i et eller andet Fag, som skulde udgjøre et Hovedstudium for mig, bringes jeg i Fyr [og] Flamme".

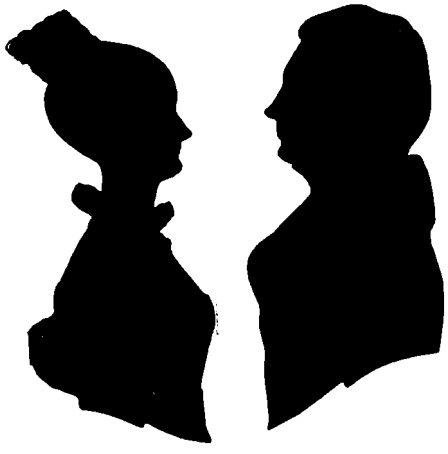

Oktober 1828 kom han i Huset hos Kantor Lang i Vemmetofte for at vejlede ham til Artium, da han havde tænkt at studere, men fortsatte dernede med Ihærdighed sine egne Studier. Han blev der et Stykke ind i 1829 (det sidste Brev til Fr. Barfod, skrevet i Vemmetofte, er dateret 25 Maj 1829) og foretog samme Sommer. i Følge med sin Broder Frederik Barfod, en Rejse til Holsten, bl. a. for at styrke deres Helbred; de var imidlertid bleven klare over, at de kunde komme særlig billig fra det, naar Carl optraadte som Silhouettør, hvori han havde stor Færdighed[1], medens Frederik skulde optræde som Amanuensis eller Tjener for ham. De fik deres Broder, Kristen Barfoed, der var Sagfører i Storehedinge, til at udfærdige Pas for dem, og for at de vanskeligere skulde opdages, blev la Cours Navn med Vilje skrevet saa utydeligt, at det kunde læses le Coeur. Efter at være naaet til Kiel averterede „Hr. le Coeur" i Bladene om sin Kunst, medens „Tjeneren" gik fra Hus til Hus med Reklamer. Det gik udmærket, og Folk strømmede til den „berømte" Silhouettør. Fra Kiel drog de til Preetz, over Plön og Eutin kom de til Lübeck, derfra til Hamburg og Neumünster og videre over Kellinghusen og Itzehoe til Rendsborg og endte deres Rundfart i Kiel, hvorfra et Fartøj satte dem over til Lolland. Efter denne Udflugt tog han igen fat paa sine Studier, og $^{29}/_{10}$ 1830 blev han theologisk Kandidat; „jeg er

[1] Som Vidnesbyrd om hans Evne til at klippe Silhouetter hidsættes her to Billeder af ham selv og hans første Hustru fra ca. 1855 og et Billede af Ida Møller fra 1835.

som en Følge deraf paa det Point, hvor jeg nu befinder mig, det frieste Menneske af Verden, ikke bunden ved nogetsomhelst Baand, ikke saa meget som af en Pigelænke, der dog vel ikke kunde være saa trykkende, og skulde en meget god Lejlighed aabne sig for mig, vil jeg heller ikke være saa forfærdelig sky for en vis Mands Pile" skriver han til Fr. Barfod ($^{6}/_{11}$ 1830). Dog klager han over sit Helbred, der maaske ikke engang vil tillade ham at blive i København, hvad han gærne vilde, for at studere Philologi og derved „befæste mig Vejen til en Adjunctplads, hvilken nu er min Attraae". Hurtigere end han havde tænkt sig, gik Ønsket om Lærerplads i Opfyldelse, idet han omtrent samtidig kaldtes af Universitetsdirektionen til Adjunkt i Sorø og af Kancellipræsidenten til Adjunkt paa Herlufsholm og stod nu overfor Valget mellem disse; han foretrak imidlertid den sidste Kaldelse. 2 Maaneder derefter ($^{20}/_{2}$ 1831) forlovede han sig med Ida Møller, Datter af Godsforvalteren paa Vemmetofte. Jublende meddeler han sin Broder Frederik det ($^{22}/_{2}$ 1831): „Endeligen har jeg nu faaet mit kjæreste Ønske opfyldt: Ida er min!!! I Forgaars oplevede jeg det saligste Øjeblik i mit Liv, første Gang at trykke en elsket Gjenstand i mine Arme". Og de følgende Breve bærer Vidnesbyrd om hans Lykke. „Du kan ikke forestille Dig, hvilket Liv der nu er oprundet for mig: At være forlovet med en ung .... Pige, der med hele sit Hjertes Inderlighed klynger sig til sin Elsker, det er en Lyksalighed, som ingen Uforloved kan fatte eller gjøre sig nogen Forestilling om" ($^{17}/_{3}$ 1831). Imidlertid blev han syg ($^{11}/_{4}$ 1832 skriver han, at han en Tidlang har været bundet til Sengen ved en haard og smertefuld Sygdom, der var af feberagtig Natur) og for at komme til Kræfter maatte han i Sommeren 1832 foretage en Rejse til Carlsbad, hvor han opholdt sig 4—5 Uger. Hjemrejsen gik over Leipzig, Wittenberg, Potsdam og Berlin, men skønt Lægerne dernede havde givet ham godt Haab. var han ikke fuldt restitueret. „Jeg er temmelig — dog ikke fuldkommen rask, da Søetouren satte mig saa meget tilbage", skriver han $^{31}/_{8}$ 1832 efter at være vendt hjem til Herlufsholm. Hans Helbred var stadig skrøbeligt, og der var Tider i hans Liv, da han saa godt som intet har

kunnet udrette, klager han selv. 4/6 1834 kaldedes han til Sognepræst for Bjørnsholm og Malle (med Bolig i Ranum) og virkede der til 1847. „Det var 13 lykkelige Aar", siger han i Talen ved sit Embedsjubilæum i Helsinge Kirke 21/9 1872. „Der er kun en mørk Plet i Billedet af hin Tid: det er en lille Gravhøj, der

HELSINGE PRÆSTEGAARD.

gjemmer et kjært, lille Væsen, som vi med Sorg og Vemod maatte skilles ved; ellers har jeg kun glade, lyse Minder fra hin Tid". 21/9 1847 forflyttedes han til Helsinge og Valby og kunde i 1872 opnaa at holde 25 Aars Jubilæum i dette Embede. Ogsaa her havde han Glæde af sin Virksomhed, saa at han i sin Jubilæumstale kunde sige: „. . . have der . . . været Enkelte, som ere blevne borte, saa have der bestandig været Flere og Flere, som ere strømmede til, saa at Kirken stundom har været for lille. Og det er ingen Sammenstrømmen fra fremmede Steder, nei, det er for den allerstørste Deel Sognets egne Børn, hvis Lyst til at høre Evangeliets Forkyndelse i en Række af Aar har været i en stadig Stigen. . . . Hvilken Tilfredsstillelse maa det derfor ikke være for mig, at man endnu hører den gamle Mand ligesaa gjerne, som

man hørte ham i hans yngre Aar". $^{30}/_{11}$ 1856 blev han Provst i Strø og Holbo Herreder og $^{28}/_{7}$ 1869 Ridder af Dannebrog; han gæstede gentagne Gange Tyskland, Sverig, Norge, Schweitz, Frankrig og Italien, dels for sin Sundheds Skyld, dels for at gøre sig kendt med det lavere Undervisningsvæsen (særlig Gymnastiken) og Billedgallerierne; som Afsending tog han Del i de „almindelige Skolelærermøder" før 1855 i Aarhus, København og Odense. $^{18}/_{10}$ 1872 tog han sin Afsked som Provst, $^{19}/_{1}$ 1880 som Præst. Han døde 13 December s. A.

Gift 1) 25 Maj 1835 i Vemmetofte med IDA THEODORA WILHELMINE MØLLER (Datter af Kammerraad Ludvig Nicolai Møller, siden Klosterforvalter paa Vemmetofte, og Johanne Kirstine Morthorst), født 30 December 1814 i Vordingborg, tilbragte hele sin Ungdom i Hjemmet, ledsagede sin Mand baade til Haveudstillingen i Hamburg, paa en Kanalfærd til Stockholm samt paa en Rhinfærd, døde 16 Marts 1875 i Dyrhuset v. Frijsenborg efter et halvt Aars haabløst Sygeleje; hun var en trofast Hustru, en kærlig og selvopofrende Moder.

2) 26 Maj 1876 i Lemvig med HANNE VILHELMINE SØLLING (Datter af Distriktslæge Gustav Emil Sølling og Henriette Cathrine Plum), født 15 Oktober 1848 i Rudkøbing, kom 1874 til Helsinge som Medhjælp i Huset, da Ida la Cour allerede i flere Aar havde været meget svagelig. Gift 2) 4 Maj 1883 med Cand. phil., Kantor O. F. Obel i Varde.

3 Børn (C 1—C 3).

C 1. LOUISE NICOLINE LA COUR, født 22 April 1837 i Ranum Præstegaard, var med sin Fader i Stockholm og Upsala samt i saksisk Schweitz og Harzen, død 13 Oktober 1913 paa Bonderup.

Gift 2 August 1866 i Helsinge med JOHANNES FREDERIK SPLETH (Søn af Provst Frederik Spleth og Karen Magdalene Frederikke Ellefsen), født 16 Januar 1835 i Barmer Præstegaard, Student fra Viborg Skole 1853, theol. cand. (Laud.) $^{28}/_{6}$ 1859; Huslærer hos Neergaard paa Skjoldenæsholm 1 Novbr. 1859—Aug. 1864; styrede Folkehøjskolen paa Frederiksværk i Vinteren 1865—66; Godsforvalter paa Skjoldenæsholm $^{1}/_{5}$ 1866, tillige Godsforvalter

for den Suhrske Stiftelse (Bonderup og Merløsegaard) 1871—1913, Justitsraad, R. af Dbg. 1915.

Børn:

1. Conrad Carl Frederik Spleth, f. $^{27}/_{11}$ 1867 paa Skjoldenæsholm, Birkedommer.
   g. 1) $^{28}/_{4}$ 1896 paa Frederiksberg m. Hansine Georgia Lange f. $^{16}/_{6}$ 1870 i Kbhvn., d. $^{23}/_{10}$ 1898 paa Fejø;
   g. 2) $^{14}/_{4}$ 1914 i Hammel m. Marie Thomsen f. $^{1}/_{2}$ 1880 paa Gedsergaard

   Børn:

   A. Louise Margrethe Spleth, f. $^{26}/_{1}$ 1897
   B. Karen Spleth, f. $^{26}/_{9}$ 1898
   C. Erik Spleth, f. $^{12}/_{5}$ 1916
2. Ludvig Nicolai Spleth, f. $^{5}/_{12}$ 1869 smstd., Præst,
   g. $^{24}/_{5}$ 1901 i Fredericia m. Kirsten Marie Erichsen, f. $^{8}/_{4}$ 1878 i Børkop

   Barn:

   A. Anna Louise Cecilie Spleth, f. $^{6}/_{8}$ 1908 i Eveldrup Præstegaard
3. Gustav Johannes Spleth, f. $^{20}/_{12}$ 1870 smstd., Amtsfuldmægtig
   g. i København m. Johanne Elisabeth Brinkmann, f. $^{17}/_{10}$ 1881 i Kbhvn.

   Børn:

   A. Johannes Frederik Spleth, f. $^{16}/_{10}$ 1905 i Holbæk, d. $^{9}/_{2}$ 1915 i Kbh.
   B. Poul August Spleth, f. $^{9}/_{4}$ 1907 smstd.

C 2. GEORGIA CHRISTINE CHARLOTTE LA COUR, født 25 Febr. 1839 i Ranum, død 11 Januar 1845 smstd.

C 3. JEAN HENRY WILLIAM AUGUST LA COUR, født 30 Juni 1842 i Ranum, kom i Frederiksborg Latinskole 1854, i Roskilde Kathedralskole 1857 og blev Student herfra 1862. Han boede under sin Skolegang i Roskilde hos Consistorialraad Hertz, Præst ved Frue og Sct. Jørgensbjærg Kirker. I 1863 tog han 2den Eksamen, lærte derefter praktisk Skovbrug i Odsherreds Distrikt 1863—64, blev Skovbrugskandidat 1868 og straks efter Assistent hos Skovrider Christensen i Dyrhuset ved Frijsenborg. $^{1}/_{6}$ 1872 blev han konst. Skovrider smstd. og $^{1}/_{11}$ virkelig Skovrider. Han døde 7 Maj 1883 paa Dyrhuset.

Som praktisk Forstmand var han dygtig, altid paa Færde, paalidelig og samvittighedsfuld med sit Arbejde. Mod sine Folk var han hensynsfuld, og de omtalte ham altid med Velvilje og Agtelse og savnede ham meget, da han var død. Fra Ungdommen

af havde han mange fysiske Kræfter, der undertiden kom ham til god Nytte, og han var en ypperlig Jæger, der aldrig skød fejl. Saaledes fortælles der følgende morsomme lille Træk: Paa en Klapjagt paa Frijsenborg gik man til en ny Saat, da der falder to Skud. „Hvem var det, der skød?" sagde gamle Grev Frijs. „Det var la Cour", blev der svaret, hvortil Ekscellencen bemærkede: „Naa, saa kan vi endelig faa at se, at la Cour kan skyde

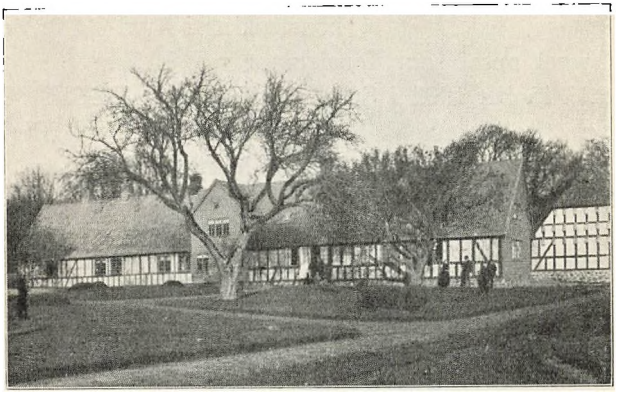

DYRHUSET VED FRIJSENBORG.

forbi, da han har skudt 2 Skud". I det samme kom la Cour, og Ekscellencen spurgte ham, hvad der var falden. „1 Buk og 1 Ræv, Deres Ekscellence; de ligger derhenne bægge to".

Gift 9 September 1872 i Helsinge med Sophie AMALIE Suhr (Datter af Forvalter Georg Frederik Suhr og Sophie Magdalene Worm), født 8 November 1840 paa Brede, kom tidlig som Plejebarn i Huset hos sine tilkommende Svigerforældre, død 23 September 1880.

4 Børn (D 1—D 4).

D 1. Niels GEORG Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 9 September 1873 i Dyrhuset, kom efter Faderens Død i Huset hos sin Onkel, Godsforvalter Spleth; gik fra 1885 i Roskilde Kathedralskole, Student herfra 1893; kom s. A. i Lære paa Tuxen og Hammerichs Filial-Maskinværksted (Kbhvn.) og gik samtidig paa „Det tekniske Selskabs Skole"; tog 1897 alm. Maskinisteksamen; gjorde Svendestykke (som Smed) i April s. A. og modtog herfor Københavns Haandværkerforenings Sølvmedaille; Rekrut ved

2den Artilleribat. s. A., gennemgik Secondlieutenantsskolen paa Strandgadens Kaserne Oktbr. 1897—Maj 1898, udnævnt til Secondlieutenant $^{12}/_{9}$ 1899; blev ansat Somrene 1898—99 som Tegner paa Maskinfabrikken „Atlas“ (Kbhvn.); gik de tilsvarende to Vinterhalvaar paa „Det tekniske Selskabs Skole“ og tog herfra Eksamen som Maskinkonstruktør i April 1900; har siden $^{1}/_{5}$ s. A. været ansat som Konstruktør ved „Atlas“.

Gift 26 Oktober 1902 i Sundby med Karen MARIE Margrete Christensen (Datter af afd. Baneformand Hans Peter Christensen og Ane Marie Pedersdatter), født 19 Marts 1878 i Køge.

3 Børn (E 1—E 3).

E 1. HELGE Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 20 Maj 1903.

E 2. FRODE Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 14 August 1905.

E 3. GUNNER Dornonville de la Cour, født 29 Novb. 1906.

D 2. THEODOR Sophus Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 30 December 1874 i Dyrhuset, kom efter Faderens Død i Huset hos sin Onkel, Godsforvalter Spleth; kom 1883 i Roskilde Kathedralskole og tog i 1891 Præliminaireksamen herfra; lærte praktisk Skovbrug under 1ste frijsenborgske Skovdistrikt, indtil han kom paa Landbohøjskolen; Forstkandidat 1898; Fæstningsartillerist Sommeren 1899; fra November 1900 ansat ved den Suhrske Stiftelses Skove (med Bolig i Sandlyng pr. Stenlille); 1913 Skovrider og Godsforvalter for den Suhrske Stiftelses Godser med Bolig i Hovedbygningen paa Bonderup ved Merløse.

Gift 22 Juni 1901 i Hvornum med ELLEN Kirstine Poulsen la Cour (se S. 148).

2 Børn (E 1—E 2).

E 1. MARIE LOUISE Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 17 Juli 1903.

E 2. Jean Henry WILLIAM August Dornonville de la Cour, født 12 Oktober 1908.

D 3. PAUL Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 25 Juni 1876 i Dyrhuset, kom efter Faderens Død i Huset hos Godsforvalter, cand. polyt. Tilemann (Frijsenborg); gik i Hammel Realskole indtil sin Konfirmation og lærte Landvæsen hos Propr. Hollesen paa Løvdal v. Hobro 1/5 1891—1/11 1892, derefter paa Trinderup; gik paa Landboskolen ved Lyngby Vintrene 1893—94 og 1894—95; var i det mellemliggende Halvaar Forvalter hos Propr. Valentiner-Brandt (Quistgaard v. Helsingør); blev Underforvalter paa Hovedgaarden Jernit under Frijsenborg 1/5 1895; Gardist 10/5 1896—8/10 1897; fra 1/11 1897 Forvalter i halvtredje Aar hos Forp. Linde, Østergaard v. Langaa; deltog i danske Landmænds Fællestur til England Juni 1899; Forvalter hos Forp. Søltoft, Stensballegaarden v. Horsens 1/5 1900; Ejer af Krogsagergaard ved Randers 1901—05, af Resengaard 1905—10, Forpagter af Hovedgaarden Søbygaard under Frijsenborg 1910.

Gift 27 December 1901 i Faaborg med JOHANNE Caroline Raun (Datter af Købmand Henrik Raun i Faaborg og Pouline Thortsen), født 25 April 1873 i Faaborg, død 12 August 1912 i Hammel.

4 Børn (E 1—E 4).

E 1. HENRIK Dornonville de la Cour (se Noten S. 51), født 24 Maj 1903 paa Krogsager.

E 2. WILLIAM Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 4 December 1904 smstd.

E 3. PAUL Johannes Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 9 April 1906 paa Resengaard.

E 4. ERIK Dornonville de la Cour, født 9 August 1908 smstd.

D 4. WILLIAM Dornonville de la Cour (se Not. S. 51), født 16 April 1878 i Dyrhuset, kom efter Faderens Død i Huset hos

Godsforvalter Tilemann; gik i Hammel Realskole indtil 1890, derefter et Aar i Fengers Realskole i Aarhus og saa i Aarhus

Kathedralskole, hvorfra han tog Præliminaireksamen 1895; kom $^{1}/_{9}$ s. A. i Lære paa Tuxen & Hammerichs Værksted (Kbhvn.) og fik i 1899 Lærebrev; gik samtidig paa „Det tekniske Selskabs Skole"; var med Fru Tilemann en Tur i Schweitz og ved Udstillingen i Paris i Foraaret 1900; Gardist $^{10}/_{5}$ 1900—$^{8}/_{10}$ 1901; tog Eksamen som Maskinkonstruktør fra „Det tekniske Selskabs Skole" i April 1902; afrejste $^{23}/_{4}$ til Amerika for at uddanne sig videre; Grosserer, Indehaver af Cycle- og Sportsmagasinet Velo, Kbhvn. Død 23 Septbr. 1907.

DET YNGSTE SLÆGTLED

DET YNGSTE SLÆGTLED

Tallet efter Navnene angiver det Sted i Slægtebogen, hvor den paagældende er nævnt.

ÆLDRE LINJE

		Side
1	Poul Janus la Cour	36
2	Olaf la Cour	37
3	Margrethe la Cour	37
4	Anna Marie la Cour	41
5	Peder David la Cour	41
6	Jørgen Holger la Cour	42
7	Erik la Cour	42
8	Holger D. de la Cour	53
9	Inge D. de la Cour.	53
10	Marguerite D. de la Cour	53
11	Charlotte D. de la Cour	53
12	Henrik D. de la Cour	63
13	Paul D. de la Cour	65
14	Ester D. de la Cour	65
15	Nina D. de la Cour	65
16	Oluf D. de la Cour	65
17	Inga D. de la Cour	66
18	Adèle Antoinette D de la Cour	83
19	Pierre Carl Victor D. de la Cour	87
20	Victor D. de la Cour	90
21	Louis D. de la Cour	90

YNGRE LINJE

22	Diana D. de la Cour	114
23	Marie Louise D. de la Cour	117
24	D'Arcy D. de la Cour	117
25	Lawrence D. de la Cour	118
26	Eileen D. de la Cour	118
27	Vagn D. de la Cour	138
28	Martha D. de la Cour	138
29	Inge D. de la Cour	139
30	Ingeborg D. de la Cour	139
31	Aase D. de la Cour	139
32	Gudrun D. de la Cour	139
33	Ellen D. de la Cour	139
34	Torsten D. de la Cour	139
35	Kirsten D. de la Cour	140
36	Ellen D. de la Cour	141
37	Jørgen D. de la Cour	141
38	Poul D. de la Cour	141
39	Vilhelm D. de la Cour	141
40	Helen D. de la Cour	141
41	Christian D. de la Cour	147
42	Mathias D. de la Cour	147
43	Pierre D. de la Cour	148
44	Paul D. de la Cour	148
45	Bjarne D. de la Cour	154
46	Beatrice D. de la Cour	154
47	Hroar D. de la Cour	154
48	Helga Vera D. de la Cour	155
49	Jacob Ludvig la Cour	155
50	Poul Erling la Cour	156
51	Wagner la Cour	156
52	Karen la Cour	167
53	Poul Fritz la Cour	167
54	Else Annelise la Cour	167
55	Ester D. de la Cour	176
56	Inger D. de la Cour	176
57	Poul Frederik D. de la Cour	176
58	Ruth D. de la Cour	177
59	Knud D. de la Cour	177
60	Else D. de la Cour	177
61	Gerda D. de la Cour	177
62	Edith D. de la Cour	192
63	Inger D. de la Cour	196
64	Helge D. de la Cour	204
65	Frode D. de la Cour	204
66	Gunner D. de la Cour	204
67	Marie Louise D. de la Cour	204
68	William D. de la Cour	204
69	William D. de la Cour	205
70	Henrik D. de la Cour	205
71	Paul D. de la Cour	205
72	Erik D. de la Cour	205

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

18

19

20

21

22

23

24

25

26

27

28

29

30

31

32

33

34

35

36

37

38

39

40

41

42

43

44

45

46

47

48

49

50

51

52

53

54

55

56

57

58

59

60

61

62

63

64

65

66

67

68

69

70

71

72

TILLÆG

NOTARIALFORRETNING VEDRØRENDE STRANDET

No. 20. 24 ß
1758

Petter Kold udi Mønsted, allernaadigst adjungeret Herrets-Foged og Skriver, samt Notarius Publicus, udi Fiends- og Nør-Liung Herreder, giør vitterligt, at Anno 1758ve dend 28 Aprilis, indfandt jeg mig paa Herretsfoged Sr Christian Kolds Vegne her paa Strandet efter Seigr. Peter Lacours Begiæring af 24 Aprilis h. a. saaledes Lydende:

No. 20. 24 ß

Velædle Hr. Herrets-Foged

Høy-fornemme Ven.

Siden jeg agter at lade forfærdige et Notarialinstrumente, over nogle Dokumenter, Strandet Forpagtning angaaende, som min Sallig Herre, Hr. Cammerherre Berregaard og hans efterlatte Enke-Frue, haver Gratificeret mig med, saa er min tienstlig Begiæring, til Velædle Hr. Herretsfoged, at De vilde Behage at umage sig her til Strandet, saa snart det Dem kand være mueligt for at forfatte et Lov-formelig Notarial Instrument over omskrevne Dokumenter, siden jeg tænker at lade samme Protocollere ved Landstinget; da jeg for deres umage som skyldigst skal vise mig erkiendtlig. Iøvrigt forbliver jeg med Estime

Velædle Hr. Herredsfogeds
tienst-forbundne Ven
og tiener

Strandet
dend 24de April 1758.

P. Lacour.

I Følge samme Begiæring og til samme forretning at overvære, var medtaget 2de Mænd, navnlig Monsr. Jørgensen og Thomas Pouelsen begge her fra Gaarden, udi hvis Overværelse blev fremlagt følgende Breve og Documenter:

1ste udi Et Brev skreven paa Fransk af Høy-Velbaarne Frue, Cammer-Herreinde de Berregaard, Datteret Warshovie den 8de December 1757, ere efterskrevne Ord:

J'ignore d'ailleur ce qui peut vous avoir été promis, et en conséquence je serois bien aise que vous me fissiez tenir une copie de cette assurance, dont vous me parlez; je ne suis point encore

decidée sur le parti que je prendrai touchant les terres, mais quoiqu'il en soit, je respecterai et suivrai toujours les volontez de votre Maitre. C'est sur quoi vous pouvez compter. . .

Brevet er underskrevet med hendes eget Haand og forseiglet med hendes eget Signette. . . . . .

2det Udi et Brev skreven paa Fransk, af Høy-bemelte Frue Cammerherreinde de Berregaard, datteret Warshovie dend 22 December 1757 ere skrevne følgende Ord.

Quoique vous aurez deja reçu ma lettre du 8me de ce mois, ou en vous accordant la permission d'occuper la maison de Strandet avec vôtre famille, je vous assure en même tems que, persuadée que vous continuerez à remplir vôtre emploi avec le méme zèle que par le passé vous pouviez compter sur mon empressement à vous obliger, je ne doute point que des assurances reiterées ne vous tranquilisent davantage, et c'est principalement pour cet effet que je m'empresse à faire réponse à vôtre lettre du 27de Nov. qui m'est parvenue hier.

Brevet er underskrevet med hendes eget Haand og forseiglet med hendes eget Signette.

3. Udi et Brev fra Bemelte Frue Cammer-Herreinden, dateret Warshovie dend 26 Januar 1758 er efterskrevne Ord.

La confience que vous me marquez par l'envoy de la promesse de feu Mr de Berregaard, m'a fait un vrai plaisir, et je vous repette les assurances que je vous ai donnée dans mes precedentes de ne point vous abbandonner, quelque chose qui arrive. Je la ferai copier et vous renverrai l'original, l'ou ne scait ce qui peut arriver, nous sommes tous mortels, et l'on pourroit vous faire des chicanes, de sorte quil vaut mieux que vous le conserviez entre vos mains.

Bemelte Brev er underskrevet med Høy-Bemelte Frues egen Haand og forseiglet med hendes eget Signette,

4. Udi et Brev af oftemelte Frue datteret Warshovie dend 23de Februar 1758ve er skrevet følgende Ord:

Ce que je joins icy doit vous rassurer sur vôtre sort, quelque parti que je prenne.

Bemelte Brev er underskrevet med Fruens egen Haand og forseiglet med hendes egen Signette. Ind bemelte 4 Breve hvoraf foreskrevne er uddraget er alle addresserede til Mr Lacour, Fuldmægtig paa Ørslefcloster.

5. En Original Forpligtning fra Sall. Hr. Cammerherre Berregaard Datteret Ørslevkloster d. 1ste September 1753, saaledes lydende:

Siden jeg underskrevne haver udi har 1752 tilladt min Foged Peder Lacour at have Boepæl for sig og Familie paa Ørslefcloster og hand beklager sig for mig, at han formedelst usædvanlige udgifter ey kand soutinere sig paa ermelte Stæd, da ermelte Lacour

begiærer Strandet til Forpagtning eller Boepæl naar dend ledig vorder, saa for at facilitere ham, maae hand i sin Tiid, naar Strandet for forpagter bliver Befriet og jeg selv ikke samme behøver, nærmere derom tilskrive mig, da ham |: i Fald hand fremdeelis forretter sin Tieniste troe og ærlig :| frem for nogen Porpagtning paa ermelte Strandet paa sin Lifstiid skal blive accorderet, for aarlig Afgift af 300rdr siger Tre Hundrede Rixdaler og det saa længe hand er i min Tieniste, men naar han Tienisten leedig vorder, skal bemelte Lacour til Belønning for sin lange Troeskab beholde samme Forpagtning for 150rdr eller 200rdr siger Eet Hundrede og halftrediesindstiuge Rixdaler aarlig afgift, alt efter dend nu værende Strandets Forpagtnings Contract, men som oftermelte Lacour haver 2de Forpligtninger af mig i Hænde, datterede Ørslefkloster dend 18 Octobr 1750, forpligtes hand i Fald hand oven melte Forpagtning paa omskrevne Vilkor vil nyde at levere benevnte Dokumenter uden videre pretentioner fra sig.

Ørslef Closter dend 1ste September 1753ve

F. Berregaard.

6. En Confirmation paa ovenmelte Bevilling, skrevet paa Fransk saaledes lydende:

Je soussignée confirme et ratifie par cecy la promesse que feu Mr de Berregaard mon Epoux a faite à Mr Lacour, Intendant de mes terres d'Ørslef-Closter, Staarupgaard et Strandet, m'engageant á la tenir exactement.

à Varshovie le 23 Fevrier 1758

H. I. de Berregaard
née Comtesse de Bünau.

At saaledes er passeret og forefunden det bekræfte med mig de med hafte 2de Mænd med deris Underskrift og Forseiglinger.

Actum Anno Die et Loco ut supra

P. Koll	C. Jørgensen	Thomas Pouelsen
L. S.	L. S.	L S.

Dette at være ligelydende med originalen Testerer

P. Lacour.

Ovenstaaende Notarialforretning er tinglæst ved Nørrejyllands Landsting 1758 10 Maj under Nr. 51 og findes i Pakken: *Viborg Landsting.* Kopier af protokollerede Breve 1758 Marts—Maj.

PIERRE LACOURS FORPAGTNINGSKONTRAKT [1]

I Dend Hellige Trefoldigheds Navn have Vi underskrevne med hin anden indgaaet og Besluttet efter følgende Forpagtnings Contract og Foreening.

1. Da jeg Jacob Lerche Hans Kongl. Majtts. Cancellie-Raad saa og Borgemester og Bye-Foged udi Stabbel-Staden Nyborg, ved dend imellem Højædle og Velbaarne Hr. Justitz-Raad og Amts Forvalter Bartholomæus Berthelsen de Cederfeld i fornevnte Nyborg og mig under datto 18de Julii a: p: oprettede Kiøbe Contract, haver tilforhandlet mig Ørslefcloster, Strandet og Staarupgaards Hoved-Gaarde og underliggende Bøndergods med vidre og det ved bemelte Kiøbe Contracts 9de Post er bleven besluttet og fastsadt at Monsieur Lacour skal beholde Strandet Gaards Forpagtning imod 200rdr Aarlig Afgift saa Længe hand Lever, ifølge forrige Ejers Høy-Velbaarne Frue Kammer-Herreinde Berregaard, Comtesse de Biinaus skriftlige Løfte og Ratification datteret 23de Februari 1758 paa Hendes Sallige Herres tilsagn de datto 1ste Scptemb. 1753 saa bliver bemelte Monsieur Lacour hermed tilsagt og overdraget, saasom jeg og hermed i kraft af denne Forpagtnings Contract overdrager hannem forberørte Strandet Hovedgaard med tilliggende Mark og Eiendom: Item Ørum Sogns Konge og Kirke Korn Tiende samt bemelte Kirkes anpart Qvægtiende, som meer bemelte Monsieur Peter Lacour, sin Lives tiid skal og maa besiide og beholde paa efterfølgende Vilkor og Conditioner.

2. Forpagteren Monsieur Peter Lacour, nyder sin Lives tiid, til Beboelse og Lov-tilbørlig Brugelighed, heele Strandet-Gaards Bygning Baade Borger- og Lade-Gaard, indtet noget deraf undtagen i nogen Maader, hvorved hand iagttager at ei noget deraf endten ved sig selv, Famillie eller tieniste Folk deris forsømmelse, eller uagtsomhed kommer til Skade, fornemelig at have opsyn med Ild og Lys, som altsammen hviiler paa Forpagterens ansvar, og hand i den henseende at betale og erstatte hvad Skade : det Gud Naadig afværge :' som beviiselig endten ved Forpagterens Famillie eller tieniste Folks Skiødesløshed eller u-agtsomhed sker, men hvad der ellers af Bygninger endten ved forraadnelse eller Storm-Vinde maatte affalde, som forpagteren i tiide maae refferere restituerer Herskabet: saa haver Forpagteren God opsyn, at hværken Bønder eller andre have antænte Tobakspiiber i Gaarden, at ei derved aarsages Skade.

3. Fremdeeles nyder Forpagteren bemelte Strandet Hoved-Gaards Mark og Ejendom, saasom Ager, Eng og Fædrift, til Lov forsvarlig Brugelighed, tillige med Ørum-Sogns Konge og Kirkes Korn Tiende, samt Gammelstrup Sogns Kirkes Korn tiender. Item bemelte 2de Sogners Kirkers anpart Qvæg-tiende, hvilke Korn Tiender Forpagteren paa Kiærven skal oppe bærge, og foderet deraf ved Gaarden Lade udtære, og saaledes ei tillades nogen slags foering at komme fra gaarden uden Her-

[1] Findes i Landsarkivet i Viborg i Pakken: Strandet (Fjends H. Viborg A.) Diverse Dokumenter.

skabets tilladelse. Forpagteren besørger selv Korn Tælgningen i bemelte 2de Sogner, for saa vidt de hannem accorderede Tiender angaar, hvorved hand med tælgningen, efter Allernaadigste Lov og Forordningers Bydende retter sig; og ellers omgaaes Gammelstrup Sogns Beboere saa vel, at de saaledes som hidtil skeed er, kand føre Tienden til Strandet i Forpagtningstiiden; af hvilke tiender Herskabet selv svarer Afgiften til Viborg Skoele, men skulle Ørum-Sogns Konge Tiende blive Fæste-Leedig udi Forpagtningtiiden, og saaledes bemelte Tiende, ei mere for dend afgiftt nu svares, blive at faae til Strandet, da i saa fald Leveres til Forpagteren, dend Afgiftt som aarlig til Wiborg har været svaret, naar Tienden ei saaledes oppe-bærges længere til Strandet; ellers maae Forpagteren udi bemelte Forpagtningstiid, ei bruge Hoved-Gaardens Mark, anderledes end dend tilforn har været brugt, saa at der ei tages fleere Kiærver af Marken, naar den indtages end hidtil skeed er, ej heller giøre indtægterne støre eller paa anden maade, end det tilforn og hidtil har været, saa at indtægterne kand have hvile og være fri for Korn-Sæd udi 5 Aar.

4. Naar Forpagtningen ophører, Leverer Forpagteren Mons. Lacour eller hans Arvinger, til Gaardsens Sæd, saa meget sæde-Korn som hand af Herskabet ved tiltrædelsen, af Sæde-Korn haver annammet, nemlig 30 tdr. Rug, 18 tdr. 6 skp. Byg, 66 tdr. Haure, da Rugen og Byget Leveres med Løs tønde strøg Maal, men Hauret med Løs tønde top Maal, der altsammen skal være godt forsvarlig reen og sund sæde Korn. —

5. Under denne Forpagtning følger og Fiskeri udi Liim-Fiorden, saa vidt til Strandet kand henhøre, saavelsom og udi de paa samme Gaards grund beliggende Fiske-Damme, saa tillades og Forpagteren at fiske eengang om efter-aaret med Vaad i Dront Mølle-Dam, hvorved Fiskeren ved Ørslefcloster i beleilig tiid skal gaae til haande.

6. Hoveri-Bønderne saaledes som de af Herskabet er eller bliver inddelte, skal paa Forpagterens betidelig anfordring, forsvarlig dyrke og drive Hovedgaardens Aufling, Giødningen derpaa udføre og blende, som bør skee i Bøndernes beleilig tiid, imellem Byg-sæd og Korn-høst eller Høebierring, derefter samme i rette Aarsens tiid sprede, Jorden pløje, Kornet Saae og Høste og i Laden indføre samt ud tærske, Kaste, Rense og paa Lofterne opføre, saa og om Sommeren paa Lofterne 2de gange om ugen at røgte eller kaste et aars indauflede Korn; Ligesaa gaardens Høe-aufling ham tilbørlig Bierge, og i Huusene paa Hoved-Gaarden hiembringe, og maae Forpagteren ved deslige Hou-gierning ei dend ene Bonde meere end dend anden betynge, ej heller maae Forpagteren eller hans Folk føre nogen slags Dicipline over Bønderne; thi skulle nogen Bonde findes modtvillig til sit arbeide at forrette, angives det for Herskabet, eller i deres Fraværelse for deres Fuldmægtig, som da straxen lader de skyldige afstraffe efter fortieniste. Fremdelis skal Bønderne Toe og klippe Forpagterens Faarehøvder. —

7. Endvidere skal Bønderne føre Hoved-gaardens Rug |: som aarlig sælges :| til Wircksunds Ladestæd, dog dersom Forpagteren aarlig vil have ført til Wiborg Halv-tredsinds tiuge tønder Rug, kand det skee, og saaledes fører og Bønderne til Wiborg eller Ligesaa Lang Vey, hvad Byg og Haure som aarlig sælges fra gaarden, naar det ei forlanges i

Bøndernes pløje eller sæde og Høste-tiid, Ligesaa Bevilges Forpagteren til Anden Aparte Kiørsel 4re Bønder Vogne aarlig paa 2 á 3 Miile-Veys i det Længste, hvilke reiser maa skee i Beleilig tiid for Bønderne, saa skal og Mølleren i Dront-Mølle efter Hans Fæste revers maale Toldfrie hvad Korn Forpagteren bruger til sin Huusholdning ved Strandet.

8. Ilde-brand af Lyng- og Heede tørv Lader Forpagteren selv saa meget, som hand til sin Huusholdning aarlig nødvendig behøver, ved Bønderne Bierge udi Hoved-Gaardens Heede, saa skal hannem desforuden blive Leveret 50 Læs Skoetørv aarlig, Bønderne skal og aarlig hiembringe 18 gode forsvarlige Læs faare-Lyng til Forpagterens Faar.

9. Forpagteren Leverer aarlig til Herskabet 15 Læs straa tag uden Betaling, hvad meere hand kand aufle Leveres Ligeleedes til Huussenes Repparation imod Betaling for hver Læss tag forsvarlig opbunden Tre siger 3 Mark Danske. —

10. Dersom nogen af Herskabets Bønder skulle blive Foertrængende om For-aaret, og Forpagteren da haver forraad og Leylighed til, noget at undvære, overlades det for billig betaling |: nemlig foering et andet aar at gien-gielde, Ligeleedes skal Forpagteren uden betaling forsvarlig foedre og gresse en Hæst aarlig for Fuldmægtigen ved Ørsleff Closter, ellers erindres Forpagteren at hand aarlig i det mindste skal saae fremmed Sæde-Rug 16 tønder, og hvad dertil af Gammelstrup beste tiende Rug ej kand tilstrække skal hand see sig til kiøbt og da Gaardens Bønder at hendte det een à 2 Miile Veys.

11. Og da Forpagteren forefinder i Gaarden et Aars Giødning i Behold naar dette Aars Aufl er udtæret, og Giødningen af næst forrige Aars Afgrøde udi Marken er udført og blændt, saa naar Forpagteren frafløtter Gaarden eller Forpagtningen ophører, skal hand eller hans Arvinger paa samme Maade efterlade sig et Aars Giødning i Gaarden og et Aars ditto paa Marken. Skulle det hænde sig : det Gud naadelig afværge :| at dend for nogle Aar siden her i Landet Grasserende store Fæe-syge skulle indtræffe paa Forpagterens Creaturer og hand derpaa tager Skade, skal hannem udi samme Aars Forpagtning blive godtgiort for hver Creatur som af samme sygdom bort dør 3rd Siger Tre Rigsdaler.

12. Forpagteren forundes dend friehed, at hand maae Fæste og tage udi tieniste, af Strandet Bønder-gods de tieniste-Folk til sin Brug og tieniste paa Strandet, som hand behøver, saa længe denne Forpagtning Continuerer, og om eller naar paa bemelte Gods ikke skulle findes tienist dygtig Folk, saa skal hannem blive forundt samme af Ørslef Closter gods, naar hand sig derom hos Herskabet anmælder. — —

13. Naar Vaad-Væjerlig indfalder, maae Forpagteren ei imidlertid Lade sine Creaturer drive eller græsse paa de Stæder i Engene, hvor de maatte findes bløde, at samme ei nedtrædes eller tager Skade paa Engbonden, skulle det ellers tildrage sig at nogen af Bøndernes Creaturer skulle i Hegnets tiid indkomme paa Hovedgaardens Marker til skade paa Korn eller græs skal Eiermanden give 2 ß for hver stor Høved som indtages, og derfor uden betale Skaden som rætt og Billig kand være; og maae Forpagteren ei Lade sine Creaturer komme over Strandet Marke-Skiæl, ind paa Ørslef-Closter mark og Ejendom.

14. Consumption Famillie og Folke Skatt, som bør svares af Forpagteren og hans Vedkommende samt hans tienniste Folk ved Gaarden i Forpagtningstiiden, Item Ordinaire og Extraordinaire Personel Skatter betaler hand selv, og i saa fald holder hand paa eget ansvar, Rytter-Hæster eller deslige til Hans Majtts. tienniste maatte vorde paabuden, hvorimod hand ogsaa nyder hvad Refution som Allernaadigst bliver Consenteret.

15. Naar Forpagteren Seig. Lacour eller hans Arvinger flytter fra Gaarden, fører Bønderne hans Meubler og Boehave 2 á 3 Miile, men vil hand have endten disse eller andre tilladelige Reiser endten over Broer eller Færgestæderne, betaler hand selv baade Broe-penge og Færge penge, Ligesaa, naar Forpagteren sælger sine Stude tillades ham fra Gaarden foeder til 1ste Natts Bedestæd. —

16. Ligesom denne Forpagtnings Contract begynder fra Maii dag saa skal dend og Continuere til Maii dag og ikke ophøre til anden Termin der imellem, thi dend dag eller tiid som Monsieur Peter Lacour ved døden afgaaer skal icke saa stricte ophæve Forpagtningen, at jo hans Kiæriste og Arvinger skal forblive derved til næste paafølgende Maii dag, til hvilken tiid fra døds-faldet ufeilbar maa være et halvt aar i det mindste som Forpagtningen paa for anførte maade maae og skal Continuere, og skulle der icke fuldkommen være et halvt aar fra Monsieur Lacours Dødsdag til næste paafølgende 1ste Maii eller Philipi-Jacobi dag, saa Continuerer forpagtningen til næste Aars Maii dag paa foranførte Maade. —

17. Forpagteren maa ei bruge nogen slags u-tilladelig Negoce med Bønderne dennem til Skade eller fornærmelse, ej heller uden Herskabets tilladelse giøre nogen forandring og indretning endten med Gaardens Bygning, Marker eller Ejendomme, men samme saaledes derved at forblive, som det hannem bliver overleveret og hidtil brugelig været haver, men Herskabet alleene reserverer sig magt til at forandre eller indrette hvad tienlig eragtes, dog Forpagteren i de Aarlige Markers indtægter herved uprejudiceret.

18. Dend Tiende Accordt hvorved Assessor Friis er overdraget Korntienden af det øde stæd i Gammelstrup Sogn, Drengsgaard kaldet, og bruges til Lundgaard, Lader Forpagteren sig være efterrettelig, saa hand i dend Henseende oppe-bærger dend accorderede Tiende Afgiftt som her for aarlig af Hr. Assessor Friises Encke Frue svares. —

19. Bønderne skal aarlig, blende en Møding i Gaarden til hielp fra Marken, og hvad jord dertil behøves tages paa de stæder, som kand være uden skade, baade fra Ager-jord og Engbond, og skal Forpagteren udviise Bedestæd paa Gaardsens Mark til de Svenstrup beboere deris Bæster, naar de nødvendig maae føre Hæste og Vogn med sig til noget Hov-arbeide at forrette. —

Imod foreskrevne Conditioner Lover jeg underskrevne Peder Lacour og tilforpligter mig og mine Arvinger een for Alle og Alle eller nogle for een at betale for det første Aars Forpagtning til førstkommende Wiborg-Snapsting 1760 ifølge denne Forpagtnings Contracts første Post 200rd Siger Toe Hundrede Rixdaler, og samme Summa aarlig til hver aars Snapsting at betale herefter saalænge denne Forpagtning Continuerer.

At denne Contract u-rygelig skal holdes og efterkommes paa begge siider, saa haver Vi samme egen hændig underskrevet og forseiglet samt formaaet Kongl. Maytts Birkedommer Jacob Nielsen og Birkeskriver Hans Eliassen med os til Vitterlighed at underskrive og forseigle.

I det øvrige, som Stemplet papiir for haanden ikke er at bekomme saa bliver denne Contract forderligst behøerigen dermed at bielegge efter Forordningen.

Dattum Ørclefcloster dend 1 augustj 1759ve

J. Lerche P. Lacour

Efter Begiering til Vitterlighed som overnævnede
Jacob Nielsen

Efter begiering til Vitterlighed som ofvernævnede
Hans Eliasen

BREVE FRA PIERRE LACOUR

1.

Hr. Cammerraad Colding fordrede tilgodehavende 52 rd. 3 ß efter dend Salig Mands derfor udgivne Revers af 10 Maji 1773 No 44 saaledes lydende:

Velædle Hr. Colding, Høistærede Hulde Ven.

Siden ieg ved Afregning med dem forgangen Dag i dette Aars Snapsting ey fik Tiid eller Leilighed at give dem nogen Forsikkring for de resterende 52rd 3 ß, som de haver tilgode hos mig, vil ieg ey mangle at give Velædle Ven skriftlig Forsikkring for ermelte Halvtrediesindstyve og Toe Rixdaler og tre Mark som rigtig næstkommende Snapsting 1774 til ald Takke skal blive Dem betalt: forblivende i øvrigt med ald Estime velædle Hr. Coldings, Høystærede hulde Vens tienstforbundene Ven og Tiener.

Strandet d. 10 Maji 1773. P. Lacour

2.

Sr. Michael Tvede af Schive har laant P. Lacour 20 Rdl., hvad der fremgaar af følgende Brev:

Velædle Høystærede hulde Ven:

Ihvor lidt jeg formaaer til at skrive, da mine Fingre hver Dag døer fra mig, maa ieg dog efter min Pligt tienstlig takke for de tilsendte 20 Rd, som hulde Ven efter min Begiæring mig haver laant, hvilke 20 Rd., om ikke før, da til næstkomende Snapsting til ald Tak igien

skal vorde betalt, da imidlertid nærværende Missive for Døds Fald Skyld skal være dem til Forsikkring. Lars kan vidre fortælle hvad mine frosne Fingre ikke formaar at skrive. Næst pligtig Hilsen fra os samtlig, forbliver jeg med Estime Velædle Høystærede hulde Vens oprigtigste og tienst forbundne Ven og Tiener

Strandet 7de Octobr. 1774. P. Lacour

Udskrift.
A. Monsieur, Monsieur Tvede mon tres honore Aviri à Schive.

3.

Pierre la Cour havde under 4/5 1771 lånt 200 rdl. af Justitsråd de Lindenpalm og 5/5 1774 150 rdl. af samme.

24/10 1774 skriver han

Høyædle og Velbaarne allerhøystærede
Hr. Justits Raad høygunstige Hr. Velynder:

Deres allerhøistærede af 15 hujus har ieg rigtig imodtaget og skal holde mig dets Indhold efterrettelig, da jeg forlængst har faaet Løfte paa Penge til at udbetale min Gield hos Deres Velbaarenhed til næstkommende Snapsting, men da jeg og i disse Dage er opsagt en Capital paa 100 rd. af Hr. Jacob Coldings Enke, da ieg maaskee skal have Vanskelighed at laane dem, haaber ieg |: efter Deres Velbaarenheds ædelmodige Hierte Laug imod mig, og Deres i sidste Snapsting mig givne Trøst :| at de ikke skal trænge for stærk paa mig, i Fald jeg ikke skulle kunde clarere uden den Eene Obligation paa 200 rd. at de som altiid har beviist saa stor en Gunst imod den stakkels Lacour, og den Gang vil have Taalmodighed med mig. Jeg haver været meget syg siden dend 25 Augusti og er endnu ikke ganske restitueret, hvilket ikke lidet nager mig, at jeg ikke saavist som ieg havde foresat mig det kunde i dette Aar komme til Tiirsbech og forlyste mig endnu eengang med Støver Jagten inden jeg døer, finder det Deres Velbaarenhed og gandske Famille ved behagelig Velgaaende, skal det overmaade glæde mig og tager ieg mig den Frihed herved at tilmelde min dybeste Ære Frygt for Dem samtlig forblivende i øvrigt med største Høyagtelse Høyædle og Velbaarne allerhøystærede Hr. Justits Raad Høy gunstige Hr. Velyndere Deres allerydmygste forbundene Tiener.

Strandet den 24 Octobr. 1774. P. Lacour

Udskrift.
A. Monsieur, Monsieur de' Lindenpalm Seigneur de Broskesborg et Canceiller de Justice de sa Mayste Danoise à Tirsbech.

4.

Jomfru Holm i Viborg overlod i Novb. 1774 P. Lacour 8 Stkr. Væderskind og tilsendte ham i febr. 1775 nogle medicamenter „som medfølgende Brev viser."

Velædle Jomfrue, Høystagtede Veninde!

Med første [største] Erkiendtlighed anseer ieg Deres Omhue for mig Som ieg og med største Taknemmelighed erindre min gamle Vens Hr. Astrups Godhed for mig, ieg har imodtaget Medicamenterne som ieg og i Fald ieg lever skal forbruge saa snart min Hals Piine, som paa 3 Dage har iaget Overhaand, giver mig Tilladelse til at sykke. De udlagte 1 Rd. 1 ℔ 12 ß skal ieg rigtig med Taksigelse erlegge min Veninde. Jeg har just Bud i Viborg i Dag hos Doctor Mangor for at søge Raad for min Hals, da ieg frygter for det bliver til en Byld. Næst min Kones og min kiærligste Hilsen for Dem og kiære Syster og vores pligtig Taksigelse for sidste Ære af Deres Nærværelse og Høflighed imod os forbliver ieg med megen Estime Velædle Jomfr. høystagtede Veninde Deres bestandigste og skyldigst forbundne Tiener. Strandet d. 4 Febr. 1775.

P. Lacour

TESTIMONIUM FRA PIERRE LACOURS JORDEFÆRD

At vi ønske at se os befriede fra det onde, som trykker os legemligt og aandeligt, er en Attraa, nedlagt i vore Sjæle og tilfælles for alle, men som først fuldkommen opnaas ved en salig Død. Vel er den Frelse stor og Befrielse vigtig, som Naaden medfører at befries fra sine Overtrædelser, og derimod at faa et Hjærte, som ikke fordømmer os, en Retfærdighed som alene gælder for Gud, en Plads i Guds Hus og inden Guds Mure, et Navn bedre end Sønners og Døtres Navn, er noget, som overgaar alt i denne Verden, og som ingen kender uden den som annammer det; men i alt dette dog endnu i Verden, en Verden, som ligger i det onde, endnu sukkende under en Byrde af et syndigt Kød og Blod og befindende en Lov i sine Lemmer stridende imod sin Sinds Lov, endnu ombærende et Legeme Sygdom og smertefulde Tilfælde ja Døden selv undergives, foruden mange andre Ting. Herfra er ingen Udgang eller fuldkommen Frelse, førend Livsens og Dødsens Herre behager ved en salig Død at hensamle sine fra det onde; da ophører alt det trykkende, Døden skal da ikke være mere, ej heller Sorg, ej heller Pine, de første Ting er faret bort. Denne Salighed og fuldkomne Frelse er det, vi alle ønsker os af Naade for Christi Skyld. Herren berede os dertil! At vi med Døden maa ende vor Møje, i Døden begynde vort Liv. Et Liv hos Gud, et Liv med Gud altid i Evighed. Dertil er det vi og forhaabe vores salig afdøde indgangen, den i Livet velædle og velfornemme, nu salige Mand Sr Peder Lacour, forhen Forpagter paa Strandet, hvis dødelige og forkrænkelige Del vi idag har ledsaget og nedsat udi Jorden, der at gemmes til Forklarelsens Dag, da det dødelige skal iføre sig Udødelighed og det forkrænkelige Uforkrænkelighed. Bemeldte salig Afdøde var født til Verden Aº 1716 d. 22. Februar udi Köpenich i den Brandenborgske. Hans Fader var den Velædle og Velfornemme, nu salige Mand Sr Dornumville de Lacour, Moderen den Vel-

ædle og Velfornemme nu salige Mad^me^ Marie Foziehac, begge af fransk Extraction. Saasnart disse kære Forældre af Herren var udi deres hellige Ægteskab velsignede med denne deres kære Søn, har de straks ladet ham delagtiggøre udi den hellige Daab, at han, som af Naturen var fremmed fra det Liv, som er af Gud, maatte ved Daaben, som Igenfødelsens Bad aftoes og helliggøres udi vor Herres Jesu Navn og ved vor Guds Aand og saaledes berettiges til Guds Rige og den Salighed, som er i Christo Jesu. —

Nogle faa nemlig 8 Maaneder efter den salig afdødes Fødsel, forlod hans Forældre Köpenich og drog til Frankrig, og saasom vores salig afdøde var den Tid udi sin spæde Barndom og altsaa ikke af Kræfter til at udholde saa lang en Rejses Besværlighed, blev han af sine Forældre, førend deres Afrejse, forskikket til sine Morforældre, da boende udi Halle i Saxen, for hos dem at opdrages. Bemeldte den salig afdødes kære Morforældre, som med Velvillighed modtoge ham, bar ikke alene al tilbørlig og fornøden Omhu for hans Opfostring; men og for alle Ting saa derhen, at han maatte lære at kende den eneste sande Gud og den han udsendte sin Søn Jesum Christum og derfor, saasnart Aar og Alder vilde tillade det, lod ham oplære udi sin Børnelærdom og Guds Kundskab, samt desforuden undervise udi Regning og Skrivning. Af sine Morforældre blev han derefter sat udi den latinske Skole i Halle, hvilken han freqventerede udi 4 Aar og imidlertid ascenderede til 4de Lectie, da han endnu ikkun var 11 Aar. A° 1728 flyttede hans Morforældre til Leipzig, hvorhen han medfulgte og der foruden videre Undervisning i Regning og Skrivning blev informeret i Musiken. A° 1730 kom han med sine Morforældre til Berlin, hvor han atter blev sat udi den latinske Skole, og da han efter nogen Tids Forløb, skulde have ascenderet i 5te Lectie, blev han af Velbaarne, nu salig Fru Majorinde de Lasson, da boende paa Aakjær, forskrevet herind til Dannemark for at informere hendes da unge Søn udi det franske Sprog. Til hvilken Ende han og ankom her til Landet A° 1732 udi sit Alders 16de Aar. Hos højbemeldte nu salig Fru Majorinde de Lasson forblev han udi Tjeneste indtil A° 1736, da han af højbemeldte sit Herskab blev recommenderet til Velbaarne nu salig Fru Oberstlieutenantinde Berregaard paa Ørslevkloster for ligeledes at informere hendes Søn Høj- og Velbaarne nu salig Hr. Kammerjunker Berregaard udi det franske Sprog og forblev sammesteds indtil A° 1742, da han formedelst Højbemeldte Hr. Kammerjunker Berregaards da forestaaende Udenlandsrejse qviterede. A° 1743 kom han ligeledes som Sprogmester udi Tjeneste hos Velbaarne nu salig Hr. Lassen til Bjørnsholm, hvorfra han A° 1747 af Høj- og Velbr. Hr. Kammerjunker Berregaard, som da opholdt sig udi Kjøbenhavn, blev begæret som Secretair, udi hvilken Tjeneste han forblev indtil A° 1750, da Højbemeldte nu salige Herre beskikkede ham til Foged for Staarupgaard og Gods og Aaret derefter ligeledes for Ørslevkloster og Strandet, hvilken Tjeneste han forestod indtil A° 1757, da Højbemelte nu salig Hr. Kammerherre Berregaard overdrog ham Strandet udi Forpagtning. A° 1751 indlod han sig udi det hellige Ægteskab med den Velædle og Dydzirede Jomfrue Margaretha Susanna Hertzberg og blev deres Bryllupsfest celebreret paa Ørslevkloster, d. 13. Juli samme Aar.

Udi hvilket Ægteskab, som blev fremdraget udi en sand og oprigtig Kærlighed og Enighed og vedvarede til A° 1763 d. 24. Febr., da det behagede Herren at opløse dette kærlige Ægtebaand og ved den timelige Død at bortkalde hans nu salige Ægtefælle, Herren velsignede dem med 4 Sønner og 4 Døtre, hvoraf dog en Søn for ud [for] Moderen i Herren var hensovet. Da han nu altsaa efter Herrens Vilje maatte prøve dette sørgelige, formedelst den timelige Død at se sig skilt ved en kærlig og oprigtig Ægtefælle og en Moder for sine Børn, behagede det Herren, hvis Raad er underlig, men som fuldkommer dog alting herlig, igen at tilskikke ham en kjærlig Ægtefælle og omhyggelig Moder for hans Børn i den Velædle og Dydzirede Jomfru Christiana Friderica Nohr, hans nu efterladte og dybsørgende Enke, som han A° 1763 d. 26de Aug. paa Friisholt indlod sig udi det hellige Ægteskab med, og imod hvem han stedse, ligesom hun imod ham, har vist et ømt og kærligt Hjærte og en redelig og oprigtig Omgang i deres Ægteskab, som vedvarede i 11 Aar og nogle Maaneder, velsignet i samme af Herren med 2de Sønner, som tillige med Moderen samt 3de Sønner og 4 Døtre af første Ægteskab sørgeligst efterleves.

Han som er de faderløses Fader og Enkers Forsvar, han være det for de efterladte, som savner den afdøde, der stedse viste sig iblandt os oprigtig mod sin Gud, redelig imod sin Næste, kærlig imod sin Ægtefælle og en paamindende Fader for sine Børn.

Hvad nu tilsidst vores salig afdødes Død og Udgang af Verden er anlangende, da har han siden Høstens Tid næstafvigte Aar været Afveksling af en og anden tildels smertefulde Tilfælde undergiven, som, omendskønt Herren derudi nogle Uger førend hans Død forundte ham Lindring og forskaanede for det smertelige, dog svækkede mer og mer hans Livs og Legems Kræfter, hvorfor han, som saa sit Pauluns Aflæggelse at være forhaanden, lod til sig kalde næstafvigte 8 Marts Velærværdige Hr. Povel Amptrup for at delagtiggøres udi vor Frelsers allerhelligste Legeme og Blod, hvorefter han med et opløftet Sind til Gud og udi Tillid til vor Herres Jesu blodige Forsoning forventede sin Opløsning, som indfaldt sidstafvigte 14de Marts, da han omskiftede Tiden med Evigheden, efterat han havde levet her udi 59 Aar 2 Uger og 5 Dage, som var hans Aar og Alder.

SLÆGTENS VAABEN

Hvorfra det Vaaben stammer, som vor Stamfader, Pierre Lacour, brugte, kan lige saa lidt som Slægtens Oprindelse klares i Øjeblikket, men det har nu gennem snart 200 Aar været ført af Slægtens Medlemmer, ganske vist i noget forskellig Form, har derfor forlængst vundet Hævd og ejer en stor slægthistorisk Interesse. Imidlertid vilde det være af Betydning, om der fastsloges en bestemt Skikkelse, og derfor er det af dobbelt Værdi, at Etatsraad, Professor Storck, uden Modsigelse for Tiden vor kyndigste Heraldiker, paa Grundlag af foranstaaende Afbildning af Pierre Lacour's Signet, som nu ejes af Ingenieur P. E. D de la Cour i Canada (S. 117), og forskellige Segl, der opbevares paa Dokumenter i Landsarkivet i Viborg, og hvoraf der findes Gengivelser foran S. 15 og S. 20, har tegnet vort Vaaben til Brug for nærværende Værk. Jeg vil indstændig lægge Slægtens Medlemmer paa Sinde at benytte den Form, som Vaabnet her har faaet. Familietraditionen har villet sige, at den væbnede Arm bærer en Pennefjer, men efter velvilligst Meddelelse fra Prof. Storck kan dette absolut ikke tænkes at være rigtigt, og efter at Professoren havde haft Lejlighed til nøje at undersøge Seglaftrykkene, har han meddelt mig, at han ikke er i Tvivl om, at det er en Palmegren, der er fremstillet i Hjelmtegnet. „I Henhold hertil har jeg tegnet Vaabenet, men dog saaledes, at de, der holde paa Pennefjeren, kunne betragte Tegningen som gengivende en saadan".

SLÆGTENS NAVN

(EN HYPOTHESE)

I det „Testimonium", der efter al Sandsynlighed oplæstes ved Pierre Lacours Jordefærd i Ørum Kirke 24 Marts 1775, og som nu er i mit Eje, kaldes hans Fader Sr Dornumville de Lacour og hans Moder Marie Foziehac (se S. 224—25), og man maa gaa ud fra, at det er denne Oplysning, hvorpaa Fr. Barfod har bygget sin Meddelelse om Navnene paa vor Stamfaders Forældre (se Lauritz Ulrik la Cour og Ellen Kirstine Poulsen S. 6). Hvorvidt dette første Navn er det rigtige eller ikke (Dornumville bør dog vel skrives Dornonville), lader sig foreløbig ikke med Sikkerhed afgøre, men mulig vil nøjere Undersøgelser, hvis saadanne bliver iværksat, kunne bringe Lys i dette Forhold, der hidtil har ligget i Mørke.

Imidlertid anser jeg det naturligt, som ogsaa nævnt i Forordet (se S. 5), at jeg her hidsætter de Resultater, som den nu afdøde norske Slægtshistoriker C. A. Delgobe er naaet til, idet de mulig kan tjene kommende Forskere til Vejledning; selv tør jeg ikke i Øjeblikket udtale mig om de meddelte Oplysningers Betydning for at klare vor Slægts Oprindelse.

C. A. Delgobe skriver til mig ($^5/_{11}$ 1896):

„Deres Families Stamtavle nævner Stamfaderen som født i Köpenick. Jeg slog derfor efter i Hovedværket „La France Protestante", men idet jeg der ikke fandt nogen „Dornonville" og jeg af Dr. Beringuiers Hovedværk (tysk) fik et Vink om, at der i Köpenick havde været Folk af Navnet „Bernonville", søgte jeg i „La France Protestante" efter denne Rubrik og fandt, rigtignok med Stavemaaden „Bernouville", følgende:

Jacques de Bernouville, ancien de l'église de Blois [en af de ældste i Menigheden i Blois] 1620.
Isaac Bernouville, ouvrier en bas [Strømpefabrikant] réfugié avec sa femme et un enfant à Magdebourg 1698, à Köpenick 1700.

Ved Eftersyn i Colonilisten for Magdeburg fandt jeg imidlertid ikke denne Isaac — hvorimod han i de udførlige Lister forekommer i Neustadt/Berlin 1699, som „Estaminier" (Florfabrikant). Det er altsaa den samme som maaske har passeret Magdeburg, senere været i Berlin og havnet i Köpenick, hvor han findes som definitivt bosat. I Modsætning til de franske Kilder, som har Bernouville, findes her overalt Bernonville, og dette ligner jo i høj Grad „Dornonville". — Jeg tvivler aldeles ikke paa, at det er denne Isaac Bernonville, som jo havde et

Barn med sig, der ved dette Barn blev Farfar til Deres Stamfader Pierre; ellers maatte man jo antage, at Pierre var en meget yngre Søn af samme.

Endnu finder jeg fra Blois en Jean Bernonville, ouvrier en soie (Silkespinder)- f. c. 1662, var i Köpenick(?) 1706 med Kone[1] og 3 Børn, og det er jo ikke umuligt, at han kan være den rette, men Notitsen om ham er lidt uklar[2]".

. . .

I „La France Protestante" findes desuden følgende Anførsler[3]:

„Etienne de Bernonville, Laasesmed fra Vitry-en-Perthois, modtoges som Indvaaner i Genf August 1556.

Louis, fra Vitry, Laasesmed, flyttede til Werder (Berlin) 1700 med Kone og et Barn.

Skønt denne Familie [Bernonville, de Bernonville], der oprindelig synes at have brugt Partiklen, ogsaa synes i en senere Tid at have boet ved Blois, er det vel muligt, at Hovedstammen har tilhørt Byen Vitry-en-Perthois d. v. s. Vitry-le-François, i nuværende Dept. Haute-Marne, og den synes at have været en anset Haandværkerslægt.

Lacour er i saa Fald enten et Tilnavn, som saa mange Familier (dog især Præster) toge saa hyppigt under Forfølgelserne, eller et Stednavn, hvorved Grenene i en og samme Familie (endogsaa blandt de uadelige Stænder) plejede at adskille sig fra hverandre.

Er min Gisning rigtig bliver Familiens rette Navn de Bernonville-la Cour eller Bernonville dit la Cour.

Med Hensyn til den førstes Hustru, Foziehac, bemærkes ogsaa, at Navnet er uægte, men turde være identisk med Navnet Fouzillac, som 1700 træffes blandt de til Cölln a/d Spree (Berlin) indflyttede Familier[4].

Jeg betragter det som aldeles givet, at De her har deres rette Aner, og at De derfor har at søge sammes Oprindelse dels i Blois, dels paa Mødreneside i Languedoc (men hvor?)".

---

[1] Susanne (Brev til Fr. Barfod fra Delgobe 18/1 1889.

[2] Maaske er han identisk med Isaac Bernonville.

[3] Brev til Fr. Barfod fra Delgobe af 18/1 1889.

[4] Pierre Fousillac, Knapfabrikant, med Hustru og 2 Børn i Berlin/Cölln („Cologne") Aar 1700. [Det er værd at lægge Mærke til Fornavnet, der svarer til vor Stamfaders. Min Anm.].

SANGE

AF OG TIL SLÆGTEN LA COUR

VED

SLÆGTMØDET PAA HIMMELBJÆRG

DEN 9. JUNI 1882

DA HALVANDET HUNDREDE AAR VAR RUNDNE.

Tone: Flyv, Fugl, flyv over Furesøens Vove.

Flyv, Fugl, flyv til den minderige Seine,
Flyv kun til Verdensstaden trøst!
Der er nu hverken roi eller reine,
frit kan du hæve dèr din Røst;
dødsdømt, ja død er den skumle Bastille,
glemt er hvert lettre de cachet;
„Borgere“ kun skulle høre din Trille,
paa Notre Dame dig sæt!

Flyv, Fugl, flyv! — Har du glemt dine vinger?
bortglemt din fæderne Jord?
glemt la gloire, der dog ingen Steds klinger
stolt, som hvor Lavrbærret gror!
Flyv da! du tøver?
„Jeg kan ikke slippe
Kysten, hvor Bøgene gro,
Sletten, hvor yppigt den gyldene Vippe
skrider og modnes i Ro!

Herligt der er vist i Syd, men mit Hjærte
voksed til Ølandet fast;
ikkun med Vold, til ulidelig Smerte
skiller man Barken fra Bast.
Minderne vækkes; men Minderne drage
ej mig til Gallernes Hjem;
Kolding og Gudsø og Dybbøl kun rage
kækt i min Mindehal frem.

Minderne vækkes; men tusinde Minder
bandt mig til Bælt og til Sund;
ej Tricolore, kun Danebrog finder
Rum i mit Hjærtedybs Grund;
den har jeg givet min Hu og min Vilje,
den har jeg givet min Sjæl;
Korset det hvide paa blodrøde Tilje
vender jeg aldrig min Hæl.

Dansk var min Moder, og dansk er den Kvinde,
som har mig skænket sin Tro;
dansk er hver Glemmigej, hver en Kærminde,
som mig i Barmen mon gro.
— Dejligt er Frankrig, saa har jeg hørt sige,
smukt som en smilende Brud;
dejligst dog Danmark! — dets Folk og dets Rige
signe vor Fader, vor Gud!"

Frederik Barfod

Nedenstaaende Sang blev ved en Fejltagelse ikke trykt til Brug ved Slægtmødet paa Himmelbjærget, men læstes højt ved Bordet af Pastor P. D. la Cour.

VED

SLÆGTEN LA COURS FEST

PAA

HIMMELBJÆRGET DEN 9. JUNI 1882.

Tone: Ved Vintertid o. s. v.

Velkommen vær fra fjern og nær
Til Mindets Fest, I kære Frænder!
En gammel Slægt tilhuse her
Halvandet Sekel Hilsen sender,
Og Fædres Id i Sorg og Lyst,
Ej sanket op paa Døgnets Veje,
:|: Den skal idag vor Fortids Røst
Forkynde som vort fælles Eje. :|:

Helt højt tilvejrs idag vi er,
Vor Gang var ellers paa det jevne,
Han, som fra først var fremmed her,
Ej efter Storhed maatte stævne.
Et æret Navn han ærlig vandt,
Det efter ham i Arv vi tage,
:|: Hvad ellers vi af Lykke fandt,
Det blive vort — ja alle Dage. :|:

Mens Tiden iled skyndsomt hen
Helt mangt et Skud den gamle Stamme
Med Kraft og Snille fostred frem,
Ej Tiders Vexlen den mon ramme,
Saa Kraften svandt fra Slægtens Træ,
Nej, nu det staar med mange Grene,
:|: Og Mindets Blomst i Træets Læ
Skal voxe frem til Tider sene. :|:

At binde da en Mindets Krans
Af hvad vi alt har kunnet samle,
Og siden ret med aaben Sans
At flette nyt ind i det gamle,
Derfor vi kom fra Land og By
Helt villig til at give Møde,
:|: Saa lad da nu i Slægtens Ly
Dens fælles Minder herligt gløde.

Gud sign enhver iblandt os her,
Som til det sidste ærligt kæmper
For alt, hvad han af Lys fik kær,
Ej efter Tiden blot sig lemper;
Gud sign hver Id med Aand og Haand,
Saa hver sit Kald maa trofast blive
:|: Og sammenknytte Slægtens Baand,
Saalænge han end er i Live.

P. D. la Cour

---

2. November 1795 blev Jørgen la Cour og Lotte Guldberg, som nævnt, forlovede (se S. 100). Han var Degn i Odder, hun i Huset hos Præsten Jens Hartmann i Randlev. Kort i Forvejen, (i Septb.?), da hun stod i Begreb med at forlade Randlev Præstegaard, sendte han hende „et Strikketøj", som han efter hendes Ønske havde ladet lave af en kunstfærdig Drejer i Odder. Han sendte hende den med et varmt skriftligt Levvel og føjede til: „Jeg er ikke Poet, ey heller vil jeg tiltrænge mig Navn deraf; dog kunde De maaske uden Ærgrelse læse denne lille selvgjorte Sang og nu og da nynne den ved Strikketøyet, da den er bestemt for Dem." Denne „Slægtens Bindevise," som den er bleven kaldt, har nu i al sin Jævnhed gennem snart 125 Aar gaaet fra Mund til Mund i Slægten og lyder saaledes:

SLÆGTENS BINDEVISE

Mit Arbejd gaar saa let og rask,
den maalte Traad svandt ind,
og Pinden glider let i Mask';
jeg er saa glad i Sind.
Og kostbar Sundhed er hos mig,
:|: hvor er jeg lykkelig :|:

Jeg stundom vel bekymret blev,
men gavnligt jeg det fandt;
thi aldrig Angerstaarer ned
ad mine Kinder randt;
og lønlig Sorg jeg kender ej,
:|: thi er jeg lykkelig :|:

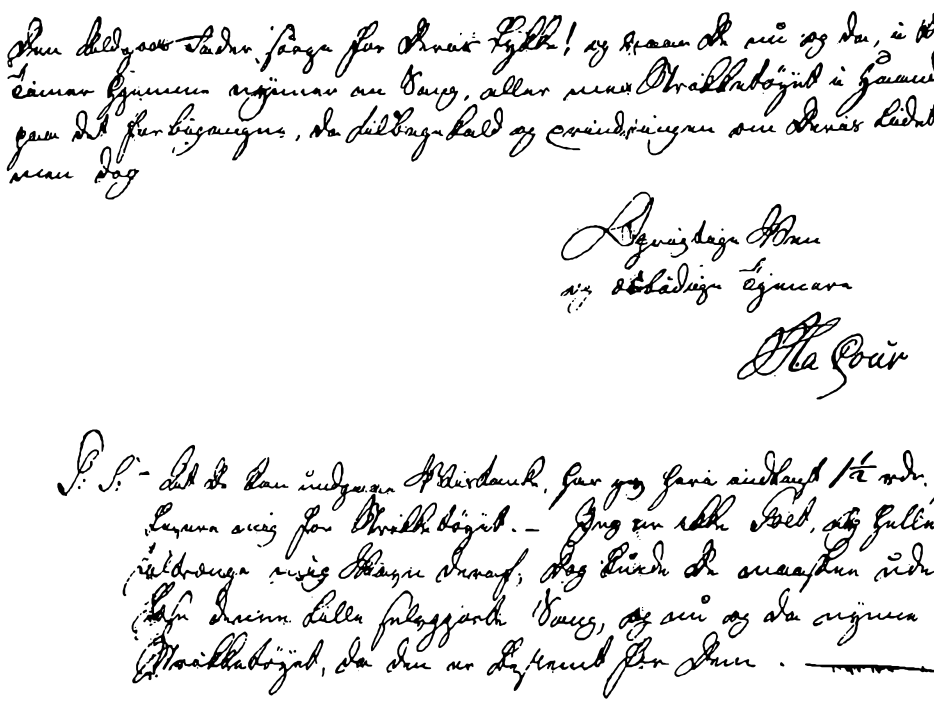

Facsimile af Jørgen la Cours Brev (Septb? 1795) til Lotte Guldberg. (Brudstykke)

Slægtens Bindevise

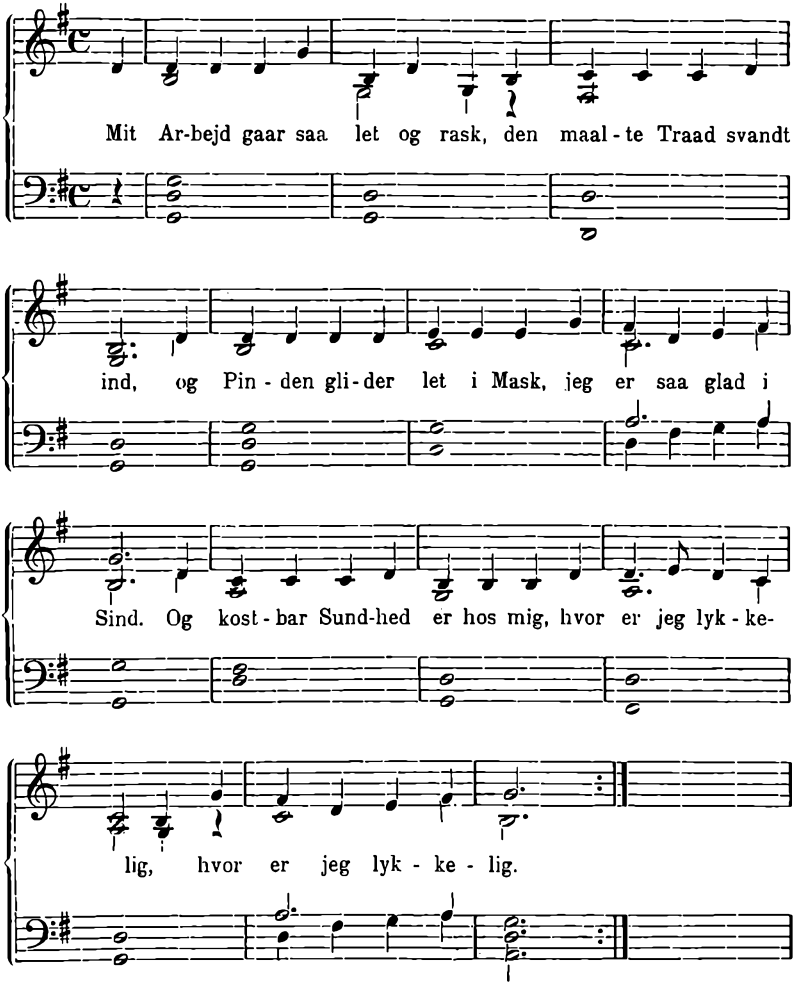

Jeg Elskovs Glæder kender ej
og ej dens bitre Nag,
men, naar jeg vandrer Dydens Vej,
Alfader ved en Dag,
han lede vil en Ven til mig, —
:|: hvor bli'r jeg lykkelig :|:

Med ham jeg trolig vandre vil,
hvor Gud os kalder hen,

og i hans Ve og i hans Vel
jeg bli'r den bedste Ven;
og tro igen han elsker mig,
:|: thi er jeg lykkelig :|:

Ved stille Dyd og virksom Daad
vi Fryd os skabe vil,
og for at stanse Armods Graad
vi hjælpe begge til.
— Gud Fader signe ham og mig!
:|: saa bli'r jeg lykkelig! :|:

[Odder 1795] *Jørgen la Cour.*

Lotte Guldberg takkede for Strikketøjet og Sangen i et Brev, hvori det hedder: „Arien finder jeg meget smuk, og tit skal jeg derved erindre mig deres Venskab. Far vel vil jeg endnu ikke sige dem thi jeg haaber vist indnu at se dem i Aader, om det er muligt; de forlader mig, at jeg nu slutter, thi mit Hymør tillader mig ikke at være Vitløftig men alleneste undertegner mig deres Veninde C. C. GULDBERG.

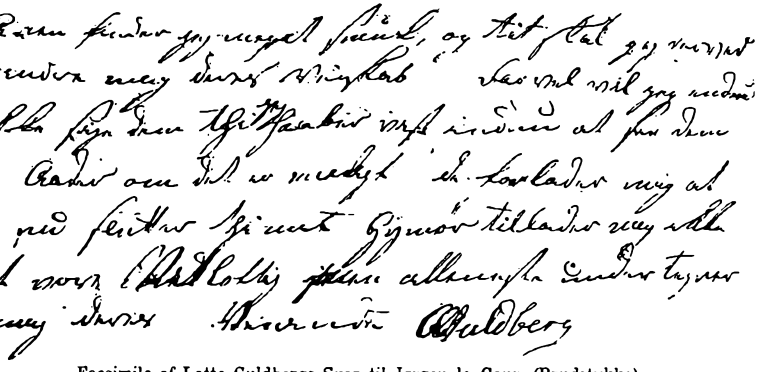

Facsimile af Lotte Guldbergs Svar til Jørgen la Cour. (Brudstykke)

Mellem Jørgen la Cour og Steen Steensen Blicher, der var 15 Aar yngre, udviklede der sig et varmt Venskab; det var dog kun et Aarstid, de havde Lejlighed til at ses hyppigere, nemlig fra Slutningen af 1795, da Blichers Fader, Niels Blicher, forflyttedes fra Vium til Randlev, og til 1797, da St. St. Blicher sattes i Randers Skole; siden kunde de kun mødes i Ferierne, men Venskabet holdt sig gennem Livet, hvad ogsaa ses af følgende Digt af Blicher ved la Cours Baare:

LA COURS DØD

Min Ven er død! lad Taaren flyde!
Til Suk og Klage lad Sorgharpen lyde!
Min Ven er evig borte — aldrig meer
Hans Aasyns hulde Blik jeg seer.

Han, som Naturen gav det skønne Hjerte,
Saa varmt ved fremmed Fryd og fremmed Smerte,
Nu koldt og følesløst som Gravens Leer —
Har ingen Smil og ingen Taarer meer.

Ej mere under Templets høje Buer
Hans Røst opvækker Andagts rene Luer;
Blandt Tidslerne paa skumle Kirkegaard
Den fromme Sangers grønne Gravhøj staar.

Paa Glædens Dag jeg skal ej mere høre
Det muntre Qvad, som tryllede hvert Øre;
Den blege Læbe er for evig lukt,
For evig Øjets milde Flamme slukt.

Vaarsolen smiler, Foraarsregnen falder,
Og døde Jord til Liv paany fremkalder:
Paa Dig har Solens Straale ingen Magt,
Du est til evig Søvn og Nat nedlagt.

Dog, hæv Dig, Sjæl! ud over Livets Fængsel;
Til Himlens Rige stunde din Forlængsel!
For Aanden er der ingen Skranke sat,
En Dag oprinder efter mørke Nat.

Saa stands da Graaden, dæmp da Sorgen!
Engang det blier i Graven ogsaa Morgen:
Den lange Dødsnat skal engang forgaae
Og de, som sove nu, til Liv opstaae.

St. St. Blicher.

Holger Magarus la Cour og Edle Charlotte Ingerslev holdt Bryllup 28 April 1830 og kunde, som Følge deraf, have fejret deres Guldbryllup 28 April 1880. Men 6 Februar dette Aar døde Holger la Cour, og 15 April samme Aar fulgte hans Hustru ham i Døden. Derfor skrives der:

Den Dag, der rummer Lykkens Minder,
Nu blev det stille Vemods Fest,
Ej Brud og Brudgom skilte finder,
De atter bo hinanden næst.

En liden Stund kun Enkefloret
Sig vandt om hendes hvide Lok;
I Brudedragt hun fulgte Sporet
Nys hjemad til den frelste Flok.

Hun, som bar Smerten uden Klage,
Har vundet mer end Dødens Ro;
Og de, som her hun lod tilbage,
De græde stille, thi de tro.

28 April 1880 *Pauline Worm*

Til „Skærsingernes anden Højtid," d. 23 April 1862, da Charlotte la Cour og Niels Peter la Cour havde Bryllup, skrev H. P. Birkedal Barfod en Sang, „Brudeparrets Skaal," hvoraf vi medtager det første Vers om Skærsø:

Der er saa yndig en lille Plet
imellem Jyllands høje Banker,
hvor Skoven snor sig om Søen let
og Storken om i Kæret spanker;
hvor Himlens muntre, glade Sangerkor
i Bøgeskovens lette Kroner bor,
hvor Skov og Vang
af Fuglesang
fra Morgengry til Kvæld genlyde.

H. P Birkedal Barfod

Nedenstaaende Sang, der første Gang brugtes ved Dorothea la Cour og Markus Anton Siegumfeldts Bryllup paa Skærsø 25 September 1860, har siden da — altsaa i over halvhundrede Aar — i mange Kredse af Slægten ved alle højtidelige Lejligheder været brugt og bruges stadig som Indledningssang ved Bordet.

Tone: Alt staar i Guds Faderhaand.

Syng, min Sjæl, Gud Herrens Lov.
Hinden danser let i Skov,
Fisken paa sin Finne spiller,
vinget Fugl slaar glade Triller,
syng, min Sjæl, vær glad som de!

Herren er din Styrkes Borg
— Herren sender Fryd og Sorg,
men din Lod han maaler efter
dit Behov og dine Kræfter,
derfor syng som Barn hans Lov.

Derfor læg dig ved hans Barm,
han vil tage dig paa Arm,
som en Fader ømt dig vugge,
saa kun Glædens Taarer dugge
skal et takfuldt Barneblik.

Han har hørt dit Hjærtes Bøn,
hørt, hvad fromt du bad i Løn,
at, mens Dagene de skride,
med dit Hjærtes Ven ved Side
du maa vandre Livets Vej.

Han vil end i Lyst og Nød,
han vil end i Liv og Død
bære varlig og med Blide
Barnet, saa dets Fod ei glide,
saa dets Sjæl ej ængstes skal.

Syng, min Sjæl, Gud Herrens Lov:
— Hinden danser let i Skov,
Fisken paa sin Finne spiller,
vinget Fugl slaar glade Triller,
syng og Du Gud Faders Lov.

Frederik Barfod

Da de nygifte, Niels Peter la Cour og Charlotte la Cour, Lørdag 26 April 1862 tog Afsked med det gamle Hjem paa Skærsø, gav Brudens Fader, Lars la Cour, sin Datter et Stykke Papir i et lukket Omslag med de Ord: „Du har saa tit glædet mig ved at synge, men især ved Melodien: Nu titte til hinanden de fagre Blomster smaa. Til den Melodi har jeg nu lavet en lille Morgensang, som Du kan synge, men Du maa ikke selv se den, før Du kommer til dit nye Hjem, og Du maa ingen anden vise den." — Med Undtagelse af hans Hustru og et Par af Børnene var der næppe noget Menneske, som anede denne Sangs Tilværelse før efter hans Død. Den lød saaledes:

MORGENSANG

Tone: Nu titte til hinanden.

Nu stiger frem i Østen den lyse, klare Sol,
og Nattens Mulm har for den maattet svinde;
nu hæver sig min Sjæl til det højeste Maal
i Lov og Tak ud over Stjerners Tinde.

O, Kærlighedens Fader, Du evig store Gud!
giv Naade til, at jeg maa rigtig lære
i Tro og Haab og Kærlighed at følge dine Bud
og deri glad Dit kære Barn at være.

O, kærligste Forløser, som Døden for os led,
hvo kan vel slig en himmelsk Godhed fatte!
i Støvet for din Fod jeg mig ydmyg kaster ned,
i Lov og Pris Din Kærlighed at skatte.

O, Helligaand, Du kære, som tit hos mig greb ind
og rørte Hjærtet, slog Samviltigheden,
gyd stedse af Din Kraft i min Sjæl og mit Sind,
at jeg maa finde Vej til Himmelfreden.

O Fader, Søn og Aand, min Tilbedelse modtag,
min Tak for Daab og Nadvere tillige,
for Troens Ord i Pagten, det rette Hjerteslag,
som skuer Verdens Frelser i hans Rige.

(1862). *Lars la Cour*

Nogle Dage efter Lars la Cours Død ($^{27}/_{3}$ 1875) stod nedenstaaende Digt at læse i Randers Avis med Undtagelse af de 2 sidste Vers, der føjedes til, da Ellen Kirstine Poulsen $^{6}/_{3}$ 1875 havde fulgt sin Husbond i Døden.

LAURITS ULRIK LA COUR

Stille, stille, hver en Stridens Stemme,
Døgnets Storme, tier ved hans Grav!
Han var fredsæl, Gud ham Fred i Gemme
og i Eje gav.

Man har sagt det tit: Guds Børn vi kende
paa, at Verden hader deres Færd;
er det sandt vel? havde han en Fjende,
han, som hviler her?

Er det ved hans Baare først, det klinger,
Ordet om hans stærke, milde Sind,
om den Hjærtets Skat, som frelst han bringer
nu i Havnen ind!

Nej — han fik den sjældne, store Lykke:
alle mødte ham med kærligt Blik,
Venner stod der for hans Haand at trykke,
hvor han kom og gik.

Han var elsket, æret af de ældste,
medens Smaabørn leged ved hans Knæ,
han, der nu har Plads blandt Herrens frelste
under Livets Træ.

Rigt velsignet blev hans Faderhjærte,
ingen af de mange gav ham Ve,
før hans Øje brast, en nyfødt Kærte
end det skulde se.

Og mens Stammens Navn til fjærne Lande
baaret blev af nye Kræfter frem,
sank hans Livssol under Dødens Strande,
og hans Sjæl gik hjem.

Hjem — og Hjemmets Perle fra det lave
tog han med sig; Baandet var saa fast,
at, før Jorden fik hans Støv som Gave,
hendes Hjærte brast.

O, hvor skønt er Livet, naar dets Sommer
følges af en Høst saa rig og fro!
og hvor skøn er Døden, naar den kommer
som til disse to!

Pauline Worm

Som nævnt S. 128 blev der i Hundredaaret efter Lars la Cours Fødsel af hans Børn og Børnebørn rejst en Mindesten i Skærsø Skov, og til Afsløringen var nedenstaaende Sange skrevet:

VED

STENEN I SKÆRSØ SKOV

DEN 10. JUNI 1902.

Tone: Fuglevisen

En Gaard, hvor alt laa øde,
saa Ordet næppe løj:
den Fugl af Hunger døde,
som over Marken fløj.
En Skov, der var forhugget,
til Skat og Renter plukket — — — —
da Lars la Cour tog Skøde,
og Skærsø blev hans Hjem.

Hvor gennem lange Tider
var ukendt Flid og Røgt,
det dagedes omsider
for Ungdomsmod og Kløgt.
Da randt det op af Mulde —
ved Høst stod Lader fulde — — — —
Som Aarene de skrider,
staar Skærsø atter rejst.

Og som han Gaarden bygged
med stærk og nænsom Haand,
sit Hjem den Gamle hygged
i Kærlighedens Aand.
Thi medens Dage svinde,
vi rejse her et Minde — — — —
at vidne, hvor han skygged
og bragte Liv og Vext.

Tone: Jylland mellem tvende Have

Bautasten, hvor nu Du skuer
vidt ud over Kær og Eng,
følger under Skovens Buer
Agerlandets Blomsterseng —
mind om ham, hvis stærke Haand
løste disse Steder af Usselhedens Baand.

Bautasten paa Skærsø Banke,
rejst med Tak, staa trøst og kækt!
Styrk vor Aand og ild vor Tanke,
kald til Daad den unge Slægt!
Vidn det i dit stille Sprog:
Mandig Gærning tegnes i Livets Sagabog.

Bautasten blandt Skærsø Skove,
hver Gang dig vi stanse ved,
lær Du os da: Stort at vove —
højt at stile — faste Fjed —
blive gennem virksomt Gavn
som et trofast Værge om hans og Slægtens Navn.

Tone: Dejlig er Jorden

Slægternes Herre,
Verdens vise Ordner!
Du, som gav Mennesket Blodets Baand,
hjælp, at vi altid,
hvor vor Fod vi sætte,
maa kendes paa vor Id og Aand.

Lys vore Veje,
kend du vore Tanker,
saml os i fælles Kærlighed!
Lad vore Minder
over Slægtens Bane
straale i Glans, til Sol gaar ned.

J. C. B. la Cour

DA GRUNDSTENEN TIL LANDBOSKOLEN BLEV LAGT

(27. AUGUST 1867).

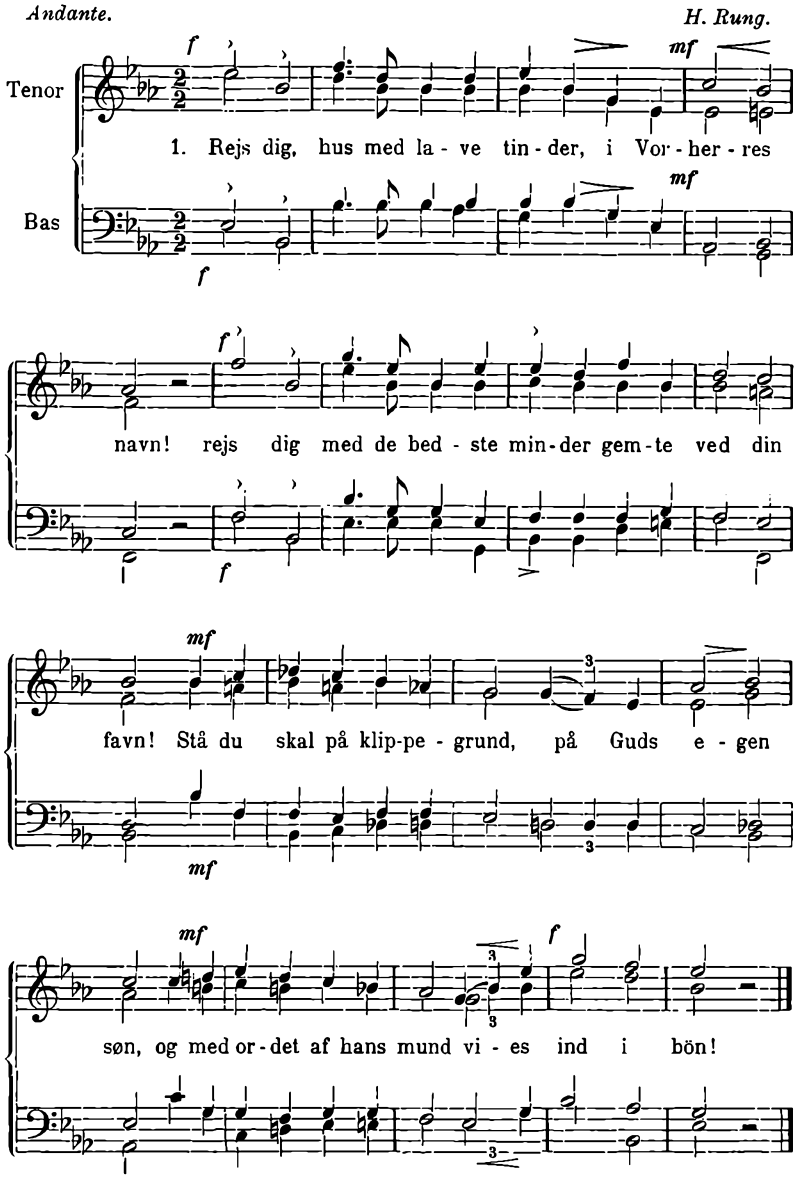

Rejs dig, Hus med lave Tinder,
i Vorherres Navn!
Rejs dig med de bedste Minder,
gemte ved din Favn!
Staa du skal paa Klippegrund
paa Guds egen Søn,
og med Ordet af hans Mund
vies ind i Bøn.

Rejs dig, Hus, ej for at skinne
over Land og By,
men lad Folkelivet finde
hos dig Hjertely;
Lad hver Nordlysstraale gaa
gennem Gluggen ind,
lad dem lystig spille paa
Hjerte, Sjæl og Sind!

Mørk er Stunden — sønderrevet
er vor Moder god;
bidt af Ulven er hun blevet
badet i sit Blod;
sank da du i Arnens Fred
under Loftet lavt
hver en Urt i Blomsterbed,
som har Lægekraft!

Dyk dig ned i Kildens Vover,
men mod Bølgekast,
og naar Stormen gaar henover
Mønningen — staa fast!
Se dig glad paa Solens Smil
og paa Stjerners Dans;
ved hver Himlens Straalepil
vederkvæg din Sans.

Rejs dig, Hus med lave Tinder
og med Tag af Straa!
Rejs dig trøst! — med Gud du hinner
Maalet, du vil naa!
Bygt du blev paa Klippegrund,
paa Guds egen Søn,
bygt af Ordet i hans Mund,
af hans egen Bøn.

Fr. Barfod

FRA SØDSKENDEMØDET PAA LANDBOSKOLEN

10. JUNI 1879.

Tone: Langt højere Bjærge saa vide paa Jord

Velkommen, kær Søster! Du mindes vel end
den Tid, da vi dansed i Enge;
velkommen, kær Broder! Du mindes de Spænd,
da Hjul vi omkaps slog som Drenge;
velkomne herhid med jer Brudgom og Brud!
velkomne med Æren! velkomne med Gud!

Velsignet der var i vor fædrene Gaard,
et Eden var Børnenes Rige;
vi mindes det end, som det var kun igaar,
og aldrig vil Minderne vige;
vor Fader var trofast, var stærk, men saa mild,
vor Moder var from som en Alterild.

De vandrede fra os, de vandred til Gud
i Guds den belejlige Time;
de fulgtes tilsammen af Døren ud,
da de hørte Dødsklokken kime;
Nej! Livsklokken, Himmerigs Klokke forvist
det var, som saa mildt dem hjemkaldte til Krist.

Velkomne at mindes de elskede to,
der skænked og freded os Livet,
fra hvem vi i Arv tog det Haab og den Tro,
som ene al Sejren er givet, —
velkomne at veksle de Gammensord,
de vingede Ord om vor Far og vor Mor!

Velkomne at staalsætte Eder og os
ved Mindernes hellige Kilde,
at byde al Døden, al Glemselen Trods,
alt Nag, alle Lysterne vilde!
Vor Far og vor Mor vil vi slægte paa!
og til vore Børn skal det Slægttykke gaa!

Frederik Barfod

JØRGEN CARL LA COUR

VED

AFSLØRINGEN AF HANS MINDESMÆRKE I LYNGBY

21. JUNI 1903

KANTATE AF ANDREAS DOLLERIS

I.

Kor.

Tone: Hil dem, som kæmped — (WEYSE).

Dengang, da Dybbølskandserne blev stormet,
søndret i Kvag,
da blev for Danmarks Syn hans Billed formet,
blankt som idag.
Tropperne veg. Det skumred for vort Rige.
Selv han paa Post ved Baadebroen stod, —
nægtede at vige
og — kjendtes god!

Randt end og vandt end Krigens røde Tærning,
Felt efter Felt, —
den har velsignet dog til Fredens Gjerning
mangen en Helt.
Den, som vi véd det, paa Skjærtorsdagsslaget
vied os Poesiens stolte Hjem, —
den paa Nederlaget
kaldte os frem.

Kaldte os frem — saa Jyllands brune Hede
vi stak i Brand,
saa vi gjenvandt i Kamp, hvad vi dernede
tabte af Land.
Kaldte os frem — til vældigt Kappestævne,
saa vi kom med i Têten af vor Tid,
spændte al vor Evne,
dobled vor Flid.

Bring saa en Jubel-Tak, en lys Fanfare
Arbejdets Hær!
Hyldest til Aandens Flok og Haandens Skare:
de er den værd!
Hyldest til Ham, der, forrest blandt dem Alle,
kæmped, saa Nattens Timer blev til Dag, —
ham, vi trygt tør kalde
Helt for sin Sag.

Recitation.

Vi sang engang — halvt Hundred Aar tilbage —
en Sang om Solskin for det sorte Muld,
om sand Oplysning for al Muldets Frænde.
Men siden da har Danmark dyrket Muldet,
saa Rug og Hvede over vore Vænge
gaar med livsaligt Sus i gyldne Bølger, —
og vi har stræbt at efterleve Bibelordet:
Gjør Eder Alle Jorden underdanig.

Og siden da har folkelig Oplysning
faaet Kraft og Næring trindt i Danmarks Rige.
Ja, vi har rejst den Altar, bygt den Skoler,
og Manges Kjærlighed og Manges Kræfter
har bragt den Ofre og har bragt dens Luer
til mere Klarhed og til større Varme.

Husk først paa Sangeren fra Søbækshuset,
ham, der fra Elhøj med benaadet Tunge
lovpriste Bernstorff, Greven, Bondevennen, —
ham, der bør nævnes blandt de Allerførste,
som raabte til vort Folk: Lys over Landet!
Husk saa hin Stridsmand, klædt i Bispekaaben,
ham, der var Hælvten Skjald, og Hælvten Bogorm, —
ham, der, trods alle Bøgers Støv og Skimmel,
dog ejed hin forunderlige Gave:
at skjænke Ordet Liv og Livet Ord:
hvis Navn, uløseligt, til alle Dage
ved Højsind knyttet er til denne Skole, —
og til de andre, som hans Aand har præget —
de Skoler, der blev viet paa vor Jord
af Modersmaalets Elsker: Christian Flor.

Og medens Dalgas med de dybe Plove
brød Hedens Svær og planted nye Skove —
og danned Sumpe om til Eng og Ager,
da rejste der sig trindt i Bondens Byer
ud over Land en Hær af Skorstenspiber,
hvor Røgens Baner, Dampens Fløjt forkynder,
paa Nytids-Maalet — klædt i Skriftens Ord —:
vort Land skal rigt „med Mælk og Honning flyde“; —
fortæller om hin stovte Vesterjyde,
der uden Brask og Bram blev Folkevækker,
der vides Ros, saalangt som Landet rækker,
dets Hjorde græsser, og dets Kløver gror, —
om ham med Hædersnavnet: Docent Fjord.

Den *Mand*, hvis Aasyn vi skal se forklaret,
han fulgte, og han æred hine Mestre
og blev i Mangt og Meget Mester selv.
Han elsked Digtekunstens Helligkilde,
og i hans Taler gløded Poesien,
hvad enten saa hans Ord, de lød herhjemme
eller klang blandt Fremmedfolk i fremmed Land,
hvor Verdenssprog, de summed om hans Øre.

Ja, han, der kjendte Danmarks Sagabog,
var med at rejse selv en Mindehal
for rundne Tider og for svundne Slægter.
Kulturen Vej han brød — ej blot den, som beriger
ved Grandskerflid vor Viden og vor Væren;
ej *ene* den til Plantelivets Vext;
men den, som skoler Aand og adler Hjerte.

Vi sang engang, — og tidt vi sang det siden,
at Solskin skal berede sorten Muld.
Og vældig fremad gik Oplysningstiden.
Men fandt vi Agrens — Kæmpehøjens Guld,
og har vi af vor Ungdom skabt et Kuld,
der ejer Vaaben og har Mod til Striden, —

da lad, med Tak, os holde dem i Ære,
hvis Fortids Arbejd skal vor Fremtids bære.

II.

Duet og Kor.

Tone: Naar Solen ganger til Hvile (DEDEKAM).

Som her vort Øje, vor Tanke
Din fribaarne Skikkelse ser,
— som Kunstnerhaanden den skabte
til Liv i det bløde Ler, —
just saadant skal leve Dit Billed,
af Ilden og Aanden døbt;
saa *helt*, som her det fremtræder,
saa *helt* var dit Væsen støbt.

Som, da Du blev dannet i Leret,
det bøjedes lindt og let,
saa kjendtes Dit Barnehjerte
af Alle, som kjendte det ret.

og som Du i Malmen stander,
høj-voxen og mandig-stærk, —
just saadant skal elskes Dit Minde
og straale Dit Manddomsværk.

— Saa staa da for tvende Skoler
som Lykkens haandgangne Vagt:
Den *ene* har fostret den *anden,*
som selv Dit Ord os har sagt.
Lad Skolen for Markernes Plove
af sin aandige Søster faa Vext; —
men *Troen* og *Folkelivet*
maa laane dem begge sin Text.

(Sidste Strofe gjentages. Forsamlingen synger Gjentagelsen med.)

Slutnings-Sang.

Tone: I Østen stiger Solen op (WEYSE).

Vort gamle Land, vort unge Land,
saa rigt, trods alle Tab:
fra Rungsteds vidtberømte Strand
og til Nymindegab; —

Fra Skagens sære, nøgne Gren
og Raabjerg Milers Sand
til Skamlingsbankens Støtte-Sten —
vi bygge vil vort Land!

Men i al Dejlighedens Glands,
som op vi det har bygt,
een Skjønhed blev vort dyre Lands:
at det er billedsmykt.

Saa skærp vor Ungdoms Syn og Sands
for Skattens Hellighed:
Dens Værnepligt er hver en Mands
og hver en Kvindes med.

Fra Torveplads og stille Park
til Folket prækes end, —
fra Alfarvej og aaben Mark
af Landets bedste Mænd.

Og Talen er saa tavs som sand.
og hvert dens Ord er godt,
— Velsign da, Gud, vort unge Land
og Landets gamle Drot!

JULESANG

(HØJSKOLEBLADET 1893).

Tone: Lysets Engel gaar med Glans

Kærligheden kom til Jord
fra Guds høje Himmel,
svøbtes som et lille Nor
blandt de tabte Millioners Vrimmel.

Kærligheden favned ømt
Stakler til sit Hjærte,
Favntag var det ej paa Skrømt,
glipped end ej under Korsets Smerte.

Du Guds Søn, som elsked os,
varm os saa herinde,
at vort Hjærte, Tvivl til Trods,
i Din Tro kan altid Fristed finde.

Lad som yndigt Morgenskær
Kærlighedens Lykke
over al vor Daad og Færd
Haabets himmellyse Hvælving bygge.

Kærlighedens stærke Arm
om vort Liv du slynge!
Før os saa — trods Dødens Harm —
did, hvor Paradisets Fugle synge.

Poul la Cour
(Askov)

SØSKENDEMØDET I ASKOVHUS

22 JUNI 1895.

Tone: Gud planted en Have fra Øst til Vest

Jeg leved' en Barndom i Lys og Lyst,
mit Hjem var en Have som Eden;
paa Faders Knæ og ved Moders Bryst
jeg leged og slumred i Freden.

Men kom da og gik da de fagre Aar
for Længsel og Vemod at skabe?
ej grædes for Guld,, naar ej gyldne Kaar
har lært os, hvad det er: at tabe.

Er Jordlivet da kun et usselt Bedrag,
som lover saa kønt, men ej holder?
Den grufulde Tanke har ej mit Behag,
nej, heller jeg Hænderne folder

og synker i Knæ for den Jordlivets Drot,
som skænked Forjættelsens Gave;
var Fædrenehjemmet saa lifligt og godt —
hvordan er da Gudsbarnets Have!

Sligt yndige Liv sig ej sænker til Jord
som Hildring for tørstige Sjæle:
fra Himlen det kom, og i Himlen det boer,
for Himlens Gud vil jeg knæle.

Han flytted og flytter nu lidt efter lidt
alt, hvad jeg har elsket herneden;
hos ham skal jeg finde alt godt, som var mit,
mer kært end i Barndommens Eden.

Den Tanke, den fylder helt ofte min Hu
med Ynde paa Pilgrimsfærden;
og dyrebart Pant er derfor mig nu
paa Himlen mit Barnelivs Verden.

Saa kom da, I Minder, med Lys og Lyst
— om Hjemmet, som ligned' et Eden,
— om Faders Knæ og om Moders Bryst,
hvor jeg leged' og slumred' i Freden.

Poul la Cour
(Askov)

Aarhus Stiftstidende 1865.
No. 77. d. 30. Marts.

†

PETER CHRISTIAN LA COUR

FØDT OG DØD I ODDER. 1805—1865.

Der gik en Yngling under Sjællands Bøge
En Sommeraften rød, da Solen sank.
Skovduen kurred uden Frygt for Høge,
I Østen alt steg Maanen fuld og blank;
Hvert Blad, der skjælved, kaldte for hans Tanke
En Hær af lyse Barndomsminder frem:
De grønne Kroner og de Stammer ranke,
Dem kjendte godt han fra sit første Hjem.

Han hvilte sig. Halv vaagen, halvt i Slummer
Han drømte om den jydske Landsby hist,
Hvor Møllehjulet gaar, og Aaen krummer
Sig mellem Engens Blomst og Lundens Qvist,
Og Drømmens Syner vexled for hans Øie,
Mens Haab og Minder slutted lønlig Pagt;
Han saae sig selv for Altret Knæ at bøie
Som Ordets Præst i Kirkens sorte Dragt.

Og medens alt sig Nattens Lamper tænde,
Og høiere iblandt dem Maanen staaer,
Han seer sig vandre Arm i Arm med hende,
Han fæsted sig til Brud i tidligst Vaar;
Han seer dem Begge gaae i Æblehaven,
Hvor Træet staaer i Maidragt hvid og rød —
Da gaaer et Vindpust gjennem Lundens Skjød,
Det bæver sagte som en Røst fra Graven.

Og Aar gik hen. Som Ordets tro Forkynder
Han stod alt længe i sin Herres Huus;
Paa Klippen bygged han og ei paa Gruus,
Hvor Tidens Flod sig frem mod Maalet skynder.
Hans Røst var mild, men alvorsfuld hans Tale;
Han vel forstod hvert Hjerte stedt i Nød;
Han lærte Sjælen, vakt af Syndens Dvale,
At grunde Livets Haab paa Jesu Død.

Et Hjerte rigt, en Aand af Gud benaadet:
For Ret og Sandhed det ham fremad drev.
Han havde været med i Folkeraadet
Og sat sit Navn paa Danmarks Frihedsbrev.
— Et fremmed Navn. Mod Nord var Slægten draget,
Da Frankrigs Børn blev Pavens Trællekuld;
Men alt i Mødrearv den havde taget
Et Sind, der var saa dansk som Agrens Guld.

For længe siden var hans Bryllup feiret,
Sølvkrandsen alt om Brudens Pande laa,
Og om de To forlængst sig havde leiret
En Flok af glade Børn, ei længer smaae;
Da — seent i Livets Høst opfyldtes Drømmen:
Han stod, hvor selv han slutted Daabens Pagt;
Og mens fra Orglet bruser Tonestrømmen,
Han lover Gud for Kærlighedens Magt.

Men dog en føie Stund kun Hjemmets Hygge
Fandt Manden der, hvor Barnets Vugge stod.
Alt var han træt; alt daled Aftnens Skygge;
Alt graved Døden paa hans Hjerterod.

Det er forbi; nu er han borte atter —
To friske Grave over Sneen staae,
Der hviler Præsten og hans yngste Datter,
Til Herren kommer høit i Skyen blaa.

Fred med Din Aand! Farvel min ædle Frænde,
Min Faders Ven! — har Du ham fundet hist?
Fred med dit Minde, og Guds Fred med hende,
Der gik med Dig i Tro paa Jesus Christ!
— Mens Livet vexler om og Tiden skifter,
Og Slægter synke ned i Gravens Muld,
Det staaer dog evig fast, som Herren stifter,
Den gode Hyrde, han, som var Dig huld.

Pauline Worm.

PASTOR LA COUR

Nu er han død den fromme Præstemand,
som i sit Liv har glædet mangt et Hjærte!
Nu er han hjemme i de Frelstes Land,
udfriet fra al Sygdom, Sorg og Smerte.

Han hørte til den glade lille Flok
og til de sjældne Fugle i vort Eden!
Guds store, rige Naade var ham nok,
og af hans Aasyn lyste Himmel-Freden.

Han bar sit tunge Kors med Haab og Tro!
Han følte „Gud er mægtig i de Svage!"
Og i hans Hus var der en himmelsk Ro
og Kjærlighed, men aldrig bitter Klage.

Han var en god og ædel Danemand,
og Danmarks Skjændsel laa ham tungt paa Hjærte!
Hans Sorg var stille, men saa dyb og sand,
og klarligt saa han, hvad os voldte Smerte.

Han var en Kjærlighedens Præst som Faa!
Han havde lært at virke jævnt og stille,
og derfor vandt han ogsaa mange Smaa,
som længtes efter Fred og Øjne milde.

Farvel! Hvil rolig i Din Frelsers Favn!
Dit Minde leve skal i mangt et Hjærte!
Og mens vi kæmpe her med Sorg og Savn,
vi glemme ej saa let, hvad Du os lærte.

I. P. Lillese
Friskolelærer i Beder, senere
dansk-amerikansk Præst i Utah.

VED | AFSLØRINGEN | AF | MINDESMÆRKET | FOR | FORSTANDER A. LA COUR | R. AF DBG | NÆSGAARD | PAA AASTRUP KIRKEGAARD | D. 8 OKTBR. 1908.

Mel. Evig Naturen skænker sine Gaver.

Toner som bølge mellem stille Grave,
fredfyldte Klange stemt fra Fredens Have,
kald som et Ekko fra de svundne Dage
Minder tilbage.

Hjærternes ædle Strenge I kan røre,
Sindet I smelte, Tankerne I føre
ud over Graven — frem et Navn I bære
Mindet til Ære.

Stor var hans Gærning — spændt til mange Sider,
stor i sin Gærning stod han gennem Tider —
stort var hans Hjærte, brændte end dets Lue
svagt kun til Skue.

Slægter af Samtid lærte ham at skatte,
ledtes af Sporet, som hans Gærning satte,
Slægter vil kende, at han virksom, vaagen
lyste i Taagen.

Vi, som med Vemod saa hans Øje briste,
her nu i Sten vil Minderuner riste —
skærmet af Freden skal, mens Tider rinde,
leve hans Minde.

p.

Nedenstaaende Sang hører egentlig ikke med her. Den er skrevet til Læge Hans Peter Gote Birkedal Barfod og Mine Ostenfelds Bryllup i København d. 4 September 1868. Men da Lars la Cour paa en Maade — og som Fr. Barfod siger: med fuld Føje — regnede Mine Ostenfeld som sin Plejedatter, og da Sangen i store Kredse af Slægten er bleven brugt hyppigt ved festlige Lejligheder, hidsættes den her.

FARVEL

Tone: Hjærter og Løver i sit Skjold

Levet vi har saa favr en Tid
— Skoven stod dejlig og grøn —
Børnene sprang omkaps som Kid:
de gamle og de smaa saa godt kunde sammen!

Levet vi har saa glad en Stund
— Lærken steg højt i Sky —
Sangene lød fra Barnemund:
de gamle og de smaa saa godt kunde sammen!

Levet vi har i Lys og Lyst
— Himlen var blank og blaa —
Fred sad tilhuse i hvert Bryst:
de gamle og de smaa saa godt kunde sammen!

Levet vi har et yndigt Liv
— Gud var os mild og god —
Kærlighed var vor Tidsfordriv:
de gamle og de smaa saa godt kunde sammen!

Levet vi har — — og nu? — — Farvel
— Hus vokser op ved Hus —
Barnet vil bygge selv sit Tjeld — —
de gamle og de unge dog end kunne sammen!

Barnet vil bygge selv sit Tjeld
— byg det i Herrens Navn! —
et dybt og vemodigt, men kækt Farvel!
selv skilte vil vi leve sødt dog tilsammen!

Verden har ej saa stærk en Slaa
— hamret af Jærn og Staal —
den springer jo op som Halm og Straa
for Hjærter, som Gud Herren smeddede sammen!

Far saa da vel, og far med Gud!
— Skoven staar endnu hel grøn —
Samlivet varer Livet ud;
i Livet og i Døden vi holde sammen!

Frederik Barfod

DE HEDENGANGNE

Guds Fred med dem, som hedenfor
Guds Fred med dem, som end paa Jord
maa sukke og maa græde!
I Jesu Tro
er Fred og Ro
ved Jesu Favn
er Bod for Savn
er Trøst og megen Glæde!

Naar Døden med sin Knokkelhaand
vil sønderrive Hjærtebaand,
da skal det kundbart blive,
at Jesu Tro
kan end slaa Bro
fra hist til her,
saa Ven bli'er nær
sin Ven, som før i Live, —

at Dødens Magt er Afmagt kun,
at for et Ord af Herrens Mund
den længst har maattet vige;
den svigted, da
paa Golgata
Guds Søn fik sagt:
„Det er fuldbragt!"
Da sejred Livets Rige.

Og denne Sejr er evig stor,
en Sejr paa Himmel og paa Jord,
en Sejr foruden Ende!
I Jesu Krist
har Døden mist
sin Gift, sin Od
sin Helvedbrod, —
det skal hans Venner kende.

Ved Hulda la Cour f. Barfods Jordefærd $^{10}/_{12}$ 1878. *Frederik Barfod*

PERSONLISTE

Aarestrup, Marie Vilhelmine g. Momsen 167.
Aarøe, Capt., 116.
Abergavenny, Lord, 32.
Alston, Francis, Sir, 32.
Ambdrup, Poul, Præst, 23, 226.
Andersen, Andreas Christian, Propr., 193.
— Anna Cathrine Petrea Frederikke, 44.
— Carl Réné la Cour, Fuldm., 44.
— Christian, Amtsraadssekretær, 193.
— Christian Peter, Grd. 196.
— Emil August, 43.
— Emma, 42.
— Frits Georg la Cour, 44.
— Hansine, g. Bentzon, 64.
— Ida Agnete la Cour, 193.
— J. B. H., Kammerraad, 146.
— Karen Elisabeth la Cour, 193.
— Karen Margrethe, Bogholder, 44.
— Kirsten, g. Freiesleben, 177.
— Knud la Cour, cand. theol, 44.
— Ludomilie Nicoline, f. Terslev 44.
— Marie, Lærerinde, 44.
— Niels Christian la Cour, 193.
— Peter Christian Frederik, 44.
— Peter David Octavius, 44.
— Peter Octavius, Propr. 43.
— Sophus Carl, Læge, 44.
Andersen Nexø, M., Forfatter, 165.
Anker, Amélie Hortense (la Cour), 83.
— Carsten, Oberst, 83.
Appel, Jacob, Højskoleforst., 165, 197.
Arentsdatter, Martha, g. Wormslev, 92.
Arenstorff, Frederik v., 26.
— Karen Ragnhild v., 25.
Arnold, Professor, 153, 154.
Aubert, Emil Réné, Propr., 64, 153, 170.
— Lauritzstine, se la C. Lauritzstine.
Aubert L. C. M. Professor, 170.

Baadh, Grethe, 44.
— M. N. A., 44.
— W. F. A., Læge, 44.
Baagøe, Einar, Købmand, 38.
— Mogens Jørgen, 38.
— Nanna, 38.
— Svend Christian, 38.
Bagge, Karen, g. Hjorth, 93.
— Rasmus, Præst, 93.
Bahnson, Anna Regine Clausine, g. Petersen, 45.
— Bane Christian, Justitsraad, 45.
— Bane Christian, 45.
— Emil, Manufakturhandler, 45.
— Regine Vilhelmine Philipine, 45.
Baller, A. H., 69.
Ballin, Kobberstikker, 33.
Balslev, Præst, 61.
Bang, Baltasar, 100.
— Frederik Ludvig, Læge, 100.
— Harald, Capt. i Flaaden, 25.
— Henriette, 25.
— Henrik, til Haraldskjær og Sparresholm, 25.
— Hjalmar, Lieutenant, 25.
— J. P., Professor 127.
— Jacob, Amtsforvalter, 99.
— Jørgen Andreas, Præst, 99.
— Oluf, til Sparresholm, 25.
— Oluf, 25.
— Petrea Margrethe Schwane, g. Guldberg, 99.
— Frk., g. Mathiesen, 86.
Barfod, Slægten, 137.
— Agathe, g. la Cour, 136, 151.
— Frederik, 3, 5, 47, 57, 98, 100. 101, 103, 105, 107, 119, 126, 127, 134,

136, 138, 138, 160, 161, 173, 181, 184, 187, 189, 198, 199.
Barfod, Gudrun, g. la Cour, 139.
— H. P. B., Læge, 53, 139, 167.
— Hulda, g. la Cour, 137, 160, 166.
— Immanuel, Præst, 103, 175.
— Sjarlotte, g. la Cour, 137, 173, 175.
Barfoed, Benjamin, 103.
— Christiane, se Priergaard.
— Christine, g. Wedseltoft, 148.
— Else Cathrine Dorthea, g. Priergaard, 106.
— Georg Laurits, Prokurator, 103.
— Hans Kristian Theodorus, Præst, 103.
— Hans Peter, Provst, 93, 96, 101, 102, 103, 106, 120.
— Konrad Karl Hjort Guldberg, 103.
— Kristen Hansen, Prokurator, 103, 198.
— Kristian Severin, Toldbetjent, 103.
— Magnus Kruse, Præst, 103, 107, 182, 197.
— Marie Charlotte Christiane, 103.
— Peter Marius, Præst, 103, 181.
— Sophie, se Priergaard.
— Teophilus Elieser Trolle, Præst, 103.
Bassewitz, C. S., Generallieutenant, 72.
Beck, Ellen Nikoline Siegumfeldt, g. Overgaard, 129.
— Gotfred, Købmand, 129.
— Hulda Dorothea Siegumfeldt, g. Petersen, 129.
— Marie Kirstine Siegumfeldt, g. Lomholt, 129.
— Svend Nicolaj, 130.
Behrens & Söhne, 192.
Bencke, Carl C., Kunstdrejer, 66.
— Ida, g. la Cour, 66.
Bendtsen, Hanne, g. Petersen, 118.
Bennike, Andreas Christian, 189.
— Andreas Christian, Snedkermester, 189.
— Frithiof, 189.
— Karen Marie, 189.
— Olav, 189.
— Thorbjørn, 189.
— Thorbjørn, 189.
Bentsdatter, Benne (ell. Bente), 22.
Bentzon, Caja la Cour, 64.
— Ernst la Cour, 64.
Bentzon, Holger la Cour, 64.
— Lauritz, Grd., 64.
— Peter, Købmand, 64.
— Peter Helge la Cour, 64.
— Svend la Cour, 64.
Berg, Axel, Arkitekt, 56.
Bergeschou, Anna Christine, 25.
Bernstorff, Ane Marie, g. Overgaard 141.
Berntsen, K., Minister. 86.
Berregaard, Kammerherre, 215, 216, 217, 218.
— Kammerherreinde, 22, 215, 216, 217, 218.
— Oberstlieutenantinde, 10.
— Frederik, 10,
Bibow-Jensen, Carl Johan. Fabrikant, 177.
— Erik Sigurd, 177.
— Grethe la Cour, 177.
— Ingrid la Cour, 177.
Bing, A., Redaktør, 135.
Birch, H. J., 27.
Birkedal, Slægten, 137.
— Emilie, 137, 160, 173, 184.
— Vilhelm, 137, 184, 185.
Birkedal-Barfod, Fr., Præst, 173.
Birthe, g. Worm, 94.
Bjerge, Marie, 172.
Bjerre, Jacob, 165.
— Ole Christopher, Præst, 106.
Bjerring, Mad., i Holstebro, 24.
Bjørn, konst. Herredsfoged 103.
Bjørnson, Bjørnstjerne, 165.
Black, Direktør i Elberfeld, 55.
Blicher, Henriette, g. la Cour, 192.
— Jens, Distriktslæge, 192.
— N., Præst, 91.
— St. St., 27.
Bloch, Charlotte, Frue g. Bønnelycke, 38.
Bloy, Léon, 54.
Bohr, Professor, 166.
Bojsen, Fr., Præst, 184.
— P., Præst, 184.
Borre, Læge, 87.
Borreschmidt, Kbm. i Viborg, 21.
Borresen, Kristine, g. Lillelund, 188.
Botha, Judithe Aletta, g. Simpson, 89.
— Louis, General, 89.
Braes, Hr., til Kokkedal, 24.
Bragstad, Professor, 153.

Brammer, Gerhard Peter, Biskop, 186.
Brandt, Anton Carl Ludvig, Oberstlieutenant, 51.
— Bodil la Cour, 51.
— Carl Lennart, 51.
— Else, 51.
— Gomme, Frederik, Præst, 50.
— Henriette, 50.
— Inger, 51.
— Marie Nicoline Henriette, 51.
— Otto August la Cour, Propr., 50.
— Poul la Cour, 51.
— Sophie Frederikke, 51.
Bregendahl, Sr., 21.
— Albert Philip, Præst, 179, 180, 181, 187. 197.
— Caroline Jacobine, g. la Cour, 180, 182, 187.
— Marie, 180.
Brinkmann, Elisabeth, g. Spleth, 202.
Brodersen & Tychsen, 46.
Bruun, Carl, Provst, 79.
— Elisa (Lise), g. Steenstrup, 73.
— Emilie, g. la Cour, 73, 78, 79.
— Eusebius, Kommandør, 78.
— Malte Konrad, 76.
Buch, Bolette Birgitte, g. Skafte, 175.
— Nielsine Vestine, g. Møller, 85.
Buchwaldt, Fru Capitain, 24.
Budtz, Præst, 103.
Bugge, Aage, Arkitekt, 45.
— Erik, 45.
— Mogens, 45.
— Niels 45.
Buijs Ballot, Meteorolog, 159.
Bundegaard, J., 64.
Busch, Madme, 91.
Busk, Christopher, 91.
— J. M. N., Malermester, 42.
— Lydia, g. la Cour, 42.
Buus, N. P. J., Inspektør, 189.
Bøgh, M. F. G., Præst, 101.
Bønnelycke, L. C. A., Købmand, 38.
Børs, Johanne, 24.
Bøttern, Kbm., 63.

Callisen, Læge, 188.
Carlsen, Caroline Emilie, g. Marstrand, 166.
Carlsen, Hans, Restauratør, 36.
— Karen Gudrun, g. la Cour. 36.
Carrie . . . ., g. la Cour, 31.
Caspar, T. M, g. Erhardi, 41.
Castonier, Regine Vilhelmine Philiphine, g. Bahnson, 45.
de Cederfeld, Bartholomæus Berthelsen, Amtsforvalter 218.
Cederfeld de Simonsen, Provst, 118.
Christensen, Anna, g. la Cour, 156.
— Christen, Købmand, 81.
— Christian Johan, Præst, 130.
— Dorothea Mariane Siegumfeldt. 130.
— Gottlieb. N., Skolebestyrer, 34.
— Gudrun Siegumfeldt, 130.
— Hans Peter, Baneformand, 203.
— Hulda D. M., 130.
— J. C., Minister, 86.
— Johanne Siegumfeldt, 130.
— Judithe, g. la Cour, 81.
— Knud Siegumfeldt, 130.
— Ludvig, Præst, 109.
— Marca Antonie Siegumfeldt, 130.
— Marie, g. la Cour, 204.
— Rasmus, Skolelærer, 34.
— Skovrider, Dyrhuset, 202.
Christiansen, Anna Jensine, g. la Cour, 145.
— Chr., Professor, 166.
— Marie Kristine, 145.
— N. P., Købmand, 145.
Christus, 15.
Cicero, 93.
Clausen, H. N., Professor, 184.
Clay, Johanne, g. Jackson, 113.
Clément, Bogbinder, 31.
Cocran, Vilhelmine, g. Keil, 25.
Colding, Cammerraad, 222.
— Mad., 21.
Cormontan. Mr, fra Skovhuset, 24.
Cornelius, 93.
la Cour, Aage D. de, Propr. 171, 175.
— Aage Blicher, 192.
— Aase D. de, 139.
— Adèle Antoinette, 83.
— Adéle Antoinette D. de, 83.
— Albert Philip, Forst., 173, 189—92.
— Albert D. de, cand. jur., 195.
— Alice Beatrix, 111.

la Cour, Alice Kristine D. de, 145.
— Ane Clausine, 38.
— Ane Johanne, 154.
— Anna, 54, 172.
— Anna, 156.
— Anna Marie, 41.
— Antine, 35.
— Apollone, g. Worm, 26, 92, 93, 178, 179.
— Apollone Elise, 195.
— August, Propr., 34, 39, 47—49, 90.
— August, 52.
— August D. de, Driftsbestyrer, 64.
— Augusta, g. Henriksen, 62.
— Beatrice D. de, 154.
— Bernt, 28, 94.
— Birgithe Sophus Elisabeth, g. Nielsen, 90.
— Bjarne D. de, 154.
— Britta, 66.
— Carl, Landmand, 36.
— Carl, Købmand, 1, 3. 29, 46—47.
— Carl G., Provst, 76, 110, 179, 197—201.
— Caroline Amalie, g. Printz, 50.
— Caroline Amalie, 66.
— Cathrine, 62, 63.
— Charles D. de, Redaktør, 80.
— Charlotte, g. la Cour, 52, 131.
— Charlotte D. de, 53.
— Charlotte D. de, Skolebestyrerinde, 55, 171.
— Charlotte D. de, Skolebestyrerinde, 66, 108, 109, 115, 117, 118.
— Charlotte, Plejemoder, 167, 171.
— Charlotte, g. Lillelund, 178, 182, 183, 187.
— Christian, 35.
— Christian, Propr., 38, 61.
— Christian, Propr., 41.
— Christian, Præst, 103, 105, 143, 146, 178—87.
— Christian, Landstingsmand, 146, 173, 174.
— Christian D. de, 147.
— Christian D. de, Direktør, 192.
— Christian Frederik, 29, 45.
— Christian Frederik, 34.
— Christiane, g. Jansen, 32.
la Cour, Christiane, g. la Cour, 34, 49.
— Christiane, 37.
— Christiane, g. Holmen, 65.
— Christiane g. Worm, 144.
— Christiane Frederikke, 91.
— Christine, g. la Cour, 39, 50.
— Clara, 40.
— Clausine, 32.
— Constance Alice, 111.
— Dagmar, 113.
— Dan, Afdelingschef, 54, 166, 169, 171.
— D'Arcy D. de, 117.
— Diana de, 114.
— Dorothea, g. Siegumfeldt, 129.
— Dorthea Emilie, 145.
— Dorothy, g. Crone, 115.
— Edith D. de, 192.
— Edle Laurence, 117.
— Eileen D. de, 118.
— Ejnar, Forp., 157.
— Elisabeth Cathrine, g. 1) Kragballe, 2) Wormslev, 91.
— Elisabeth, g. Helmer Petersen, 118.
— Elisabeth D. de, 147.
— Elisabeth, 156.
— Elisabeth D. de, 177.
— Ellen D. de, Sproglærerinde, 53, 56.
— Ellen, 64.
— Ellen D. de, 65.
— Ellen D. de, 139.
— Ellen D. de, 141.
— Ellen, g. Overgaard, 141.
— Ellen, g. Olsen, 145.
— Ellen, g. la Cour, 148, 204.
— Ellen, 158.
— Ellen D. de, g. Jensen, 195.
— Ellen Kirstine, g. Fog Petersen, 169.
— Else Annelise, 167.
— Else D. de, 177.
— Emilie Caroline Agnete, 83.
— Emilie g. Kruse, 87.
— Erik, 42.
— Erik, 167.
— Erik D. de, 192.
— Erik D. de, 205.
— Ester D. de, 65.
— Ester D. de, 176.
— Ethel, 112.

la Cour, Eugen, Oberstlieutenant, 79.
— Evelyn, g. Harvey, 114.
— Frederik, 26.
— Frode D. de, 204.
— Georg, Amtsfuldmægtig, 41.
— Georg D. de, Konstruktør, 203—04.
— Georg Immanuel, 53.
— George, 83.
— Georgia, g. Petersen 178, 182, 196.
— Georgia, 202.
— Gerda D. de, 177.
— Gudrun D. de, 139.
— Gunner D. de, Propr., 176.
— Gunner D. de, 204.
— Hakon Blicher, 193.
— Hanne Petrea Caroline, 197.
— Hansine, g. Ziemer, 29, 44.
— Harry, 155.
— Helen D. de, 141.
— Helga D. de, 155.
— Helga, g. Bentzon, 64.
— Helge D. de, 204.
— Henri D. de, Hovedkasserer, 81.
— Henriette, 195.
— Henriette Frederikke, g. Sabroe, 91.
— Henrik D. de, 63.
— Henrik D. de, 205.
— Henrik Holger, D. de, 117.
— Henrik D. de, Forv. 176.
— Henrik Blicher D. de, 196.
— Holger, 37.
— Holger Magarus, Propr., 50, 106—09, 118, 122.
— Holger D. de, 53.
— Holger, Forp. 111, 115—16.
— Holger Emanuel, 149.
— Holger D. de, 178.
— Hroar D. de, 154.
— Hulda, 171.
— Inga D. de, 66.
— Inge D. de, 53.
— Inge D. de, 139.
— Ingeborg D. de, 139.
— Ingeborg, 157.
— Inger Marie, g. Hessellund, 65.
— Inger D. de, 176.
— Inger D. de, 196.
— Inger, g. Bibow Jensen, 177.
— Jacob, cand. theol., 26, 93.
la Cour, Jacob, Propr., 126, 143, 150—52.
— Jacob, 155.
— Jacob Blicher D. de, 195.
— Jacques, Forp., 157.
— Janet D de, 145.
— Janus, Prof., Maler, 38, 56—61.
— Janus, Amtslæge, 3, 5, 54—55.
— Janus D. de, Isenkræmmer, 66.
— Jenny, Frk., 3, 54, 55, 160, 171—73, 175.
— Jenny, 56.
— Jens Lassen D. de, Direktør, 153.
— Jens Peter D. de, 194.
— Johanne, g. Christensen, 31, 33—34.
— Johanne, 62, 63.
— Johannes D. de, 148.
— Johannes Blicher D. de, 193.
— Johannes Christian Carl, 38.
— Johannes, Entrepreneur, 155.
— Johannes G., Præst, 29, 38—40, 50.
— Johannes G., Fuldm., cand. juris, 29, 40, 41.
— Johannes G., Propr., 36.
— John D. de, Grosserer, 113.
— John D. de, 114.
— Juliane, g. Andersen, 193.
— Julie, g. Møller, 168.
— Jørgen, cand. theol., Degn, 18, 90, 91, 92, 93, 95—99, 119, 179.
— Jørgen Agathon D. de, Ritmester, 149.
— Jørgen, Carl, Landboskoleforst., 1, 3, 127, 131—36, 143, 150, 173.
— Jørgen Carl, Præst, 109—10.
— Jørgen Carl Barfod, Redaktør, 3, 140.
— Jørgen Carl, D. de, 141.
— Jørgen Holger, 42.
— Jørgen Holger Lauritz, 197.
— Jørgen Peter, Kasserer, 31.
— Karen, 139.
— Karen, 167.
— Karen Blicher, 195.
— Karen Elisa, g. Jensen, 66.
— Kathleen, g. Jackson, 113.
— Kierstine Elisabeth Agnete, 47.
— Kirsten D. de, 140.
— Kirstin, g. Freiesleben, 177.
— Klausine, 31.

la Cour, Knud D. de, 177.
— Lars Frederik D. de, 4, 5, 101, 137.
— Laura, g. Dinesen. 115.
— Laurita D. de, 145.
— Lauritz Andreas, 37.
— Lauritz Ulrik D. de, Oberstlieut., 52.
— Lauritz Ulrik (Lars), Propr., 52, 98, 100, 104, 107, 118–26, 178.
— Lauritz Ulrik, Konsul, 109, 110.
— Lauritz Ulrik, Ingenieur, 144, 149.
— Lauritz Ulrik D. de, Forp. 147.
— Lauritz Ulrik. Propr., 152.
— Lauritzstine, g. Aubert, 169, 171, 172.
— Lawrence Henrik D. de, 118.
— Lennart D. de, 154.
— Lili (Alice) D. de, 117.
— Lilian, g. Perks, 114.
— Louis D. de, Capt. i Flaaden, 85.
— Louis D. de, 90.
— Louise, g. Brandt, 50.
— Louise, g. Spleth, 201.
— Mabel, 111.
— Margrethe, g. Kisbye, 29, 38.
— Margrethe, 37.
— Margrethe, 61.
— Margrethe, 156.
— Marguerite D. de, 53.
— Marguerite, g. Rasmussen, 87.
— Maria Magdalene, 42.
— Marie, 142.
— Marie D. de, 149.
— Marie, g. Tybjerg, 188.
— Marie Louise D. de, 117.
— Marie Louise D. de, 204.
— Marie Sophie, g. 1) Thørche, 2) Lund, 24.
— Martha D. de, 138.
— Mathias D. de, Forp., 147.
— Mildred, 112.
— Nicoline, g. Andersen, 29, 43.
— Nicoline, g. Sørensen, 43.
— Nicoline Georgine, 43.
— Nicoline Georgine, 49.
— Nicoline Georgine, 51.
— Niels, Postmester, 18, 27—28.
— Niels, 42.
— Niels, 51.
— Niels, Propr., 126, 143, 150.
— Niels Christian, 35.
la Cour, Niels Georg, General, 67–78, 104
— Niels Otto August, 41.
— Niels Peter, Propr., 29, 34, 49.
— Niels Peter, 35—36.
— Niels Peter D. de, Oberst, 38, 51‘ 131.
— Niels Schmidt, Propr., 63.
— Nina Gertrud D. de, 65.
— Olaf, 37.
— Oluf Christian D. de, 65.
— Otto, Kæmner, 29, 30—31.
— Otto, Lithograf, 33.
— Ovidia Charlotte, 63.
— Paul D. de, 65.
— Paul D. de, 148.
— Paul D. de, Forp., 205.
— Paul D. de, 205.
— Peter, paa Margrethelund, 40, 103—05, 129, 131, 143, 146, 150, 158, 169, 171, 173, 189.
— Peter, Arkitekt, 56.
— Peter, Propr., 109.
— Peter, H., Propr., 4, 5, 146, 171, 173.
— Peter, 158.
— Peter David, Prokurator, 28—29.
— Peter David, Præst, 40.
— Peter David, 41.
— Peter Emil D. de, 117.
— Peter Georg, 35.
— Peter Matias, 92.
— Pierre, 5, 9—20.
— Pierre D. de, 148.
— Pierre, D. de, 148.
— Pierre Carl Victor D. de. 87.
— Poul, Professor, 128, 131, 158, 171.
— Poul B. D. de, Propr., 139.
— Poul D. de, Ingenieur, 154, 156.
— Poul Albert, 37.
— Poul Arvid D. de, 141.
— Poul Erling, 156.
— Poul Frederik Barfod, 168.
— Poul Frederik D. de, 176.
— Poul Fritz, 167.
— Poul Janus, 36.
— Poul Victor D. de, 88.
— Rebekka, g. Madsen, 193 - 94.
— Ricardine, g. Bahnson, 29, 45.
— Richard D. de, 145.
— Ruth D. de, 177.

la Cour, Severine D. de, 115.
— Skjold, 169.
— Sophie, 65.
— Sophie Frederikke, 50.
— Susanne Margrethe, 90.
— Theodor D. de, Godsforvalter, 148, 204.
— Theodor D de, 149.
— Thora, 157.
— Torsten D. de, 139.
— Troels, 169.
— Vagn D. de, 138.
— Valdemar, 64.
— Victor D. de, Oberst, 31, 67. 71, 83.
— Victor D. de, 90.
— Vilhelm D. de. Mag. art., 142, 156.
— Vilhelm Rode D. de, 141.
— Volmer, Forp., 156.
— Wagner, 156.
— William, Skovrider, 202.
— William D. de, 204.
— William D. de, 205.
— William, Grosserer, 205.
Crone, Axel Otto, 115.
— Gustav, Capt., 115.
— Gustav Vald. Emil, Oberst, 115.
— Curtius, 93.
— Curtz, Monsr, Studiosus, 18, 19, 95.

Danielsen, Ane Margrethe, g. Hesselund, 65.
Danneskjold-Samsøe, Grev, 24.
— C. C. S., Grev, 57.
Davidsen, Øllegaard, g. Kragballe, 92.
Deichmann, Knud Schott, Præst, 94.
Delgobe, Charles Antoine, 5, 9.
Dinesdatter, Dorte, g. Poulsen, 126.
Dinesen, Alvilda, 115.
— Jens Kraft, 115.
— Johan Peter Ulrik Vilhelm, 115.
— Yelva Marie Valborg, g. Baadh, 44.
— Kmhr., Jægermester, 115.
Dolleris, A., 136.
Donner, Conrad Heinrich, 82.
Dorscheus, Byfoged, 91.
Dorthe, Hønsepige, 19.
— Kokkepige, 19.
Dressing, Hr., fra København, 93.
— Hr., fra Nyborg, 93.
Egebjærg, H. R., 161.
Elam, Alice, g. la Cour, 111.
— John, Købmand, 111.
Eliasen, Hans, Birkeskriver, 222
Ellefsen, K. M. F., g. Spleth, 201.
Elmquist, Enkefru, 62.
Emborg, Jens, Carl, Købmand, 40.
— Marie, g. la Cour, 40.
Erhardi, g. la Cour, 41.
— M. S., Prop., 41.
Erichsen, Kirsten Marie, g. Spleth, 202.
Eriksen, E. S. M., Gdr., 153.
— Gertrud, g. Trolle, 47.
— Mette Kirstine Elisabeth, g. Bibow-Jensen, 177.

Fabricius, Knud, Prof, Dr. phil., 138.
Fallan, Anna Marie, g. Olsen, 145.
Faurschou, Jens Lassen, Propr., 122, 150.
— Johanne, g. la Cour, 150, 152.
Feilberg, Distriktslæge, 56.
Fénélon, 16.
Fensmark, Caroline, g. la Cour, 116.
— Johan Henrik, Generalmajor, 116.
Ferslev, K. L., Præst, 98.
Fog Petersen, Ellen Kirstine, 169.
— Ingrid, 169.
— Paul, 169.
— Vagn, 169.
Folsach, paa Gesinggaard, 90.
Fontenelle, 16.
Fouzillac, Marie, g. la Cour, 9, 225.
Franks, Edith, 172.
— Missionær, 172.
Frandsen, Niels, 143.
Fr. VI., 73.
Frederik, Prins (Fr. VII.), 73.
— Prins af Hessen, 70.
— Kronprins (Fr. VIII), 81.
Freiesleben, Ellen Kirstine la Cour, 177.
— Frederik, Proprietair, 177.
— Jens Frederik la Cour, 177.
— Johannes Henrik, 177.
— Peter, Holger la Cour, 177.
Friboe, Christine Charlotte, g. Bang, 99.
Friis, Abraham, Degn, 95.
— Fr., Realskolebestyrer, 83.
— Mr, fra Lundgaard, 27.
— Frue, fra Lundgaard, 27.

Friis, Hofjægermester, fra Lyngbygaard, 141.
— Enkefru, 62.
— Forp., Adserstrup, 194.
— Jomfrue, 27.
Frijs, Chr., Grev, 18, 22.
— Øllegaard, 22.
— Chr. E. Krag-Juel-Vind-, Grev, 203.
Fuller, C. J., Aktiemægler, 89.
— Else, 90.
Fæster, Helene, g. Carlsen, 36.
Fønss, Propr., 48.

Gad, Thora, g. Jensen, 63.
Gallifet, General, 84.
Garde, Hans Friboe, Præst, 100.
Gebauer, J. Chr., Musiker, 32.
Gersdorff, Øllegaard, g. Frijs. 22.
Gether, Marie Christiane Sophie, g. Bruun, 78.
Gjerulff, Kancelliraad, 28.
Glahn, Olga Marie, g. Crone, 115.
Gliemann, Kbm., Rønde, 64.
Glud, Axeline, g. Rasmussen, 87.
Gotfredsen, (Holmen), Anna Magdalene, 65
Golschalck, Margrethe, g. Ravn, 30.
Grabow, Holga, g. Gylding, 64.
Grav, Marinus, 154.
Griffith, Oberst, 32.
Groesen, Hans, Maler, 22.
Groth, Robert, Grosserer, 171.
de Groux, Henri, Maler, 54.
Grundtvig, N. F. S., 129, 181, 184.
Guldberg, Holger, Tolder, 99.
— Lotte, 99, 119, 179, 197.
Gundersen, Cathrine Petronelle, g Andersen, 43.
Gylding, Hilda, g. la Cour, 64.
— Sophus, Havnefoged, 64.

Haastrup, Ane Clausine, 29.
— Hans, Skytte, 29.
Haasum, Anne Marie, g. Lund, 28.
Haderup, Marie Sophie Ring, 34.
Hagemann, Kirstine, g. Ziemer, 44.
Hammerich, Anna Margrethe, 33.
— Johannes, 33.
— Martin, Fuldmægtig, 33.
Hansen, Einar, 45
— Eurika, g. Woldby, 89.
— Eva, 45.
— Fanny, 45.
— Gustav, Fuldmægtig, 45.
— Hilda, 45.
— Jacob Ludvig Vauvert, Forv., 120, 122.
— K., Statskonsulent, 134, 135.
— Mathilde, g. Worm, 94.
— Otto, 45.
— Paula, g. di Zéréga, 45.
— Rasmus, Capt., Forst., 193.
— Svend, Fabrikant, 45.
— Capt., i Dragør, 158.
— Capt., i Kbhvn., 158.
Harboe, Dorthe Cathrine, 21—22.
Hardy, Ingenieur, 161.
Hartmann, Jens, Præst. 100.
Harvey, Rektor, 114.
— Kathleen, 114.
— Lawrence, 114.
— Rebecca, 114.
— Thomas, 114.
— William, Sheriff, 114.
Haslund, Alex., 25.
— Erik, 25.
— Otto, Prof., Maler, 59.
— Poul. Læge, 25.
Hector, Olivia, g. Møller, 196.
Hedemann, Capt., 106.
Hegermann-Lindencrone, General, 71.
Heinrich, Prinsesse af Preussen, 83
Helge-Petersen, Gunver, 129.
— Karen, 129.
Helmer-Petersen, Axel, Cand. polyt., 118.
— Elsebet, 118.
— Paul, 118.
— Paul Holger, 118.
Helms, Skolebestyrerinde, 54.
Helsted, Mette Marie, 24.
Helveg, Axel, Præst, 165.
Hem, Christiane, g. Jacobsen, 144.
— Severine, Kathrine, g. Jessen, 126.
Hennings, Otto, Direktør, 25.
Henningsdatter, Maren Sophie, g. Jansen, 32—33.
Henriksen, Axel la Cour, 62.
— Caj la Cour, 62.

Henriksen, Gunnar la Cour, 62.
— Ida la Cour, 62.
— Rasmus, Axel, 62.
— Sofie, la Cour, 62.
— Søren, Carl, 62.
— Søren, Carl, 62.
Herbst, Rudolf, Direktør, 33.
— Sven Erik, 33.
Herskind, Søren, Tømmerhandler, 152.
— Thora, g. la Cour, 152.
— Skolebestyrerinde, 54.
Hertel, H., 133.
Hertz, H. P. B., Præst, Consistorialraad, 202.
Hertzberg, Margrethe Susanne, g. Lacour, 16, 21, 225.
— Niels Jensen, 21.
Hessellund, Jens Johannes, 65.
— Theodor Ole Werlin, Propr., 65.
Hiersing, Dynes, 91.
— Hr., 93.
— Madame, 93.
Hinrichsen, Elise Henriette, g. Hoffmann, 176.
Hjelmdrop, Dorthea Marie Elisabeth, g. Siegumfeldt, 129.
Hjelmstjerne, Geheimeraad, 22.
Hjort, Frederik Christian, Præst, 93.
— Louise Theodora Petrine, g. Worm, 94.
Hjorth, Jørgen Hansen, Brygger, 96.
— Marie Cathrine, g. Barfoed, 96, 103.
Hodgins, Elaine, g. la Cour, 114.
— Esq., Barrister, 114.
Hofacker, Ludvig, Præst, 185.
Hoff, J. V., Valgmenighedspræst, 166, 171.
— Inge Katrine, g. Siegumfeldt, 130.
Hoffmann, Johan Heinrich, Entrepreneur, 176.
— Lily, g. la Cour, 176.
Hoffmeyer, Johanne Emilie, g. Brandt, 51.
Holck, Thalia Louise Dorothea, Baronesse, g. Fensmark, 117.
Hollesen, Propr., Løvdal, 205.
Holm, Jomfruerne, i Viborg, 21, 223.
— Prof., Arkitekt, 56.
— Johannes, Otto, Prokurator, 28, 29.
[Holm?] Margrethe Beate, 29.
Holmen, Elisa Pedersen, 66.
— Margrethe Pedersen, 66.
— Otto, Amtsstuefuldmægtig, 65.
Holst, Anna Rasmussen, g. Eriksen, 153.
— Helge, 162, 165.
v. Holstein, Hr., 74.
— Oberstlieutenant, 74.
Holstein-Ledreborg, L. C. C. T., Minister, 86.
Holstein-Rathlou, 91.
Holten Nielsen, Propr., 152.
Homes, Oberst, 33.
Horn, Rasmus, Bødker, 122.
— Severin, 154.
Howitz, Professor, 110.
Husum, Slægten, 137.
Huth, Adelaide (Ida), g. la Cour, 110
— Fr. J. H., Capt., 110.
Hvalsøe, Jacob Christian, 46.
Hvass, Kristine Augusta, 28.
Hviid, Propr., Christiansminde, 62.
Høeg, Borgmester, i Viborg, 91.
Høegh-Guldberg, E. L., Kunstmaler, 57.
Høier, Student, 46.
Høiriis, Propr., 37.
Højlund, Propr., til Søholm, 152.
Høyen, N. L., Professor, 57, 58.

Ingerslev, Edle, g. la Cour, 108.
— Hans Christian, Præst, 98.
— Hans Peter, Overkrigskommissær, 108.

Jackson, Frank, 25.
— Gildart, Præst, 113.
— Gildart Monbray, 113.
— Hellen, 25.
— Patrick Charles, Sagfører 113.
Jacobsen, Anine, g. la Cour, 144.
— Elisabeth Siegumfeldt, 130.
— Hans Carl, Institutbestyrer, 144.
— Hans Christian, Mølleejer, 130.
— Ingrid Siegumfeldt, 130.
— Jesperine, g. Bencke, 66.
— Kirsten Siegumfeldt, 130.
— Lars, Kudsk, 19.
— Lydik Siegumfeldt, 130.
— Theodor Siegumfeldt, 130.
Jakobsen, Bodil, g. Henriksen, 62.

Jansen, Betzy Janie la Cour, g. Hammerich, 33.
— Jan Larsen, Skomagermester, 32.
— Niels Peter Vilhelm, Byfogedfuldm., 30, 31, 32.
— Sophie Christiane la Cour, 33.
— Vilhelm Otto la Cour, 33.
Jensdatter, Kirsten, g. Jensen, 189.
— Kirstine, g. Jensen, 43.
Jensen, Aage Lillelund, 188.
— Ane Marie, g. Madsen, 194.
— Anna Charlotte Lillelund, 188.
— Anna Margrethe, 155.
— Anton, Grd. og Amtsraadsmedl., 195.
— Anton la Cour, 195.
— Bodil, 195.
— Ellen Lillelund, 188.
— Hans, Kbm., 67.
— Harald, Lithograf, 105.
— J. Lorensen, Mejeribestyrer, 155.
— Jens Peter, Savværksejer, 188.
— Johannes, Overlærer, 195.
— Knud Valdemar, 67.
— Lars, Husmand, 189.
— Ludvig, Overretssagfører, 63.
— Margrethe, g. la Cour, 155.
— Margrethe, 195.
— Ole Antoni, Landmand, 176.
— Peder Christian, Grd., 35.
— Søren, Grd., 43.
— Thora, g. la Cour, 176.
— Valborg, 195.
— Viggo Lillelund, 188.
Jeppesen, Christiane, g. Siegumfeldt, 130.
Jepsen, Lars, 48.
Jespersen, Andrea Christine, g. Petersen, 61.
— Anita, g. la Cour, 83.
— Rasmus Bau, Kbm., 83.
Jessen, Emilie, g. Møller, 169.
— Jens, 142.
— Propr., Majbøllegaard, 194.
Johanne, Stuepige, 19.
Johansen, General, 27.
Juuler, 13.
Jürgens, Mathilde Marie, g. Lilienkampff, 155.
Jørgensen, Carsten, 91.
— Helga, g. la Cour, 147.
Jørgensen, Marie, Skolebestyrerinde, 54.
— S. C., Kobmand, 147.
— Mr, fra Staarupgaard, 24.
— Hr., til Strandet, 21, 24, 215, 217.

Kaalund, Elsebeth, Frk, 91.
v. Kardorff, Generallieutenant, 70.
Keil, Alma, 25.
— Anna, g. Lindegaard, 25.
— Frederik, Apotheker, 25.
— Frederik, C. C., 25.
— Georg Frederik, 25.
— George, 25.
— Karen, 25.
— Louise, 25.
— William, 25.
Kellermann, Rigmor, g. Hansen, 45.
Kipp, Forp., 42.
Kirkeby, Anton, Præst, 186.
Kisbye, Harriet, g. Baagøe, 38.
— Jens Brandt, Præst, 38.
— Margrethe, 38.
— Morten Peter, Farver, 38.
— Otto, Tømmerhandler, 38.
— Sophie Vilhelmine, g. Bønnelycke, 38.
Kjær, Godsforvalter, 109.
Knudsdatter, Bodil Marie, g. Andersen, 196.
Kjærulff, Andrea Kirstine, 22.
— Søren, 22.
Knud, Røgter, 19.
Knudsen, Pastor, 166.
— Maren, g. Jensen, 67.
Kofod, Ellen Margrethe, g. Jensen, 176.
Kofod-Ancher, Professor, 26.
Kold, Chr., Herredsfoged, 215, 217.
— Kr., 187.
— Marie Hedevig, g. Thørche, 25.
— Peter, adjungeret Herredsfoged, 215.
Kopferer, C., Funktionær, 154.
— Marie, g. la Cour, 154.
Krabbe, C., Minister, 86.
Kragballe, Anders, Præst, 92, 93, 95.
— Jens, Præst, 92.
Krarup, Louise, g. Olsen, 138.
Krehmer, Sophie, g. Thørche, 25.
Kr. VIII., 100.
Krohn, Helge, Læge, 87.
— Inge la Cour, 88.

Krohn, Vilhelm Tetens, Distriktslæge, 87.
Kromphardt, Forp., 194.
Kruse, Frk., 158.
— Edith, 87.
— Eigil la Cour, 87.
— Ellen, 87.
— Frederik Vilhelm, Økonom, 87.
— Helge Asger la Cour, 87.
— Joh. Victor la Cour, 87.
— Laurids Theodor, Capt., 87.
— Marie, Skolebestyrerinde, 87.
— Mogens la Cour, 87.
— Sven Jørgen la Cour, 87.
v. Køller, 194.
Køster, Gartner, 176.

Lang, Kantor i Vemmetofte, 198.
Langballe, Købmand, 62.
— Hansine, g. Brandt, 50.
Lange, Hansine Georgia, g. Spleth, 202.
Langhoff, Professor, 171.
Larsen, Johannes, Sognefoged, 101.
— Larsine, g. la Cour, 53.
— Lars Peter, Propr., 53.
— O., Landstingsmand, 189.
— Skolebestyrerinde i Odder, 35.
— Enkefru, 175.
Lassen, Præst i Asperup, 168.
Lasson, Aksel Rosenkrantz de, Etatsr., 27.
— Henrik de, 10.
— Matias de, 10, 27.
— Vensel Frederik de, 10.
Lerche, Cancelliraad, til Ørslevkloster, 23, 93, 218, 222.
— Cancelliraadinde, 93.
Leth, Lauritz, Passkriver, 99, 100.
Leydersdorff, Anna, g. Jespersen, 83.
Lichtenberg, Justitsraads, 93.
— Marie Sophie, Frue, 26.
Lilienkampff, B., Apotheker, 155.
— Bettina, g. la Cour, 155.
Lillelund, Anders Nicolai, Propr., 188.
— Charlotte, se la Cour.
— Hans Bernstorf, Præst, 188.
— Jens, 188.
— Jens Peter, Folketingsmand, 188.
— Johannes Nikolaj, Gartner, 188.
— Karen Marie, g. Jensen, 188.
Lillelund, Peter Kristian, 188.
— Sigrid, 188.
Lillienskjold, Louise g. Wegener, 109.
Lindberg, Jacob Christian, Præst, 196.
— Jens, 196.
Linde, Forp., i Østergaard, 205.
Lindegaard, Bodil, g. Haslund, 25.
— Jacob, Distriktslæge, 25.
— Louise, 25.
— Mary Myford, g. Hennings 25.
de Lindenpalm, Justitsraad, 16, 21, 223.
Lindhard, Frk., Skolebestyrerinde, 53, 55.
Linsey, Godsejer, 32.
Lomholt, Gunnar, 129.
— Ingrid, 129.
— Kirsten, 129.
— Svend, Reservelæge, 129.
Lorenzen, C. N., Præst, 193.
Louise, Kronprinsesse, 81.
Lund, Mr, 27.
— Anders Christensen, Hørkræmmer, 24.
— Christen Andersen, Præst, 24.
— Just, Monsr., 91.
— Karen Elisabeth, 28.
— Kirstine Elisabeth, g. Lillelund, 188.
— Morten Brøchner, Farver, 28.
— Nancy Charlotte, g. Krohn, 87.
— Sophie Vilhelmine, g. Kisbye, 38.
Lunn, Godsejer, Knabstrup, 194.
Luplau, Frk., 177.
Lønborg, Slægten, 137.
— Jensen, Andrea, 105.

Madsen, Albert la Cour, 194.
— Ane Marie la Cour, 194.
— Carl Christian, Urtekræmmer, 94, 173.
— Ellen Kirstine la Cour, 194.
— Else la Cour, 194.
— Inger la Cour, 194.
— Jens Kristian, Forst., 194.
— Jens Kristian la Cour, 194.
— Jens Peter, Grd., 194.
— Kirsten la Cour, 194.
— P. W., Købmand, 145.
— Ruth la Cour, 194.
Mantzius, Juliane Johanne, g. Blicher, 192.

Maribo, Ida Dorthea, g. Aubert, 170.
Marstrand, Christine, g. la Cour, 166.
— Even, Præst, 161.
— Troels, Dampmøller, 166.
Martin, Marie Amalie, g. Andersen, 44.
Mathiesen, Carl, Grosserer, 86.
— C. E., Præst, 195.
— Ida Magdalene, g. la Cour, 86.
Matzen, Forp., 141.
Mc. Guan, Mary, g. Stevens, 117.
Methuen, General, Lord, 88.
Michaëlis, S., Forf., 57, 58.
Mikkelsen, Martin, 43.
— Mary Sophie, 43.
Milling, Bankdirektør, 55.
Mohr, Margrethe Sophie Leopoldine g. Schmidt, 61.
Moltke, Greve, 109.
Momsen Anna, g. la Cour, 167.
— Propr., 167.
Monrad, Laura Elisabeth, g. Andersen, 44.
Mortensen, Alberthine, g. la Cour, 153.
Morthorst, Johanne Kirstine, g. Møller, 201.
Munch, P. R., Minister, 86.
Mundt, Frk., 177.
Müller, Adolphine Eleonora Emilie, g. Huth, 110.
— Peter. Grd., Hjerting 196.
Mynster, Jacob Peter, 100, 184.
— Ole Hieronimus, 100.
Møller, Jomfru, 180.
— Aage, Højskolelærer, 168.
— Agnes, g. la Cour, 85.
— Chr. Andersen, fra Staarupgaard, 27.
— Clara Christine, g. Emborg, 40.
— Eleonora (Ella), g. la Cour, 81.
— Ellen Kirstine la Cour, 169.
— Franciska Fany, g. Bugge, 45.
— Georg William, Handelsgartner, 45.
— Hans Christian, Krigsraad, 118, 119, 146.
— Ida, g. la Cour, 198, 199, 201.
— Jacob Ferdinand, Birkedommer, 45.
— Johanne Ingeborg Dagmar, g. la Cour, 196.
— Karen Marie, 81.
— Lars, Slagtermester, 81.
Møller, Ludvig Nicolai, Kammerraad, 201.
— Otto, Præst, 186.
— Peder, Skolebestyrer, 169.
— Poul la Cour, 169.
— Svend Christian, Toldkontrollør, 85.
— Th., Maskinmester, 196.
Møllmann, B., Professor, 93.
Mønsted, Propr., 62.
Mørch, Anna Dorothea, g. Worm, 94.
— Elisabeth, g. Jørgensen, 147.
— Georgia, Nicoline, 28.
— Karen Marie, g. Bregendahl 187.
— Otto Himmelstrup, Provst, 28.
Mørk-Hansen, Pastor, 33.

Nachtegall, Gymnastikdirektør, 73, 75.
Nagel, Kammerraad, 35.
Nansen, J. J. H., Pastor, 166.
Napoleon, 70.
Neergaard, Etatsraad, Førslev 109.
— N. F., Minister, 86.
Nielsen, Avlsforvalter paa Nørlund, 91.
— Grosserer, Damager, 62.
— Emilie Sophie, 90.
— F. C., Kbm., 64.
— Jacob, Birkedommer, 222.
— Jørgen Christian, 90.
— Laura, g. Lillelund, 188.
Nilssen, Asbjørg, g. la Cour, 142, 156.
— L. P., Landbrugsskolebest., 142, 156.
Nimb, Kirsten, Mad., 23.
Nissen, Jørgen, til Boderupgaard, 25, 187.
Nohr, Bernt, Hofmaler, 22.
— Christiane Frederikke, g. Lacour, 22, 23, 226.
— Engel, 22.
Nyegaard, Byfoged, 81
— Betty, g. la Cour, 81.

Olesdatter, Ane Cathrine, 22.
Olsen, Axel Sophus, Kontorchef, 145.
— Carl Frederik, Provst, 138.
— Gertrude Anina la Cour, 145.
— Marie, g. la Cour, 138.
— Norman la Cour, 145.
— Olaf la Cour, 145.
— Thomas Ferdinand, Skibscapt. 145.
Ostenfeld, Nielsmine, g. Barfod, 139.

Overgaard, Aase Beck, 130.
— Agnete la Cour, 142.
— Ellen la Cour, 142.
— Hans, 129.
— Johannes, Propr., 141.
— Karen la Cour, 142.
— Kirsten la Cour, 142.
— Nicolai, Propr., 141.
— Nikolaj la Cour, 142.
— Ruth Lauri, 130.
Ovidius, 93.

Packness, Carl, Grosserer, 44.
Paulsen, Adam, 166.
Peckham, Annie Eliza, g. Warrer, 55.
Peder, Faarerøgter, 19.
Pedersdatter, Ane Marie. g. Christensen, 204.
— Christiane Margrethe, 35.
Pedersen, Jakob Peter Kristian la Cour, Efterskoleforst., 197.
— Jens, Spindemester 65.
— Karen Marie la Cour, Efterskoleforst., 197.
— Knud, Efterskoleforst. 195.
— Knud Bo la Cour, 197.
— Kristian Peder, 197.
— Marie, g. la Cour, 35.
Perks, Alfred, Frugthaveejer 114.
— Edmund, 114.
— Molly, 114.
Person, Märta, g. Qvarnström, 157.
Petersen, Adjunkt, 37.
— Propr., Ødemark, 109.
— Møller & Hoppe, Skibsmæglerfirma, 82.
— Carl Johan la Cour, 62.
— Hans, Teglværksforv., 61.
— Helge, cand. mag., 129.
— Ida Margrethe Sophie, 62.
— Ingeborg, g. la Cour, 37.
— Johan, Teglværksejer, 61.
— Johanne Marie, g. Busk, 42.
— Knud Henrik, Kbm., 45.
— Marie g. Sørensen, 43.
— N., Kbm. i Trustrup., 37.
— Olaf la Cour, 62.
— Rasmus, Entrepreneur, 118.
— Viggo la Cour, 62.
Petersen, Vilhelmine Marie, g. Kruse, 87
Pfugl, Kammerjunker, 93.
Phaedrus, 93.
Phinny, George Keil, 25.
— Thomas, 25.
— Thomas Frank, 25.
Plum, Henriette Cathrine, g. Sølling, 201.
— Mary, g. Keil, 25.
Pontoppidan, Erik, Biskop, 13, 21.
— Morten, Præst, 119, 127, 159.
Poulsen, Ellen Kirstine, g. la Cour, 52, 98, 100, 126.
— Jens, 171.
— Karl, Præst, 167.
— Minna, g. Siegumfeldt, 130.
— Niels, til Rolsegaard, 126.
— P., til Dalsgaard, 35, 146.
— Poul, til Rolsegaard, 158.
— Thomas, 215, 217.
Priergaard, Ane, g. la Cour, 105, 106.
— Christiane, g. Barfoed, 103, 106.
— Peter Trolle, Godsforv. 106.
— Sophie, g. Barfoed, 106.
Printz, Hans Christian Villadsen, 50.
— Peter Hansen, Skibsfører, 50.

Qvarnström, Alma, g. la Cour, 157.
— J. A., Værkmester, 157.
Quistgaard, Niels, 12.

Raahauge, Propr , 62.
Rantzau, Sophie Amalie, 95.
Rask, Jens, 180.
Rasmussen, Propr., 63.
— Anders Krogh, 43.
— Anna Marie Krogh, 43.
— August, Læge, 87.
— Hans, Grd., 43.
— Karen Krogh, 43.
— R., cand. theol., 181.
— Theodor, Grosserer, 87.
Raun, Henrik, Kbm., 205.
— Johanne, g. la Cour, 205.
Ravn, Christen, Garver, 30.
— Johanne Cathrine, 30.
— Jørgen, Hosekræmmer, 30.
Regenburg, Th. A. J., 142.
v. Rhedern, Christiane Dorthea, 10.
Rhode, Ane Margrete, 23.

Rhode, Sergent, 23.
Richtern, 16.
Ridley, Pastor, 32.
Riisbrigh, Børge, Prof., 95.
Rindom, Christiane Dorthea, g. Strandbygaard, 49.
Rink, Mekaniker, 164.
Rode, Hans Christian Valdemar, Godsforv. 140, 141.
— Helen, g. la Cour, 140.
— Vilhelm, Overretssagfører, 141.
Rosborg, Hans Hansen, 23.
— Hans Thansen, 23.
— Krigsraadinde, 23.
Rosendal, H., 134, 161.
Rosenmeyer, Peter, Forvalter, 96.
Rosenørn, Stiftamtmand, 28.
Rothe, General, Kmhr., 108.
— Severine Elisabeth, g. Ingerslev, 108.
— W. H., Præst, Dr. theol., 108.
Ruckte, Josephine, g. Kopferer, 154.
Rung, H., Professor 108.
Rye, Olaf, General, 39.
Rønning, Nanna, g. la Cour, 42.
— N. C. M., Sparekassedirektør, 42.
Rørdam, Slægten, 137.
— Præst i Ondløse, 160.
Sabroe, Poul Tomassen, 91.

Salomonsen, C. J., Professor, 193.
Sand, P., Præst, 90.
Sandblom, Gustaf, 145.
Saul, Skolelærer, 46.
Schaffalitzky de Muckadell, Baron, 32.
Scharling, Præst, 110.
Schinnerup, Caroline Agnete Brorson, g. Christensen, 81.
Schiwe, Else, g. la Cour, 192.
Schiørring, Ingeborg, g. Bennike, 189.
Schmidt, Inspektør, Kbh., 66.
— Niels Ole Jørgen Secher, 61.
— Sophie, g. la Cour, 61.
Schoppe, F., Kbm., 196.
— Gliemann, 64.
Schubart, Emilie, g. Andersen, 193.
Schønau, Justitsraad, 47.
Schested, Malthe, Oberst, 95.
— Fru, 90.
Sehesteder, 13.
Seidelin, Frk., 65.
de Seue, P. N., Lieutenant, 69.
Siegumfeldt, Benedicte Hoff, 130.
— Christian Anton, Toldassistent, 129.
— Christian la Cour, Præst, 130.
— Dorothea, (Dol), g. Christensen, 130.
— Dorothea Hoff, 130.
— Ellen, g. Jacobsen, 130.
— Else Hoff, 130.
— Erik Hoff, 130.
— Frederik, Grosserer, 130.
— Gustav Hoff, 130.
— Hans Henrik Hoff, 130.
— Hermann, 130.
— Hulda, 130.
— Immanuel la Cour, 130.
— Johanne, 130, 172.
— Jørgen, Carl la Cour, 130.
— Kaj, 130.
— Lauritzstine la Cour, g. Beck, 129.
— Markus Anton, Præst, 129, 169, 171.
— Markus Anton Hoff, 130.
— Martha Hoff, 130.
— Poul Hoff, 130.
— Ragnhild, 130.
Simpson, Charles Joseph, 89.
— Louisa Helena, g. la Cour, 89.
Skafte, Henrikgine, g. la Cour, 171, 175.
— Jens Peter Jensen, Propr., 175.
— Jensine, g. Larsen, 53.
Skovgaard, Joakim, 59, 60.
— P. C., 57, 58.
Skram, Erik. Forfatter, 132.
Smidth, F. L., 144.
Smith, Præst, 110.
Sommer, Familien, 26.
Spleth, Anna Louise, 202.
— Conrad, Birkedommer, 202.
— Erik, 202.
— Frederik, Provst, 201.
— Frederik, 202.
— Frederik, Godsforvalter, 201, 203, 204.
— Gustav, Amtsfuldmægtig, 202.
— Karen, 202.
— Louise Margrethe, 202.
— Ludvig, Præst, 202.
— Poul, 202.

Stanborough, Maria, g. Elam, 111.
Stauning, Møller, 93.
Steenberg, Læge, 101.
Steenild, Ane Johanne, g. Faurschou, 150.
— Johanne, g. Vandborg, 147.
Steenstrup, Andreas, Ritmester, 73.
Steffens Henrik, 100.
Stevens, Maud Wilfrida, g. la Cour, 117.
— William, Civilingenieur, 117.
Stewart, Mrs., 31, 34.
— Patrick, Oberst, 33.
Storm, Severin, Præst, 34.
Strandbygaard, Ane Cathrine, g. la Cour, 34, 40, 49.
— Christen, Kbm., 47, 49.
— N. A., 47.
Stühlo, Louise, g. la Cour, 63.
v. Stöcken, Capt., 27.
Suhr, Amalie, g. la Cour, 203.
— Georg Frederik, Forvalter, 203.
Sveistrup, Præst, 144.
Svenningsen, Jørgen, 43.
— Niels, Ladefoged, 19.
— Niels Sophus Møller, 43.
Sølling, Gustav Emil, Distriktslæge, 201.
— Hanne, g. la Cour, 201.
Søltoft, Forp., Stensballegaarden, 205.
Soerensen, Arnold, 155.
Sørensen, Barbara Nicoline, g. Tybjerg, 189.
— Betty, g. Worm, 94.
— Christiane, g. Printz, 50.
— Dorthea, 37.
— Eline la Cour, 43.
— Else la Cour, 43.
— Fridleif Worm, 95.
— Frithiof, Fabrikejer 94.
— Georg la Cour, 43.
— Helle Vibecke Worm, 94.
— Johanne Christine, g. Svenningsen, 43.
— Johannes Georg la Cour, 43.
— Karen la Cour, 43.
— Mary, g. Mikkelsen, 43.
— Niels Lykke, Grd., 43.
— Severine Kirstine, g. Rasmussen, 43.
— Svend Aage la Cour, 43.
— Søren Jensen, 43.
— Søren Jensen, 43.
— & Borreschmidt, i Viborg, 21.
Terslev, Albert, Fuldmægtig, 44.
— Knud, 44.
Tesdorpf, Etatsraad, 189.
Thaning, Kromand, 101.
Thaulow, 170.
Therkelsen, Frk., Skolebestyrerinde, 67.
Thomsen, Ludvig, Forp., Edelgave, 160.
— Marie, g. Spleth, 202.
Thortsen, Pouline, g. Raun, 205.
Thorvaldsen, Bertel, 184.
Thörche, Catharina Elisabeth Kaskade, g. Nissen, 25.
— Christen, Borgmester, 24.
— Ditlev, 25.
— Elisabeth, 187.
— Hanne, 25.
— Isak Bergeschou, 25.
— Julius, 25.
— Mariane Bolette, 25.
— Marie, 25.
— Marie Hedevig, 25.
— Marie Sophie, 25.
— Peder Christian, Præst, 25.
— Poul Sophus, Urtekræmmer, 25.
— Severin, Præst, 24.
— Susanne Marie, 25.
Thørring, Frue, 158.
Tilemann, Godsforvalter, 205.
— Fru, 206.
Topelius, Zacharias, 138.
Topp, Farver, 38.
Trampe, Postm., Greve, 62.
— Sophie Amalie Rantzau Sehested, Enkegrevinde, 106.
Trier, Troels, 165.
Trolle, Christiane, g. la Cour, 47.
— Jørgen, Forp., 47.
True, S. P., 154.
Tuxen & Hammerich, Maskinværksted, 203, 205.
Tvede, Mr, fra Skive, 27, 222, 223.
— Monsr., 91.
— S., Frk., 32.
Tvermoes, R., 110.
Tybjerg, Else, 189.
— Gudrun, 189.
— Hanne Petrea la Cour, 189.
— Jens la Cour, 189.
— Niels Larsen, 189.

Tybjerg, Niels Larsen, 189.
— Peter Christian la Cour, 189.
— Peter Christian la Cour, 189.
— Sigrid la Cour, g. Bennike, 189.
— Valborg, 189.
— Valborg la Cour, 189.
Tychsen, Georg, 46.

Undall, Generalkrigskommissær, 90.

Valentiner-Brandt, Propr., Quistgaard, 205.
Vandborg, Marie, g. la Cour, 147.
— Mathias Peter, Propr., 147.
Vanderbilt, Jærnvejsejer, 31.
Vilrich, Madm., 91.
v. Voss, Christian Magnus, Kammerjunker, 106, 118.
— Ditlevine, g. Møller, 118.

Walther, Johanne, g. Bang, 99.
Warming, Ingeborg, g. Bang, 25.
Warrer, Helga, g. la Cour, 55.
— Søren, Toldforvalter, 55.
Watson, Ant., 110.
Weberstoft, Poul, 71, 72.
Wedel, Pastor, 46.
Wederkinch, Mamsel, 108.
Wedseltoft, Elisabeth, g. la Cour, 148.
— T. A. J., Oberst, 148.
Wegener, Anna, g. la Cour, 109.
— Carl, Christian, Oberst, 109.
Weng, Elise, g. Worm, 144.
Westergaard, By- og Herredsfoged, 103.
Westergaard, Dyrlæge, Ørting, 37.
Wexels, norsk Præst, 185.
Wexelsen, Lovise, g. Nilssen, 142.
Weyse, C. E. F., 108.
Wienholt, M. C., 155.
Winchel, Niels Christensen, Forpagter, 12.
Winding, Aug., Pianist, 32.
Winther, Anna Margrethe, g. Herskind, 150.
— J. N., 135, 136, 137.
With, J. P., 49.
Woldby, Frederik, Kbm., 89.
— Marie, g. la Cour, 89.
Wolff-Sneedorff, Dagmar, 25.
— Louise, 25.
Worm, Apollone, se la Cour.
— Birgitte, g. Madsen, 94.
— Carl Ejnar. Laboratorieforst., 94.
— Einar Lorentz Mogens, Arkitekt, 144, 145.
— Else Merete, 94.
— Frederik Christian, Capt., 94.
— Frits Absalon, 94.
— Karen Abelone, Dorthea, g. Deichmann, 94.
— Knud Peter, Ingenieur, 94.
— Niels Carsten Catarus, 144.
— Pauline, Forfatterinde, 8, 12, 94, 127.
— Peter, Præst, 94, 120, 197.
— Peder, Forvalter, 94.
— Poul Frederik, Fuldm., 94.
— Ragnhild, g. Sørensen, 94.
— Sophie Magdalene, g. Suhr, 203.
— Søren, Skolelærer, 94.
— Thyra, Elisa, 94.
Wormslev, Elisabeth Cathrine, 91.
— Kristian, Skipper 92.
— Niels, Præst, 92.

Zahle, C. T., Minister, 86.
— Nath., 42, 87, 141, 167, 168, 173.
di Zéréga, Elisabeth, 45.
— Louis, Dr., 45.
— Louis, 45.
Ziemer, Frederikke Christiane, 45.
— Hansine Beathe, g. Møller, 45.
— Jens Christian, Capt., 44.
— Jens Christian, Læge, 44.
Ziersen, 177.
Ørsland, Dorothea Marie, g. Hjorth, 96.

EFTERSKRIFT

I det jeg nu staar i Begreb med at lægge sidste Haand paa Værket, der har optaget en stor Del af min Tid i mere end $1^1/_2$ Aar, og ser tilbage paa de Resultater, der er vundet, maa jeg til min Beklagelse indrømme, at de ikke er saa store, som ønskeligt var. Den Omstændinhed, at jeg har min Bolig borte fra Hovedstaden og kun sjældnere kan komme derind, medfører, at jeg ikke har kunnet drage den fulde Nytte af Bibliotheker og Arkiver. Spørgsmaal, som jeg gærne havde løst, staar derfor ubesvaret hen, og Partier, som kunde være bleven fyldigere behandlet, har maattet nøjes med en mindre indgaaende Behandling. Alligevel er det mit Haab, at Bogen, som den nu foreligger, — trods sine Mangler[1] — maa kunne bringe Slægtens Medlemmer en og anden ukendt Meddelelse, og at det maa kunne ses af den, at vor Slægt i de 185 Aar, den har levet her i Danmark, paa en vidunderlig Maade er bleven skærmet og har faaet Naade til at udføre et og andet Værk til Gavn for det Fædreland, der blev dens.

Jeg bringer alle, der har staaet mig bi, hvad enten det er med fyldige Oplysninger eller med en eller anden kortere Meddelelse, min bedste Tak, ligesom alle dem, der har stillet det righoldige Billedmateriale til min Raadighed; jeg føler ogsaa Trang til at takke H. H. Thieles Bogtrykkeri, der paa en smagfuld og korrekt Maade har vidst at udføre det ikke altid lige lette Arbejde; men det vil ikke synes underligt, at jeg her bringer Hr. Etatsraad, Professor Storck en særlig varm Tak for den smukke og værdifulde Tegning af vor Slægts Vaaben, som han velvilligst har udført og smykket Arbejdet med.

Men til Slut retter jeg — og gennem mig hele vor Slægt — paany en dybtfølt Tak til den Mand, der, ledet af sin store Kærlighed til og Interesse for Slægten, har ofret, hvad der var nødvendigt, for at Bogen kunde fremtræde saa smukt og fyldigt, som Tilfældet er.

---

[1] Her kunde der maaske ogsaa være Grund til at bringe en Undskyldning for Stavemaaden af enkelte Ord, der ikke er konsekvent gennemført.

Sorø i November 1917.

L. F. LA COUR.

RETTELSER OG TILFØJELSER

S. 38. L. 11, 13, 14: Kisbye, læs Bønnelycke
- 41, L. 14 tilføjes: købte 1916 Jerlev Overgaard
- 45, L. 3 f. n. tilføjes: Død December 1917.
- 188, L. 1 f. n.: Gift 2) 1877 Kristine Lorentzen, født 26 Marts 1857
- 208, Sp. 2, L. 4 f. n.: William, læs: Henrik
- 208, Sp. 2, L. 3 f. n.: Henrik, læs: William
- 268, Sp. 2, L. 26, 28, 30: Kisbye, læs: Bønnelycke